

เสด็จมหาราชินี
สตรีแก้วแห่งสยาม งามดั่งดีศรี

๗๒ ชั้นษา “พระราชินี”

สตรีแก้วแห่งสยามงามดั่งดีศรี

บำบัตทุกขุขกเข็ญเข็ญชีวี

คู่พระบารมีร่วมเกล้าเห่เกล้าชาวไทย

ธโรกาสรัดอันเฉลิมพระชนมพรรษา

๑๒ สิงหาคม...พรที่เฝ้าเส้าเถกิงสุขทุกสมัย

คู่มงคลดี “สิริกิติ์” พิสิฐุหทัย

“แม่หลวง” ไชยรทรงพระเอริญ เทอญ

☀ ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้าสมาคมนักปฏิบัติธรรม

(น.ส.รองข่าว ขาวหินฟ้า ร้อยกรอง)

สารบัญ

สารอโศก

ปีที่ ๒๔(๒๗) ฉบับที่ ๑๑
เดือนกรกฎาคม ๒๕๔๗
จำนวน ๙,๐๐๐ เล่ม

๑	สุดดีมหาราชินี
๓	แถลง : ยุทธศาสตร์แห่งบุญนิยม
๔	วันแม่ ปี ๒๕๔๗
๘	สิบห้านาทีกับพ่อท่าน
๑๕	จดหมายจากญาติธรรม
๒๐	การศึกษาที่แท้จริงของชีวิต
๒๓	รัฐบาลไม่เน้นการพัฒนาคน เสียเดือนจากสมณะโพธิรักษ์
๒๖	บันทึกจากปัจฉาสมณะ ตอน : รู้คุณ เห็นค่า ร่วมบูรณาการสังคม
๖๐	เรียงวลีกวีธรรม
๖๒	บันทึกคนวัด
๖๗	จากโลกีย์ถึงโลกุตระ : น.ส.ขวัญพ่อง รักพงษ์อโศก
๖๙	เดินตามรอยพ่อ : มุ่งมั่น ทำดีจริง
๗๒	กว่าจะถึงอรหันต์ : พระพาทียทาร์จิริยเถระ
๗๖	รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๗)
๙๑	สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก
๙๗	ใต้ร่มอโศก (ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๗)
๑๐๓	ใบบุญนิยมสังคมอันตราย : ว่าด้วยบัตรเครดิต
๑๐๔	เก็บเล็กผสมน้อย : แผนที่ชีวิต
๑๐๖	ธรรมะประทับใจ (๑๐๐)
๑๐๗	อโศก กับ ศรีธธา
๑๑๑	น้ำดีดีจริงหรือ?
๑๑๓	กรรมตามสนอง : กรรมดีกรรมชั่วส่งผลในชาตินี้
๑๑๖	งดเหล่าเข้าพรรษา

จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- * เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- * เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- * เพื่อเป็นเข็มทิศชี้้นำการปฏิบัติก้าวต่อไป
- * เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง
จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก”
อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์ สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ
๖๗/๑ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ หรือ www.asoke.info,
e-mail : thatfah2520@yahoo.com ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : นายประสิทธิ์ พิณจงพงค์

ยุทธศาสตร์แห่งบุญนิยม

แม่ ชาวโศกจะได้การยอมรับจากสังคมในวงกว้างอยู่บ้างในทุกวันนี้ แต่เราก็มีขบวนการ “ชาประจํา” ที่พร้อมจะเข้ามาด่าว่า ใส่ร้ายป้ายสีเราได้อยู่ตลอดเวลา

ขนาด**ท่านจันทร์** ซึ่งเป็นธรรมดึก ที่มีธรรมะลีลาชนิดนุ่มนวล และประณีตระนอมมากที่สุด แต่เมื่อไหร่ที่ท่านจัดรายการสด โดยเฉพาะทางทีทีวี ก็จะมีพวกก่อกวนโทรเข้ามาเพิ่มสีสนั้ให้รายการ ท่านจันทร์ได้รับความเห็นใจ และน่าสนใจมากขึ้น

ซึ่งปัญหาในเรื่องนี้ เราคงต้องเข้าใจและเห็นใจฝ่ายที่ตั้งหน้าตั้งตาต่อต้านพวกเรา เพราะในวันนี้ เขายังเข้าใจเราไม่ได้ อันเนื่องมาจากศาสนาพุทธถูกครอบงำด้วยลัทธิเทวนิยมมานานนับพันๆปี จนทำให้พิธีกรรมในศาสนาเต็มไปด้วยเรื่องของพราหมณ์ ไสยศาสตร์ และเดรัจฉานวิชา จนแทบจะไม่มีเนื้อหาพุทธแต่อย่างใด เมื่อพ่อท่านมาพาพวกเราเปลี่ยนแปลงออกจากอาณาจักรของเทวนิยม เป็นอเทวนิยม จึงนับว่าเป็นการสวนกระแสอย่างยิ่ง จนพ่อท่านโดน ข้อหาว่ามาทำลายจารีตประเพณี(ที่ล้วนแต่เป็นเทวนิยม) และมาสร้างความแตกแยกในสังคม ทั้งๆที่สังคมนั้น อยู่ในสภาพและตุมเบ๊ะกันอยู่แล้ว

สภาพการทำงานของท่านจึงไม่ต่างอะไร กับ**พญาแร้ง** ที่มีหน้าที่ขจัดสิ่งปฏิกูลของสังคม เพื่อให้โลกนี้สวยสดงดงาม แต่ตัวของแร้งกลับเป็นที่น่ารังเกียจเดียดฉันท์จากสังคมยิ่งนัก ทั้งๆที่ชีวิตของ แร้งนั้นไม่ได้ไปเบียดเบียนทำร้ายทำลายใครๆแต่อย่างใด นอกจากทำให้โลกที่สกปรกให้สะอาดสะอ้านขึ้นมา

บรรดาชาวโศกทั้งหลายจึงไม่ต่างอะไรกับลูกๆพญาแร้ง ที่จะต้องเจียมเนื้อเจียมตัวด้วย คารว(ความเคารพ) นิวาโต(ถ่อมตน) แม้จะถูกด่าว่า หรือทำลายทำร้ายอย่างไร เราก็พร้อมที่จะอหิงสา (ไม่เบียดเบียน) อโหสิ(ให้อภัย)อย่างจริงใจ-เมตรี ไม่มีศัตรูกับใครๆ

ชาวโศกได้ชื่อว่าเป็นพวกนุ่งเจียมหม่มเจียม ถ้าจะให้ครบสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เราสามารถเจียมได้ ทั้ง กาย-วาจา-ใจ ไม่ใช่เฉพาะเสื้อผ้า ก็คงจะทำให้มีเสน่ห์น่าเอ็นดู ชวนให้หน้าครัทธา นอกจากจะเป็น ประโยชน์ต่อศาสนาแล้ว ก็ยังเป็นประโยชน์ต่อการลดละอัตตาอย่างยิ่งยวด

โดยเฉพาะคำตำหนิด่านั้น คือ แบบฝึกหัดอันวิเศษที่จะให้เราลดละกิเลสได้ดียิ่งกว่า การขยันอ่านหนังสือธรรมะ การขยันฟังธรรมะเป็นไหนๆ เพราะการขยันรู้ธรรมะได้ลึกซึ้งมากมายเพียงใด ก็ไม่ประเสริฐเลิศเท่ากับการขยันปฏิบัติธรรม แม้จะใช้เวลาเพียงชั่วลัดนิ้วมือเดียว ที่ได้เห็นความโลภ โกรธ หลงของเราลดลงไปได้ ก็มีอานิสงส์มากมายยิ่งนัก

ด้วย คารว นิวาโต อหิงสา อโหสิ จึงเป็นยุทธศาสตร์ของชาวบุญนิยม ที่ไม่ประสงค์จะเป็นศัตรูกับใครๆ นอกจากทำงานรับใช้มวลมนุษยชาติด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน เจียมเนื้อเจียมตัว ดุจแร้งที่ไม่เป็นพิษภัยกับใครๆ แม้จะได้รับความเกลียดชังสักปานใดก็ตาม

วันแม่

ปี ๒๕๔๗

แม่คือพระผู้ประเสริฐ คือครูคนแรกของลูก คือผู้เสียสละให้ลูกได้ทุกอย่าง หากจะหาสิ่งใดมาเปรียบความรักของแม่ผู้มีแต่ให้ คงหายากและเทียบกันไม่ได้ เพราะแม่นอกจากมีแต่ให้แล้วยังไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆจากลูก แม่มีความสุขเสมอเมื่อเห็นลูกมีความสุขและแม่ปีติใจเสมอเมื่อลูกเป็นคนดีของสังคม

๑๒ สิงหาคมของทุกปีเป็นวันแม่แห่งชาติ เป็นวันที่ลูกๆตั้งตารอคอย และวันนี้เวียนมาบรรจบอีกครั้ง นักเรียนสัมนาสิกขาสันติอโศกและนักเรียนพุทธธรรมวันอาทิตย์จึงได้ร่วมกันจัดงานวันแม่ขึ้นในวันเสาร์ที่ ๗ และวันอาทิตย์ที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๗ บรรยากาศในงานมีดังนี้

วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗

เข้าอันสดใสท่ามกลางอากาศบริสุทธิ์ คุณแม่ที่แสนดีของลูกๆทยอยมาถึงพุทธสถานสันติอโศก ดินแดนการศึกษาสร้างคน แม่บางท่านมาตั้งแต่เช้ามีด แม่บางคนมาพร้อมกับพ่อและพี่ๆน้องๆ แม่บางคนติดธุระมาได้แต่ก็โทรมาหาลูก ไม่ว่าแม่ๆจะมาในรูปแบบไหนรอยยิ้มที่บ้านไม่หุบของลูกๆก็มีให้เห็นทั่วพุทธสถาน ดั่งดอกไม้แรกแย้มที่สะพรั่งไม่มีวันโรยรา

เช้าวันนี้ลูกงดเข้าฐานงานเพื่อต้อนรับแม่โดยเฉพาะ พาแม่ชมสถานที่ พาแม่ทานข้าว พาแม่หาที่พัก ให้แม่ดูบรรยากาศความเป็นอยู่ของลูกๆ หลายฝ่ายเตรียมการแสดงจนถึงวันสุดท้าย เพราะเป็นโอกาสที่ลูกๆเฝ้ารอคอยมาทั้งปีและเตรียมงานเพื่อแม่โดยเฉพาะ แม่จะมีงานต่างๆต่อเนื่องให้เหน็ดเหนื่อยก็ตามที ลูกๆก็ยังตั้งใจจัดงานวันแม่ให้ดีที่สุดเพื่อแม่

เวลา ๑๒.๐๐ น. มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนบนโบสถ์ เพื่อแจ้งให้ผู้ปกครองทราบร่วมกันในเรื่องกฎระเบียบต่างๆของโรงเรียน เพื่อจะได้ปฏิบัติถูกต้องเมื่อเวลาติดต่อกับนักเรียน และช่วยป้องกันนักเรียนทำผิดกฎระเบียบ นอกจากนี้ครูก็ได้เล่าถึงความเป็นอยู่ ปัญหาต่างๆของนักเรียน พร้อมทั้งแนวทางการแก้ไขปัญหา ซึ่งผู้ปกครองพร้อมให้ความร่วมมือเพื่อลูกๆได้พัฒนาตน จากนั้นครูก็ได้อธิบายกิจกรรมสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ปกครองคุ้นเคยกันมากขึ้น ในครั้งนี้มีผู้ปกครองมาร่วมประชุมเยอะกว่าทุกปี

เวลา ๑๗.๐๐ น. ผู้ปกครองและนักเรียนร่วมกันรับประทานอาหารจากฝีมือนักเรียนที่แสดงฝีมือสุดๆเพื่อแม่ จากนั้นเข้าสู่รายการภาคค่ำโดย *สมณะเมืองแก้ว ตีสวรร* กล่าวเปิดงานวันแม่อย่างเป็นทางการ **แล้วเริ่มรายการที่สร้างความประทับใจให้แม่ด้วยการกราบแทบเท้าแม่ บอกรักแม่ เห็นบรรยากาศแม่แอบเช็ดน้ำตาแล้วพูดอะไรไม่ออกจริงๆ** ตามด้วยการแสดงของนักเรียน งานนี้มี

การแจกรางวัลนักเรียนดีเด่น การเขียนเรียงความดีเด่นด้วย ปิดท้ายรายการด้วยการปิดงานโดย *สมณะกล่าวตาย ปฟโล* ท่านฝากข้อคิดก่อนจากว่า “การแสดง

ของเด็กสะท้อนแง่คิดดีๆหลายแง่มุม คำคตินี้เป็นวันของแม่ อาตมาประทับใจคำพูดคำหนึ่งของเด็กนักเรียนว่า **ลูกเป็นตัวแทนลมหายใจของแม่ ถ้าลูกดีแม่ก็ดีใจซาบซึ้งในสิ่งดีๆของลูก** จากนั้นท่านพานั่งสมาธิแล้วแยกย้ายกันเก็บของทำความสะอาดโดยน้อง ม.ต้น ส่วนพี่ ม.ปลายร่วมกันสรุปงาน

คำคตินี้ลูกและแม่คงอบอุ่นนอนหลับฝันดี ก่อนที่จะเริ่มวันใหม่ร่วมงานวันแม่อีกวันร่วมกับนักเรียนพุทธธรรมวันอาทิตย์

 วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๗

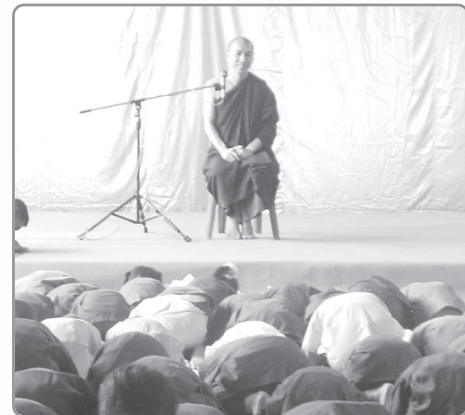

เช้าวันนี้ แม่และลูกอ้อมบุญด้วยการร่วมกันใส่บาตรตั้งแต่เช้าตรู่ ภาพบรรยากาศแถวอันยาวเหยียดมีแม่และลูกกราบสมณะด้วยความเคารพทูลขอร้องในสังคมปัจจุบัน แต่ ณ วันนี้เกิดขึ้นที่นี่พร้อมกับรอยยิ้มในความปลาบปลื้มของทุกฝ่าย

จากนั้นได้แยกย้ายกันไปพักผ่อน นักเรียนพุทธธรรมทยอยมาร่วมกันซ้อมการแสดง ซ้อมร้องเพลงบูชาบุพการี นักเรียนสัมนาสิกขาเตรียมงานกันอย่างกระตือรือร้น ส่วนผู้ปกครองนักเรียนร่วมกันทำอาหารเพื่อลูกๆในเช้านี้

เวลา ๐๙.๓๐ น. ร่วมกันรับประทานอาหารฝีมือแม่ที่แสนจะอร่อยด้วยเมนูสูตรเด็ด ก๋วยเตี๋ยวลำไย อ้อมกันทั่วหน้าแล้วจึงช่วยกันเก็บล้างภาชนะ

เวลา ๑๒.๐๐ น. เริ่มพิธีงานวันแม่โดย *สมณะชาบซึ่งสิริเตโช* ท่านได้ให้แนวคิดแก่ผู้ปกครองและเด็กๆว่า **“หากพ่อแม่เข้าใจลูก ลูกเข้าใจพ่อแม่ ครอบครัวย่อมอบอุ่นและมีความสุข**

การแสดงเด็ก ๆ มีความตั้งใจที่จะแสดงละครให้พ่อแม่ดู เพื่อแสดงถึงความรักที่มีต่อพ่อแม่ วันแม่เป็นวันเชื่อมโยงใจเข้าด้วยกัน ประธานสัมพันธ์ให้สถาบันครอบครัวอบอุ่นยิ่งขึ้น” จากนั้นพิธีกรเชิญคุณแม่ขึ้นนั่งบนเวที ผู้ปกครองเปิดใจ ต่อด้วยตัวแทนสัมมาสิกขาและนักเรียนพุทธธรรมอ่านเรียงความที่กลั่นออกมาจากใจของลูก ทำให้บางคนน้ำตาไหล **ต่อด้วยลูกๆสวดบทสรรเสริญคุณบิดามารดา แล้วคลานไปกราบแม่ของตนเอง กอดแม่ บอกรักแม่ ขอโทษแม่ในสิ่งที่ผ่านมา บรรยายภาคชาบซึ่งและอบอุ่น แม่และลูกบางคู่หลังน้ำตาให้แกกันด้วยความปลื้มใจ** ผ่านไปได้ครู่ใหญ่ลูกๆพาแม่ๆลงจากเวทีเพื่อดูการแสดงต่อไป

การแสดงวันนี้ส่วนใหญ่เป็นการแสดงของนักเรียนพุทธธรรม เป็นรายการน่ารักๆจากเด็กตัวจิ๋วหลากหลายความสามารถ เรียกเสียงฮาจากท่านผู้ชมเยอะมาก บางรายการล้นให้จบ บางรายการล้นตัวน้อยให้ขึ้นเวที ที่ทุกรายการล้วนแต่มีเรื่องให้ล้น ส่วนการแสดงของผู้ปกครองพุทธธรรมก็เด็ดไม่แพ้กัน สะกดให้เด็กๆอยู่ขอบเวทีไม่หนีหายไปไหนจนจบการแสดง การแสดงของนักเรียนสัมมาสิกขาเรียกน้ำตาผู้ชมได้อย่างท่วมท้น รายการสุดท้ายถือเป็นสุดยอดของงาน เด็กๆร่วมกันร้องเพลงอิมม่อนเพื่อแม่ สร้างความประทับใจให้ผู้ปกครองอย่างยิ่ง ปิดงานวันนี้โดย **สิกขมาตบุญจวิริง พุทธพงษ์โอไค** ท่านฝากข้อคิดว่า “งานปีนี้มีครบพร้อมสมบูรณ์มากกว่าทุกปี ทั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง ทั้งเวทีใหม่และสถานที่ใหม่ ผู้ปกครองมาร่วมงานมากขึ้น วันนี้เด็กหลายคนตั้งใจทำดี เป็นเรื่องที่ดีขอให้มันเป็นเด็กดีของแม่ตลอดไป”

เวลา ๑๔.๕๐ น. ร่วมกันถ่ายรูปเป็นที่ระลึก และร่วมกันเก็บบุญทำความสะอาดก่อนที่จะแยกย้ายกันไปทัศนศึกษากับคุณแม่ตามอัธยาศัย

งานวันแม่ผ่านพ้นไปและจะกลับมาเจอกันใหม่ในปีหน้า แต่สายใยแห่งรักยังคงอยู่ แม่ขาแม่ครับ ลูกจะฝึกฝนตนเองเป็นคนดีของสังคม

นภาสุญ รายงาน

☆ ทิม สมอ.

ยุทธศาสตร์บุญนิยม

การไว นิวาโต อหิงสา อโหสิ

* หลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนา
มีลำดับ ขั้นตอนไล่เรียงกัน อย่างงดงาม
มีเบื้องต้น ท่ามกลาง บั้นปลาย
หัวใจของพุทธศาสนา สอนให้
ละชั่ว ประพฤติดี ทำจิตให้ผ่องใส

ครั้งหนึ่ง... เราเคยยึดชั่ว ด้วยความโมหะ อวิชชา
เมื่อเรียนรู้เข้าใจความดี
เราจึงทิ้งชั่ว และทำแต่ความดี
เมื่อเราเป็นคนดี เรายึดดีไว้ด้วยความภาคภูมิใจ
“แต่สิ่งใดที่เข้าไปยึดถือแล้ว ไม่ทุกข์ ไม่มี”
นี่คือสัจธรรม ที่พระพุทธองค์ทรงกล่าวไว้
เพื่อการเข้าถึงจิตที่ผ่องใส
ย่ำยืนยันคนดีต้องมีความสุข
เป็นที่รักทั้งของมนุษย์ และอมมนุษย์

นี่คือการปฏิบัติสัจตะ
สลดคืนความดีให้แก่โลก
เราจะเป็นจอมยุทธไร้เทียมทาน
เนื่องเพราะสุดยอดวิทกษายุทธ
คือไร้กระบวนท่าใด ๆ

? ในยุคที่ชาวอโศกได้การยอมรับจากสังคม แต่คนที่ไม่ชอบเราก็กยังมี พอท่านคิดว่าธรรมะ

ข้อ การไว นิวาโต อหิงสา อโหสิ มีความเหมาะสม และควรนำมาใช้อย่างไรกับพวกเรา

* การไว นิวาโต อหิงสา อโหสิ ควรเอามาใช้อย่างสำคัญทีเดียว เพราะว่าเราทำงานเพื่องาน
ไม่ใช่ทำงานเพื่อโลกียะ ที่จะต้องได้ลาภยศได้สรรเสริญอะไรต่าง ๆ นานา ถ้าเราไม่เรียนรู้และไม่

เราจะต้องไม่หยิ่งผยอง
ต้องเคารพผู้อื่น
รู้จักสุขภาพต่อผู้อื่น

พยายามเข้าใจสภาวะของกิเลสในลักษณะที่มันติดยึดในลาภ ติดยึดในยศ ติดยึดในสรรเสริญ หรือ โลภก็สุขอะไรต่าง ๆ นานาพวกนี้ ถ้าเราไม่รู้จักมัน และไม่รู้จักความแตกต่างในลักษณะอย่างนี้ และ สามารถลดละทำลายกำจัดมันได้ ให้มันน้อยลงๆ จนกระทั่งหมด อันเป็นสภาพความจริงของ โลกุตระธรรมที่เราทำได้ เพราะเราปฏิบัติธรรมะของพระพุทธเจ้า ซึ่งอาตมาแน่ใจว่าเป็นสัมมาทิฐิ และ ปฏิบัติได้มรรคผลจนมาเป็นคนกลุ่มหมู่มุขที่ใช้ได้ จนกระทั่งคนข้างนอกยอมรับและยอมจำนนว่าอันนี้คง จะดีจริง หลายคนก็เชื่อมั่นได้ หลายคนก็บอก เออ!! น่าจะเข้าท่า เพราะนานวันแล้วก็ยังมี คุณลักษณะอย่างที่บอก เมื่อเราได้รับความยอมรับมาเรื่อยๆ อย่างนี้ สำหรับกิเลสของคนยังไม่หมด เสียทีเดียว ก็จะต้องสังวรตนเอง ไม่ใช่เรายิ่งได้รับการเคารพแล้วก็ยิ่งหยิ่งผยองแข็งกระด้าง ยกตัว ยกตน ไม่มีความอ่อนน้อมถ่อมตน **ไม่มีความนับถือใคร ไม่เคารพใคร มันก็จะต้องกำราบด้วยคารวะ รู้จักการเคารพ ต้องรู้จักนิวาโต การอ่อนน้อมถ่อมตน ซึ่งจะต้องมีจริงๆ ต้องสำนึกสังวรและพยายาม ทำ** ยิ่งเขามาสรรเสริญ ยิ่งเขามายกย่องเชิดชู ถ้าเราไม่รู้อาการของจิตที่มันผยองว่าเป็นอย่างไร เมื่อ เขาให้เกียรติ ให้ลาภยศสรรเสริญอะไรต่าง ๆ นานา เมื่อเราไม่รู้เท่าทันมันก็ไปกันใหญ่ เพราะฉะนั้นต้อง คอยเตือนตัวเองว่า **เราจะต้องไม่หยิ่งผยอง ต้องเคารพผู้อื่น รู้จักสุขภาพต่อผู้อื่น** เขาจะมีดี หรือ ไม่ดีอะไรก็แล้วแต่เขา เราต้องดูพลละอินทรีย์ของผู้อื่นให้ออก และก็พยายามอ่อนน้อมถ่อมตนหรือว่า เคารพผู้อื่นให้ได้ด้วย ไม่ใช่เราจะหลงตัวหลงตนอย่างนี้ เป็นต้น

ส่วนอีกอันหนึ่งอหิงสาโอหิ คือต้องมีความพร้อม **อหิงสาคือไม่เบียดเบียนตน ไม่เบียดเบียน ผู้อื่น** ไม่เบียดเบียนใคร เราเองจะต้องรู้ตนเองว่าการเบียดเบียนนั้นลักษณะอย่างไร การเบียดเบียน ตนก็คือการทำร้ายตนทำให้ตนเองทุกข์ร้อน ทำให้ตนเองมีเหตุแห่งทุกข์ หรือมีอะไรที่เป็นความเสื่อม เสีย นั่นแหละ เราจะต้องคอยดูตนเองไม่เบียดเบียนตนและก็ไม่เบียดเบียนผู้อื่นด้วย อหิงสาคือไม่

เบียดเบียนคนนั้นคนนี้ ไม่เบียดเบียนเพื่อเราและไม่เบียดเบียนเพื่อเขา จะต้องพยายามเรียนรู้ว่า การเบียดเบียนคืออะไร การทำร้ายผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย ทำให้ผู้อื่นเสื่อมเสียทำให้ผู้อื่นตกต่ำ ล้วนแต่เป็นการเบียดเบียนเขาทั้งนั้นแหละ และสุดท้ายอโหสิ ก็คือแม้ใครจะมาทำร้ายเราจะมา กลับแก้มองเรา เราจะได้รับผลกระทบอย่างไร แม้ไม่ดีเราก็ไม่มีจิตไปถือสา ใจไม่ไปขุ่นเคือง ไม่ไป พยายามหาอาฆาตใดๆทั้งสิ้น อโหสิหมดไม่ว่า ใครจะทำอะไรๆ หากเราไม่หลงตนเองแล้ว ไม่เบียดเบียนตนเองแล้ว แม้ใครจะมาย้อน มาทำอะไรไม่ดี ไม่งาม แม้เล็กแม้น้อย อะไรต่างๆนานาก็ต้องอโหสิ พยายามไม่ติดใจ ไม่ยึดถืออะไรให้ได้อย่างแท้จริง

อันนี้เป็นความหมายของคารโว นิวาโต อหิงสา อโหสิอย่างคร่าวๆ ที่เราจะต้องทำ ยิ่งได้รับการยอมรับจากผู้อื่นมากขึ้น เราก็ยิ่งจะต้องทำสิ่งเหล่านี้ เป็นคำพูดที่แค่นั้นแหละ คารโว นิวาโต อหิงสา อโหสิ มีความหมายแค่นี้อธิบายไป แต่จริงๆแล้ว สภาวะหรือนัยยะของธรรมะ มันละเอียดมากจริง อันนี้ต้องเรียนรู้เพิ่มเติม เราถึงจะเจริญขึ้น เพราะเมื่อเรายินดีที่มีผู้มายอมรับเรา ก็ล้วนเป็นโจทย์ให้เราทั้งสิ้น ยิ่งเขายอมรับเรา ก็ยิ่งเป็นโจทย์ในชั้นที่เรียกว่าให้เรารู้ตัว เขาสรรเสริญ เขายกย่อง เขาเห็นดีเห็นด้วย และเราก็ไปหลงดี ติดดี เป็นมานะ ทั้งหมดนี้ก็คือเป็นอัตตา ที่เราจะต้องเรียนรู้อัตตาที่เกิดอยู่ในจิต กิเลสมานะนี้เป็นอรุปัตตา หากไม่รู้จักสภาวะอัตตาดังกล่าวนี้ในตน เราก็ไม่สามารถกำจัดทุกข์ตัวตนของมัน มันหมดสิ้นไปจากเราเองไม่ได้ เราต้องกำจัดมันด้วยการปฏิบัติที่เป็นสัมมาปฏิบัติ มันจึงจะหมดสิ้นอัตตาได้จริง

? ในสังคมตอนนี้มีปัญหาเรื่องคนดีกับคนดีทะเลาะกัน เข้ากันไม่ได้ ทำงานด้วยกันไม่ได้ อยากทราบเรียนถามพ่อท่านว่าจุดอ่อนของคนดีอยู่ตรงไหนคะ ?

***** จุดอ่อนของคนดี ก็คือ ติดดี ถ้าไม่ศึกษา ไม่ฝึกฝน ไม่มีคารโว นิวาโต อหิงสา อโหสิ ดังที่กล่าวมาแล้ว โดยเฉพาะคารโว นิวาโต ทำดีก็ติดได้ จะผยองได้ จะหลงตัวได้ ติดดีได้ มานะอัตตา เข้าไปได้จริงๆ ฉะนั้นที่ท่านพุทธทาสว่าไว้ ยึดชั่ว ยึดดีอภัยทั้งนั้น จึงควรนำไปพิจารณา เราอย่าไปหลงดี ดีก็ทำไปเถอะ แต่อย่าไปยึดมั่นถือมั่นจนเอาเป็นเอาตาย กระทั่งเกิดการทะเลาะวิวาท เกิดเรื่องเกิดราว ถึงขึ้นชนฆ่า ถึงตายก็ได้ หรือไม่ก็ไม่ดูดำดูดีกัน ไม่ประสาน ไม่สมาน ไม่อะไรต่างๆพวกนี้ เพราะฉะนั้นถ้าไม่เรียนรู้ธรรมะโลกุตระของพระพุทธเจ้า ท่านรู้จักอัตตา รู้จักมานะ กิเลสลักษณะที่เรียกว่าติดดีหลงดียึดดีพวกนี้จริงๆแล้วละก็ เราก็จะรู้จัก เมื่อไม่รู้จักก็ไม่ได้ลด เมื่อไม่ได้

เพราะว่าวัตถุกอย่างไร เราก็สามารถสร้างมันได้ แต่ว่าเรื่องจิตวิญญาณ เรื่องของสังคมศาสตร์ เรื่องของมนุษยชาติที่จะต้องอยู่ร่วมกันอย่างดี อยู่กันอย่างสงบ ช่วยกันรังสรรค์ มันเป็นเรื่องที่ควรจะมีราคาแพงกว่าวัตถุ

ลตก็เป็นอตตาไปอยู่อย่างนั้น ไม่เข้าใจอตตา มันเป็นอตตา เป็นรูปอตตา อันเป็นอตตาที่เป็นรูปไม่มีตัวไม่มีตน แต่มันก็มีอยู่นั้นแหละ มันยังยึดตัว ยึดตน ยึดความรู้ ยึดความเห็น ยึดความเชื่อของเรา ยึดศักดิ์ศรี ยึดอะไรก็แล้วแต่ ยึดเอาโดยนามธรรม ที่มันมุ่งหมายจะเอาให้ได้ตามใจตนทำเดียว เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อว่าเรียนรู้แล้ว เราก็จะเข้าใจสภาวะพวกนี้ ที่เกิดขึ้นโดยการกำหนดของคนของสังคม สมมุติถูกมากถูกน้อย ผิดมากผิดน้อย ในเชิงนั้นเชิงนี้ ถูกในสังคมบางหมู่ แต่อาจจะเป็นผิดในสังคมอีกหมู่หนึ่งก็เป็นได้ ผู้รู้อนุโลมปฏิโลม ก็จะไปปรับได้อย่างไม่เกิดความวุ่นวายเสียหาย รู้จักนิติศาสตร์ รู้จักรัฐศาสตร์ ต้องใช้ให้ถูกต้องส่วนด้วยลตปฐิสธรรมเพราะรู้ความจริงว่า ดึกกับชัวเป็นเรื่องของสมมุติลัจจะ เราจะทำอะไรก็แล้วแต่ ทำงานทำการอยู่กับใคร โดยเฉพาะกับสังคม ซึ่งไม่ใช่เราคนเดียว เราทำได้แล้ว แม้ในที่สุดเอาดีนี้ไปข่มไปทำอะไรจนกระทั่งกลายเป็นการทะเลาะวิวาท กลายเป็นการทำให้แตกแยกสามัคคี สัมพันธ์กันไม่ได้ อยู่ร่วมกันไม่ได้ ทำงานร่วมกันไม่ได้ เพราะยึดหยุ่นไม่เป็น จะต้องเอาดีเป็นหลักจะต้องถูกไปทั้งหมดเลย จะยึดหยุ่นบ้าง จะลดหย่อนบ้าง จะมีทางออกอย่างนั้นอย่างนี้บ้างไม่ได้ เป็นไม่บรรทัดพิตปะะเลย แบบนั้นมันก็ไปไม่รอด อยู่ในสังคมไม่ได้ งานก็ไม่ได้ เพราะคนอื่นเขาก็มีกิเลสเหมือนกัน เมื่อเราก็มีกิเลสเหมือนกัน ต่างคนต่างมีกิเลส ยึดอตตายึดดี ทางโน้นเขาก็ยึดว่าของเขาดี ถ้าที่สุดจะอยู่อย่างสงบแล้วเราต้องลดอตตาได้จริง แม้เราจะถูกต้อง แต่เรายอมยึดหยุ่นให้เขาได้ แม้เราจะเสียผลประโยชน์ไปบ้าง โดยเราประนีประนอมว่า เรายอมเสียสละเพื่อความอยู่รอดของบุคคล หรือสังคมหมู่กลุ่มโดยที่เรารู้ เราเข้าใจอยู่ว่า เรามีจิตเสียสละที่ยอมได้ก็หมายความว่าเรายอมลดอตตา ลดมานะ

บางคนอาจจะบอกว่าทำให้เกิดความสูญเสียหรือความเสียหาย จะปล่อยให้มันเสียไปใช้ไหม อันที่จริงมันก็เสียหายทั้งนั้นแหละ ถ้าหากเราไม่ยอมมันก็เสียหายอีกอย่างหนึ่ง เพราะไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นมา ดีไม่ดีก็เกิดทะเลาะวิวาทกัน เกิดทำร้ายอะไรกันไป โดยเฉพาะทำลายบุคคล ทำลายความจริงด้วย อะไรทำนองนี้ มันก็ยิ่งน่าเสียดายมากกว่าที่จะเสียแค่วัตถุ เพราะววัตถุอย่างไรเราก็สร้างมันได้ แต่ว่าเรื่องจิตวิญญาณ เรื่องของสังคมศาสตร์ เรื่องของมนุษยชาติที่จะต้องอยู่ร่วมกันอย่างดี อยู่กันอย่างสงบ ช่วยกันรังสรรค์ มันเป็นเรื่องที่ควรจะมีราคาแพงกว่าวัตถุ เรื่องนี้ก็ต้องเข้าใจ ถ้าหากว่าฉลาดแล้วละก็ ควรต้องรู้จักวิธีที่จะประนีประนอม รู้วิธีอนุโลมปฏิโลม รู้วิธีลดหย่อนอะไรๆ ขึ้นไป แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า เราจะยอมจนกระทั่งหักโค่น หรือว่ายอมจนสูญเสีย ทำลาย ผลาญพร่าอะไรไปมากมายก็ไม่เชิง เราต้องรู้จักการสละ รู้จักการยึดหยุ่น ยอมคนนั้น ยกคนนี้ เราต้องเป็นผู้ที่ยอมเขา ยอมให้ อนุโลมให้ แม้เราไม่ผิดจริงก็ตาม อันนี้อาตมาขอยกอ้างตัวเองตอนที่อาตมาถูกจับ

อาตมาก็มีสิทธิ์จะ
นุ่งหม้อจิ๋วได้เพราะเรา
ยังไม่มีอะไรผิด เรื่อง
ราวก็ยังต่อสู้อยู่ในศาล
ซึ่งอันที่จริงเขาบังคับ
เราให้ถอดจิ๋วไม่ได้
หรอก ถ้าอาตมาจะไม่
ยอม เพราะอาตมาไม่
ผิดอะไร ไม่ได้ผิด
พระธรรมวินัย ตาม
ธรรมวินัยแล้วใครก็
ไม่มีสิทธิ์จะมาบังคับ
ให้อาตมาถอดจิ๋ว
เป็นอันขาด การที่เขา

จะถอดเอาจิ๋วไป หรือเอาเราไปเปลี่ยนชุด เปลี่ยนอะไรต่ออะไร ที่จริงเขาทำผิดด้วยซ้ำไป แต่เราก็
ยอมเพื่อความสงบไม่วุ่นวายในสังคม เราไม่มีปัญหาอะไร อยู่ที่เราจะยึดถือหรือไม่ก็เท่านั้นเอง
ถ้าเราไม่ยึดถือ เราก็เปลี่ยนแปลงได้ อย่างเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้ว เพราะฉะนั้นเราก็หมุนเวียนกลับมา
ใส่จิ๋วอย่างเก่า คนที่เข้าใจก็ไม่มีปัญหาอะไร นี่อาตมายกตัวอย่างอันนี้ให้เห็นชัดเจนว่าอาตมาไม่ได้
ผิดนะ แต่อาตมาก็ยอมได้ ไม่เสียหายอะไรหรอก เพราะถ้าเราเห็นความเสียหายของคนส่วนใหญ่จะ
เกิดขึ้น เราก็ยอมซะ อย่างนี้มันก็น่าเดินไปได้ เพราะฉะนั้นอันนี้ถ้าไม่เรียนรู้ฮั้วต๋า ไม่เรียนรู้การยึดถือ
ถือดี ไม่รู้จักมานะที่แท้จริง มันก็เป็นอย่างที่มันเป็น สังคมไหนก็แล้วแต่มันจะเกิดให้เห็นได้

? สรุปว่าคนดีถ้าไม่ปฏิบัติธรรมเพื่อลดละกิเลส คนดีก็อาจจะเป็นตัวสร้างปัญหาของสังคม

ได้เหมือนกันใช่ไหมคะ ?

***** ใช่ ทั้งคนดี และคนชั่วต่างก็สร้างปัญหาสังคมได้ คนดีก็สร้างปัญหาอย่างที่กำลังเป็นปัญหา
อยู่ในสังคม ถ้าไม่รู้จักรจัดการจัดสัดส่วน หากว่าเรารู้จักศิลปะวิธีในการที่จะจัดสรรอะไรให้มันดูเป็นไปได้
ด้วยดี ยอมเสียบ้าง เสียส่วนน้อยเพื่อรักษาส่วนใหญ่ เราก็ต้องทำยอมเสียอะไรบ้าง ไม่ใช่เราจะไม่
ยอมเสียเลย ไม่ยอมเสียหน้า ไม่ยอมให้ใครตำหนิได้ ไม่ยอมยึดหยุนอะไรเลยอย่างนั้นมันไม่ได้

? ตอนนี้มีกระแสน้ำในเชิง พระไม่ควรยุ่งเรื่องการเมือง อยากทราบว่า การเมืองแบบของ

อโศกเป็นอย่างไรคะ ?

***** การเมืองของอโศกไม่ใช่อย่างที่โลกทั้งโลกขณะนี้เข้าใจ การเมืองของอโศกเป็นการเมืองแบบ
บุญนิยม มีมโนทัศน์อย่างไร มีวิสัยทัศน์อย่างไร แม้แต่ชาวอโศกเองแท้ๆในปัจจุบันนี้ ก็ยังมี

ความเข้าใจในเรื่องนี้ไม่ลึกละเอียดพอ เพราะฉะนั้นข้างนอกยังไม่ต้องพูดถึง ไม่เข้าใจหรอก เพราะว่า การเมืองทุกวันนี้ เข้าใจไปทั่วโลกแล้วว่า เป็นเรื่องของอำนาจ เป็นโลกธรรมที่รุนแรงจัดจ้าน เป็นเรื่อง เลอะเทอะ เป็นเรื่องทุจริต เป็นเรื่องโกง เป็นเรื่องใช้เหลี่ยมคู้ เป็นเรื่องอะไรต่ออะไรซึ่งเขี้ยวมาก แรง มาก เพราะฉะนั้นเมื่อธรรมะเป็นเรื่องสุภาพ ธรรมะไม่ใช่เรื่องต่อตีต่อด้าน หรือว่ารุนแรงอะไรกับ ใครเขา มีแต่จะเสียท่า ถ้าขึ้นไปทำกับการเมืองแบบที่เป็นอยู่ในโลกปัจจุบันนี้ ซึ่งไม่ใช่การเมือง แบบ “บุญนิยม” หรือแบบโลกุตระ เขาจึงตัดปัญหาแม้ที่สุดถึงขนาดออกกฎหมายมากันไว้ว่า ศาสนา อย่าไปยุ่งกับการเมือง ก็เลยเป็นที่เข้าใจกันอย่างนั้นมา เด็กที่รุ่นๆ เด็กรุ่นหลังๆ มา ก็เข้าใจอย่างนี้ คนแก่ๆ ก็เข้าใจอย่างนี้ เพราะฉะนั้น concept [ความคิด] ในเรื่องการเมืองของพวกเขา จึงยังรู้แต่ การเมืองแบบโลกีย์ แบบทุนนิยมแบบอำนาจนิยม ซึ่งเป็น concept อย่างเก่าๆ เดิมๆ ผู้ยังมี concept เป็นการเมืองอย่างนี้ก็เป็นธรรมดา ที่จะต้องคิดยั้งๆ เขาก็ไม่ผิดที่ ไม่ให้พระยุ่งการเมือง เพราะเขา ยังไม่มี concept ในเรื่อง การเมืองแบบบุญนิยมหรือแบบ โลกุตระ การเมืองแบบบุญนิยม หรือแบบโลกุตระ คนละ concept คนละมโนทัศน์กับ การเมืองแบบ ทุนนิยมหรือแบบโลกีย์ ดังนั้น วิสัยทัศน์ก็ต่างกันด้วย เช่น การ เมืองแบบที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเห็นว่า การหาเสียงคือประชาธิปไตย แต่บุญนิยมจะไม่หาเสียงเพราะถือ ว่า การหาเสียงไม่ใช่ประชาธิปไตยแท้ และหรือผู้ที่ได้รับเลือกตั้งให้เป็นตัวแทนรับใช้ประชาชน จะไม่รับรายได้ใดๆ จะทำงานให้สังคมอย่างเสียสละจริง เป็นคนของประชาชน ส่วนกลางจะเลี้ยงไว้ หรือประชาชนเองนั่นเองจะเลี้ยงไว้จริง ถ้าทำไม่ดีประชาชนก็คว่ำบาตร และปลดออกไปได้เลย ดังนั้น เป็นวิสัยทัศน์ที่ยังไกล ที่การเมืองแบบโลกีย์แบบทุนนิยมจะไม่คิด แม้คิดก็ทำไม่ได้ การเมืองแบบ อโศกทำคนละอย่างกับการเมืองที่เป็นกันอยู่ในทุกวันนี้ทำอย่างโลกุตระ ต้องเป็นบุญนิยม

? ขอบเขตแค่นั้นที่พระยุ่งเกี่ยวกับการเมืองได้ และแค่นั้นที่พระไม่ควรยุ่งเกี่ยวกับการเมือง

* แค่นั้นที่ควรยุ่งเกี่ยวกับการเมือง แค่นั้นตามกฎหมายนั้นหนึ่ง สอง ต้องรู้ว่าสภาพของเราจะ ไปพัวพันจนกระทั่งกลายเป็นตัวเองต้องไปรับผิดชอบในตำแหน่งหน้าที่ หรือไปทำกิจของการเมือง ไปทำกิจของสังคมเข้าไปเลย อันนั้นผู้ที่เป็นนักบวชและสมณะจะต้องรู้ว่า เราจะต้องไม่ให้ตัวเราเองไป ปฏิบัติอย่างไร ประพฤติอย่างไร ที่เชื่อว่าลักษณะนี้ คือการเมือง เราเองเราไม่ได้ไปทำแน่นอน เพราะเราเองไม่ได้มีหน้าที่ เราเป็นนักบวช เราต้องไม่เข้าไปรับตำแหน่ง แต่ถ้าเข้าใจการเมืองดีแล้ว การเมืองก็คืองานของมนุษย์ เป็นการทำงานกับคนในสังคม ช่วยเหลือสงเคราะห์ให้ผู้คนอยู่ดีอย่าง

กฎวิธี ขาดเหลือทุกซักร้อนอะไรก็ช่วยกันสอนเขา แนะนำเขาให้มีการแบ่งปัน แจกจ่ายช่วยเหลือเกื้อกูลกันอะไรต่าง ๆ นานา นี่คือการเมืองจริงๆ งานที่ทำกับสังคมเพื่อให้เป็นมรดกที่ดีให้เป็นหมู่กลุ่มชุมชนที่ดี เป็นสังคมที่อยู่ร่วมกันอย่างดี กิน อยู่ หลับ นอน อย่างมีศิลปะวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิตที่ดีก็คือเรื่องการเมืองนั่นแหละ สรุปแล้วการเมืองก็คือการช่วยให้เกิดการเป็นอยู่ที่เป็นสังคม เป็นรัฐ เป็นประเทศ เป็นมนุษยชาติที่ต่างอยู่เย็นเป็นสุข อุดมสมบูรณ์ดี มันเป็นเรื่องหลักๆ โดยมีเป้าหมายอย่างนี้ เพียงแต่เราทำงานทางศาสนา **เราเอาศีลธรรม เอาธรรมะ เอาจริยธรรมมาเป็นหลักในการทำงานกับสังคม เพื่อให้สังคมอยู่ดี** ส่วนนักการเมืองเรารู้แล้วว่า คือหน้าที่ หรือตำแหน่ง หรือยศ เป็นเรื่องที่เขาไปยึดถือเอาเป็นเอาตาย หรือว่าเอาจริงเอาจัง เอาเป็นหน้าที่เป็นการงานหลักๆ ของเขา ซึ่งเราไม่ได้ทำงานรับหน้าที่อย่างนั้น ในด้านของวัตถุ หรือในด้านของสังคมแบบทางโลกเขาเรารับหน้าที่ในด้านคุณธรรม ถ้าเข้าใจอันนี้ไม่ชัดก็แบ่งไม่ได้ระหว่างศาสนากับการเมือง **แต่ถ้าเข้าใจชัดก็แบ่งได้ แล้วเราจะรู้ว่าเราเข้าไปร่วมทางการเมืองจริงๆ เพียงแต่เราไม่ได้ไปทางการเมืองแบบคนอื่น แต่เราทำหน้าที่ไปช่วยคนเมือง ทางด้านธรรมะหรือจริยธรรม** ถ้าไม่เข้าใจอย่างนี้ก็ไม่รู้จะอธิบายแบ่งแยกอย่างไรแล้ว

 เพราะไม่ศึกษาศาสนาอย่างจริงจัง และเข้าใจถึงแก่นยะสุมลิกของศาสนา จึงมักมีผู้กล่าวเสมอว่า ศาสนาไม่ควรยุ่งเกี่ยวกับการเมือง

แก้ที่จริงแล้ว

ศาสนา คือ ลมหายใจของชีวิต

ศาสนา คือ อันหนึ่งอันเดียวกับชีวิต

เมื่อแบ่งแยกกันเสียแล้ว

ชีวิตและสังคมก็วุ่นวาย สับสน

หาที่จบไม่ได้

เหมือนดั่งเช่นที่เป็นอยู่

และเช่นที่จะเป็นต่อไป อีกนานเท่านั้น...

จดหมาย จากญาติธรรม

○ พึ่งกันอย่างไรในสังคมพุทธ

ชอบอ่านจดหมายจากญาติธรรม เพราะว่าจะได้รู้การปฏิบัติธรรมของคนอื่น แล้วนำมาปฏิบัติบ้าง ขณะนี้การปฏิบัติธรรมเสื่อมต่ำลงมาก มีเหตุจำเป็นต้องออกจากพุทธสถาน กลับไปอยู่บ้านได้หลายปีแล้ว จะหวนกลับมาที่ละอายแก่หมู่กลุ่ม

แต่ก่อนอยู่กับหมู่กลุ่มก็หวังพึ่งหมู่กลุ่มมากเกินไป(เรียกร้องเกินไป)จึงผิดหวังมาก เคยพึ่งเทศน์ว่าอย่าตั้งความหวัง เมื่อหวังก็มีความผิดหวังเสมอ ตัวอย่างเช่น เรามีเรื่องเกี่ยวกับกฎหมาย เราก็ไปปรึกษานักกฎหมายของหมู่กลุ่ม แล้วไม่ได้รับการสนับสนุน หรือทางหมู่กลุ่มไม่เป็นธุระอย่างนี้

พ่อท่านเทศน์เสมอว่าพึ่งแก่พึ่งเจ็บกันได้ แต่ผมคิดว่าพึ่งกันไม่ได้เลย พึ่งได้เฉพาะเวลาเผาศพเห็นแก่กันไป ผมคิดว่าพึ่งกันขณะที่มีชีวิตอยู่จะไม่ดีกว่าหรือ? หรืออย่างมีงานส่วนตัวแล้วรวมกันมาช่วยเหลือ อย่างนี้จะไม่ดีกว่าหรือ? คอยให้ตายแล้วค่อยมาเผาศพเท่านั้นเองหรือ? เรื่องอย่างนี้ผมก็โดนมาแล้ว ตัวผมเองปฏิบัติธรรมมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๒๙ รับประทานอาหารมังสวิรัตินะหนึ่งมื้อ ระบายสู่กันพึ่งเฉยๆหรอก ไม่คิดว่าจะมีสาระอันใดเลย เพื่อความสบายใจตัวเองก็เท่านั้น

✿ สมาชิกหมายเลข ๒๔๒๕๒๓

เคยฟังธรรมจากพ่อท่าน

เปรียบเทียบสังคมบุญนิยม[นิยม“ให้”] กับ สังคมทุนนิยม[นิยม“เอา”] สังคมที่นิยม“เอา”จะต้องการได้มาเพื่อตนมาก ไม่รู้จัก แต่สังคมที่นิยม“ให้”จะต้องใช้เวลาฝึกให้ ฝึกเสียสละ ด้วยความรู้และเข้าใจไม่มีการบังคับ “สังคมพุทธ” จึงเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของผู้เพียรฝึกตนเป็น“ผู้ให้” ต้องขอร้องด้วยที่เราจะให้ ไม่แก่พ่อ - บ.ก.

○ จากผู้ทำกสิกรรมธรรมชาติ-ไร้สารเคมี

กระผมมีความคิดเห็นว่า การกสิกรรมหรือวิธีทำกสิกรรมไร้สารพิษได้หายไป อยากให้มีวิธีทำทุกเล่ม เล่าประสบการณ์ของผู้ที่มีความสำเร็จในการทำกสิกรรมไร้สารพิษให้ดู ถึงจะซ้ำกันแต่ละรายก็ไม่เหมือนกันนะครับ ผมชอบมากเพราะกำลังเริ่มทำเกษตรมา ๓-๔ ปีแล้ว แต่ยังไม่ค่อยสำเร็จเท่าที่ควร ที่จะดีส่วนตัวผมคือเลิกจากสารเคมีทุกชนิด ทำแบบชีวภาพอย่างเดียว แต่ได้ผลช้าหน่อย ที่เห็นผลมีข้าวในนาคือนาผมเป็นนาดำ ลองทำนาหว่าน ไถแล้วหว่านงามจริงทนจริง แต่หาคนเกี่ยวยาก เพราะมันออไม่เป็นแนวเหมือนนาดำ ผมเลยหันมาปลูกนาดำแต่ผมหว่านกล้าหว่าน หว่านปุ๋ยหมักก่อนคราด แล้วนำไปปลูกดำเป็นแนว แต่ปลูกเส้นเดียว ได้ผลอู่มากกว่าเขาที่ปลูกหลายเส้น แต่ปลูกห่างกว่าคนอื่นมากระหว่างห่างเกือบศอก

ตอนนี้เริ่มมีคนกำลังจะเอาตัวอย่าง น่าพอใจ แต่ปลูกผักผมสังเกต ถ้าผมหว่านตรงกองปุ๋ยหมัก จะงามกว่าเพื่อน คราวนี้เริ่มจะได้ผลบ้างแล้ว กำลังทำได้ผลอย่างไรจะรายงานให้ทราบ

✿ **บัณฑิต ประทุม จ.พะเยา**

🌺 **กสิกรรมไร้สารพิษ** มักจะประสบความสำเร็จด้วยน้ำพัก-น้ำแรงของ **คนไร้สารพิษ** เพราะ **คนไร้สารพิษ**ที่โลกน้อยลงเท่านั้น จึงจะ **อดทนได้ รอคอยได้** - **บ.ก.**

○ เสี่ยงสะท้อนจากประชาชน

ข่าวที่นายกทักษิณจะซื้อหุ้นฟุตบอล ซึ่งเป็นเรื่องผิดศีลธรรม แต่ในสังคมไม่มีพระกระแสหลักออกมาแสดงความคิดเห็นอะไร นอกจากสมณะโพธิรักษ์และคุณจำลองเท่านั้นที่ออกมาเตือนสติ ท่านนายกทักษิณ มีคนกลุ่มหนึ่งที่พยายามให้ประเทศหรือโลกพ้นจากอบายมุข แต่ก็มีคนอีกกลุ่มหนึ่ง

พยายามจะนำเข้ามา เลย เป็นศึกระหว่างธรรมะกับ อธรรม

เรื่องที่น่า ยาก ทักซิธออกมาพูดว่าภายใน ๕ ปี จะทำให้คนจนไม่มีใน ประเทศ แต่นำนโยบาย ทุนนิยมมาใช้เต็มที่รูปแบบ ผมคิดว่าไม่ต้องพูดภายใน ๕ ปีหรอก ต่อให้ ๑๐ ปี หรือ

๑๐๐ ปี ก็ไม่สามารถทำได้ เพราะคนในปัจจุบันมีแต่ความโลภ ไม่รู้จักพอในการดำเนินชีวิต

ผมมีความเห็นว่า ถ้าทุกคนดำเนินชีวิตตามแบบอย่างชาวอโศก ใช้เวลาไม่ถึง ๕ ปีหรอก เพียงเดือนเดียวทุกคนก็จะเป็นคนรวยทันที เพราะทุกคนรู้จักคำว่าพอ ในเวลาใดที่เรามีความรู้ว่าพอ ในขณะนั้นก็หายจนทันที

ในสารอโศกเล่มนี้ได้พูดถึงกสิกรรมไร้สารพิษ ผมว่าเป็นเรื่องดีมาก เพราะในปัจจุบันนี้ไม่ ว่าดินก็ตายไปแล้ว น้ำก็ตายไปแล้ว อากาศก็ตายไปแล้ว เมื่อสิ่งเหล่านี้ตายไปหมดแล้ว แม้ว่าเราจะ รวยมากขนาดไหนก็ไม่สามารถดำเนินชีวิตต่อไปได้

🌸 **ลิขิต นันทวงศ์ จ.นครสวรรค์**

🌸 **ความเป็นไปของสังคมทุกวันนี้ ทำให้ผู้ศึกษาประพุดิธรรม ได้เข้าใจชัดเจนถึง ความรุนแรง ความร้ายกาจของกระแสโลกียมากขึ้นเช่นนี้แล - บ.ก.**

○ สละออกไป...ก็สบายอย่างนี้แหละ!

แม้ว่าดิฉันจะไม่ใช่ชาวอโศก(เพราะไม่ได้กินมังสวิรัต) แต่ที่ได้ไปบุญจากการได้อ่านสารอโศก เสมอมา ทำให้ดิฉันได้ลดละสิ่งที่ไม่จำเป็นในชีวิตออกไปได้ในระดับหนึ่ง คือไม่ใช้น้ำหอม แต่งตัว เรียบง่ายไม่ติดยี่ห้อเหมือนก่อน ไม่ใช่เครื่องสำอาง และนอนพื้นธรรมดาคะ(เตียงและพูกขนาด ๖ ฟุต ดิฉันบริจาคไปหมดแล้วคะ) ทุกอย่างที่เกิดขึ้นมันค่อยเป็นค่อยไปก็เลยไม่ผิดปกติหรือทำให้คนรอบข้าง แปลกใจ **“สบายมากคะ”** สำหรับตัวเองก็ไม่ได้คิดไปไกลขนาดว่าเราจะลดกิเลสนะ แต่มันเป็นไปเอง นะคะ ก็เลยเป็นความสุขสบายใจจริงๆในสิ่งที่ทำ **รู้สึกว่าการใช้ชีวิตแบบนี้มันสบายสบายนะคะ**

ก็กราบขอบคุณชาวนิคยสารอโศกทุกท่านอีกครั้งที่ช่วยผลิตหนังสือดีๆออกมา และให้ดิฉัน มีวันนี้ วันที่ไม่ต้องติดยึดอะไรในชีวิตให้มากมายนัก.....

🌸 **หมายเลขสมาชิก ๒๐๕๑๘๙ จ.จันทบุรี**

🌸 **เมื่อเราจะกระทำในสิ่งใด ในเรื่องใด ความเข้าใจที่ชัดเจนมากพอดังมาก่อนเสมอ - บ.ก.**

○ ศึกษาพุทธศาสนา นำพาให้ปฏิบัติเพื่อปัญญาและนิรันดร์

ผมได้รับวารสารดอกหญ้าและสารโศก เป็นสมาชิมาประมาณ ๑ ปี เมื่อได้รับหนังสือจะรู้สึกดีใจมาก เป็นความหวังที่รอคอย อ่านแล้วสบายใจ พยายามปฏิบัติตามคำสอนแนะนำ ปัจจุบันกินมังสวิรัต(ไม่กินไข่ นมด้วย) กินมา ๒ ปีแล้ว สุขภาพดีขึ้น จิตใจเยือกเย็นลงมาก เศรษฐกิจก็ดีมีเงินเหลือมากขึ้น อดายมุขเลิกหมดทุกอย่าง รวมถึงข้อปฏิบัติอื่นๆ เช่น ไม่กินจุบจิบ เลิกดื่ม น้ำอัดลม เครื่องดื่มชูกำลัง(เพราะกำลังดีอยู่แล้ว) น้ำแข็งก็เลิก ยกเว้นจำเป็นเขาก็ต้องกินบ้างตามสังคม นอกจากนี้ก็ยังทดลองดื่มน้ำปัสสาวะได้เกือบ ๑ เดือนแล้ว ด้านการปฏิบัติธรรมศีล ๕ หยาบๆ ปฏิบัติได้ แต่อธิศีลกำลังพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ ไปวัด(สันติฯ)เดือนละ ๑ ครั้ง พบหมู่กลุ่มญาติธรรมก็ชื่นใจและพยายามชวนคนรู้จักเข้าวัดด้วย(ชวนไปแล้ว ๔-๕ คน)

ผมทำงาน ธ.ก.ส.คุ้นเคยรู้จักกับญาติธรรม(คนวัด)ที่อยู่แผนกอบรมหลายคน ไปเข้าอบรมสังฆธรรมชีวิต สร้างผู้นำ พาเด็กนักเรียนเข้าค่ายเยาวชน พาผู้นำชุมชนอบรมหลักสูตรสร้างผู้นำก็มีความสุขดีที่ทำให้คนอื่นพบความจริงของชีวิตพบธรรมะแท้ๆของพุทธศาสนา งานที่ทำอยู่รู้ว่าเป็นระบบ“ทุนนิยม” แต่ก็พยายามใช้“บุญนิยม”เข้าผสมผสานจะได้ลดบาปลงบ้าง มีภาระครอบครัวภรรยา ลูก ๒ คนยังเรียนหนังสือ คงจะยังไม่พร้อมช่วยเหลือหมู่กลุ่มอย่างแท้จริง แต่มีโอกาสก็ไปงานบุญของชาวอโศก งานเพื่อฟ้าดิน อโศกรำลึก มหาปวารณา เท่าที่โอกาสอำนวย

สุดท้ายต้องขอขอบคุณมูลนิธิธรรมสันติที่ส่งวารสารมาให้อ่านต่อเนื่อง จะทดแทนบุญคุณโดยปฏิบัติตัวให้เป็นคนดีมีธรรมะ ศีล และแผ่ความดีเมตตาสู่เพื่อนมนุษย์ด้วย

 บุญรวม ท้าเจริญสุข จ.สระบุรี

อนุโมทนากับการจัดสรรชีวิต เพื่อจะได้“บุญ”จากการฝึกปฏิบัติที่ตน - บ.ก.

○ จดหมายจากแหลมมลายู

ขอขอบพระคุณมากค่ะ ที่กรุณาต่อดิฉัน ที่เป็นผู้หนึ่งที่หลุดพ้นวงโคจรสันตติโศกมาอยู่ไกลถึงแหลมมลายู เวลาชาวโศกมีกิจกรรมการงานก็ไม่ได้รับทราบอะไร ได้แต่ดูทาง iTV ของรายการท่านจันทร์ บางครั้งสถานีรับคลื่นไม่ชัดเจน ก็หมดโอกาสรับรู้กิจการงานของชาวโศกไปเลย

ดิฉันได้อ่าน บันทึกจากปัจฉาสมณะ ในสารโศกอันดับ ๒๓๑ เนื่องในงานอโศกรำลึกครั้งที่ ๒๓ ที่ตอนหนึ่งพ่อท่านพุดอภิปราย จากการจัดงานของคุณนิติภูมิ ที่ท่านพูดว่า“อาตมายังซาบซึ้ง ภาคภูมิใจแทนชาวอิสลามด้วยเลยว่า อิสลามนี้ยังเคร่งครัดในศาสนาจัดมาก จึงเห็นชัดเจนเลยว่า ศาสนาอิสลามอยู่รอด” ดิฉันภาคภูมิใจที่พ่อท่านพุดอย่างนี้ เพราะพ่อท่านพุดในฐานะพุทธแท้ๆ

ดิฉันเข้ามาอยู่ในแดนอิสลาม ประเทศมาเลเซียเกือบ ๓ ปีแล้ว ดิฉันอยากเสนอข้อสังเกตข้อคิดเห็น ตามประสาพุทธเปลือกๆของดิฉันบ้าง

ดิฉันชื่นชมการแต่งกายของผู้หญิงอิสลามที่มีมติชุดดูสุภาพเรียบร้อย แต่วิถีชีวิตก็ไม่ต่าง

จากคนศาสนาอื่น โดยเฉพาะครอบครัว และจัดจ้านรุนแรงไม่ต่างจากศาสนาอื่น แต่เพราะพลเมืองไทย ตกเป็นเหยื่อของสื่อมวลชนนานแล้ว สื่อบางสื่อต้องการทำกำไรก็สรรหาสิ่งประหลาดที่จัดจ้านตบตบสนองกิเลสผู้คน จนซึมซับทับถมมานานแล้ว และอิสระเสรีภาพของสื่อมีมากเกินไป เลยทำให้คนรุ่นใหม่ละจากวัดไปสนใจสิ่งที่สื่อมวลชนปรุงให้นานวันเข้าคนก็เลื่อมจิตเลื่อมใจ ถ้าสื่อมวลชนปรุงแต่งศาสนาให้เป็นที่สนใจเป็นค่านิยมที่มีราคา นานวันเข้า ผู้คนก็จะเจริญจิต เจริญใจ

🌸 **สุนันท์ ทองน้อย**

🌸 เขียนเล่าประสบการณ์การปฏิบัติธรรม ในท่ามกลางชาวมุสลิมมาสู่กันฟังอีกนะ ชาวอโศกอยู่ไหนได้ก็มักส่งข่าวถึงกัน และไม่ว่าจะอยู่ที่ใด “ศีล” จะคุ้มครองผู้ปฏิบัติเสมอ... - บ.ก.

○ กระแสผู้บริโภคนิยมปลอดสารเคมี

สารอโศกเป็นหนังสือที่ดีมาก อ่านแล้วได้ความรู้และเหมือนการชาร์ตแบตเตอรี่เพราะไม่วางไปวัด ได้รู้ข่าวชาวอโศกจากการอ่านสารอโศก ต้องขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงที่ส่งมาให้อ่าน

ดิฉันอ่านสารอโศก อันดับที่ ๒๖๘ “จดหมายจากญาติธรรม” เรื่องคนปลูกกาแฟ เขาบอกว่ากาแฟมีสารพิษมากมาย การทำดีที่ออกเพื่อล้างสารพิษ แต่ในกาแฟมีสารพิษมากขนาดนี้ จะกลายเป็นตรงกันข้ามคือเอาสารพิษเข้าร่างกาย ดิฉันอยากให้สินค้าอีกหลายอย่างของร้านค้าของอโศกปลอดสารพิษ กาแฟก็ควรดูแลแหล่งที่มาว่าปลอดสารพิษจริงหรือเปล่า ผักผลไม้ก็เช่นกันและแชมพูสระผมที่วางขายอยู่ตามร้านค้าของอโศก ก็ยังมีส่วนผสมของโซเดียมลอริลซัลเฟต และสารเคลือบเส้นผม เช่น ซิลิโคน ซึ่งสาร ๒ ชนิดนี้ ไม่ใส่ก็น่าจะได้ จะได้ใช้แชมพูที่ปลอดภัยจริงๆ

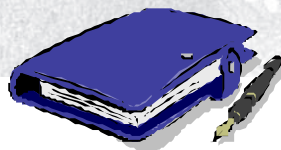
สบู่ที่วางขายอยู่ก็มีส่วนผสมของโซดาไฟ ซึ่งแม้จะมีปริมาณเล็กน้อย แต่ถ้าไม่ใส่ก็น่าจะดี และปลอดภัยกว่า เพราะเป็นที่รู้กันทั่วไปว่าอโศกไม่ชอบสารเคมี และดิฉันก็เช่นกัน จึงอยากให้สินค้าอโศกทุกชนิดปลอดสารเคมีจริงๆ

🌸 **ฉติมา พงศ์พรทรัพย์ จ.นนทบุรี**

🌸 นโยบายชาวอโศกไม่สนับสนุนให้ผลิต สิ่งที่มีส่วนผสมของสารเคมีแน่นอน โดยทุกวันนี้เราพยายามลดการใช้สารเคมีและทดลองใช้พืชสมุนไพรมาทดแทน - บ.ก.

การศึกษาที่แท้จริงของชีวิต

ทุกชีวิตเกิดมาพร้อมกับการเรียนรู้ และนั่นก็เป็นการศึกษาที่แท้จริงที่สุด การจะได้เรียนรู้ถึงกิจวัตรประจำวันที่เราทำอยู่ การงานที่เราต้องเกี่ยวข้อง ล้วนเป็นสิ่งที่เราต้องใส่ใจศึกษาให้ชัดเจนว่า เป็นงานที่มีประโยชน์อย่างไรบ้าง จะได้ทำการงานนั้นให้ถึงจุดเป้าหมาย

งานที่สำคัญที่สุดที่ต้องทำความเข้าใจกับงานอาชีพ ก็คือ **งานดูแลความประพฤติของตนเอง โดยเริ่มจากการฝึกหัดระลึกถึงกิจวัตร หรือ พฤติกรรมของตนเองในแต่ละวัน** ซึ่งจะมีส่วนช่วยฝึกฝนความทรงจำให้แม่นยำยิ่งขึ้น ยิ่งหากมีการวิเคราะห์ ทบทวนพฤติกรรมเหล่านั้น เพื่อชี้ชัดจุดยืนของตนเอง ก็จะได้รู้ถึงจุดก้าวต่อไปว่า น่าจะไปไหนทิศใด **ทั้งหมดนี้ เป็นการศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ ที่มีคุณค่าสูงสุดแก่ชีวิต** ส่วนการศึกษาถึงเรื่องราวในอดีตของมนุษยชาติต่างๆ ตามที่มีการจดบันทึก หรือเล่าสืบต่อกันมานั้น เป็นเพียงข้อมูลไกลตัว แม้นนำมาวิเคราะห์ ก็เป็นเพียงร่องรอย ของการฝึกคิดตามบ้าง คิดแย้ง

๑ ในขณะที่ความบานปลายของการศึกษา มุ่งไปสู่วิชาหลากหลาย ที่สนองความต้องการ ปรนเปรออารมณ์ และกำลังให้ค่ากับวงการบันเทิง การละเล่น จนล้าเส้นเยาวชนไทยยุคนี้หมดโอกาสสัมผัสกับคุณค่าของพุทธศาสนา เพราะถูกห้อมล้อมด้วยสื่อไร้สาระมากมาย ซึ่งกลับถูกตีค่าให้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต มันกลับตาลปัตรเสียจนไม่รู้จะเริ่มตันนึกชี้ที่ตรงไหน จึงจะชัดเจน

บ้าง จากข้อความที่ปรุงแต่งเขียนขึ้น ด้วยเหตุ
ปัจจัยทั้งส่วนตัวผู้เขียน, สิ่งแวดล้อม, บรรยากาศ,
อารมณ์, ความอคติลำเอียงๆ ฯลฯ นั้นเป็นเพียง
เหลี่ยมมุมหนึ่ง ของการสันนิษฐาน หรือมือสอง
มือสามเท่านั้น แม้มีประโยชน์ก็แค่รูปรอยให้
เกิดความอยากรู้อยากเห็น เกิดชีวิตชีวา เกิด
อารมณ์ซาบซึ้ง เกิดความสนุกเพลิดเพลินไปกับ
การได้รู้อะไรต่อมิอะไร ยิ่งหากมีความสามารถ
จดจำความรู้นั้นได้ ก็ยิ่งเชื่อมโยงภาคภูมิใจ นับ
เป็นรสชาติหนึ่งของชีวิตในโลก

แต่ความที่มีได้ศึกษาพฤติกรรมของตนเอง
เพื่อการปรับปรุง แก้ไขพัฒนา การดำรงชีวิต
ของตนเอง ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ชีวิตต้อง
ประจักษ์กับสิ่งที่ทำให้ตกร่วงจากคุณธรรม ซ้ำ
แล้วซ้ำเล่า การศึกษาขั้นพื้นฐานเบื้องต้น จึงคือ
การศึกษาชีวิต ความเป็นอยู่ ซึ่งย่อมสัมพันธ์
เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆรอบตัว ทั้งธรรมชาติ สังคม

หมู่ชน และบุคคล ทำอย่างไรจะอยู่ด้วยกัน
อย่างไม่เห็นแก่ตัว บำเรอตนด้วยความพึงพอใจ
และสร้างค่านิยมที่ทำให้เกิดการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น
การเรียนรู้จากตำราเป็นส่วนหนึ่ง ดังที่
กล่าวมาแล้วว่า เป็นรูปรอย หรือสิ่งนำร่องให้
ขบคิดเข้าประเด็น ทำให้เกิดปัญญาความรู้ความ
เหมาะสม รู้กาลเทศะ รู้แม้การจัดสรรตนเอง
ให้มีสาระประโยชน์อย่างแท้จริง แต่แม้รู้ทฤษฎี
หลักการแล้ว กองไว้ประดับประดาเป็นเครื่อง
อวดอ้างเท่านั้น นั่นก็มีใช้ทั้งหมดของการศึกษา

เพราะภาคปฏิบัติในสิ่งที่รู้ที่นั่นต่างหาก คือตัว
ก่อเกิดการศึกษา เป็นตำราชีวิต

ถึงแม้จะปราศจากการศึกษาวิชาการใดๆ
ทางโลกเลย การศึกษาความจริงที่ปรากฏอยู่
ตลอดเวลา ก็ย่อมเกิดปัญญา จัดสรร ความลงตัว
แก่ชีวิตได้เช่นกัน และเป็นการศึกษาเรียนรู้ที่ไม่
ต้องแบกหนักด้วย

การอยู่ตามลำพังส่วนตัวนั้นไม่ได้ศึกษา
อะไร นอกจากพักผ่อน และรับสัมผัสทุกขเวทนา
ของกายชั้นนี้เท่านั้น แต่การสัมผัสกับทุกเหตุการณ์
ที่ปรากฏอยู่ให้เป็นประโยชน์ นั้นแหละ คือ
การศึกษาวิชาพุทธศาสนาจริงๆ ที่ต้องเรียนรู้ชีวิต
และสิ่งที่เข้ามาเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะบทบาทการ
งานตามที่กำหนด ทำเป็นอาชีพ เมื่อลงมือ
ประกอบอาชีพ จะเห็นผลงาน และที่สำคัญ คือ
กว่าจะเป็นผลงานที่ปรากฏคุณค่าชัดเจน ย่อม
ต้องผ่านการล้มลุกคลุกคลาน ผ่านประสบการณ์
ซึ่งเป็นตำราสำหรับการศึกษาที่วิเศษสุด แม้ไม่
ต้องตั้งใจท่องจำ ขีดเขียน หรือ จดจำมาบอก

เล่าถึงความรู้เพิ่มเหล่านั้น ก็มีได้หมายความว่า
จะไม่ได้ศึกษา หรือรับผลจากการศึกษานั้น
เพียงแต่ว่ามีได้เพิ่มพูนสมรรถภาพในการ
กำหนดหมาย เป็นคาถาหรือภาษาข้อความหนึ่งๆ
ขึ้น หรือมีได้เขียนเป็นตำราวิชาการใดๆเท่านั้นเอง
ซึ่งการพูดกล่าว และการขีดเขียนนั้น คือ การ
หยิบยกขึ้นปรุงแต่ง เพื่อการรับรู้ร่วมของผู้ฟัง
ผู้อ่าน แต่การจัดการกับบทบาทของชีวิตให้
เกิดประโยชน์สูงสุดประหยัดสุดนี้ เป็นการ
ปฏิบัติธรรมไปไม้กำมือเดียวในพุทธศาสนา
และนี่คือการศึกษาเบื้องต้นของมนุษย์ทุกคน

☞ “กิตติ”

รัฐบาลไม่เน้นการพัฒนาคน!!!

เสียงเตือนจากสมณะโพธิรักษ์

เสียงตักเตือนและตรวจสอบการทำงาน
ของรัฐบาลจากฝ่ายต่างๆถูก **ทักษิณ ชินวัตร** ดิส
เครดิตไปเกือบหมดแล้ว หากไม่รวมเสียงของ
พจมาน ชินวัตร ก็คงเหลือระดับปัญญาชนเพียงแค
่น.พ.เสม พริ้งพวงแก้ว, น.พ.ประเวศ วะสี,
จำลอง ศรีเมือง และ สมณะโพธิรักษ์ ที่พอจะ
มีน้ำหนักให้ “ทักษิณ” เงี่ยหูฟังได้บ้าง

? มีข่าวว่าสันตโตศกเข้าไปช่วยเหลือ
พล.ต.จำลอง ในเรื่องหาตัวผู้สมัครผู้ว่า
กทม.?

“ยืนยันว่าไม่รู้เรื่องนี้เลย มีพรรคเพื่อฟ้า
ดินแล้วยังไม่ส่งคนออกไปสมัครเลย แล้วจะไป

นี่คือบางส่วนจากการสัมภาษณ์พิเศษ
“สมณะโพธิรักษ์” ผู้ซึ่งมีบทบาทปรากฏชัดขึ้นมา
นับจากกรณีซื้อหุ้น“ลิเวอร์พูล”

รวมถึงกระแสข่าวหนาหูจากการเป็น
“แบ็คอัป”ให้ **ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์** ลงสมัคร
ผู้ว่าฯ กทม.!!!

ช่วยคนอื่นคัดเลือกทำไม อาตมาและสมาชิกทำ พรรคนี้แบบเจียมตัว ส่วนความเคลื่อนไหวของ พล.ต.จำลอง นั้น อาตมาไม่เคยคุยเรื่องนี้รวมทั้งเรื่องการเมืองเลย...

...อาตมาเคยพบท่านประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ แค่ครั้งเดียว เมื่อปี ๒๕๔๔ ความจริงแล้วน้องชายท่านคือ หมอหัตถพล เปี่ยมสมบูรณ์ อาตมารู้จักดี เพราะมาปฏิบัติธรรมที่นั่นสิบปี และเป็นหัวเรือใหญ่ที่บูรพาโศก”

ทำไมสันตโศกถึงต้องตั้งพรรคการเมืองของตัวเอง?

“พรรคเพื่อฟ้าดินเพิ่งตั้งได้ ๒-๓ ปี ตอนนี้มีสมาชิกทั่วประเทศ ๒ หมื่นกว่าคน เราเห็นนโยบายบุญนิยม คือมีแนวคิดทำงานเพื่อประชาชน และไม่แสวงหาอำนาจและผลประโยชน์ในใดๆทั้งสิ้น พรรคนี้ไม่มี ส.ส. ไม่มีการหาเสียง แต่ถ้าพรรคจะมี ส.ส. ได้นั้นประชาชนจะต้องมาขอให้พรรคส่งตัวแทนไปเป็น ส.ส. โดยไม่ต้องหาเสียง...

พรรคนี้จะไม่มี ส.ส.ได้ง่ายๆ ทำงานให้ประชาชนโดยไม่มีรายได้ ไม่ต้องมีตำแหน่ง ไม่แสดงอำนาจ แต่ประชาชนต้องได้รับสวัสดิการจากรัฐบาล เพราะคนทั้งประเทศยกมาให้เป็นผู้นำ พรรคจะค่อยๆขยายเครือข่ายต่างๆจากจุลภาคไปเป็นมหภาค....

...แนวคิดนี้เป็นอุดมคติและแตกต่างกับพรรคอื่นๆ แบบคนละขั้ว ใช้ระบอบประชาธิปไตยที่รับฟังความเห็นซึ่งกันและกัน ไม่ใช้รูปแบบเผด็จการ ไม่มีการปิดกั้น ไม่มีระบบวิปต้องติเตียนกันได้ เพราะหากไม่มีการติติงคืออ้าหน้า เหมือนกับฝูงควายที่เดินตามหัวหน้าเพียงอย่างเดียว มันไม่ใช่ประชาธิปไตย”

คิดว่านโยบายแก้ปัญหาความยากจนของรัฐบาลจะสำเร็จได้ในอีกห้าปีข้างหน้าตามที่นายกาพูดไว้หรือไม่?

“อาตมาเห็นไม่สอดคล้อง เพราะนายกรัฐมนตรีมุ่งเน้นการพัฒนาเงิน เศรษฐกิจจะพัฒนาแต่ไม่ได้พัฒนาคนให้ลดละความฟุ้งเฟ้อ กิเลสและการมอมเมาจากต่างประเทศที่หลั่งไหลเข้ามาให้คนบริโภค อย่างตอนนี้คนไทยหลงใหลก็พากันทั้งประเทศ จากนั้นตำรวจก็ไปไล่จับแต่วิธีที่ดีคือผู้ใหญ่ในรัฐบาลไม่ควรก่อเหตุให้คนทั่วไปตกเป็นทาส วันนี้อบายมุขในเมืองไทยครึกครื้นมาก...

...ส่วนวิธีการของอาตมาจะเป็นแนวทางพาคนไปจน จะสร้างคนจนผู้ยิ่งใหญ่ คือเสียสละและไม่สะสม เป็นคนจนซึ่งอยู่ในระดับที่มีหลักประกัน มีวัฒนธรรม ฟุ้งตัวเองได้ ดำเนินวิถีชีวิตตามหลักคำสอนของพระพุทธเจ้า และในหลวง ใช้ทรัพย์สินส่วนกลางร่วมกัน คือสาธารณโภคี อยู่ในชุมชนที่มีวัฒนธรรมของตัวเองและมีหลักประกันในชุมชน...”

มองวิธีการที่นายกา พยายามทุกวิถีทางที่จะสร้างโอกาสให้คนจนอย่างไร?

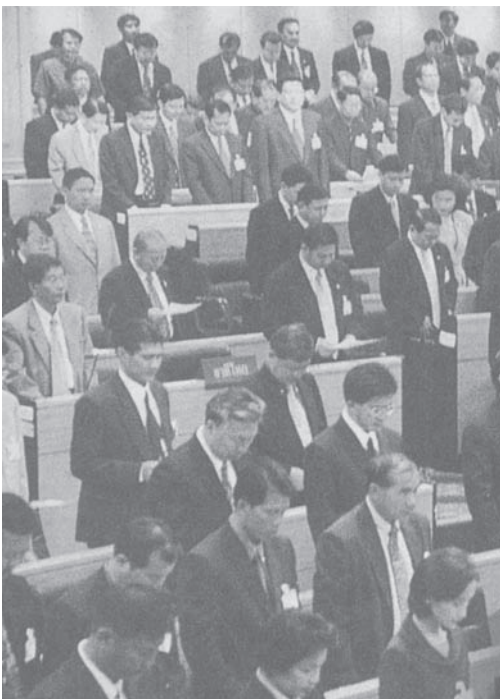
“นายกาพัฒนาเรื่องการหาเงินจากต่างประเทศเข้ามามาก แต่ต่อให้จีดีพีโตถึง ๗-๘ เปอร์เซ็นต์ คนเหล่านี้ก็ไม่ได้พัฒนาตัวเอง เพราะกิเลสคือศัตรูตัวร้ายที่สุดของคนร่ำรวย และคนจน เศรษฐี, ขอทานมีความอยากได้เท่ากัน แต่เศรษฐีมีโอกาส ขณะที่ขอทานไม่มีโอกาส ทุกคนไม่ยอมหยุดความอยากรวย เมื่อคนรวยไม่ยอมหยุดหาผลประโยชน์ที่จะได้รับ แล้วจะให้คนจนวิ่งตามคนรวย แต่ถามว่าทำไมคนรวยไม่ระบายนโอกาสลงมา เพราะถึงแม้รัฐบาลจะตั้งใจ

หารายได้จากนอกประเทศเข้ามา แต่อัตราช่องว่างทางรายได้ก็ยังมีมาก”

❓ นโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุนจะช่วยให้คนจนให้ล้มตาอ้าปากได้จริงหรือไม่?

“การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน คือหาอาชีพให้คนมีรายได้มากขึ้น ให้เกษตรกรมีพื้นที่ปลูกพืชสร้างรายได้ เมื่อพืชผลออกมาก็นำไปขายให้นายทุน คือคนข้างบนที่กำหนดแนวทางเมื่อผลผลิตมากขึ้น การกดราคาก็เกิดขึ้น คนรวยจะยอมซื้อของในราคาแพงหรือ ในเมื่อคนผลิตต่างแย่งกันขาย...

...ที่ผ่านมาเรามากจะตีราคาของตัวเองให้สูงเกินจริง ข้าราชการและนักการเมืองที่ตีราคาตัวเองสูงๆ อยากถามว่าทำงานเต็มสมรรถภาพหรือไม่ เพราะสมบัติของคนที่แท้จริง คือความสามารถ ประเทศนี้แม้จะยากจนแต่มีความเอื้อเพื่อขยันทำงาน แจกจ่ายกันในชุมชน สิ่งนี้คือมหาทรัพย์ของโลก”

❓ แต่รัฐบาลก็ได้ตั้งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ขึ้นมาดูแลแล้ว?

“อาตมาไม่ได้ตำหนิใคร แต่พูดในฐานะคนไทยที่มีสิทธิตามรัฐธรรมนูญและทำงานกับสังคมจริงๆ รัฐบาลมีกระทรวงต่างๆ ขึ้นมา แต่ไม่เน้นการพัฒนาคนเลย อาตมาอยากย้ำว่า **อย่างไรผู้ใหญ่ในรัฐบาลจะฉุกคิดเรื่องการลงทุนบริหารคน**

....หมายความว่าลงทุนปรับเปลี่ยนความคิดของคนให้เลิกหลงใหลในสังคมที่ละเทะ สู้ๆ สู้ๆ สิ่งเหล่านี้หากผู้พัฒนาสังคมไม่แก้ไข มันก็แก้ไขไม่ได้ ควรเริ่มต้นที่การพัฒนาศีลธรรมผู้ใหญ่ในบ้านเมืองต้องเป็นแบบอย่างที่สามารถลดละกิเลสได้หมด โดยนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่ใช่ไปโปรโมทดาราร”

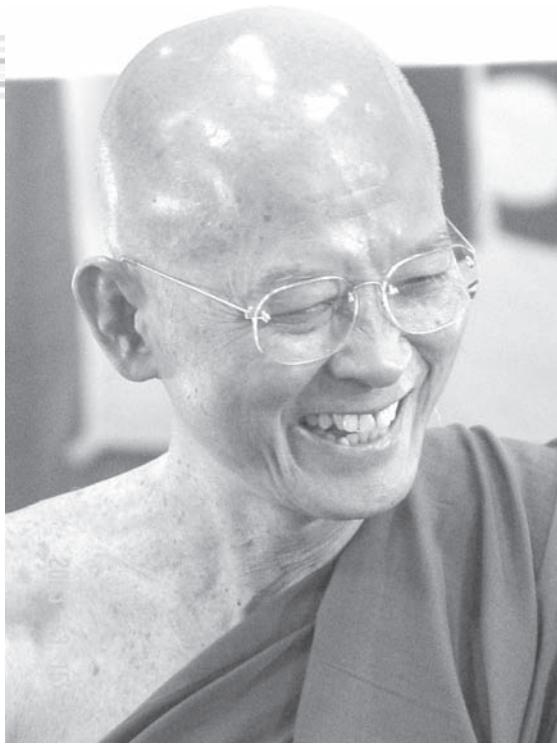
❓ ดูเหมือนชีวิตของนายกฯ ดอนยังตรงกันข้ามกับคำสอน?

“อาตมาไม่กล้าวิจารณ์ เพราะต้องมีสัมมาคารวะ หลายอย่างที่อาตมาเห็นแต่พูดไม่ได้ เพราะมันไม่สมควร เพียงแต่ต้องรับรู้และให้สัญญาณไปบ้าง หากท่านรู้สึกและเข้าใจเพื่อแก้ไขปรับปรุงก็เป็นบุญไป...

ตั้งแต่อาตมาส่งจดหมายส่วนตัวถึงนายกฯ เรื่องลิเวอร์พูลไปแล้ว ก็มีกลุ่มต่างๆ ติดต่อมาว่า ช่วยเตือนหรือให้สัญญาณกับนายกรัฐมนตรีในเรื่องนั้นเรื่องนี้บ้าง แต่เรื่องที่อาตมาดำเนินการไปนั้นมันสูงส่งอมแล้ว อาตมาเข้าไปเติมเพียงแค่ว่าคุณสุลีเท่านั้น อย่าเข้าใจว่าอาตมาเป็นตัวผลักดันที่เปลี่ยนแปลงได้”

○ สมัชชา หุ่นสาระ - สมชาย สามารถ

(จาก น.ส.พ.คมชัดลึก ๒๙ มิ.ย.๒๕๔๗)

รู้คุณ เห็นค่า ร่วมบูรณาการสังคม

❀ พฤษภาคม ๒๕๔๗

สืบสานธารน้ำใจ รู้คุณ เห็นค่า กวีศรีอยุธยา อังคาร กัลยาณพงศ์ การจัดงานที่ สันติอโศก เพื่อหาเงินช่วยเหลือศิลปินแห่งชาติ *อังคาร กัลยาณพงศ์* และภรรยาซึ่งเจ็บป่วย บรรยากาศในงานวันนั้น ๒ พ.ค. เป็นอย่างไร มีใครมาร่วมงานบ้าง ในการร่วมเสวนากับอาจารย์ สุลักษณ์ ศิวรักษ์ และท่านอังคาร พ่อท่านมองคุณค่าในงานของท่านอังคารเป็นอย่างไร ปิดท้ายด้วยศิลปะในงานที่พ่อท่านทำเป็นอย่างไร

วิตามินแซดสำหรับชาวอโศก คำว่าวิตามินแซดเป็นส่วนหนึ่งของสมณะวินยบ นิตฺติโต หมายถึงคำทำหัตถิเตียน หรือขุมทรัพย์ที่ได้รับ จากหนังสือที่คุณอรุณ เวชสุวรรณ นักเขียนที่มีผลงานกว่า ๒๐ เล่ม คุณอรุณได้ส่งหนังสือของตนมาให้พ่อท่าน โดยวิพากษ์วิจารณ์และได้สรุปข้อดีและข้อไม่ดีของพ่อท่านว่าอย่างไร รู้เขารู้เราไม่เสียหลายนะ

พัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ สังคมอย่างบูรณาการเป็นอย่างไร ในงานมหกรรมกู่ดินฟ้า ครั้งที่ ๑ ที่หินผาฟ้า น้ำ จ.ชัยภูมิ พ่อท่านได้แสดงธรรมหลังจากท่านปลัดจังหวัดได้ให้เกียรติกล่าวเปิดงาน โดยยกเอาคำกล่าวของท่านปลัดจังหวัดมาอธิบายต่อ ประเด็นเรื่องบูรณาการเศรษฐกิจและสังคม แล้วแถมต่อด้วยการเมืองเล็กน้อย มีอะไรที่น่าสนใจเชิญพลิกไปอ่านได้

“คืนสู่เหย้า เข้าคืนถิ่น สัมมาสิกขา” ครั้งที่ ๒ งานรวมศิษย์เก่าสัมมาสิกขาปีนี้ มีผู้มาร่วมงานน้อยกว่าปีที่ผ่านมาเพราะอะไร พ่อท่านเทศน์ให้ข้อคิดกับบรรดาศิษย์เก่าๆที่มาร่วมงาน เรื่องมรดกของชาวอโศกเป็นอย่างไร อีกประเด็นหนึ่งเงินงสิของทุนนิยมมีผลเสียเป็นอย่างไร และเงินงสิของบุญนิยมจะเจริญขึ้นอย่างไร

งานเพื่อฟ้าดิน ครั้งที่ ๑๖ เป็นทั้งงานต่อยอดเกษตรกรที่ผ่านการอบรมหลักสูตรสังฆกรรมชีวิตแล้ว และกระตุ้นพนักงาน ธ.ก.ส. รวมถึงชาวอโศกเองให้เห็นความสำคัญของงานกิจกรรมไร่สารพิษ ช่วงงานพ่อท่านทำอะไรบ้าง สำหรับผู้สนใจรายละเอียดที่พ่อท่านเทศน์หรือรายการต่างๆนั้นติดต่อได้ที่ฝ่ายเผยแผร่เทีบ

สัมมาทิฐิมิแต่ผู้ที่มีโลกุตระผลเท่านั้น เป็นประเด็นการสนทนาธรรมตามประสาศิษย์กับอาจารย์ โดยมีสมณะร่วมเมือง ยุทธวโร เป็นผู้เปิดประเด็นสนทนา ภาษาอาจจะยากสำหรับผู้ไม่เคยศึกษาเลย แต่ผู้ที่สนใจใฝ่รู้จะได้ประโยชน์

ช่วงปลายเดือนมีประเด็นเกี่ยวกับพืช GMO และเรื่องที่น่ายกย่องจะออกหวาย เพื่อนำเงินไปซื้อหุ้นสโมสรฟุตบอลในอังกฤษ ทำให้พ่อท่านถึงกับต้องเขียนจดหมายปิดผนึกถึงนายกฯ โดยฝากให้ รัฐมนตรีสุธาธรัตน์ ช่วยนำไปให้ (๒๘ พ.ค.) ระหว่างที่ยังไม่รู้ว่าจดหมายที่ฝากส่งไปถึงมือหรือยัง ท่านนายกฯมีท่าทีอย่างไรกับจดหมายฉบับนั้น พ่อท่านได้นำมาเป็นประเด็นการเทศน์ ในวันอาทิตย์ ๓๐ พ.ค. ผู้สนใจติดตามได้จากฝ่ายเผยแผร่เทีบ ในที่นี้ขอข้ามผ่าน

สุดท้ายเป็นข้อคิดที่พ่อท่านได้ให้กับคณะที่มาเข้าค่ายสุขภาพ ๗ อ. ที่สันติอโศก ๒๐ พ.ค. พ่อท่านฝากข้อคิดใต้แม่ผู้มีสุขภาพ ๗ อ. ดีก็ควรสนใจ รีบพลิกไปอ่านท้ายฉบับได้

สืบสานธารน้ำจ ุ้คุณ เห็นค่า กวีศรีอยุธยา อังคาร กัลยาณพงศ์

๒ พ.ค. ๒๕๔๗ ที่สันติอโศก ก่อนพ่อท่านจะฉันเสร็จ ได้ข่าวว่าท่านอังคารมาถึงแล้ว เสร็จจากทำธุระเข้าห้องน้ำแล้ว เดินไปพบท่านอังคารที่เต็นท์รับรอง เดินผ่านบริเวณที่แจกอาหาร คนเยอะมาก ขณะที่อากาศครึ้มฝนและร้อนอ้าวมาก

๐๙.๒๙ น. พบท่านอังคารที่เต็นท์อาหาร มีหมอชินไอสถ หัสบำเรอ ร่วมนั่งคุยด้วย และมีลูกสาวของท่านอังคารนั่งร่วมด้วย นั่งคุยกันอยู่สักครู่หมออารย์ได้มาราบพ่อท่าน ข้าพเจ้าได้บันทึกเสียงไว้ เพื่อว่าจะได้ใช้ แต่เสียงของลำโพงจากรายการที่เวทิดังมาก ทำให้การบันทึกเสียง

การสนทนาอาจฟังลำบาก คุณกันอยู่ตรงโตะนั้น
ต่อมา พลตรีจำลองได้เข้ามาร่วมวงด้วย

ครูต่อมาได้รับเชิญให้ขึ้นไปนั่งข้างเวที
แสดงที่ได้จัดเตรียมให้ เพื่อที่พ่อท่านจะได้แจก
ของชำร่วยกับนักร้องที่มาได้สะดวก ต่อมา มี
อาจารย์

ศิวกานท์ ปทุมสูติ นั่งคุยกับท่านอังคาร

ท่านอังคารคุยกับหมอชินโอสถก่อนที่หมอชินจะ
ขึ้นสี่ไวโอลิน ขณะที่เวทีมีการแสดงของวงวัยรุ่น “โอเวอร์ โด๊ซ”
ข้าพเจ้าไม่รู้เหมือนกันว่ามาจากสายไหน นักร้องร้องเพลง
ของพ่อท่านด้วย เข้าใจว่าคุณวิชาญคงติดต่อหรือรู้จักชวนมา
แต่วง I-Zax ไม่ได้มาร่วมงานวันนี้

ก่อนหมอชินโอสถจะขึ้นสี่ไวโอลิน พ่อท่านเห็น

ครูแจ้ คัลยสีทองและครูสุตจิตร ดุริยประณีตมาถึง
ทำให้พ่อท่านได้คิดว่าตั้งใจจะให้ครูแจ้ขับเสภาจาก
เนื้อเพลง “จงคืนให้แรงดู” พ่อท่านจึงขึ้นไปที่ห้องทำงาน
เพื่อเอาเนื้อเพลงมาให้ กลับมาไม่ได้ฟังหมอชินโอสถ
ซึ่งสี่ไวโอลินเสร็จแล้วก็ลากลับ ครูสุตจิตรสวมชุดสีขาว
นั่งอยู่ด้านหลังพ่อท่าน ครูแจ้ นั่งอยู่ด้านซ้ายของพ่อท่าน
กำลังคุยอยู่กับใครอีกคนเราไม่รู้จัก

ขณะเดียวกันนั้นอีกด้านหนึ่งของพ่อท่าน

คุณชินกร ไกรลาศ ได้มานั่งอยู่ด้านหลังท่านอังคาร โดยมีอาจารย์
ขวัญดีพูดคุยด้วย ขณะที่นักร้องวัยรุ่นน้องชินและน้องทรายกำลังร้องเพลง
อยู่ที่เวที ซึ่งต่อมาเมื่อร้องเสร็จแล้วก็มารับของชำร่วยที่พ่อท่าน

ประมาณ ๑๐.๕๗ น. พ่อท่านอ่านเนื้อเพลง “จงคืนให้แรงดู”
ให้กับครูแจ้ ซึ่งพ่อท่านบอกครูแจ้ร้องเป็นทำนองอะไร เราลืมแล้ว

ในทำนองเดียวกันพ่อท่านได้อ่านให้อาจารย์สุตจิตรด้วย ห่าง
กันประมาณครึ่งชั่วโมง แต่ดูเหมือนอาจารย์สุตจิตรไม่ได้นำไปร้อง ไป
ร้องทำนองเสนาะจากบทกวีของท่านอังคาร

ก่อนเที่ยงฝนตกอย่างหนัก เวทีที่ใช้แสดงถูกละอองฝนสาด ฝ้ายเสียงต้องใช้พลาสติก
คลุมเครื่องเสียง แม้ที่พ่อท่านและท่านอังคารนั่งอยู่ก็ถูกฝนสาด เรายังก็ถูกละอองฝนเปียกมาทาง
ด้านหลัง ต้องใช้ร่มกาง เพื่อป้องกันละอองฝน การแสดงและร้องดนตรีไทย ต้องย้ายลงไปอยู่

ด้านล่างร่วมกับคนฟัง

คุณทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ ได้มาถึง
ประมาณบ่ายโมง หลังจากกราบนมัสการพ่อท่าน
แล้วลงไปนั่งชมการแสดงอยู่ข้างล่าง

คุณเปี้ยทิพย์ คุ่มวงศ์และลูกสาวได้มาถึง
กราบนมัสการแล้วขอถ่ายภาพร่วมกับพ่อท่าน

โดยมีคุณใจดาวที่รู้จักกันกับคุณเปี้ยทิพย์ร่วมด้วย

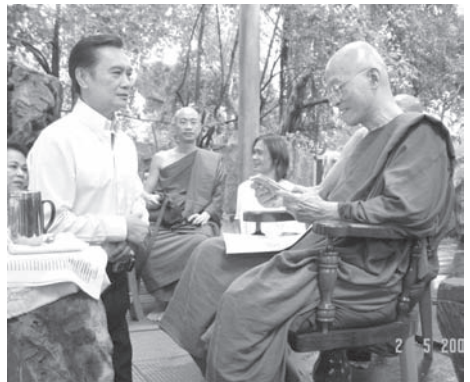
ประมาณ ๑๓.๓๕ น. คุณสุวัจชัย สุทธิมา นักร้อง
และนักแสดงเดินทางมาถึง ได้มานมัสการพ่อท่าน

วงคีตาญชลีร้องเสร็จในช่วงแรกประมาณ ๑๔.๐๗ น.

ได้มากราบและรับของชำร่วย

นักร้องวัยรุ่นอีก
คนเราไม่รู้จัก
ทำผมข้อมเป็น
รูปคล้ายเขาที่หัว
นมัสการพ่อท่าน

หลังเสร็จการร้องแล้วได้มากราบ

พิธีกรหญิงคุณอัญชลี ไพรีรัก มากับลูกสาว

หลังเสร็จการร่วม
ช่วยเป็นพิธีกรได้

ช่วงหนึ่งแล้ว ได้มานมัสการลา และสนทนาซักถามเรื่องการปฏิบัติ
เป็นพักใหญ่ ดูเธอสนใจจริงๆ

คุณเปี้ยทิพย์ คุ่มวงศ์ได้ร้องเพลงฟ้าต่ำแผ่นดินสูงด้วย
ร้องแล้วมายืนด้านหน้าที่พ่อท่านนั่งอยู่เป็นพักใหญ่ เราารู้สึกว่า
ไม่ค่อยเหมาะสมอย่างไรก็บอกไม่ถูก เพราะเพลงเป็นเหมือนเพลง
รัก แล้วมาร้องและยืนอย่างนี้ดูยุ่งงายิ่งอยู่นะ แต่เห็นเลยว่าศิลปินนี้ทำได้ทุกอย่าง เขากล้าแสดงออกจริงๆ

หนุ่มอีกคนได้มากราบลา พ่อท่านแจกของ
ชำร่วยให้ไป เราไม่รู้ว่าเป็นใคร หรืออาจเป็นฝ่ายข่าว
ก็ไม่รู้แน่

คุณทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ ได้ร้องสองเพลง
พ่อท่านเข้าว่าเป็นเพลงหากิน เพราะได้ยินคุณทินวัฒน์
ร้องบ่อย ไม่ค่อยเห็นร้องเพลงอื่น ร้องเสร็จได้มากราบ
นมัสการลา

คุณสุทธินันท์ จันทระ ได้มาถึงเอาเมื่อใกล้บ่ายสามโมงแล้ว
คุณสุวัจชัย หลังจากร้องเสร็จได้มากกราบลา คราวนี้ใช้มือจับเข่า
พ่อท่านอย่างสนิทสนม พูดอะไรเราไม่ได้ยิน

เจ้าของบริษัท APS ที่จำหน่ายซีดีและรับจะออกทุนในการทำหนัง
ธรรมะให้พล.ต.จำลองแสดง ได้มาและนำเงินมอบให้ท่านอังคาร
เป็นซองแดงๆ อย่างกับซองอั่งเปา เราเหลือบไปเห็นตัวเลขเป็นเงิน

ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท ขณะที่คุณ
ทิพย์วรรณ ปิ่นภิบาล ร้องเสร็จแล้ว
และมากกราบพ่อท่านพอดีกัน

อาจารย์สุลักษณ์ ศิวรักษ์
ได้มาถึงประมาณ ๑๕.๐๕ น. เข้ามาทักทายและนั่งลงเราถ่ายภาพไม่ทัน
ตามด้วยคุณพีระพงษ์ วัฒนอมพงษ์พันธ์ อดีตส.ส.ของพรรคพลังธรรม
ตอนนี้จะลงสมัครเป็นผู้ว่ากทม. ได้มากกราบนมัสการพ่อท่านและบอกเล่าถึงเหตุที่ต้องลงสมัคร หลังจาก
ที่หยุดเรื่องการเมืองมานาน

คุณทอดด์ ทองดีมาถึงเมื่อไหร่เราไม่เห็น
แต่ได้มาร่วมนั่งอยู่กับท่านอังคารและอาจารย์สุลักษณ์
ขณะที่มีศิลปินทราปซิ่งอยู่ด้านหลังว่าคุณวสันต์ สิทธิเขต
ได้มาวาดภาพท่านอังคารในขณะนั่งคุยร่วมกับอาจารย์

สุลักษณ์
ภาพ
นี้หน้าถ่ายไว้เพื่อ
ความเป็น

ประวัติศาสตร์ ที่มีผู้มีชื่อเสียงหลายท่านได้มาอยู่ร่วมกัน ทั้ง
พลตรีจำลอง พ่อท่าน อาจารย์สุลักษณ์ ท่านอังคาร ต่อมา
คุณเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้มาร่วมนั่งใกล้ๆท่านอังคาร โดยมีนักข่าวหนังสือพิมพ์อะไรไม่ทราบขอ
สัมภาษณ์ ทั้งอาจารย์สุลักษณ์และท่านอังคารกำลังให้สัมภาษณ์ ท่าที่จะพอใจมีสีหน้ายิ้มแย้ม

กว่ารายการจะเริ่มก็เป็นเวลาเกือบ ๑๖.๓๐ น. มีอาจารย์ขวัญดีเป็นผู้ดำเนินรายการ
ผู้สนใจการเสวนาตลอดรายการติดต่อได้ที่ฝ่ายเผยแพร่ ในที่นี้ข้าพเจ้าขออ้างบางส่วนที่พ่อท่านได้กล่าว
มาถ่ายทอดดังนี้

“ขอยืนยันว่ามนุษย์นี้ถ้าไร้ศิลปะเสียแล้วนี้ บรรลัษๆ ต่อให้มีความรู้ ความสามารถ
เยี่ยมยอดขนาดไหนก็บรรลัษ อาตมาจึงเห็นความสำคัญของศิลปะอย่างยิ่ง ศิลปะมีอยู่ตลอด ไม่ใช่

มีอยู่แค่เราเห็น ทุกวันนี้ที่ มันไม่ใช่ศิลปะนะ มันเป็นอะไรที่ออกนอกกริตนอรอยของความเป็นศิลปะไปแล้ว เพราะถูกปฏิรูป ถูกปนปรุง กลายเป็นผลผลิตที่ไม่มีคุณค่า ไม่มีสภาพที่เรียกได้ว่า“ศิลปะ”กันแล้ว แต่ก็ยังหลอกกันว่าเป็นงานศิลปะกันอยู่ มันกลายเป็นของหลอก เป็นเครื่องมอมเมา เป็นงานยั่วกิเลส ไปเสียแล้วท่วมเมืองท่วมโลก

พระพุทธเจ้าตรัสว่า ศิลปะเป็นมงคลอันอุดม มงคลอันอุดมคืออะไร คือสิ่งที่นำไปสู่ความประเสริฐสูงสุด มงคลคือสิ่งที่นำไปสู่ความประเสริฐ อุดมคือสูงสุด ฉะนั้นศิลปะนี้แหละ มนุษย์ต้องมี ถ้ามนุษย์ขาดศิลปะเสียแล้ว ก็ไม่พาไปสู่ความสูงความเจริญได้อย่างแท้จริงแน่นอน

ผู้ใดที่ใช้ศิลปะทำงานในชีวิต ศิลปะต้องเป็นประโยชน์ ศิลปะไม่ใช่งานบำเรอกิเลส บำเรอกาม บำเรออัตตา ที่ว่าเป็นอัตตานั้นก็หมายความว่า งานศิลปะที่ชื่อว่าศิลปะแท้ไม่ใช่งานที่จะสนองความโลภความโกรธของตน หรือไม่ใช่งานที่สนองอารมณ์ของตน และงานศิลปะแท้นั้นมีอยู่ ๕ แขนง เดียวนี้ไม่รู้ว่ามีกี่แขนง อะไรเขาาก็โมเมเป็นศิลปะหมดเลย พาณิชยก็เป็นศิลปะ โฆษณาก็เป็นศิลปะ จริงๆแล้วความเป็นศิลปะมาตรฐานมันมีแค่ ๕ ไม่ว่าจะเป็แขนงไหนก็ตาม ในงานศิลปะนี้ ไม่ใช่สิ่งบำเรออัตตา ยกตัวอย่างเช่นงานเขียนภาพก็ดี ง่ายๆ คนที่เขียนภาพแล้วก็รู้สึกว่ามีคุณค่า มัน...มันๆ แล้วภาพนั้นดูแล้วรู้เรื่องไหม ไม่รู้ ตัวเองมัน จะมันด้วยลักษณะไหนก็ตามแต่ ที่เป็นอุปาทานของตัวเอง ในภาพของตัวเองตั้งไว้ จะต้องงามด้วยสี จะต้องมันด้วยลีลา จะต้องมันด้วยทริคอะไรก็ตาม แท้จริงมันบำเรอใจตัวเอง สมใจที่เข้าได้เขียนได้วาด ได้แสดงออก แต่ให้ชี้สาระของภาพ มีจุดมุ่งหมายจะให้สื่ออะไรแก่ผู้คน ก็ตอบไม่ได้ หรือแม้ได้แต่ก็ยังมึลลักษณะสื่อให้เกิดการยั่วกิเลส ดึงดูดอารมณ์ให้หลงติด อย่างนี้แหละคืองานบำเรอกามบำเรออัตตา มันไม่ใช่ศิลปะ บ้างก็เป็นแค่การระบายอารมณ์ของคนผู้ทำงานนั้น หรือไม่งานนั้นก็เป็เครื่องมอมเมาผู้คนให้หลงติดในกามในอัตตา จึงไม่ใช่ศิลปะเลย มันเป็นเพียงเครื่องก่อกิเลสชนิดหนึ่งเท่านั้นเอง โดยอาศัยความรู้ในเชิงช่างเชิงฝีมือ จะเป็นฝีมือในด้านปั้นในด้านวาด ในด้านการประพันธ์ ในด้านสถาปัตยกรรมหรือในด้านการแสดง เพลงดนตรีอะไรก็ตาม

**เอาตมาใช้ศิลปะในการทำงานมาตลอดเวลา..... เอาตมาใช้ทั้งหมด ทั้งวัตถุ
ทั้งนามธรรม ดินน้ำลมไฟต้นไม้ใบหญ้าไปจนถึงจิตวิญญาณของคนเป็นส่วน
องค์ประกอบศิลป์ทั้งสิ้น เอาตมาขอยืนยันว่าเอาตมาใช้ศิลปะในการทำงานจริงๆ แต่
คนไม่รู้ ไม่รู้ว่าเอาตมาเป็นคนทำงานศิลปะ เอาตมาใช้ศิลปะทุกแขนง ศิลปะทุกอย่าง
เอาตมาใช้เป็นประโยชน์ เพื่อให้เกิดผล**

จึงกลายเป็นของหลอกเป็นเรื่องมอมเมาอย่างหนักหนาสาหัสในทุกวันนี้

ศิลปะประกอบไปด้วยแกนสองแกนหลัก ๑. ต้องมีสาระ ๒. ต้องมีสุนทรีย์ ถ้าไม่มีแต่
สาระ ไม่มีสุนทรีย์ เขาก็ไม่เรียกศิลปะหรอก เขาเรียกสารคดีไป หรือมีแต่สุนทรีย์ แต่ไม่มีสาระเลย
เขาก็ไม่เรียกศิลปะ ยิ่งมีแต่สุนทรีย์คือ มีแต่สิ่งที่ชวนดูชวนชม และไอ้ที่นำมาประกอบในงานเพื่อ
เรียกร้องให้ชวนดูชวนชม หรือทำสุนทรีย์ให้จัดจ้านนั่นเอง และคนก็รู้แสนรู้ที่จะหาสิ่งยั่วกิเลส
มาใส่ประกอบลงไปในงาน งานเช่นนี้แหละคือ งานอนาจารแท้ๆ จะอนาจารมากหรือน้อยก็ตัดสินตาม
ที่งานนั้นมันเกิดผลยั่วกิเลสคนได้มากก็อนาจารมาก ยั่วกิเลสคนได้น้อยก็อนาจารน้อย

ผู้ใดจะสร้างสื่ออะไรออกไป โดยมีสภาพสุนทรีย์ประกอบในงานที่เป็นประโยชน์นั้นๆ
สุนทรีย์คือสภาพที่ชวนให้คนมาสนใจ ชวนให้คนมาชมมารับรู้ดูเห็น ความสุนทรีย์จึงต้องมีในงาน
ที่เรียกว่า “ศิลปะ” ถ้าไม่มีก็ไม่เรียกงานศิลป์ ถ้าเพื่อว่าสุนทรีย์นี้ไปเอาเรื่องของกาม ไปเอาเรื่องของ
รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส มาใส่เข้าไปจนกระทั่งดูสาระไม่ออกเลย เช่น ภาพแอ็บสแตรคทุกวันนี้
บางทีคนเขียนยังไม่รู้ว่าคืออะไร เอาตมาเคยเศร้าใจอยู่ครั้งหนึ่ง ที่ศิลปิน ตัดสินภาพเขียนเหรียญทอง
เสร็จแล้วก็มีผู้ล้มกษัตริย์ผู้ได้รับเหรียญทองนั้น ถามว่า ภาพของท่านนี้มีความหมายอะไร ผู้เขียนภาพ
ชนะเหรียญทองก็ตอบว่า *ผมก็ไม่รู้เลยครับ ผมก็เขียนไปตามอารมณ์* แหม ! เอาตมาเศร้าใจจริงๆ
ศิลปิน งานที่ตัวเองทำนี่ บอกว่าผมก็ไม่รู้เลยครับ ผมเขียนตามใจผม นี่คืองานบำเรออัตตาตัวเอง
เท่านั้น แล้วตัวเองก็ไม่รู้ว่าสื่ออะไร ให้สาระอะไรก็ไม่รู้ ผู้สร้างงานเองยังไม่รู้สาระของงานของตน
แล้วผลที่เกิดแก่ผู้รับชมรับสัมผัสจะเป็นสาระได้แค่ไหนอย่างไร

เอาตมาขอยืนยันว่า ศิลปะเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องมี และศิลปะเป็นสิ่งที่จรรโลงชีวิตมนุษย์ให้
ประเสริฐได้ ถ้าไม่มีศิลปะสังคมก็บรลลย มีความรู้ มีสาระ มีอะไร เก่งขนาดไหนก็บรลลย ถ้าไม่มี
ศิลปะ และยิ่งกว่านั้นถ้าเป็นอนาจารดังที่ได้อธิบายมา ผู้สร้างงานจะมีความรู้ มีความเก่งขนาดไหน
ก็บรลลยยิ่งกว่า ดังที่สังคมนับวันบรลลยมาเรื่อยๆ ถึงวันนี้กำลังจะกลียุคแล้ว”

และจากบางส่วนของท่านได้มองคุณค่าในงานของท่านอังคารดังนี้

“งานของท่านอังคารนี้ เป็นงานที่พยายามที่จะใส่สาระ ดึงเข้ามาให้ถึงจุดลึก ลึกจนคนเข้าใจ
ยาก แต่เอาตมาว่า ถ้าไม่มีคนทำเอาไว้อย่างนี้แล้ว โลกก็สิ้นแล้วหมด เอาตมาก็ยังแปลกใจอยู่อย่าง
หนึ่งว่า ท่านอังคารได้รับรางวัลอย่างไร เพราะธรรมดาแล้วคนที่ทำงานได้สูงเข้าไปถึงขั้นศิลปะทาง

นามธรรมลึกลับซึ่งชั้นอนิภูมิตานานนี้ พุทก็พูดเถาะ ไม่ค่อยได้รับรางวัลหรือ เพราะเขาเข้าใจไม่ถึงกรรมกรรมไม่รู้เรื่อง ไม่เชื่อว่าเขาจะเข้าใจได้จริงๆ อาตมาพูดอย่างนี้เหมือนจะไปลบหลู่กรรมกรรมที่ตัดสิน แต่ก็พิสูจน์ว่าทุกวันนี้ยังเหลือกรรมกรรมที่มีภูมิทางนามธรรมลึกลับซึ่งชั้นอนิภูมิตานานอยู่

ถึงอย่างโรงงานของท่านอังคารก็มีคุณค่าจริงๆ และท่านอังคารนี้มีความสามารถที่จะได้รับรางวัลนั้นจริงด้วย อันนี้อาตมาพูดในฐานะอาตมาเป็นนักศาสนา แล้วก็รู้จักวิภูสงสาร รู้จักการเวียนว่ายตายเกิด อาตมาเชื่อว่าท่านเป็นกวีมาตั้งแต่ไม่ใช่สายเลือด แต่สืบทอดวิญญูณมาจนถึงชาตินี้ บางอย่างที่ท่านอังคารทำนี้ แต่ละภาษา แต่ละเรื่อง ความแต่ละความนี้ ผู้ที่เขียนกวีด้วยกันจะรู้ดี ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วก็จะยากที่จะเห็นคุณค่า อย่างกวีของศรีปราชญ์ ของนรินทร์ คนสมัยนี้อ่าน อาตมาว่า คงเข้าใจถึงอรรถและรสของกวีกันได้น้อย

ฉะนั้นผู้ที่อ่านพวกนี้ออกอรรถรส แล้วก็ได้รับสาระประทับใจ หรือบันดลใจอะไรขึ้นมา จนเกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนาชีวิตของตนๆ จึงยากแล้ว ศิลปะนี้ จะมีประโยชน์หรือมีคุณค่าก็ตรงที่สัมผัสแล้วเกิดบันดลใจ ให้คนนั้นเปลี่ยนแปลงไปในทางเจริญ ไปในทางประเสริฐได้ นั่นคือคุณค่าพิเศษของงานศิลปะ พระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า ศิลปะเป็นมงคลอันอุดม

คนที่เกิดมายุคนี้ เป็นศิลปินจริงๆ นี่นา ขอยืนยันว่า “จน” จนแน่นอน เพราะว่าไม่ไปเอาใจมนุษย์ ไม่ปรุงแต่งรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส หรือโลกธรรม มาประกอบใส่งานเอาใจคนให้มาก จนกลายเป็นจัดจ้าน หรือกลายเป็นมีน้ำหนัคมอมเมาคนไป แต่กลับจะเข้าไปที่สาระอันควรตึงตึงให้รู้สึกตัวกัน กระตุกต่อมอันน่าละอายต่อบาปต่อชั่วกันให้ทันเวลา งานของศิลปินแท้จึงบาดหัวใจคนมากกว่าประโลมใจคน คนจะชื่นชอบยาก เพราะคนส่วนมากมีกิเลสหนาจึงถูกกระแทกต่อมอันน่าละอายของเขา เขาก็ไม่ชอบ โดยเฉพาะคนรวยที่มีเงินจะซื้องานศิลป์ได้นั้นแหละที่ไม่ชอบเอามากๆ

เด็กรุ่นใหม่ี่อาตมาว่า จะรู้จักท่านอังคารฯ ลักก็คน นี่เป็นเรื่องน่าเศร้ามาก อาตมาดีใจนะที่พวกเราฟังบทกวีของท่านอังคารออก พวกเราฟังแล้วก็เห็นได้ อาตมาเชื่อว่าหลายคนอาจจะยังไม่เคยได้ฟังกวีของท่านอังคาร แม้เราจะไม่มีความรู้สึกเท่าไรในเรื่องของกวีงานที่นี้ก็ตาม อาตมาว่าอย่างน้อยภาษานี้มันจะนำพาให้รู้สึกว่ามันมีรส มันมีอะไรต่ออะไรเกิดขึ้นมาที่เดียว เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อว่าเราพยายามศึกษากันบ้างก็ดี

อาตมาใช้ศิลปะในการทำงานมาตลอดเวลา จนกระทั่งทุกวันนี้มีมีคน มีมนุษยชาติที่ได้เกิดการละลด เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม เปลี่ยนแปลงจิตวิญญูณมาได้นี้ อาตมาขอยืนยันว่าอาตมาใช้ศิลปะจริงๆ โดยใช้หลักของศิลปะ ใช้องค์ประกอบศิลป์ หลักของการรู้จักเนื้อหาสาระ รู้จักจุดสนใจหรือจุดสำคัญของงาน รู้จักลีลันแห่งสภาพรวม รู้จักการขัดแย้ง รู้จักการประสมประสาน รู้จักเนื้อหาหลักเนื้อหารอง รู้จักส่วนโน้มนำไปสู่แก่น อะไรต่ออะไรต่างๆนานา วัตถุประสงค์ในการประกอบงานศิลป์ของอาตมา **อาตมาใช้ทั้งหมด ทั้งวัตถุประสงค์ทั้งนามธรรม ดินน้ำลมไฟต้นไม้ใบหญ้าไปจนถึงจิตวิญญูณของคนเป็นส่วนองค์ประกอบศิลป์ทั้งสิ้น** อาตมาขอยืนยันว่าอาตมาใช้ศิลปะในการทำงานจริงๆ แต่คนไม่รู้ ไม่รู้ว่าอาตมาเป็นคนทำงานศิลปะ อาตมาใช้ศิลปะทุกแขนง ศิลปะทุกอย่างเอา

มาใช้เป็นประโยชน์ เพื่อให้เกิดผล จิตรกรรม ปฏิมากรรม สถาปัตยกรรม วรรณกรรม นาฏกรรม และดนตรีการ อาตมาเอาทั้งนั้น อาตมาขอยืนยันว่าอาตมาทำงานทุกวันนี้โดยยึดหลักศิลปะ ประกอบขึ้นด้วยศิลปะ ทุกสรรพสิ่งแม้แต่ตัวตนของคนคือองค์ประกอบศิลปะของอาตมา อาตมาไม่ใช่ตัวเอง เป็นคนลงมือทำคนเดียว แต่ก็ใช้ความคิด ใช้สิ่งต่างๆประกอบงานขึ้นมา ให้มันเป็นศิลปะออกมา ซึ่งมีทั้งสุนทรีย์ และทั้งสาระที่มุ่งหมายให้งานมีประสิทธิภาพแก่นุชย์สัมผัสแล้วเกิดผล อาตมาจึงเห็นความสำคัญของศิลปะอย่างยิ่ง

ขอให้ศึกษาคำว่าศิลปะ และเป็นคนที่มึศิลปะในชีวิต ในหัวใจ ในวิญญาณ ให้ได้กันมากๆ ทุกคน”

ประมาณ ๑๘.๐๕ น. รายการจึงยุติ อาจารย์สุลักษณ์ และคุณเนาวรัตน์ ได้มานมัสการลา ในเวลาไล่เลี่ยกัน พ่อท่านให้ของชำร่วย ท่านอังคารเสร็จจากเซ็นชื่อให้ใครต่อใครแล้ว ได้มากرابلسพ่อท่าน ซึ่งพ่อท่านก็ได้มอบเงินที่ได้จากการบริจาคทั้งหมดให้ไปด้วยเลย ก่อนลาจากท่านอังคารได้แสดงความเห็นในเรื่องของเวลา ทั้งภรรยาและลูกสาว

ได้มากرابلسเช่นกัน

วงดนตรีของ อู๋ ทฤทัย ได้มาร้องแสดงหลังจากท่านอังคารกลับไปแล้ว ขณะที่คุณวสันต์ สิทธิเขต

ได้ขอวาดภาพพ่อท่าน ในขณะที่มีรายการเพลงของวงอู๋ใช้เวลาประมาณ ๒๐-๒๕ นาที

พ่อท่านอยู่จนจบรายการ ซึ่งมีคุณสุทธิพันธ์ ได้ร้องเพลงและกล่าวอะไรๆเกี่ยวกับงานนี้

พ่อท่านได้มาที่ห้องทำงาน เพื่อเก็บของก่อนลงไปสร้งน้ำแล้วนอน

วิตามินเซดสำหรับชาวอโศก

คำว่าวิตามินเซดที่ใช้ในที่นี้เป็นสำนวนของสมณะบินบน ธิรจิตโต หมายความว่าถึงถ้อยคำ
ตำหนิติเตียน หรือการชี้ขุมทรัพย์แก่กัน

๓ พ.ค. ๔๗ ที่สันตือโศก คำพ่อท่านนำหนังสือชื่อว่า
พุทธทาสในทางการเมืองของ พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร โดย
...อรุณ เวชสุวรรณ พ่อท่านได้นำมาให้ข้าพเจ้าดู และชี้ให้ดูว่าเขา
ยังว่าเราอยู่เลยที่เราไปวิจารณ์ท่านพุทธทาส ข้าพเจ้าพลิกไปดู
ด้านหน้าหลังปกมีลายมือและลายเซ็นของผู้เขียนที่ได้ส่งมาจาก
ไปรษณีย์ เขียนด้วยหมึกสีน้ำเงิน เขียนวันที่กำกับการส่ง
หนังสือเล่มนี้มาให้ ๒๗ มี.ค. ๒๕๔๗ ข้อความมีดังนี้

ขอขอบแต่ท่านโพธิรักษ์ด้วยความขอบพระคุณยิ่ง
ที่ได้ส่งหนังสือไปให้เสมอมาในภาคผนวกของ
หนังสือเล่มนี้ผมได้วิจารณ์ท่านด้วยกะว่าจะส่งมาในวัน
มหาปวารณา ผมคิดว่าท่านคงไม่ถือสาต่อผู้มีความคิดต่าง
โดยแน่นอน.

(ลายเซ็นชื่อของผู้เขียน)

๒๗ มี.ค. ๒๕๔๗

ข้างต้นนี้ข้าพเจ้าเขียนตามลายมือบรรทัดต่อบรรทัด แม้แต่วันที่ข้างใต้ลายเซ็นชื่อนั้นก็
เขียนตามที่ผู้เขียนเขียนมา จุดที่เขียนมาในเดือนยอกก็มีจุดเดียวอย่างนี้

ทราบว่าได้เคยมาที่สันตือโศก จากข้อเขียนของคุณอรุณ(หน้า ๑๘๓-๑๘๔)กล่าวว่า

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๑-๒๕๑๓ ผมได้มีการติดต่อกับ**นายรัก รักพงษ์**ทางจดหมายอยู่เสมอ...

รัก รักพงษ์ หรือ **มงคล รักพงษ์** เป็นคนชอบตอบปัญหาแก้ว้ยรุ่นทำให้ต้องอ่านหนังสือ
ธรรมะและในที่สุดก็หันเหชีวิต เข้าไปในแวดวงของพระพุทธรศาสนา ระยะนั้นเขาพิมพ์หนังสือออกมา
ใหม่ๆหลายเรื่อง ผมมีและอ่านหนังสือของคุณรัก รักพงษ์ ทุกเล่ม บางเล่มผมขอเข้าไปแจก แก่

ผู้นั้นนับร้อยเล่มก็มี โดยให้คนไปเอาที่ห้องภาพสุวรรณ สีแยกบางขุนพรหม แรกๆผมรู้สึก สนใจบ้าง เหมือนกัน

ต่อมา... **โพธิรักษ์** หรือ **รัก รักพงษ์** เข้าทำการอุปสมบทที่วัดโคกการาม วัดของ หลวงพ่อลี พระอุปัชฌาย์ที่มีชื่อ ผมคิดว่าคุณรัก รักพงษ์จะคิดว่าพระฝ่ายธรรมยุติกงเคร่งกว่า พระฝ่ายมหานิกายจึงตัดสินใจบวชที่วัดโคกการามอันเป็นวัดฝ่ายธรรมยุติกนิกาย (ซึ่งอันที่จริงแล้ว พระธรรมยุติกและพระมหานิกายก็เหมือนกัน ที่ดีก็มี ที่ไม่ดีก็มี)

ปัญหาเริ่มมีตั้งแต่เริ่มบวช

ปัญหาที่ผมเคยพูดและเคยตั้งข้อสงสัยไว้คือ พระที่ก่อปัญหาความวุ่นวายในหมู่สงฆ์คือ พระที่บวชเข้ามาแล้วไม่ศึกษาเล่าเรียนตามหลักสูตรการ ศึกษาของคณะสงฆ์คือนักธรรมตรี-โท-เอก และหลักสูตรภาษาบาลีเปรียญ ๓ ถึงเปรียญ ๘ สังเกตเห็นง่ายๆเช่น **พระกิตติวุฒโท**ที่เคยมีเรื่อง ให้สัมภาษณ์ว่า **“ฆ่าคอมมิวนิสต์ไม่บาป”** คำวลโวเถื่อน ตั้งโรงสีข้าว ตั้งขบวน การนวดพล ชื่อและ ดำเนินการวิทยาลัยศรีอีสาน ตั้งวิทยาลัยจิตตภาวันสอนหลักสูตรที่แตกต่างจากวิทยาลัยและ มหาวิทยาลัยสงฆ์โดยทั่วไป ปัญหาและความไม่ชอบมาพากลเกี่ยวกับพระภิกษุองค์นี้เป็นข่าวเสมอมา อาศัยว่ามีการดำเนินการทางการเมืองทั้งฝ่ายพระและฆราวาสจึงอยู่มาได้โดยตลอด นื่องค์หนึ่ง ส่วนอีกแห่งคือ**พระธัมมชโย** และ**พระทัตตชีโว** แห่ง**วัดพระธรรมกาย** ปทุมธานี นี่ก็ไม่มีการศึกษา ของคณะสงฆ์เป็นที่รองรับ เช่นเดียวกับ พระรัก รักพงษ์ ล้วนไม่มีการศึกษาตามหลักสูตรของ คณะสงฆ์ไทย พระพวกนี้มีตัวตนอวดดี อวดตัวว่ามีความรู้ไปจากฆราวาส รู้ดีกว่า พระทั่วไป ถือตัว ไม่ยอมเรียนหลักสูตร **“เปรียญ”** จึงแปลบาลีผิดๆพลาดๆ...

ข้างต้นนี้เป็นการคัดลอกจากหนังสือดังกล่าวมาลง พอเป็นตัวอย่างถึงทัศนะบางส่วนของ ผู้เขียน แม้แต่การสะกดตัวอักษรและการวรรคตอนนั้นก็พิมพ์ตามที่เขาพิมพ์มา คำว่า รักพงษ์ และ รักษ์พงษ์ ที่เขาใช้ทั้งสองคำก็พิมพ์ตามหนังสือของเขา แม้แต่การให้คำตัวหนาบางก็พิมพ์ตามเขาทุกอย่าง

ผู้สนใจรายละเอียดติดตามได้จากหนังสือดังกล่าว ผู้เขียนได้วิจารณ์ไว้หลายหน้า ข้าพเจ้า ไม่สามารถถ่ายทอดในที่นี้ได้หมด ขอคัดมาเฉพาะส่วนที่ผู้เขียนได้สรุปจากหน้า ๒๑๒

สรุปเรื่องโพธิรักษ์

โพธิรักษ์ทำดี คือ :

๑. นำคณะต่อต้านความมมงายของชาวพุทธ เกี่ยวกับไสยศาสตร์และลัทธิเทวนิยม (ท่าน พุทธทาสและท่านปัญญานันทะ ริเริ่มมาก่อน)
๒. ชักชวนให้ชาวพุทธเป็นฆังสวิรัต (แต่ไม่ควรว่าผู้อื่น เพราะในพระไตรปิฎกไม่ได้ห้าม โดยชัดแจ้ง)
๓. ส่งเสริมการประหยัด การพึ่งพาตนเอง การสุขภาพอนามัย (ซึ่งไปเข้ากับกระแส

ชีวิตพอดี ทำให้ได้รับความนิยมสูง)

๔. ส่งเสริมการเกษตรธรรมชาติ (ไปเข้ากับกระแสเศรษฐกิจพอเพียงที่รัฐบาลส่งเสริมอยู่) นับเป็นสิ่งที่ดี

๕. ทำการเผยแพร่ได้ดี เพราะเป็นนักสื่อสารมวลชนมาก่อน ใช้แนวร่วมที่เป็นนักการเมือง และผู้มีชื่อเสียงให้เป็นประโยชน์ นับเป็นผู้มีความสามารถสูงยิ่ง และกิจกรรมสาธารณะก็เป็นประโยชน์

โพธิรักษ์ทำไมดี คือ :

๑. อวดอ้างว่าสำเร็จบรรลุธรรมแล้ว บางครั้งก็ว่าเป็นโพธิสัตว์ เป็นการอวดอุตริมนุชยธรรม ผิดพระวินัย คณะสงฆ์โดยรวมรับไม่ได้ถือว่าปราศจากจากความเป็นพระ

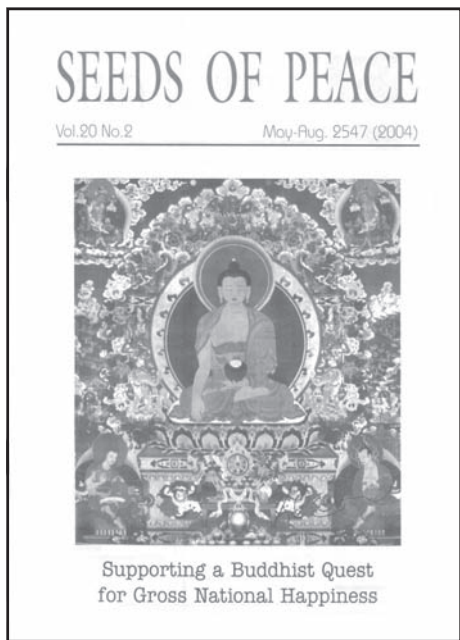
๒. ไม่ได้เรียนบาลี แต่แปลบาลีผิดๆถูกๆ เป็นที่รู้จักกันในวงวิชาการด้านศาสนา ผู้รู้ไม่ยอมรับ แต่ผู้ไม่รู้ก็เชื่อตามกันไป

๓. อ้างว่าไม่มีครูบาอาจารย์ อ้างว่ารู้อะไรด้วยญาณของตนเอง รู้มาแต่ชาติก่อน แต่บางครั้งก็รู้ผิด นักวิชาการท้วงติง (เช่นพระธรรมปิฎก) ก็ยอมรับว่าคำสอนบางแห่งผิดจริง

๔. ตั้งตนเป็นอุปัชฌาย์บวชให้คนทั่วไป โดยผิดกฎหมายของบ้านเมืองและวัดที่อยู่อาศัยเป็นสถานที่บวชที่ไม่ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา ถูกต้องตามกฎหมาย

๕. ยกตนข่มท่านเพื่อให้กลุ่มหรือคณะของตนได้รับความนิยมสูงขึ้น

ขณะที่เมื่อเข้าพ้อท่านเพิ่งจะบอกเล่าให้ หมุ่มสมณะและกลุ่มที่เข้ารับการอบรมการวิจัยเชิงคุณภาพว่า มีหนังสือภาษาอังกฤษ SEEDS OF PEACE(เมล็ดพันธุ์แห่งสันติภาพ)ในเล่มมีรูปพ้อท่านที่ถ่ายแบบครึ่งตัวเหมือนรูปถ่ายติดใบสุทธิ มีเครื่องหมายดอกจันอยู่ข้างใต้ พร้อมด้วยข้อความเป็นภาษาอังกฤษตัวเล็กกว่า Samana Bodhiraksa, perhaps the most successful spiritual leader for applying Dhammic socialism in Siam แปลว่าบางทีสมณะโพธิรักษ์อาจเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ ที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด ในการใช้ธัมมิกสังคมนิยมในไทย

ในวันเดียวกันมีทั้งสรรเสริญและนินทา

SEEDS OF CONTENTS

Publisher
S. Anantawat
Laprasan Supornwattana
Blaise Joseph Johnson
Cover
A special English with H.H. the Dalai Lama's signature

Layout
Song Somsri, Jai
Tel: (962) 222-9038.8

Published by
SEM
Tel: (962) 438-8112
Fax: (962) 980-1277
e-mail: sem@sem.com.th

SEEDS
Tel. & Fax: (962) 814-7893.4
e-mail: web@sem.com.th

International Secretariat of Engaged Buddhism
Tel. & Fax: (962) 437-9450
e-mail: web@seb.com.th

Distributed by
Sakul Books
111/111 Phangmahakarn Rd.
Bangkok 10200
Tel: (962) 2798-8649
Fax: (962) 222-5188
e-mail: web@se-books.com.th
Rate \$80 per issue

Payment info
US, Euro and UK checks should be made payable to Sakul Books and sent to 401 and Center Express, 111 St. Annette, Van Nuys, CA 91411, America. Visa, M/C, and Discover accepted. Bank from the small account: www.se-books.com

Country Reports
5 HAITI: Aristide's Statement to the World *Joan Bernard Aristide, S.J.*
6 HAITI: Spinning Haiti *William Blane*
8 US ELECTIONS: If John Kerry Is the Answer *Dalai Lama*
9 TIBET: Statement of His Holiness the Dalai Lama
11 SIAM: Facing the Demon Within *Chaitan Juthi-Aroon*

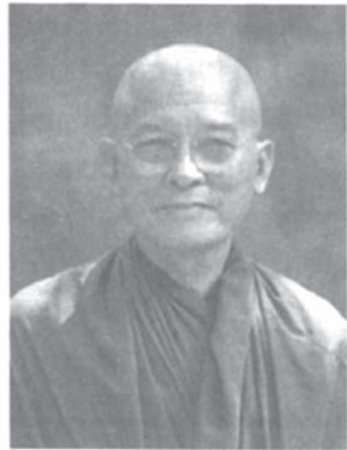
INEB
15 Letter from INEB *Laprasan Supornwattana*
16 Pilgrimage to Eileen Buddhist Sacred Sites *Laprasan Supornwattana*
17 Cultivating Seeds of "Bodhisattva" at INEB training *Laprasan Supornwattana*
18 On Exposure in Thailand and Cambodia *Sascha Lepowitzky & Kumpasiri Sakrang*
20 The Rewards of Giving *Hans van Willemrooy*
23 A Declaration by Participants in the Seminar on Gross National Happiness
25 INEB Upcoming Activities

SEM
26 Embracing Dhamma *Vasana Chitravastava*
27 Progress on Peace? *Vasana Chitravastava*
30 A Spiritual Walk in the Himalayas with Buddha Smiles *Mita Levina*
32 Going Natural *Vasana Chitravastava*

Sakul Stewardship
34 The Inerfaith Movement for Peace *Sakul Stewardship*
40 Understanding Social Structures and Structural Violence *Vasana Chitravastava*
44 Leaving the Lessons of Life *Vasana Chitravastava*
46 Buddhist ends virtues of "bad" *Mary Kay Rice*

Obituaries
47 Srinchar Nareson-Bokagan *Sakul Stewardship*
48 Personality
49 Letters
52 Book Reviews

* Samana Bodhiraksa, perhaps the most successful spiritual leader for applying Dhammic socialism in Siam.

* Samana Bodhiraksa, perhaps the most successful spiritual leader for applying Dhammic socialism in Siam.

มหกรรมกู้ดินฟ้า ที่หินผาฟ้าหน้า พัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ สังคมอย่างบูรณาการเป็นอย่างดี

๘ พ.ค. ๒๕๔๗ ขึ้นเครื่องบินไปขอนแก่น ก่อนต่อรถไปหินผาฟ้าหน้า มีคุณถึงไทร่วมเดินทางไปด้วย ขณะรอขึ้นเครื่องบิน มีเพื่อนเก่าของคุณถึงไทมาทักทาย ทราบภายหลังว่าเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

ขณะเดินขึ้นเครื่อง พบทนายทองใบและภรรยาพร้อมไปขอนแก่นด้วย ดูทนายทองใบหนุ่ม เนื่องจากตัดผมสั้นและผมดำ ทนายทองใบบอกด้วยอารมณ์ดีว่าที่ดูหนุ่มก็เพราะปฏิบัติตนตามแนวสันตือโคกถึงสนามบินขอนแก่น ได้รับนิมนต์ให้เข้าไปในห้องรับรองแขกพิเศษ เนื่องจากผู้ดูแลเป็นญาติธรรม มีญาติธรรมมารอรับประมาณ ๒๐ คน ภรรยาทนายทองใบได้มาสนทนาด้วยเล็กน้อยถึงหินผาฟ้าหน้าก่อน ๔ นาฬิกาเล็กน้อย มีชาวบ้านและข้าราชการตั้งแต่ปลัดจังหวัดมานั่งรอแล้ว

คุณมานพกล่าวรายงาน ต่อด้วยคุณถึงไทในฐานะประธาน คกร. แล้วส่งต่อให้ปลัดจังหวัดที่ให้เกิดริตมาแทนผู้ว่าราชการจังหวัดกล่าวเปิดงาน มหกรรมกู้ดินฟ้า ครั้งที่ ๑

ท่านปลัดจังหวัดได้กล่าวชมว่าการจัดงานนี้ถือเป็นนิมิตใหม่ของจังหวัดชัยภูมิ มีรูปแบบที่น่าสนใจ โดยเฉพาะการจัดตลาดบุญนิยม ขายผลผลิตที่ต่ำกว่าทุน ที่ได้ทำไร่นั้นก็คือบุญกุศลนักเรียนก็เรียนฟรี ครูบาอาจารย์ก็ไม่ได้รับค่าตอบแทน ดูจากปรัชญาการศึกษาของโรงเรียนแล้วแปลกกว่าโรงเรียนทั่วไปนะครับ อาคารเรียนก็เป็นอาคารดิน เป็นที่น่าสนใจและประทับใจ ถ้าสังคม

เป็นอย่างนี้ก็จะเป็นสังคมที่ยั่งยืน โดย
ส่วนตัวแล้วเห็นว่าประเทศเรายังมี
การพัฒนาที่ไม่ได้ดุลยภาพ ในเรื่องของ
การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

การเมืองเรามีการเลือกตั้งใน
ทุกระดับเยอะมาก แต่ยังเป็นการเมืองที่

ก้าวไปแบบมีปัญหา ทำอะไรเร็วเกินไป อันที่สองก็คือเศรษฐกิจพัฒนาอย่างไรทำไมจึงมีหนี้สินเยอะ
ขณะที่ตัวเลขของ GDP เติบโตสูงขึ้น แสดงว่าการเมืองและเศรษฐกิจมีปัญหา พัฒนาสังคมก็ดูจาก
เด็กมีผผแดงกันเยอะแยะไปหมด แสดงว่าการพัฒนาไม่ได้ดุลยภาพ สรุปว่าการพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมยังมีปัญหามากมาย เราจึงต้องมาดูกัน
เรื่องของเศรษฐกิจและสังคมให้มาก

ประการต่อมาที่หินผาฟ้า น้ำนี้กำลังบุกเบิก
ในเรื่องของพืชผักปลอดสารพิษ ที่จริงต้องระลึกถึง
บุญคุณของพ่อท่านโพธิ์รักษ์ให้มากที่สุด เพราะ
เท่าที่ผมทราบท่านเป็นผู้ริเริ่มในเรื่องของอาหาร
ปลอดสารพิษ อาหารมังสวิรัตอาหารที่มีคุณภาพและ
ไม่ทำร้ายร่างกาย และเดี๋ยวนี้ดอกผลจะเริ่มออกแล้ว
เพราะประเทศไทยนี้จะประกาศเป็นครัวโลก จะผลิต
อาหารเลี้ยงคนทั้งโลก ไทยเรากำลังทำสัญญาเขตการค้าเสรีกับประเทศต่างๆ ซึ่งเขาก็ต้องการผักปลอด
สารพิษ นั่นคืออนาคตของผู้ผลิตผักปลอดสารพิษสดใสแน่นอน อันนี้ก็ต้องขอชื่นชมพ่อท่าน อะไรที่
ผมจะสนับสนุนได้ผมก็จะส่งเสริมครับ

พ่อท่านแสดงธรรมต่อ จากบางส่วนที่น่าสนใจดังนี้

“เมื่อกี้ท่านปลัดจังหวัดกล่าวเอาไว้ว่า เราจะต้องมาบูรณาการหรือว่ามาพัฒนาเรื่องของ
เศรษฐกิจกับสังคม อันนี้ก็จริง เพราะว่าคนอยู่ร่วมกัน เป็นสังคม

เรื่องของสังคมนี้มีการมอมเมา สื่อสารก็ตาม ครอบงำทางความคิด ครอบงำทางรสชาติ
เหล่านี้เป็นกิเลสทั้งสิ้น เขาปรุงแต่ง เรียกว่าสังขารธรรม ผู้บริหารบ้านเมืองก็ดี นักวิชาการ นักธุรกิจดี
แม้ที่ลุดนักการศาสนา ไม่เห็นออกมาต้านโต้อะไร ทั้งๆที่มีหน้าที่ มีตำแหน่ง มีฤทธิ์ที่จะทำกับสังคม

อาตมานี้เป็นสมณะ หรือเป็นพระผู้น้อย น้อยกระจัดกระจายอยู่ในสังคมประเทศไทย ไม่มีฤทธิ์
ไม่มีอำนาจ ไม่มีตำแหน่ง ทำไปตามประสา แต่คนที่เข้าใจสังขารธรรมมาฟังก็รู้เรื่อง ว่ามันเปลี่ยนแปลง
ทางความคิด ถอดตัวถอดตนให้มันหลุดพ้นออกมาจากวงจรที่เขามอมเมา เรื่องนั้นอ่อย เรื่องนี้ลุด
เรื่องนี้เล็ดลอด พวกเรารู้ทัน แล้วก็ฝึกปรี๊ดฝึกใจลดละกิเลสนั้นลงมา ได้ชั่วคราว เป็นขนิทสมาธิก็ตาม
ได้ตั้งขึ้นเป็นอุปัชฌาย์สมาธิ คือมันลดละได้จริง มากขึ้น ใกล้เคียงอุปัชฌาย์สมาธิก็คือจิตที่ได้พัฒนา ลด ละ

ที่อาดมาพาท่านี่มันเป็นลักษณะสละออก เรียกว่าจาคะหรือเนกขัมมะ เลิกจากโลกีย์ที่เขาอมมา หลุดพ้นออกมา มาเป็นคนที่ไม่เหมือนโลกเขา จะต้องสวย เรากี่มาไม่สวย จะต้องรวย เรากี่มาไม่รวยการมาจนนี่มันทำให้เกิดเศรษฐกิจดี คนตั้งใจมาจนนี่ คือคนสร้างเศรษฐกิจให้แก่สังคม คนไหนตั้งใจไปรวยนี่ เป็นคนทำลายเศรษฐกิจให้แก่สังคม

ล้างกิเลสลงได้ ไกลถึงชั้นถาวร ถึงขั้นอัปปนสมาธิ ถึงขั้นตั้งมั่น สมาธินี้แปลว่าใจที่ตั้งมั่นหรือจิตที่ตั้งมั่นในสภาพที่เราได้ฝึกฝน รู้ว่าไอ้นี่มันอบายมุข ไอ้นี่มันเพ้อมันเกิน ไอ้นี่มันครอบงำเรา ล้วนแล้วแต่จะหาเรื่องมาหลอกล่อทางจิต ให้จิตเราหลงไหลตาม

พอเราเรียนรู้กิเลสแล้ว พระพุทธเจ้านี่สอนให้รู้จักกิเลส แล้วก็ล้างกิเลสให้ถูกตัวตน เรียกว่าลักกายะ หรืออัสสา หรือเรียกว่าอัสสะ หยาบ กลาง ละเอียด จับตัวตนของกิเลสได้ ล้างตัวตนด้วยวิธีปฏิบัติมรรคองค์ ๘ นี่แหละ หรือโพธิปักขิยธรรม ๓๗ เอามาอธิบายให้พวกเราปฏิบัติให้มันถูกต้องเป็นสัมมาทิฐิ จนเกิดศีล สมาธิ ปัญญา เกิดวิมุตติ เกิดวิมุตติญาณทัศนะ ได้อย่างแท้จริง จึงเกิดคนที่มันใจ เลิกจริงๆ แล้วก็เห็นผลว่าเราเลิกได้ ละได้ มันพาสบาย พาเราอยู่เป็นสุข

ที่อาดมาพาท่านี่มันเป็นลักษณะสละออก เรียกว่าจาคะหรือเนกขัมมะ เลิกจากโลกีย์ที่เขาอมมา หลุดพ้นออกมา มาเป็นคนที่ไม่เหมือนโลกเขา จะต้องสวย เรากี่มาไม่สวย จะต้องรวย เรากี่มาไม่รวย เมื่อเราไม่ต้องไปแย่งชิงแม้แต่ความร่ำรวย เราอยู่รอดไหม เรากี่ได้มาพิสูจน์ เอออยู่รอด รอดยิ่งกว่า

ฟังให้ดีนะตรงนี้อาตมากำลังจะค้านแย้งกับในโลกและนายกรัฐมนตรียุคปัจจุบันนี้ เพราะนายกฯจะให้รวยกันทั้งประเทศ แต่อาตมาบอกให้จน มาบอกให้เป็นคนจน การมาจนนี่มันทำให้เกิดเศรษฐกิจดี คนตั้งใจมาจน คือคนสร้างเศรษฐกิจให้แก่สังคม คนไหนตั้งใจไปรวยนี่เป็นคนทำลายเศรษฐกิจให้แก่สังคม เพราะทุกคนก็ตั้งหน้าตั้งตากอบโกย เอาเปรียบ มันถึงจะรวยสร้างน้อยก็เอามาก สร้างของไม่ค่อยดีก็ตั้งราคาแพงๆ วิธีทำเศรษฐกิจทุนนิยมนี้ เป็นเศรษฐกิจทำลายโลก

เรากำลังประกาศเศรษฐกิจบุญนิยม เป็นเศรษฐกิจช่วยเหลืออุ้มชูโลกเพราะว่าเป็นการระพัดเศรษฐกิจต้องมีหลักการเฉลี่ย แต่เศรษฐกิจทุนนิยมทุกวันนี้มันผิด ต่างคนต่างโลก ต่างคนต่างดูเอาให้มาก เศรษฐกิจมันก็เลยเอียงไปข้างซีโลก เห็นแก่ได้ เห็นแก่ตัว มันก็เลยเกิดความระส่ำระสาย เกิดความเดือดร้อนแย่งชิง แล้วก็เกิดวิธีโกง เพื่อที่จะเอาเปรียบผู้อื่นให้ได้มากที่สุด สรุปก็คือไม่ลดกิเลส ไม่ลดความเห็นแก่ตัว ไม่มาเรียนรู้ลัจจะว่า จิตคนนี่กิเลสมันแล้ว มันไม่ช่วยสังคมมนุษยชาติ ทำบาปให้แก่ตัวเอง

วิธีคิดของทุนนิยมนี้ บาปทั้งนั้นแหละ เป็นวิธีที่เอาเปรียบ เอาเปรียบมันก็บาปแล้ว ขายเกินทุนนี่คือการเอาเปรียบ ซึ่งต้นทุนนี่เขาคิดหมดเลยนะ ทั้งวัตถุดิบ ทั้งค่าไสหุ้ย ทั้งค่าเสื่อม

เข้าของเครื่องใช้ ทั้งค่าแรง ค่าความรู้ ค่าจัดการ นอกจากนั้นยังมีค่าบวกเผื่อไว้ เพราะยังไม่รู้ว่ามันมีอะไรอีกที่มันอาจจะขาดตกบกพร่องยังคิดไม่ออก เขาเรียกว่าเออเร่อ[Error] บวกเข้าไปอีก ๕% ๘% และถ้าขายได้เกินราคาทุนมากเท่าไร เขาก็ยิ่งดีใจ แล้วถือว่ายุติธรรม ถือว่าสุจริต ซึ่งโดยสังจะนั้น สุจริตตั้งแต่ต้นทาง ยุติธรรมนั้นคืออะไร ยุติธรรมก็คนจำนวน ยุติแปลว่าหยุด แปลว่าพอ แปลว่า เลิกรา แปลว่าไม่มีปัญหา ไม่ทะเลาะวิวาท ยุติ แต่ความจริงมันไม่ได้ยุติหรอก มันจำต้องยุติเพราะ จำนวนเท่านั้นเอาตามจะไม่ขยายความให้มันลึกไปกว่านี้แล้ว

เมื่อเราเอาเปรียบเขา เป็นสุจริตตรงไหน ทุนพันหนึ่ง คุณก็เอาเงินพันแลกมา อย่างนี้จะเรียกว่าสุจริตก็สุจริต ไม่มีทุจริตเพราะเจ้ากัน มันก็สุจริตแล้ว ไม่มีใครบาป ไม่มีใครบุญ แต่ถ้าคุณขายพันห้า คุณเอาเกินทุนจริงมาห้าร้อย ก็ทุจริตเขามาห้าร้อย เพราะของราคาทุนแท้ๆเต็มๆ พันหนึ่ง แต่เราเอามาเกินทุนตามวิธีคิดทุนนิยม แล้วนับว่ายุติธรรม สุจริต มันถูกต้องที่ไหน ยิ่งถ้าใครสามารถบวกเอาเกินแล้วเรียกว่ากำไรให้มากยิ่งขึ้นได้ ก็ยิ่งชอบ ถือว่ายิ่งเก่ง ทั้งโลกทุนนิยมคิดอย่างนี้ จึงเป็นสังคมที่ไปไม่รอด ไม่ใช่เอาตามพยากรณ์ แต่พูดความจริง แนวคิดอย่างนี้เป็นแนวคิดบาป เป็นแนวคิดที่ไม่เกิดบุญ ไม่เกิดคุณค่า คนซึ่งโลกได้มูลค่ามากขึ้นจริง แต่คุณค่าของตัวเองลดลง คนชนิดนี้ไม่มีประโยชน์เลยในโลกนี้ นี่คือระบบทุนนิยม

เอาตามถึงเอาทฤษฎีหรือว่าวิธีคิดแบบบุญนิยม มาทำกัน ขายของราคาต่ำกว่าทุน เขาก็หัวเราะกันพันร่วง แล้วมันจะอยู่กันอย่างไร พวกเราอยู่ได้ไหม (ได้ครับ/ค่ะ) เพราะวิธีคิดทุน เขาคิดค่าแรงงาน ค่าความสามารถ ค่าความรู้ เราจึงมาลดค่าตัวที่เป็นค่าแรง ค่าความรู้ความสามารถนี้แหละ ก็เป็นการลดต้นทุนแล้ว หรือการขายต่ำกว่าทุน ก็คือ ลดส่วนของตนตรงนี้แหละเราเสียสละ ค่าตัวของเราควรจะได้ แต่เราไม่เอา เราเสียสละให้แก่สังคม นั่นคือคุณค่าของเรา นั่นคือเรามีประโยชน์ต่อสังคมมนุษยชาติ เอาหลักเกณฑ์ของพระพุทธเจ้ามาสอน เป็นคนมักน้อย อับปิจะฉะสันตฺษญฺฐิ ปวิเวกะ อะไรอย่างนี้ ก็เอามาอธิบายเป็นภาษาไทย ให้พวกเราเข้าใจว่าเออ..การมักน้อย การไม่เอามาก ที่มันสอดคล้องกับพระราชดำรัสในหลวง เป็นอันเดียวกันกับของพระพุทธเจ้า ฟังตนเอง มักน้อย พอเพียง

ความล้มเหลวของการเมืองอย่างยิ่ง เพราะกันศาสนาออกจากการเมือง ท่านที่เป็นพระเป็นภิกษุก็เชื่อ เอาตามไม่เชื่อ เอาตามเห็นว่าไม่ถูกต้อง

เมื่อคนตัดทางที่จะก่อเกิดธรรมะ คนไม่ทำสายต่อเชื่อมเข้าหาศาสนา ไม่ให้ธรรมะไปยุ่งเกี่ยวกับ โดยเฉพาะผู้บริหาร ผู้ไปทำงานกับสังคมส่วนรวมของประเทศตัดโอกาสที่จะเข้าใกล้ธรรมะ ใกล้ศาสนา ไม่หาทางเนื่องเกี่ยวกับพระกับศาสนาอันเป็นฐานแห่งธรรมะ ซึ่งเป็นเนื้อแท้ของมนุษย์ เป็นคุณค่าของมนุษย์ เป็นคุณธรรมของมนุษย์ เมื่อกันศาสนากันธรรมะออกจากผู้บริหารประเทศ ประเทศชาติมันก็ล้มเหลวสิ

ทุกวันนี้ มีการเมืองบุญนิยม การเมืองทุนนิยมเขาก็เดินทางหนึ่ง การเมืองศักดินา เขาก็ทำอย่างนั้นแหละ อำนาจบาตรใหญ่ เอาทุนมาเป็นเรื่องเอก แต่การเมืองบุญนิยมของเรานี้ เอา

จิตวิญญาณเป็นเรื่องเอก เาบุญเอากุศลเป็นเรื่องเอก เพราะฉะนั้นเราปฏิบัติธรรม พอเราปฏิบัติธรรมแล้วเราช่วยเหลือกัน เราทำการเมืองแบบบุญนิยมกัน ไม่ต้องไปอ่อนวอนร้องขอเป็น สส.,สว.ส.อะไรต่ออะไรก็ตาม ไม่ต้องทำอย่างนั้น แต่เราจะมีตัวแทนของหมู่กลุ่ม พวกเราจะรู้จักกันเอง กลุ่มหมู่จะรู้ว่าคนไหนเหมาะไปทำหน้าที่นี้ นั่นแหละคือผู้ที่ได้รับเลือกตั้งอย่างสังฆกรรมของพุทธมาแล้ว เราก็ตั้งให้จริงแล้วเราก็อำนาจจริง ไม่ต้องไปรับสินจ้างรางวัล ไม่ต้องไปพูดถึงเรื่องเอาเงินไปซื้อ เพราะพวกเรารู้จักกันเอง เข้าใจกันเอง คนไหนมีความสามารถเท่าไร มีคุณธรรมเท่าไร เหมาะสมในหน้าที่อย่างไร เราหมู่กลุ่มควรรู้กันเอง ไม่ใช่ไปเอาใครมาก็ไม่รู้แบบมหาหลง เป็นใครมาจากไหนก็ไม่รู้ ดีไม่ดีก็ไม่รู้ มีความสามารถด้านไหน จริงไม่จริงไม่รู้ นี่แหละเขาเรียก**ผู้แทนมหาหลง** หัวกระเป๋การเงินมาอย่างเดียวแล้วก็มาสมัคร แล้วก็มาจ้างคนโน้นคนนี้ ใครเป็นหัวคะแนนได้ ก็จ้างหัวคะแนนไป อย่างนั้นมันไม่ใช่สังฆะ ไม่ใช่ความจริง ผู้แทนก็คือคนที่เรารู้ว่าเป็นคนจริง คนนี้ดีอย่างไร ถนัดอะไร จะให้ไปทำงานเรื่องไหน อย่างไร คนนี้ดูแลการเงินไป คนนี้ทำหน้าที่ครู ด้านการศึกษา ก็ทำไป คนนี้ทำหน้าที่ทางด้านกสิกรรม คนนี้ทำหน้าที่ทางการผลิต มันก็เหมือนกับกระทรวงต่างๆ ย่อลงมาเหลือเล็กๆ และบางกระทรวงที่เขาไม่ เราไม่ต้องมีกระทรวงแบบนั้น อย่างเช่นบางประเทศเขามีกระทรวงกีฬา พวกสังคมอโศกเราไม่ต้องมีหรือกระทรวงกีฬา กีฬากำลังจะทำลายโลกทุกวันนี้ กีฬาก็คือเรื่องของการเสียเวลา กับเสียน้ำยา เสียพลัง เอาพลังไปเล่น กีฬาคือการเล่น แทนที่จะเอาพลังมาสร้าง ก็สูญเสียมหาศาล เดียวนี้พวกนายทุนเขาปั่นหัว แล้วก็สร้างขึ้นมาเป็นเงินเป็นทองหลอกล่อจนกระทั่งร้ายวร้ายกัน

เมื่อเรารู้เท่าทัน เราก็เลิก เสียแรงงาน เสียเวลา เสียทุนรอน ในเรื่องอย่างที่ไม่เป็นประโยชน์ เราก็อเอาเวลา เอาแรงงาน เอาทุนรอนคืนมา เอามาสร้างสรร

รัฐบาลจะพยายามให้คนร้ายวราย บอกว่าเศรษฐกิจดี แต่ทำไมคนมันยังจนอยู่ อันนี้มันเป็นความซับซ้อน การรวยของเขานี้ก็คือ เงินมันหมุนขึ้นไปสู่ระดับบน พัฒนาแล้วเงินก็ขึ้นไปรวยกันอยู่ที่ระดับบน เงินเข้ามาจากต่างประเทศ มันไม่มาถึงมือพวกเราหรอก อยู่ในมือคนรวย บอกว่าเศรษฐกิจเจริญขึ้นเท่านั้นเปอร์เซ็นต์ นักเข้าคนจนนั่นแหละจะเป็นทาสที่จะสร้างอะไรให้แก่คนที่อยู่ในระดับบน ซื่อเอาไปขายเอาเปรียบเอารัด เอากำไร รวยต่อไปเรื่อยๆ คนจนก็ยิ่งเป็นแรงงานที่เงินอีกต่อไป

ที่ปลัดจังหวัดท่านว่า ทำไมคนเรายังจนอยู่นะ ทั้งๆที่เศรษฐกิจดี ก็เป็นอย่าง

เรานี่แหละเป็นสิ่งคมใหม่ เรียกว่า นวัตกรรม เป็นสิ่งคมที่มุ่งไปจน มาทำงานอย่างเสียสละ แล้วก็มาอยู่กันอย่างเป็นที่เป็นที่นั้ง เรากำลังสร้างหมู่บ้านสร้างชุมชนที่มีวิธีการแบบบุญนิยม เป็นชุมชนที่ลดกิเลส

นี่แหละ จะไปอีกนานเท่าไรก็อย่างเท่า ก็จนอยู่อย่างนั้นแหละ เข้าผู้ที่อยากรวย รวยไปเสียให้เด็ดเลย เราจะมาจน คนรวยนี่น่าสงสารนา รวยแล้วก็กินแพง กินมีมลพิษ จะกินอย่างติดดิน กินอย่างสะอาดๆ กินอย่างพวกเราไม่เป็นหรอก ต้องไปกินแบบหรูหราๆ เอาสารเคมีเป็นสิ่งปรุงรสสวยสดงดงามหอมหวาน เขาก็จะเป็นแบบนั้น ทำให้เกิดความเหนื่อยยาก คนรวยแล้วมีนิสัยอย่างนั้น มันเป็นกิเลส มันเป็นภาระของเขา เขาสอนลูกหลานเป็นอย่างนั้น เป็นความหนัก เป็นความเหนื่อย เป็นความลำบากของเขาตลอดไป เขาไม่มาละมลาด ไม่มาล้างไอที่มันไม่น่าติดไม่น่ายึด เขาไม่มาทำ ไม่มาศึกษา เพราะฉะนั้นเขาจึงเป็นคนน่าสงสาร อย่าไปริษยาเขาเลย เพราะเขารวยนั้นน่าจะเด็ด แต่ถ้าเขาไม่เด็ดก็เรื่องของเขา

พระพุทธเจ้าก็มีทรัพย์ศฤงคารทุกอย่าง มีความเป็นอยู่หรูหราฟู่ฟ่าทุกอย่าง กามคุณ ๕ ทุกอย่าง คักดินาแบบไหนท่านมีหมด แต่ท่านมีบารมี ท่านไม่ติดไม่ยึด มาเป็นคนจน มาเป็นคนติดดิน ท่านก็หลุดออกมาเป็นคนอย่างนี้อาตมาพาทำนี่ ดำเนินชีวิตของมนุษย์สังคม กลายเป็นสังคมแบบเรา ท่านปลัดจังหวัดพูดถึงสังคมเก่า **เรานี่แหละเป็นสิ่งคมใหม่ เรียกว่า นวัตกรรม เป็นสิ่งคมที่มุ่งไปจน มาทำงานอย่างเสียสละ แล้วก็มาอยู่กันอย่างเป็นที่เป็นที่นั้ง เรากำลังสร้างหมู่บ้านสร้างชุมชนที่มีวิธีการแบบบุญนิยม เป็นชุมชนที่ลดกิเลส**

ในโลกนี้มีสมบัติอยู่ส่วนหนึ่ง ถ้าคนขี้โลกไม่มีที่สิ้นสุด และเขาก็เก่งด้วยเขาก็หอบไปเป็นของตัวเองหมด คนอื่นก็เดือดร้อน เพราะฉะนั้นเราอย่าไปหวังพึ่งชั้นบนเลย เพราะชั้นบนเขาไม่หยุดดูด นั้น ๑ ๒) แม้ว่าเขาจะดูดก็อย่าไปโกรธเขา เพราะว่าเขาไม่รู้ เขาสร้างบาปโดยไม่รู้ตัว เพราะเขาดูดเอาที่เขาทำอะไรเขาเปรียบเขาก็เป็นบาป เขาสร้างนิสัยของเขาอย่างไม่ดี อย่าติดยึดแบบคนรวย ๓) เขาเป็นคนไม่มีประโยชน์ ไม่มีคุณค่า ๔) เขามีวิบากกรรมคือเป็นหนี้บาป ซึ่งต่อไปในอนาคตในชาติหน้าโน้นๆ เขาจะทุกข์ร้อน โดยลัทธิกรรมของกรรมวิบาก กรรมจะพาเขาเกิดตามลัจจะ เขาจะเป็นวิบากเวรภัยของเขาจริงๆ ไม่ต้องไปริษยาเขา ไม่ต้องไปโกรธไปเคืองเขา เราไม่มีอำนาจ เราไม่มีอิทธิฤทธิ์พอที่จะไปสอนเขา เรารู้จักวัฏสงสาร รู้จักบาปบุญ เรารู้จักความดีงามที่แท้จริง เราก็มาทำมาเป็นคนจน เป็นคนไม่เอาเปรียบ เป็นคนเสียสละ มีประโยชน์ต่อโลกต่อผู้อื่น คนดีที่จนนี้ จริงๆ แล้วมันอยู่ด้วยกันได้ ไม่ใช่ว่าคนจนเป็นคนไม่ดี ไม่ใช่ซะ จริงๆ แล้วคนรวยต่างหากเล่า ว่ากันจริงๆ เป็นคนไม่ดี เพราะเขารวยนี่คือเขาโลก เขาเอาเปรียบ เขาขูดรีด แล้วมันจะไปดีได้อย่างไร ใช่ไหม แต่คนมาจน อย่างจนอย่างเป็นภาระ จนอย่างไม่ทำงาน ขี้เกียจขี้คร้าน ขอดทานเขากิน ไปเกาะเขากิน เหมือนปลิงเหมือนหูก ไม่ทำอะไร หรือจนอย่างพึ่งเพื่อนพุ่มเฟือย ก็จนนะซีอย่างนั้นนะ หรือจน

อย่างเป็นทางการเสมอ จนนอย่างล้มละเลเทเมมา อะไรอย่างนี้ เป็นต้น ต้องเป็นคนจนอย่างประเสริฐ จนนอย่างวิเศษตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นคนจนมหัศจรรย์

พระพุทธเจ้าสอนให้ไม่สะสม อดขยะ พวกเราปฏิบัติได้ แล้วก็สร้างสรรค์สัปปะพัตไปสู่อสังคมา ขายขาดทุนนี้แหละประเสริฐ แต่ต้องมีความรู้ตามระบบบุญนิยม จึงจะขายขาดทุนให้แก่สังคมาไปได้ **ด้วยดี เราก็ได้บุญได้กุศล นี่เป็นแนวคิดที่อัดมาว่ามาสร้างสังคมาใหม่** ส่วนสังคมาเก่า ที่เขายังร่ำ ยังรวย ยังแย่งชิงกันอยู่ทั่วโลก เขาจะเป็นอย่างนั้นอยู่อย่างนั้นตลอดเวลา ของเราอยู่อย่างอ่อนน้อม ถ่อมตน อยู่อย่างเล็ก ไม่ต้องไปเบ่งไปข่มใคร ใครจะข่มเราก็หนีไม่ให้เขาข่มซะ หรือเขาจะข่มบ้าง เราทนได้ก็ทนไป ทนไม่ได้ก็เอาเถอะ เรารับใช้เขา ช่วยเหลือเขา มันเป็นบุญเป็นกุศลของเราทั้งนั้น

ต่อไปเราจะสัมพันธ์กับสังคมารอบข้างอีกเยอะ สำคัญว่าเราจะต้องทำตัวให้มันอยู่ในสังคมา แม้ว่าเราจะไม่ทรูรามาถึงวันนี้แล้ว โอโฮโฮ...พวกเรานี้มันเหมือนคนที่...อะไรล่ะ ที่สังคมาเขารังเกียจ อาตมาก็เลยไปเอาอีแร้งมาเป็นสัญลักษณ์ ประจำตัว เพราะคนทั้งหลายเขารังเกียจอีแร้งกัน อีแร้งมันไม่ใช่สัตว์ที่น่ารังเกียจเลยจริงๆ มันเป็นสัตว์ที่น่าสรรเสริญ เพราะเป็นสัตว์ไม่เบียดเบียนใคร ไม่ไปสร้างความวุ่นวายจุ่นจ้านให้ที่ ไหนเลย แร้งนี้มันไม่เคยก่อบาปก่อเวรเลย ไม่ทำร้ายอะไรใคร อยู่ๆ กินๆ ของตัวเอง เก็บกวาดของเน่าของเหม็นให้แก่โลก ให้แก่นิเวศน์ ให้แก่สิ่งแวดล้อมด้วยซ้ำไป เป็นสัตว์สงบ เป็น สัตว์สมณะ ไม่เบียดเบียนกัน เมตตา เกื้อกูล มีระเบียบ มีระเบียบนะ พอมีวิวัฒนาการหนึ่ง เวลาฝูงแร้งมาเจอวัวเนาตัวนี้ บ๊ีบ บินพริบลงมา จะก็ตัวก็ตาม ที่ลงมาก่อน ถ้าหัวหน้ายังไม่ลงมา ลูกน้องก็ยืนมองอยู่อย่างนั้นยังกินไม่ได้กิน หัวหน้ามาลงบ๊ีบ มองหน้าลูกน้องเสร็จเรียบร้อย เดินเข้าไปกิน พอหัวหน้าจิกกิน บ๊ีบเสร็จ ลูกน้องจึงจะกรูกันเข้าไปกิน แร้งนี้แหละเป็นสัตว์ที่บินสูงที่สุด

ผู้ใดสนใจ เห็นว่าดี อยากจะติดตามก็พยายามศึกษาร่วมกัน เข้ามาพินิจกันเป็นมวลหมู่ที่จะสร้างสรรค์ให้มันเกิดสังคมา เกิดเศรษฐกิจ เศรษฐศาสตร์ เกิดรัฐศาสตร์ เกิดการศึกษาชนิดนี้ขึ้นมา ให้เจริญๆ ทุกคนขึ้นไป มันจะได้เป็นบุญของตน และเป็นบุญทั้งสังคมา เป็นบุญทั้งโลกด้วย สำหรับวันนี้เอาแค่นี้”

บายมีรายการ “ผักพืชผลไม้ไทย ไปด้วยไปทั่วโลก” ขณะพ่อกำลังยังไม่เสร็จ ทำให้ได้ฟังรายการไปด้วย มี ดร.พยาบาลหญิงคนหนึ่งได้มาร่วมรายการด้วย กล่าวชื่นชมพ่อกันว่าทำให้เขาสบายใจจากการได้มาฟังพ่อกันเทศน์ก่อนนั้น พ่อกันได้พูดถึงอุดมการณ์ทำให้คนจน พอใจกับอาชีพที่น้อย สันโดษ ทำให้ข้อกังวลเรื่องชื่อที่ให้พูดว่า “จะไปทั่วโลก” บรรเทาไปได้

หลังนั้นท่านโลสร็จใจอยากให้พ่อกันไปบ้านดิน เพื่อจะได้พักค้างที่นั่น เนื่องจากญาติโยม

เกรงว่าถ้าพักที่กุฏิดินนั้นจะทำให้แอบขึ้น ขณะที่กุฏิหลังใหม่มีไอแดดร้อน ถ้าพ่อท่านจะนอนพัก ก็จึงอยากนิมนต์ให้ไปพักที่กุฏิดินจะดีกว่า แล้วก็เลยนิมนต์พ่อท่านไปดูบริเวณต่างๆของหินผาฟ้าหน้าที่ ได้มีการก่อสร้างใหม่ ไม่ว่าจะโปสการ์ดดิน ที่พักชายดิน โรงเรียนดิน กุฏิดิน ที่เพิ่งสร้างเสร็จ ท่านโสรัจโจอยากให้พักที่กุฏินี้ อยากให้ลองนอนดูก่อนในช่วงกลางวัน ถ้าเห็นว่าดี กลางคืนจะมานอนที่นี้ก็ได้ แต่ดูเหมือนหลายเสียงไม่อยากจะมานอนที่นี้เกรงจะแอบขึ้นไป

จากที่พักชายและกุฏิสร้างใหม่ เดินต่อไปดูโรงเรียนดินที่เพิ่งสร้างเสร็จไม่นาน ดูดีเหมือนกัน อยู่ท่ามกลางเขาป่า และไร่นาของชาวบ้าน

เลยต่อเข้าไปในหมู่บ้าน ซึ่งจัดเป็นบริเวณงาน เครือข่ายนำสินค้ามาจำหน่าย แวะที่ร้านแก่นอโศก โยมนิมนต์ให้ลองฉันชา

กลุ่มเลยขอพบพ่อท่าน เพื่อจะถวายเงินให้สร้างพลาภิบาล แล้วสนทนาต่อเล็กน้อย สเสร็จจากพบกลุ่มเลย ท่านโสรัจโจนิมนต์พ่อท่านพักนอนที่กุฏินี้

พ่อท่านกลับจากพักที่กุฏิดินแล้ว ได้มาอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ที่กุฏิไม้ จนกระทั่งถึงเย็นค่ำ มีญาติโยมมาพบและสนทนาด้วย เมื่อญาติโยมไปแล้วพ่อท่านอ่านหนังสือพิมพ์ในกลด

“คืนสู่เหย้า เข้าคืนถ้ำ” ครั้งที่ ๒

๑๒ พ.ค.๔๗ ที่ราชธานีอโศก วันแรกของงานศิษย์เก่าสัมมาสิกขา “คืนสู่เหย้า เข้าคืนถ้ำ” ครั้งที่ ๒ ปีนี้มีผู้มาร่วมงานทั้งหมด ๒๑๙ คน เป็นชาย ๑๓๓ คน หญิง ๘๖ คน น้อยกว่าปีแรก เนื่องด้วยไม่ตรงกับวันหยุดเสาร์อาทิตย์ แต่เป็นเจตนาของพ่อท่านเพื่อจะคัดคน ผู้จะมาร่วมงานได้ ย่อมจะต้องเห็นความสำคัญของงานนี้จริงๆ

จากบางส่วนของพ่อท่านแสดงธรรม “ขอบอกให้พวกเราฟังนะว่า อยู่บ้านเถอะลูก พ่อปลุก อโศกเพื่อเจ้า สิ่งที่เกิดพวกนี้เนี่ย มันเป็นของของเรา เพราะว่าเราสาธารณโภคีนี้ ทุกคนอยู่ในนี้ ไม่มีใครเป็นเจ้าของเลย แต่นั่นแหละมันคือเราเป็นเจ้าของกันทุกคน เรามาร่วมกิน ร่วมใช้สมบัติ

**สิ่งที่เกิดพวกนี้ มันเป็นของของเรา เพราะว่าเราสาราณโกศนี้ ทุกคน
อยู่ในนี้ ไม่มีใครเป็นเจ้าของเลย แต่นั่นแหละมันคือเราเป็นเจ้าของกันทุกคน เรามา
ร่วมกัน ร่วมใช้สมบัติพวกนี้ พวกอาตมาหรือพวกที่อยู่รูนั่น รูนก่อน พี่ป้าน้าอา
ปู่ย่าตายาย แก่แล้วก็ต้องตาย ตายไปก่อนพวกเรา พวกเราก็คือสมบัติพวกนี้ต่อ**

พวกนี้ พวกอาตมาหรือพวกที่อยู่รูนั่น รูนก่อน พี่ป้าน้าอาปู่ย่าตายาย แก่แล้วก็ต้องตาย ตายไป
ก่อนพวกเรา พวกเราก็คือสมบัติพวกนี้ต่อ โดยไม่ต้องเขียนพินัยกรรม มรดกนี้พวกเราก็คือต้องรับ
สืบทอดต่อ ชื่อว่าคนอโศกเป็นเจ้าของทั้งหมด เราไม่ใช่มีแต่ราชธานีอโศก ตอนนี้อยู่ทั่วประเทศแล้ว
เป็นสมบัติของชาวอโศก ขอให้มาเป็นคนอโศก มีพฤติกรรมคุณสมบัติชาวอโศกแน่ๆ อยู่ตาม
หลักเกณฑ์ ไม่ได้ต่ำกว่ามาตรฐาน เราไปที่ไหนก็เป็นของเรา กิน ใช้ อาศัย ร่วมกันสร้าง มันจะ
ต่างกับระบบทุนนิยมเขาอย่างมหาศาล ทุนนิยมนี้ เขาสะสมทุน พอโตมาอีกหน่อยเขาก็แยก
แยกออกๆด้วยลูกเต้าเหล่าหลาน กงสีเดียว อีกหน่อยก็แยกแบ่งไปแบ่งไป มีลูกหลานใหม่ มีคน
เข้ามามีความเป็นของเราเพิ่มขึ้นๆๆ ยึดของของตนออกไปเรื่อยๆ ทุนนิยมเขาจะเป็นอย่างนั้น เขาไปโกง
ไปโลภมากๆ แล้วก็แยก ส่วนบุญนิยมนั้น แบ่งๆๆๆไม่ยึดเป็นของตน ให้แก่ทุกคน จึงเป็นการแบ่ง
เพื่อกระจายๆๆ แบ่งออกไปแต่เราก็คือมีสิทธิร่วมอยู่ในนั้นทั้งนั้น จึงเป็นการแบ่งที่ทั่วถึง และเราก็คือยังมี
สิทธิมีส่วนในสิ่งที่กระจายออกไป มันมีทั้งไม่ยึดเอา มีทั้งยังเป็นสิทธิที่กว้างขึ้น มันก็แยกกันแต่ยัง
เป็นหนึ่งเดียวกันอย่างเหนียวสนิท จึงไม่ได้แยกแตกออกไป แต่แยกยิ่งแน่นลึกซึ้ง เพราะฉะนั้น
เครือข่ายมีมากขึ้น มันก็คือมีมารวมเข้าๆมากขึ้นๆๆ

ฟังให้ดีๆนะ ระบบบุญนิยมนี้สุดยอด อาตมาว่า โอ้โฮ...ของพระพุทธเจ้านี้สุดยอดจริงๆ
ต่อไปในโลกทั้งโลกเลย ไม่เฉพาะแต่ในประเทศไทย จะทั้งระบบนี้ ทำไมมันถึงวิเศษขนาดนี้ หรือ
มันเป็นแนวปฏิบัติที่ต่างกับทุนนิยมคนละเรื่อง ทุนนิยมนี้ แม้เป็นกงสีเดียวนี้ ประเดี๋ยวเถอะ
ลูกเต้าเหล่าหลานมา ยิ่งอาเสี้ยใหญ่ ส่วนมากจะมีเมียน้อย มีลูกอีกหลายคร้ว เสร็จแล้วก็ทำหั่นกัน
ฆ่าแกงกัน เสร็จแล้วก็แบ่งสมบัติกันออกไป และเมื่อยังโลก ก็กลายเป็นตัวแย่งใหม่ ระบบทุนนิยม
มันโลภมาจากการยึดเป็นของตัวเองของตน เสร็จแล้วก็ต้องมาแบ่งออกๆ แบ่งแตกแยกออกไป เสร็จ
แล้วก็เข่นฆ่ากัน แข่งกัน ลูกเมียน้อย ลูกเมียใหญ่ หรือเพื่อนน้ำมิตรแต่ละคนที่ยี่ร่วมกันก่อสร้างมา
อะไรก็แล้วแต่ ล่อลวงกันเข้าไป ส่วนของบุญนิยมนั้นนะ ทุกคนมาสละตัวตน มาสละอะไรออก มา
รวมเป็นหนึ่งเดียวกัน แล้วมันก็ยังเครือข่ายไปทั่วโลก คุณไปหาส่วนตัวของคุณ คุณจะทำได้สักเท่าไร
...อยู่บ้านเกิดลูก พ่อปลุกอโศกให้เจ้า อโศกต้นนี้จะแตกกิ่งก้านสาขาออกไป ต่างประเทศ อาตมาไม่
อยากจะทำอาชีพนัก หรือว่าอวดใหญ่อวดโตอะไรกันไปปานนั้น เอาแค่นี้ในประเทศไทยนี่ก่อนเถอะ
มันก็จะแตกกิ่งก้านสาขาออกไป จะเป็นอโศกทั้งหมด และต่างก็เป็นของทุกคนร่วมกันทั้งหมด เพราะ
เราไม่ได้คิดว่าอันนี้เป็นเรา เป็นของเรา สิ่งนี้ลึกๆยิ่ง ที่อาตมาพูดนี้มันเป็นภาษาเหมือนจะเล่นลิ้น

จริงก็เป็นเช่นนั้นได้

โลกกำลังรอลสิ่งเหล่านี้อยู่ ก่อนจะถึงกลียุคนี้ จะต้องม็สิ่งประเสริฐประกาศขึ้นมา แม้ว่าประกาศขึ้นมาไม่ใหญ่ยิ่ง แต่จะต้องเป็นสังฆกรรม จะต้องเป็นตัวของจริง ปรากฏก่อนจะสิ้นกลียุคกว่าจะถึงขีดสุดของโลก โลกจะสลายสิ่งหนึ่ง จะเหลืออีกสิ่งหนึ่ง พวกเราจะต้องรังสรรค์อันนี้ขึ้นไป

เพราะพลังดีมานด์ของกระแสโลกเขาสูงขึ้นแล้ว อุปสงค์ของโลกเขาต้องการเราเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นเราจำเป็นจะต้องอุปทาน จำเป็นจะต้องซบพลายให้แก่เขา มันก็ต้องมีแรง มีบุคคล มาช่วยกัน อันนี้จริงจกมันเป็นความจำเป็น แล้วมันก็เป็นความจริงที่ถึงเวลาแล้ว

ถ้าเผื่อว่าเราอายุที่นี่แล้วก็ใช้เวลาโอกาสปัจจุบันที่เรายังไม่ตายนี้พัฒนาตัวเรา สร้างอริยทรัพย์ สร้างแม้แต่กุศลโลกียก็ทำตามที่เราที่พาสร้าง เรามาทำงานที่นี่ แม้เราไม่ได้โลกุตระ เราละกิเลสเป็นคุณก็มีกุศลปั๊บ ไม่ได้ให้อะไรคุณ คุณสร้างแล้วเอามาเสียดสละใช้ใหม่ มันก็เป็นทรัพย์ของคุณนั่นแหละ

นี่บอกยอดมา มีแค่ ๑๓๓ คนตอนนี้ ถ้าเราเองเราไปเห็นว่าไอ้ที่นี่ไม่สำคัญ ช่างเถอะมาเมื่อไรก็ได้ เราไปหาเงินทางโน้นดีกว่า ไอนั้นจะได้อีก ๕๐๐๐ จะได้อีกหมื่นหนึ่งนะ มันสำคัญกว่า คุณก็ไปคุณก็อ้างโน้นอ้างนี้ ติดไอ้โน้น ติดไอ้นี้ เดี่ยวจะต้องไปตรงโน้น เดี่ยวจะต้องไปตรงนี้ เดี่ยวจะต้องไปเยี่ยมคนนี้ เดี่ยวจะต้องไปงานโน้นงานนี้ กิจงานโลกียทั้งนั้นแหละ พวกคุณก็อ้างได้ ติดย็ติดอยู่ทั้งนั้น

หลายคนบอกว่าแหม อยากให้เพื่อนมา ย้ายไปอยู่วันเสาร์วันอาทิตย์ได้ใหม่ เพราะมันปิดนี้ไม่ใช่วันปิดเพื่อนเขาก็ติดงานมาไม่ได้ อาตมาบอกว่าเอาวันนี้แหละ มันต้องลองใจกัน ใครจะมาได้ก็มา เลือดแท้ต้องมาน่า เลือดไม่แท้ก็ไม่มากี่ช่างเถอะ อาตมาถึงบอกว่า ไม่เอา ไม่ไปเอาวันหยุดละ

เอาวันนี้แหละ ดูซิว่ามันจะลองละได้ไหม ฟังให้ดี เราควรจะอยู่นอกอยู่ห่างหรือเปล่า เราควรจะ
ต้องไปอะไรกันอีก จะไปเอารวยอะไรกัน เอาไปแล้ว มันก็ไม่ใช่ของเรา นอกจากจะไปพาให้เรา
ประมาท แล้วก็หาทางจะชั่ว หาทางจะเบียดได้ง่ายถ้าเรารวย แต่ถ้าไม่รวยนี่มันก็ดีกว่าอย่างที่ว่า

ทุนนิยมนะมันไม่มีประโยชน์ มันไม่มีบุญ มันขาดทุน แต่นี่มันมีบุญแน่ อย่างน้อยมันก็ได้
บุญ กุศลโลกก็มันก็ได้อยู่แล้ว ถ้ายิ่งได้กุศลโลกุตรด้วย ใครไม่เอาก็ช่างหัวใครเหอะ

อาตมานี้พยายามใช้วิธีหลายวิธีเพื่อที่จะเน้นเนื้อให้เหนือกว่ามาก คัดเฟ้น เลือกเอาเนื้อแท้ๆ
ได้เนื้อไม่มากไม่เป็นไร ขอให้มันจริง ขอให้มันเลือดแท้ อาตมาจะมีวิธีการนัยคล้ายๆอย่างนี้เสมอ
ใช้ใหม่ เพราะฉะนั้นที่ทำไมไม่ได้หมายความว่าทำอย่างงมงาย ทำอย่างตันทุรัง ทำอย่างไม่มีเหตุผล
ไม่ใช่ อาตมาทำอย่างมีเหตุผล มีอะไรต่ออะไรให้พวกคุณเข้าใจได้ พุทฺธก็เข้าใจได้ เพราะฉะนั้นเราก็เอา
วันนี้แหละ โดยมีข้ออ้าง อาตมาอ้างอะไร จะได้ช่วยพ.พ.ด. ไง ปิดงานวันที่ ๑๔ วันที่ ๑๕ เป็นวัน
ตัดลินใจกัน ใครจะอยู่ ใครจะไป วันที่ ๑๖ งานพ.พ.ด.แล้ว ก็เท่านี้แหละ อาตมาก็ไม่เชิงเจโกแต่ใช้
เชิงฉลาดของอาตมา ก็เป็นวิธีการ อย่างนี้นะดูคน ใครจะอย่างไรก็แล้วแต่ ย่อมเป็นจริงตามแต่ละคน

พ.พ.ด.เราก็ต้องการแรงงาน ปีนี้เขาจะมาใช้กันน้อยเหมือนกัน แล้วก็เกี่ยวในขึ้นเยอะ ปริมาณ
น้อยลง แต่คิดว่าคุณภาพจะเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นจะต้องทำอะไรให้มันดีขึ้น เนื้อในอะไรดีขึ้น แล้วจะ
ทำให้เราทั้งพัฒนาสถานที่ แรงงาน สมรรถนะ กรรมวิธี ซึ่งองค์ประกอบพวกนี้ ก็จะเป็นศิลปะ
อาตมาสร้างทุกอย่างเป็นองค์ประกอบที่มันจะใช้เป็นเหตุปัจจัยเข้ามาช่วยให้มันได้เกิด ทำอย่างไร
มนุษย์เข้ามาที่นี้แล้วจะถูกหล่อหลอม ทำให้เกิดพัฒนาการขึ้นมาได้ อาศัยทั้งวัตถุ อาศัยทั้งบุคคล
อาศัยทั้งพิธีกรรม โดยเฉพาะจิตวิญญาณที่เป็นอาริยะ โลกเขาก็ทำแบบหนึ่ง อาตมาก็ทำแบบหนึ่ง
คุณพอเข้าใจไหม เออละ ก็ขอต้อนรับ ตอนนี้ก็โหมโรงแล้ว”

ส่วนรายละเอียดของงาน “คืนสู่เหย้า เข้าคืนถ้ำ” ติดตามได้จากข่าวโทรทัศน์รายปักษ์ฉบับ
๑-๑๕ พ.ค.ที่ผ่านมา ผู้ที่ต้องการฟังรายละเอียดที่พอท่านได้เทศน์กับศิษย์เก่า ก็จะมีการแสดงธรรม
ทำวัตรเช้า ๑๓ พ.ค. ให้โอวาทก่อนการพูดคุยเพื่อจัดตั้งสมาคมศิษย์เก่าสัมมาสิกขา และอีก
ช่วงหนึ่งเป็นการให้พรก่อนจาก หลังจากที่ได้ให้ของที่ระลึกกับผู้ที่มาร่วมงานแล้ว ๑๔ พ.ค. ผู้สนใจ
รายละเอียดติดตามได้จากฝ่ายเผยแพร่

งานเพื่อฟ้าดิน

๑๕ พ.ค. ๔๗ ที่ราชธานีโอศก หลังจันเดินดูตามจุดต่างๆที่กำลังจัดเตรียมงานเพื่อฟ้าดิน
ในวันพรุ่งนี้ จุดแรกที่แวะอยู่หน้าโรงครัวใหม่ เป็นการสาธิตเรื่องเตาเผา มีเจ้าหน้าที่จาก ธ.ก.ส.
คอยให้คำอธิบายจากภาพนิทรรศการที่นำมาแสดง

เดินดูบ้านในชุมชนที่จัดนิทรรศการแสดงผลผลิตของกลุ่มต่างๆ เริ่มจากกลุ่มบูรพาโอศก

แล้วต่อกับกลุ่มศรีโคตรบูรณโศก จากนั้นก็เดินผ่านไปอีกหลายๆบ้านหลายๆกลุ่ม แล้วแวะดู
ฝ่ายเสียงที่เครื่องเสียงยังกองอยู่

เข้ามาที่เฮือนศุภยัญญู มีเจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส.เข้ามาจัดเตรียมการลงทะเบียน เพราะวันนี้
จะมีผู้เข้าร่วมสัมมนาเข้าพื้นที่แล้ว ขณะที่พวกเรากำลังช่วยกันขนย้ายสิ่งของ จากนั้นขึ้นไปดู
ความเรียบร้อยตามชั้นต่างๆ

จากเฮือนศุภยัญญูเดินไปดูบริเวณที่ตลาดอารียะ เนื่องจากแดดจัดจึงใช้ผ้าครองโพกหัว ผ่าน
ไปทางร้านกลุ่มทักซิโธโสภน ชาวทักซิโธโสภนแนะนำสิ่งที่ทางกลุ่มได้นำมา ผ่านกลุ่มหนองบัวแดง
ผ่านสี่มาอโศกป้ายใหญ่เบ้อเร่อ ผ่านกลุ่มวังน้ำเขียว นำเอาผักผลไม้มาประดับเต็นท์ที่ปัก พบ
เจ้าหน้าที่กรมพัฒนาที่ดิน ได้มากราบและแนะนำตัวเอง

กลับมาที่ห้องทำงาน พักนอนแล้วทำงานต่อจนถึงประมาณ ๑๘ นาฬิกาได้ไปดูกิจกรรม
ที่เฮือนศุภยัญญู ขณะที่ผู้เข้าร่วมการสัมมนาครั้งนี้เริ่มทยอยมา หลายคนกำลังกินอาหารเย็น
ส่วนใหญ่จะเป็นชาว ธ.ก.ส.เอง พ่อท่านแวะไปดูจุดที่กำลังจัดเตรียมห้องซัฟ สำหรับให้ประธานทำพิธี
เปิดงาน โดยมีการแขวนตุ้มที่จะใช้ตีฆ้องไว้ข้างบน เมื่อประธานตดเชือกตุ้มที่ถูกผูกตั้งก็จะเหวี่ยง
ตัวเองมาตีที่ฆ้องพอดี

ต่อมาพ่อท่านแวะขึ้นไปดูที่ชั้นสอง ธ.ก.ส.หลายคนกำลังพูดคุยกัน ที่กำลังหิวกระเพาะขึ้น
มาก็หลายคน คุณทองแก้วนำเอาบทสัมภาษณ์ที่ได้ไปสัมภาษณ์ผู้มาร่วมงานให้พ่อท่านดู พ่อท่านยืน
อ่านบทสัมภาษณ์นั้นอยู่เป็นพักใหญ่ ภัณฑติกรวิโรตติตต่อมาจะให้พ่อท่านขึ้นรายการ “อบอุณ คຸ້ນเคย”

ในเวลาประมาณ ๑๙.๓๐ น. นี้ เนื่องจากเป็นรายการที่คิดจัดขึ้นมาปัจจุบันทันด่วน ไม่ได้อยู่ในผังรายการมาก่อน พ่อท่านไม่มีปัญหา

ที่เวทีธรรมชาติน้ำเขื่อนศูนย์บุญ มีการแสดงของวงดนตรีมรวาส ต่อด้วยการแสดงของเด็กๆบ้านราชฯสมุนพระราม ก่อนพ่อท่านแสดงธรรมหรือสนทนาตามรายการ ภัณฑติกขวิโรกล่าวนะนำกิจวัตรรายการต่างๆที่จะมีในงานนี้ และบอกเล่าอุปสรรคต่างๆจากธรรมชาติตั้งแต่ปีที่แล้วจนมาถึงปีนี้

ได้เวลาพ่อท่านเริ่มรายการ “อบอุ่น คู่ไม่เคย” กว่าจะเลิกก็เกือบสามทุ่มแล้ว

๑๖ พ.ค.๔๗ ที่ราชธานีโอศก ยังไม่มีท้าวตราชเข้า เนื่องจากหลายคนเดินทางมาไกล พ่อท่านเองอยู่ทำงานที่ห้องทำงานไม่ได้ออกไปบิณฑบาต ประมาณ ๘ นาฬิกาคุณหนึ่งพ้านาอดีตรมว.ทรัพยากรธรรมชาติ ท่านประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ มากกราบนมัสการพ่อท่านและสนทนาด้วย

ได้เวลาพ่อท่านแสดงธรรม เสียตายจ้งรับมากจนลืมเครื่องบันทึกเสียงไว้ที่ห้องทำงาน ฝ่ายบันทึกเสียงก็เกิดพลาดการบันทึกเสียงโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ก็เกิดปัญหา เนื่องจากมีการปรับปรุงการติดตั้งระบบไฟฟ้า ทำให้จนป่านนี้ยังไม่สามารถนำเสียงการแสดงธรรมวันนี้ มาลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ได้

ประมาณ ๑๐.๓๐ น. ประธานในการเปิดงานมาถึงคือ พล.อ.ธรรมรักษ์ พ่อท่านหยุดให้เล็กน้อย แล้วอธิบายธรรมะต่อ ช่างภาพทั้งหลายเข้ามาล้อมถ่ายภาพกันเป็นพักหนึ่ง

เมื่อพ่อท่านจบการแสดงธรรม ลงมานั่งที่อาสน์แล้ว พล.อ.ธรรมรักษ์ได้รับการเชิญให้ขึ้น

ไปนั่งด้านบน เพื่อกล่าวเปิดงาน ก่อนกล่าวอะไรได้มากกราบหมัสการพ่อท่านที่นั่งอยู่ แล้วได้ทำพิธีเปิดด้วยการตัดเชือก มะพร้าวที่แขวนไว้เหนียงลงมาตีที่ช่อง

พล.อ.ธรรมรักษ์เสร็จจากพิธีเปิดได้เข้ามารับของที่ระลึกจากพ่อท่าน ต่อด้วยผู้ใหญ่หลายคนได้ทยอยกันมารับของที่ระลึก เสร็จจากรับของที่ระลึกแล้ว แยกผู้มีเกียรติได้ไปเดินดูบริเวณงานก่อนไปรับประทานอาหารที่เรือใหญ่สองลำที่ได้จัดเตรียมไว้

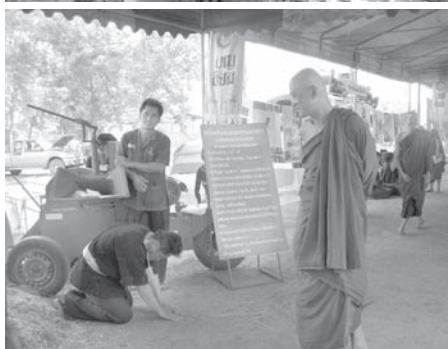
หลังฉันพ่อท่านออกเดินตรวจงานตามจุดต่างๆ แวะที่เรือใหญ่ซึ่งใช้เป็นที่เลี้ยงอาหารรับรองแขก คือเรือหลังคาเหล็ก ชื่อว่า “กล้าข่มผืน” และเรือโบสถ์ ชื่อ “ท้าวแกนพญามูล” ครุ มิ่งหมายรายงานบรรยากาศเลี้ยงอาหารแก่ผู้ใหญ่ ต่อด้วยการพูดคุยกับหมอวีระพงษ์และครูขวัญดิน

จากเรือ “กล้าข่มผืน” ข้ามไปที่เรือ “ท้าวแกนพญามูล” ลงจากเรืออีกฝั่งหนึ่งเดินไปผ่านทางเขื่อนสมณะผ่านแยกประปา มาทางหน้าแพห่านป็นบุญ มีเด็กและผู้ใหญ่คนหนึ่งบอกให้ลูกของตน กราบพ่อท่าน จากนั้นเดินไปทางบริเวณตลาดสินค้า ขณะแดดจัดมากเดินตามก็รู้สึกเหงื่อชุ่มอังสะ

ผ่านเข้ามาในบริเวณเต็นท์มีสินค้าวางอยู่เป็นแนวยาว ร้านค้าดูยังไม่คึกคัก สงสารชาวบ้านที่อุตส่าห์หอบเอาสินค้ามา ผ่านมาถึงร้านที่มีเครื่องหว่ายวางอยู่ เราเห็นป้ายข้อความ “สานผืนป็นบุญ” แต่ไม่มีคนอยู่ ไม่ทราบเป็นของกลุ่มไหน ผ่านป้าย “ดอยรายปลายฟ้า”

ที่กลุ่มวังน้ำเขียวนำเอาผักผลไม้มาประดับที่เต็นท์พักของตน เห็นมะม่วงห้อยด้วยจึงช่วยเพิ่มให้ภาพดูมีชีวิตชีวาและสีสนดี

ผ่านร้านที่มีรถไถนา แล้วก็มาที่ร้านเครื่องหันฟางและกาบมะพร้าว

มาที่ร้านนี้ซึ่งใช้กองอำนาจการเป็นที่แสดง ไม่ทันได้ดูรายละเอียดว่าเขาจัดร้านเพื่อนำเสนออะไรเป็นสินค้าหรือเปล่า เห็นพ่อท่านแวะดูและหยิบจับขึ้นมา พูดยังชี้ไปที่สิ่งสมัยนี้ไม่รู้จักกันแล้ว เดินกลับมาที่ร้านตามบ้านต่างๆ แวะดูที่บริเวณร้านของศรีโคตรบูรณโอศก เห็นคนมุงดูกันมาก เข้าไปดูเป็นการสาธิตการนำลวดมาตัดทำเป็นรั้วลวดหนาม

พ่อท่านนอนพักประมาณไม่ถึงชั่วโมง ตื่นขึ้นมาแล้ว

ชวนไปดูขบวนแห่กันหลอนหรือขบวนแห่การเปิดงาน “เพื่อฟ้าดิน”

เมื่อไปถึงบริเวณที่มีการแห่กันหลอน เห็นขบวนกลองยาวจากปฐมอศอก แต่ไม่ได้ตีอะไร เข้าใจว่าคงจะผ่านการตีไปแล้ว จากนั้นพ่อท่านเดินต่อไปที่บริเวณโรงจอดรถใหม่ เนื่องจากมีเสียงร้องรำอยู่ที่บริเวณนั้น คุณวีระพลนิมนต์พ่อท่านเข้าไปดูการทำเห็ด ต่อมากลุ่มแม่ฮ่องสอนมาขอถ่ายภาพร่วมกับพ่อท่าน ออกจากโรงรถใหม่ ไปถึงหน้าศูนย์สุขภาพ คุณไบพุทธรนิมนต์พ่อท่านถ่ายภาพด้วยที่หน้าป้าย

เดินต่อไปถึงหน้าบ้านโยมสำเนียง เห็นคุณประพัฒน์ และคุณไชยวัฒน์กำลังคุยกันอยู่ และมีอีกหลายคนรวมทั้งชาว ธ.ก.ส.ด้วย นั่งอยู่ที่ระเบียงคล้ายกำลังรออาหารที่โยมสำเนียงกำลังเข้าครัวทำให้ พ่อท่านแวะไปดูที่ทักทายก่อนจะออกเดินต่อ

เดินมาทางห้องน้ำหญิงผ่านร้านของเครือข่าย ปฐมอศอก เห็นมีมะพร้าวจำนวนมาก ที่หน้าบ้านของทิดคมกล้าได้ตบแต่งแล้วมีป้ายข้อความว่า เศรษฐกิจพอเพียง

เมื่อเดินมาถึงหน้าเฮือนโสเหล่ พบคุณมาร์ตินฝรั่งที่มักทำนายน้อย พ่อท่านเข้าไปทักทายด้วยเล็กน้อย เดินต่อมาอีกเล็กน้อยมีเด็กเข้ามากราบ แต่ไม่ยอมกราบสักทีได้แต่ทำท่าก้ม และนั่งอยู่อย่างนั้น แม้จะมีเสียงเชียร์หลายคน ก็ยังเฉย ครูต่อมามี ธ.ก.ส.ชาวใต้เข้ามาคุยเรื่องการฆ่ากันรุนแรงที่ภาคใต้

๑๗ พ.ค. ๒๕๔๗ ที่ราชธานีอศอก ทำวัตรเช้าพ่อท่าน แสดงธรรมที่เฮือนศูนย์สุขภาพ ขณะที่ฝนตกปรอยๆตั้งแต่เมื่อคืน ทำให้การใช้เวทีข้างนอกทำไม่ได้ เสร็จ

จากสวดมนต์ พ่อท่านนำอธิษฐานธรรม มีคนทักว่าพ่อท่านพูดวันนี้ต้อนรับผู้เข้าอบรมวันแรกนั้นแรง พ่อท่านนึกได้ว่าน่าจะเป็นประเด็นนี้ คือการอธิบายว่า ใครมีรายได้วันละ ๑ ล้าน นั่งอยู่ในที่นี่มีไหม? นี่มากใช่ไหม ไม่มีใครยกมือ แต่มีจริงๆนะในประเทศไทย เมื่อมีรายได้วันละ ๑ ล้าน เขาก็จะมีรายได้เดือนละ ๓๐ ล้าน ปีหนึ่งก็ได้ ๓๖๐ ล้าน ๑๐ ปี ก็จะได้ ๓๖๐๐ ล้าน ๒๐ ปี ก็ ๗๒๐๐ ล้าน แต่ความจริงที่เป็นจริงขณะ

นี้มีคนไทยบางคน ๑๐ ปี ๒๐ ปี เขามีรายได้เป็นแสนล้าน ถ้ามว่า คนๆนี้มีรายได้ เหลือแล้ว วันละกี่ล้าน

พ่อท่านจบการบรรยาย โดยบอกว่าได้พูดถึงหลักกรรม ๔ แต่ยังขาดปาสาทิเกะและอปจยะ เอาไว้พรุ่งนี้จะพูด

หลังทำวัตรเช้าแล้วพ่อท่านเดินกลับไปห้องทำงาน เพื่อทำดีที่ออกซ์ ระหว่างทางมีเด็กๆ และผู้ใหญ่กราบนมัสการ

หลังฉันพ่อท่านต้องไปร่วมรายการพบ ธ.ก.ส.พร้อมกับ ดร.ณรงค์ การบันทึกเสียงแย่มาก เนื่องจากระบบเสียงไม่เป็นปกติ การตั้งค่าของการใช้งานไม่ลงตัว ทำให้เสียงที่อัดมาไม่ดี

ได้เวลาประมาณบ่ายสี่โมง ต้องไปที่

เขื่อนศูนย์สุณีย์ เพื่อร่วมการสัมมนากลุ่มย่อยของ ธ.ก.ส. จากนั้นเป็นการตอบปัญหาพร้อมกับ ดร.ณรงค์

เสร็จจากตอบปัญหาที่เขื่อนศูนย์สุณีย์แล้ว ขณะดังกล่าวนั้นยังได้มาคุยกับพ่อท่านอีก

พ่อท่านลงไปนอนพักเร็วกว่าทุกวัน

เนื่องจากพรุ่งนี้จะต้องเทศน์ทำวัตรเช้า

๑๘ พ.ค.๕๗ ที่ราชธานีโอศก พ่อท่าน

เทศน์ทำวัตรเช้านี้ เริ่มด้วยถ่มการศึกษาผิดๆ

ทำให้เรียนมากๆแล้วกอบโกยเอาเปรียบผู้อื่น แล้วเรียกมันว่ากำไร และเห็นว่าการทำอย่างนี้เป็น

ความสุจริตยุติธรรม นี่เป็นความฉ้อฉลเอาแต่ได้ เป็นบาปโดยสังขธรรม แท้จริงปลาใหญ่ควรช่วยปลาเล็ก

เพราะแข็งแรงมากกว่า อดทนได้เก่งกว่า แต่เขาไม่ทำ

ประเด็นต่อมาที่พ่อท่านกล่าวถึงก็คือศาสนาพุทธเชื่อกกรรมเชื่อวิบาก จึงสอนไม่ให้ไปโกรธ

แค้นใคร แม้เขาจะมาทำร้ายเรา ถึงขั้นฆ่าเราก็ตาม

แล้วก็มาอธิบายความต่างกันของนิพพานและปรินิพพาน ซึ่งเถรวาทเข้าใจผิดมานาน

เรื่องเทวนิยมก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่พ่อท่านนำมาอธิบาย ให้เห็นความต่างกับศาสนา

พุทธที่เป็นเทวนิยม พระพุทธเจ้าเกิดมาไม่รู้ที่ชาติต่อที่ชาติ กว่าจะมาเป็นพระพุทธเจ้า จึงรู้จักและ

ผ่านศาสนาอย่างเทวนิยมมาแล้วทั้งนั้น เพราะศาสนาเทวนิยมนั้นอยู่ครองโลกนิรันดร์

การปฏิบัติธรรมคือรู้อะไรชั่วแล้วก็อย่าทำ และให้พิจารณาภายในกาย-เวทนาในเวทนา-จิตในจิต

-ธรรมในธรรม ค้นหาจับตัวเหตุที่มันพาทำชั่วแล้วปฏิบัติกำจัดมันให้ได้ จนดับสนิท คือนิโรธ นิพพาน

จากนั้นได้อธิบายจากหลักโอวาทปาติโมกข์ ๓ ไม่ทำบาปทั้งปวง ยังกุศลให้ถึงพร้อม ทำ

จิตของตนให้ผ่องแผ้ว คำสอนไม่ทำบาป ทำแต่ดี ศาสนาไหนๆก็สอนกัน แต่ศาสนาพุทธสอนไปถึง

จิต-เจตสิก-รูป-นิพพาน ชำระล้างกิเลสของตนให้จิตสะอาดบริสุทธิ์ผ่องใส

แล้วพ่อท่านอธิบายมัจฉาวิชชา ที่มีอยู่เต็มบ้านเต็มเมือง โดยเฉพาะค้าขายสิ่งมอมเมา

แล้วอธิบายมรรคองค์ ๘ และสัมมาสมาธิของพระพุทธเจ้า ที่สำคัญพ่อท่านอธิบายความสำคัญและ
ลักษณะเอียดของศีลแต่ละข้อ

เสร็จจากทำวัตรเช้าบิณฑบาตแบ่งเป็นสองแถว บิณฑบาตแล้วทางผู้เข้าบรมมีการสรุป
ประเมินผล พ่อท่านไปที่ห้องทำงาน

วันนี้ฉันอาหารเร็วกว่าปกติ เพราะพ่อท่านจะต้องไปให้พรก่อนจากในเวลา ๑๑ นาฬิกา

ฉันเสร็จไปถึงเฮือนศูนย์สุญก่อน ๑๑ นาฬิกาเล็กน้อย กำลังมีการสรุปประเมินผลของ
กลุ่มตัวแทนอยู่ ส่วนใหญ่จะเป็นชาว ธ.ก.ส.เอง จากการฟังแต่ละท่านสรุปต่างล้วนชื่นชมพ่อท่านและ
ชาวโศก ที่บอกว่าบั้นปลายชีวิตเขาก็จะมาเป็นอย่างชาวโศก คุณปัญญาและคุณอมรเจ้าหน้าที่
ธ.ก.ส.ก็ได้แสดงความเห็นปิดท้าย

คุณถึงไทหรืออ่างได้รับการเชิญให้ทำหน้าที่พิธีกรก่อนพ่อท่านจะกล่าวพรก่อนจาก พ่อท่าน
กล่าวขำชีวิตหนึ่งๆเกิดมามีวิบาก เราควรปฏิบัติธรรมให้เกิดกุศลให้มากๆ

เสร็จการให้พรก่อนจาก ธ.ก.ส.ทั้งหมดขอถ่ายภาพร่วมกับพ่อท่านและหมู่สมณะ จากนั้น
ทาง สจส.ขอถ่ายภาพเฉพาะกลุ่ม สจส.

กลับมาที่ห้องทำงานก่อนจะนอนพัก คุณศรินำชาววังสวนฟ้ามากราบนมัสการลาพ่อท่าน

ประมาณห้าโมงเย็นพ่อท่านขี่จักรยานสามล้อไปตรวจดูงาน แวะที่โรงครัวลิกขมาตุกล้าข้ามฝัน
ปรึกษาเรื่องจะทำห้องน้ำสองชั้นที่บริเวณโรงรถใหม่ ต่อมาลิกขมาตุกล้าแวะปรึกษาเรื่องชาวโศกรอบปี
จะทำเกี่ยวกับที่นายกฯทักษิณได้ไปคุยกับพ่อท่านที่ศิระชะโศก พ่อท่านไม่ขัดข้องและอธิบายว่า ถ้า
เหตุการณ์มันเกิดวันนี้พรุ่งนี้เรารีบนำเสนอออกเลย คนก็จะเห็นเป็นไปอย่างหนึ่ง หรืออาจจะว่าเราเท่อ
แต่ถ้ามันเกิดมาหลายเดือนแล้วเราเพิ่งนำเสนอ ใครก็รู้ว่านี่เป็นการบันทึกเรื่องราวเอาไว้ ทำได้ไม่เสียหาย

เดินต่อเข้ามาดูงานในโรงครัว เด็กๆกำลังทำอาหารกินกัน พ่อท่านถามว่าอะไร เขาตอบว่า
อาหารก๋อมะเร็งคะ จากนั้นแวะไปดูปลาที่โยมงามธรรมกำลังเลี้ยงปลาด้วยลึนจีที่เน่าเสีย จากนั้นแวะ
ไปดูการเอาขยะไปทำปุ๋ยของคุณน้อมดินและดินเย็น แล้วก็วกกลับมาทางด้านในโรงครัวใหม่ต่อ
ผ่านภาชนะที่กองเรียงสำหรับการล้าง มาถึงเตาที่คุณสามแก้วทำ ต่อมาแวะดูวิวทิวทัศน์ริมบึงที่จัด
แต่งวางหินและปูหญ้าใหม่ แล้วพ่อท่านก็นั่งลงที่หิน

ขึ้นจากท่าน้ำเดินต่อไปทางเฮือนศูนย์สุญ เจอท่านถักบุญที่หน้าเฮือนไสเหล็ก ปรึกษาพ่อท่าน
เรื่องการวางท่อระบายน้ำ และการย้ายตั้งเสาไฟฟ้าใหม่ ท่านถักบุญคิดจะเอาเสาไฟฟ้าที่หน้าเรือเอ็นชาน
ออก พ่อท่านเห็นด้วยถ้าทำได้ก็ดี จากนั้นเดินกลับมาที่โรงครัวต่อ เพื่อขี่รถจักรยานสามล้อไปดูที่
โรงรถใหม่ เพื่อดูสถานที่ที่จะสร้างห้องน้ำสองชั้น จากนั้นขี่รถจักรยานสามล้อเลยต่อไปที่บริเวณตลาด
ซึ่งดูว่างเปล่าไม่มีร่องรอยของการจัดงาน เพราะมदनานชาวโศกเราจัดการเก็บกวาดได้รวดเร็วตาม
วัฒนธรรมที่เราเคยทำกันมา ทักถามคุณดาวเพ็ญเรื่องกองปุ๋ยที่กองอยู่ด้านหลังกองอำนวยการ

ผู้สนใจรายละเอียดของการแสดงธรรมในงานนี้รวมถึงรายการอื่นๆ ติดตามได้จากฝ่าย
เผยแพร่วีป และชาวโศกรายปักษ์ ฉบับ ๑๕-๓๑ พ.ค.

สัมมาทิฐิมีแต่ผู้ที่มีโลกุตระผลเท่านั้น

๒๔ พ.ค.๔๗ ที่ปฐมอโศก หลังการแสดงธรรมทำวัตรเช้าแล้ว สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร ได้สนทนาซักถามสิ่งที่น่าสนใจ จากการสนทนาที่บันทึกได้ภายหลังดังนี้

พ่อท่าน : สาสวะนั้นท่านบอกแต่ว่าเป็นส่วนแห่งบุญ เป็นผลแก่ขันธเท่า นั้นนะ ท่านไม่ได้ อธิบาย แต่ภาคปฏิบัติจริง อันนี้มันก็อยู่ในสาสวะ

ยุทธวโร : อันนี้เป็นส่วนหนึ่งขององค์ ๖

พ่อท่าน : องค์ ๖ นั้นเป็นสาสวะ เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนา

พุทธชาโต : ท่านเข้าใจว่าสาสวะเป็นส่วนแห่งบุญเป็นผลแก่ขันธเป็นขั้นตอน

พ่อท่าน : ก็ส่วนแห่งบุญเป็นผลแก่ขันธนั้นแหละ ปัญญา ปัญญาปริยัติ กับปัญญาพละ สามตัวนี้เป็นขั้นตอนใหม่ละ เท่ากันใหม่ เหมือนกันใหม่(ไม่เหมือน) ไม่เหมือนไม่เท่ากันแน่นอน แล้วก็เป็นตัวจบหรือยัง (ยัง) ยังนะซี แม้แต่ที่สุดตัวจบ อดีตกับอนาคตนี้ก็เท่ากัน มันสูญเท่ากัน ไซ้ใหม่ มันจบ เพราะฉะนั้นเมื่อมันไม่เท่ากัน มันก็เป็นส่วนแห่งบุญเป็นผลแก่ขันธไหงละ มันก็นับ ส่วนไปเรื่อยๆ ที่เจริญๆไปตามลำดับ

ยุทธวโร : ผมเข้าใจว่า ๗ องค์นั้น ถ้าเพื่อไม่มีธัมมวิจยไซ้ใหม่ครับ เข้าใจว่าเป็นส่วนแห่ง บุญคือกัชีวิตเป็นบุญนะ เหมือนกับทำบุญนะ ไม่ทำบาป ทำแต่บุญ

สมณะยุทธวโร

พ่อท่าน : ไม่ใช่ นั่นมันบุญโลกียะ คุณไปเข้าใจอยู่แต่ โลกียะ อันนี้มันโลกุตระหมด มันเป็นปรมัตถธรรม

ยุทธวโร : ธัมมวิจยต้องเป็นโลกุตระ

พ่อท่าน : ไซ้ ต้องเป็นโลกุตระหมด สัมมาทิฐิแล้วนี้ต้อง เป็นโลกุตระ

ยุทธวโร : แต่เขาไม่ธัมมวิจย ก็เป็นส่วนแห่งบุญอาศัย

พ่อท่าน : ไม่ต้องห่วงหรอก ถ้าเชื่อว่าทำเป็นโลกุตระแล้วนี้ บุญโลกียะมันได้ด้วย เพราะ ฉะนั้นคุณไม่ต้องห่วง ส่วนคนโลกียะนี้เขาจะเป็นบุญอย่างไร พระพุทธเจ้าไม่ต้องไปอธิบายหรอก “เป็นส่วนแห่งบุญ-เป็นผลแก่ขันธ” แบบโลกียะไม่ต้องไปอธิบาย เพราะว่าถ้าเข้าใจโลกุตระแล้วและ ปฏิบัติถึงความ เป็นโลกุตระ “เป็นส่วนแห่งบุญ-เป็นผลแก่ขันธ” ที่เป็นโลกียะมันก็ได้ด้วยอยู่แล้ว

ยุทธวโร : มีไหมที่สัมมาทิฐิ เหมือนกับสำนักสงฆ์ทั้งหลาย เขาก็ไม่ได้ทำบาปทำเวร เขา ก็อยู่ในคิดพูดทำที่เป็นบุญ

พ่อท่าน : แต่ไม่เป็นโลกุตระ

ยุทธวโร : ไม่เป็นโลกุตระ ไซ้ แต่ก็มีส่วนแห่งบุญให้ผลแก่ขันธ

พ่อท่าน : เป็นผลแก่ขันธแล้วเขาก็ได้ของเขาแล้ว เราจะต้องไปอธิบายทำไมละ ศาสนา

พุทธนั้นสูงกว่ำนั้น

ยุทธวโร : ผมแยก

พ่อท่าน : เพราะคุณไปแยก คุณถึงได้ยุ่ง

พุทธชาโต : ไม่เป็นโลกุตระ

ยุทธวโร : ผมอธิบายโลกุตระเป็น แต่โลกียะผมเห็น
ว่าเอ๋อได้แค่นั้น

สมณะ:พุทธชาโต

พ่อท่าน : เขาก็ได้แค่นั้นซึ่งเราก็อ้างใจแล้ว คุณก็ทำได้
แต่โลกียะอยู่ก็แค่นั้นเอง โลกียะมันไม่ได้ยากอะไรหรอก มันระหนาบเดียว แต่โลกุตระมันหลายระหนาบ
มันซับซ้อน ถ้าเข้าใจโลกุตระอย่างไม่สับสนแล้ว โลกียะจะไปอธิบายมันทำไมละ

ยุทธวโร : ผมเข้าใจว่าสำนักสงฆ์โดยทั่วไปพากันทำ ผมเข้าใจว่าคนเหล่านี้อยู่ในส่วนของ
สาสวะ

พ่อท่าน : ไม่ ไม่ถึงสาสวะ ไม่มี เขาไม่รู้จักอาสาสวะ เขาไม่รู้จักสาสวะ พวกโลกียะเขาไม่
รู้จักอาสาสวะและสาสวะ คุณอย่าสับสน

ยุทธวโร : ผมเข้าใจว่าปัญญา ปัญญาผลเหล่านี้อยู่ในส่วนของอนาสวะ

พ่อท่าน : นั่นแหละคุณไปเข้าใจผิด

ยุทธวโร : ผมแยกสงสัยเลย อันนี้คือส่วนบุญได้ผลโลกีย์

พ่อท่าน : คุณเข้าใจผิดตรงที่ว่าสาสวะนี้เป็นโลกียะ (ใช่) ผิด สาสวะของพระพุทธเจ้า
มันเป็นสัมมาทิฐิตั้งแต่ต้นแล้วเป็นประธาน สัมมาทิฐินั้นมันเป็นโลกุตระ โลกียะยังไม่มีสัมมาทิฐิ

ยุทธวโร : ในส่วนของสาสวะกับอนาสวะมันต้องเกิดความแตกต่างสิ มันต้องมีความต่าง
ระดับสิ

พ่อท่าน : ต่างระดับ ของคุณภาพของบุญบารมี มันเป็นกุศลโลกุตระทั้งนั้นเลย แต่มันมี
น้ำหนักมากน้อยอยู่ด้วย ถ้าจบแล้วมันมีไม่มาก อนาสวะนั้นสูงสูญ ลีนอาสาสวะนั้นมันสูงสูญนะ ลีนอาสาสวะ
แล้วไม่สูงสูญได้อย่างไร คุณก็ไม่ต้องไปพูดกันแล้ว มี Level (เลฟเวล = ระดับเดียวกัน) มี Adaptation
(แอดแดพเทชัน = การปรับให้เหมาะ) มีชั้นของมันอยู่ มากน้อยมีระดับ มันเป็นโลกุตระทั้งนั้น
ผู้สัมมาทิฐิจึงจะรู้จักเลส กิเลสหาย-ต้น-กลาง-ปลาย จึงจะรู้จักสาสวะ ว่ายังไม่ถึงอนาสวะ

ยุทธวโร : ผมอ่านสัมมาทิฐิของพ่อท่านนี่นะครับ ๗ องค์นี้ มันก็เป็นตามสมมุติอย่า
ทำบาป อย่าโกหกอะไรอย่างนี้ อย่าผิดมิถจจาอะไรอย่างนี้ ทุกคนเหล่านี้เขาก็ยืนยันในส่วนนี้
นี่คือส่วนแห่งบุญให้ผลแก่ขั้นนี้ แต่ถ้าถึงขั้นโลกุตระนี้มันต้องมีปัญญา ปัญญาปริย ปัญญาผล
เพราะมันหมายความว่าเราต้องทำใจในใจ เพื่อให้เกิดผลขึ้นมาให้ได้ ผมเข้าใจว่านั่นคืออนาสวะ
ส่วนของสาสวะนี่คือส่วนที่เป็นบุญแบบกัลยาณชนทั่วๆไป คนทั่วไปเขาก็คิดพูดทำในสิ่งที่ดีงาม
ไม่ทำบาป ไม่ทำเวรใคร อยู่ในเนกตีกาของสังคม ผมก็ว่ามันได้อาศัยไปจนตาย เพียงแต่ว่าไม่พ้นวิภวสงสาร

พ่อท่าน : คุณจะพูดอย่างนั้นก็ได้อีก ถ้าเป็นโลกุตระแล้วมันได้ด้วยใจ ได้ทั้งโลกียกุศลคือ

บุญตามที่คุณหมาย และได้ทั้งโลกุตรกุศลเป็นบุญไปตามลำดับตามส่วนแห่งบุญ แต่ยังไม่ถึงอนาสวะ

ยุกรวโร : ใช่ ผมเข้าใจว่าโลกุตระมันได้ด้วย แต่คนตรงนั้นผมให้ได้ในส่วนของสาสวะ

พ่อท่าน : ถ้าสาสวะแล้ว คนนั้นจะต้องมีสัมมาทสิฐิ ต้องรู้าสวะคืออะไร ลักกายะคืออะไร อัตตาคืออะไร ต้องมีความรู้ปรมัตถ์แล้ว ถ้าคนไม่รู้ปรมัตถ์เขาก็ทำบุญทำกรรมไปแคโลกียะ เขาไม่มีทางที่จะลดกิเลส จนรู้จักสาสวะ รู้จักอนาสวะแน่

ยุกรวโร : ถ้าพ่อท่านพูดอย่างนี้แสดงว่าสำนักสงฆ์โดยทั่วไป พวกนี้เขาอยู่ในส่วนของโลกียะ ผมขอลถามพ่อท่านว่า ถ้าผมจะจัดเขาอันนี้อยู่ในส่วนของสาสวะได้ไหม

พ่อท่าน : ไม่ได้ เขายังไม่มีสัมมาทสิฐิตรงส่วนของอาสวะ เขายังไม่รู้ลักกายะ-อัตตา ที่เป็นปรมัตถธรรมเลย แล้วเขาจะรู้ว่าเขายังไม่หมดอาสวะ คือยังมีอาสวะอยู่ ที่เรียกว่า“สาสวะ”ได้อย่างไร

ยุกรวโร : เขาไม่รู้ แต่ชีวิตเขาอยู่ในส่วนของบุญ

พ่อท่าน : เขาได้บุญที่เป็นโลกียกุศลเท่านั้น มันไม่ใช่สัมมาทสิฐิในแบบของพระพุทธเจ้า ที่มีเนมहाจัตตาริสกสูตร

ยุกรวโร : ผมเข้าใจว่าส่วนนี้มันอยู่ในส่วนของอนาสวะ คือในส่วนขององค์ ๖ ผมเข้าใจอย่างนั้นจริงๆ ส่วนมรรคองค์ ๘ แบบพื้นๆธรรมดาที่เขาอธิบายในโลกมนุษย์นี้ ผมเข้าใจว่าเป็นโลกียกุศล

พ่อท่าน : ไม่ใช่ ไม่ใช่ คำว่ามรรคองค์ ๘ ตั้งแต่ตัวแรกเลย นี่คือทิศทางโลกุตระทั้งหมด มรรคองค์ ๘ ไม่ใช่โลกียะ แต่เขาไปอธิบายพูดกันเอาเอง ซึ่งผิดมานานแล้ว มรรคองค์ ๘ นั้นเป็นทางปฏิบัติเพื่อบรรลุอารยสัจ เป็น ๑ ใน อารยสัจ ๔ ทำความเข้าใจนัยสำคัญนี้ชัดๆ ทางไปนิพพานะ ไม่ใช่ทางไปสู่โลกียะ อารยสัจ ๔ ไม่ใช่โลกียะ โลกุตระแท้ๆ อย่าสับสน คนที่ไม่มีภูมิโลกุตระเขาก็เอาไปอธิบายเป็นโลกียะ ซึ่งมันก็เป็นได้ แต่เป็นการบรรเทาทุกข์โลกีย์ เป็นบุญโลกีย์ ไม่ใช่ทุกข์อารยสัจ ที่เป็นโลกุตระ

ยุกรวโร : ถ้าอย่างนั้น แม้ตรงนั้นเขาคิดพูดทำชอบ ไม่ทำบาปทำเวรกรรม ไม่มีมิจฉาวณิชา ไม่มีมิจฉาอาชีวะ ก็ยังเป็นส่วนของโลกียะ ไม่ขึ้นสู่โลกุตระ ผมเข้าใจว่าสาสวะ-อนาสวะ ผมแยกว่าของพ่อท่านนี้ผมเชื่อเลยว่าเป็นอนาสวะ เพราะพ่อท่านกำหนดปัญญา ปัญญาธิริย ปัญญาผล

พ่อท่าน : สาสวะก็เป็นโลกุตระ

ยุกรวโร : อันนั้นมันได้ด้วย มันได้อยู่แล้ว ที่นี้ผมคิดว่าโลกียมันเป็นแค่นั้น เพราะเขาอธิบายธรรมะทั้งประเทศเลยว่าเป็นปัญญาคิดชอบ พูดชอบ เขาพูดกันทั้งประเทศ

พ่อท่าน : คุณเข้าใจคำเดี๋ยวกี้ได้เลยว่า สัมมาทสิฐินี้คือโลกุตระ สัมมาทสิฐิไม่ใช่โลกียะ แต่มันมีบุญของโลกียะด้วย

ยุกรวโร : แสดงว่านอกจากพ่อท่านแล้วไม่มีแล้ว

พ่อท่าน : อ้าว ก็สัมมาทสิฐินี้เป็นความเห็นชอบ เป็นทางที่จะไปนิพพาน

ยุกรวโร : มีคนบอกผมว่านอกจากของพ่อท่านพระไพฑริรักษ์แล้ว คนอื่นไม่มีแล้ว หมด

ลิตี

พ่อท่าน : ผมถึงย้อนถามไถ่ว่า มรรคองค์ ๘ นั้นมันอยู่ในอาริยสัง ๔ ไช้ไหม (ไช้) ถ้า มรรคองค์ ๘ อยู่ในอาริยสัง ๔ ก็คือรู้จักอาริยสัง ผู้ที่รู้จักอาริยสังนี้มันเป็นโลกุตระหรือโลกิยะ แล้ว คุณเอามรรคองค์ ๘ เขาไปอธิบายเป็นโลกิยะ

ยุทธโร : ก็เขาอธิบายกันทั้งประเทศทั่วโลกเลย แต่ของพ่อท่านนี่ผมให้ว่าเป็นอนาสวะ เพราะมีปัญญา ปัญญาหริย์ ปัญญาผล

พ่อท่าน : สาสวะก็เป็นโลกุตระด้วย เพราะในมหาจัตตาริสกสูตรนั้น แบ่งสัมมาทิลลิกกับ มิจฉาทิลลิก มิจฉาทิลลิกคือยังไม่มีสาสวะอะไรทั้งนั้น สัมมาทิลลิกแบ่งเป็นสอง จำได้ไหม หนึ่งเป็นสาสวะ สองเป็นอนาสวะ เมื่อขึ้นต้นว่าสัมมาทิลลิกแบ่งเป็นสอง แล้วคุณเอาสัมมาทิลลิกไปเป็นโลกิย์ได้อย่างไรเล่า

ยุทธโร : ผมเข้าใจว่าก็เป็นสัมมาทิลลิกระดับพื้นๆนะ

พ่อท่าน : พื้นที่ที่คุณว่าเป็นโลกิยะ นั่นคือยังไม่สัมมาทิลลิก ยังเป็นมิจฉาทิลลิกอยู่ ผู้ที่สัมมาทิลลิก อย่าง ๑ คือ สาสวะ อีกอย่าง ๑ คือ อนาสวะ สาสวะจึงไม่ได้หมายความว่าเป็นมิจฉาทิลลิก สาสวะ เป็นสัมมาทิลลิก

ยุทธโร : ผมเข้าใจว่าสาสวะเป็นส่วนแห่งบุญ คือเอ็งทำอะไรก็ทำไปเถิดมันเป็นส่วนแห่งบุญ

พ่อท่าน : จะพูดว่า ส่วนแห่งบุญก็เป็นโลกิยะได้ แต่ไม่ใช่คนที่สัมมาทิลลิก ที่เป็น ๑ ใน ๒ สัมมาทิลลิก ตามพระพุทธเจ้าตรัสไว้

ยุทธโร : คำว่าส่วนแห่งบุญนี่คือ“โลกุตระ” ไช้ไหม ฉะนั้นคำว่าส่วนแห่งบุญให้ผล แก่ขั้นนั้น“ไม่ใช่โลกุตระ” ผมเข้าใจว่าส่วนแห่งบุญคือคุณได้อาศัยบุญโลกิย์

พ่อท่าน : คุณพูดขัดกันอยู่ในตัวเอง คุณฟังตรงนี้ก็แล้วกัน สัมมาทิลลิกแบ่งเป็น ๒ เป็น สาสวะกับอนาสวะ เพราะฉะนั้นนอกจากสัมมาทิลลิก คุณจะเอาภาษาส่วนแห่งบุญไปเรียกก็ได้ โลกิยะ เป็นมิจฉาทิลลิก คือพวกมิจฉาทิลลิก อธิบายมาตรงนี้จะเข้าใจชัดขึ้นไช้ไหม ถ้าไม่มีประโยคนี้ของ พระพุทธเจ้าว่าสัมมาทิลลิกแบ่งเป็น ๒ สาสวะและอนาสวะ คุณก็จะเมาหมัดอยู่นั้นแหละ วนไปหา มิจฉาทิลลิกอยู่อย่างเก่า อันนั้นยังมิจฉาทิลลิกอยู่

ยุทธโร : ผมไม่วน ผมขึ้นมาอนาสวะ

พ่อท่าน : เพราะฉะนั้นก็สรุปได้ว่า เขาอธิบายกันอยู่ทั้งหลายแหล่มิจฉาทิลลิกทั้งนั้น

พุทธชาโต : ถ้าเอาภาษาบาลีมาเทียบก็คือ พระเสขะคือสาสวะที่มีส่วนแห่งบุญให้ผลแก่ขั้นนี้ ถ้าอเสขะคืออนาสวะ

พ่อท่าน : นอกนั้นก็คือปุถุชน

ยุทธโร : ไม่ ไม่ เสขะคือผู้ที่ศึกษาโลกุตระได้

พ่อท่าน : เสขะคือผู้เป็นโสดาบันขึ้นไปแล้วนะ ผู้มีการศึกษาของพระพุทธเจ้า มี ไตรสิกขาแล้วนะ ถ้ายังไม่เข้าเสขะ ปุถุชนนะ คุณเข้าใจตรงนี้ก็แล้วกันว่า สัมมาทิลลิกแบ่งเป็นสอง

ยุทธโร : สัมมาทิลลิกของพ่อท่านหมายถึงโลกุตระ

พ่อก่าน : ไชลิ สัมมาทิล्लीของพระพุทธเจ้าฉันไม่ใช่โลกียะแล้ว เพราะฉะนั้นปราชญ์ใดๆ ก็แล้วแต่ ศาสตราไคๆก็แล้วแต่ ถ้ายังไม่สัมมาทิล्ली ก็มีจณาทิล्लीด้วยกันทั้งนั้น

ปิดท้ายบันทึกฉบับนี้จากข้อคิดที่พ่อก่านได้ให้กับผู้มาเข้าค่ายสุขภาพ ๗ อ. ที่สันตือโคก ๒๐ พ.ค. จากบางส่วนที่น่าสนใจดังนี้

“ชีวิตของคนที่จะอายุยืน จะดูกระปรี้กระเปร่าสดชื่น มันก็ต้องขึ้นตรงตามหลักวิทยาศาสตร์ หรือหลักความจริงที่ชัดเจนว่า คนเรานี้จิตเป็นประธาน ในชีวิตของคนเรานี้มันเป็นเหมือนเครื่องยนต์ ซึ่งจะต้องมีพลังงาน ต้องมีการหมุนเวียน ต้องมีแรงขับเคลื่อนของเลือดลม ดิน น้ำ ลม ไฟ ต้องมีการหมุนเวียนเชอควิลเลชั่น Circulation กันอย่างดี สมดุล แต่ถ้าคนไหนไม่ขับเคลื่อน ไม่ให้เลือดลม ไม่ให้ดิน น้ำ ลม ไฟของมันเป็น มีลักษณะหมุนเวียนที่แข็งแรงดี ไปทำตนซึ่มๆ เสร้าๆ เอาแต่หยุดแต่นิ่ง แน่นนอนเครื่องยนต์มันก็ตาย เครื่องยนต์มันก็เหี่ยว แข็งตัว นิ่ง เป็นธรรมชาติธรรมชาติด

เพราะฉะนั้นเราจะต้อง Stimulate สติมมิวเลท ตัวเราเอง เราจะต้องกระตุ้นตัวเราเอง เราจะต้องพยายามที่จะตื่นตัวอยู่เสมอๆ ขับเคลื่อน เพื่อให้ทุกอย่างนี้มันวิ่ง เคลื่อน หมุนเวียน Circulate เชอควิลเลท ไปเรื่อยๆ ตลอดเวลา จุดนี้แหละคือจุดที่จะต้องกระตุ้นตัวเองให้สดชื่น

ดังนั้นคนเราจะต้องขยัน จะต้องเบิกบานร่าเริง จะต้องชวนชวาย จะต้องเห็นฟ้าสดใส จะต้องเห็นอะไรต่ออะไรนี้ดีตลอดเวลา ถ้าคนเข้าใจจุดนี้ แล้วทำให้จุดนี้ดีได้จริงๆ สิ่งเหล่านั้นก็จะสมบูรณ์ และสรีระของเรา ดิน น้ำ ลม ไฟ เลือดลมอะไรต่ออะไรต่างๆ ของร่างกายของเรานี้ก็จะหมุนเวียนอยู่ตลอดเวลา ไม่ไปติดไปขัด ไม่ไปซึ่ม ไปหยุด ไปแห้ง ไปเหี่ยว แต่ที่ระวังจะเวอร์ไวโลกทุกวันนี้น้ำมันปลูกเร้าคนขับเคลื่อน เร่งเครื่องหมุนเวียนจนเกินพอดี ก็พังไว แบบนี้ก็ตายไว

คนทำตัวเราเอง คนไหนซึ่มเศร้า ที่บอกว่าคนตรอมใจตาย ก็อย่างนี้แหละ มันถึงตายได้จริงๆ เหี่ยวเหียว ดูเศร้าๆ หมองไป แล้วตรอมใจตาย เสร็จแล้วโรคก็เข้าได้ง่ายๆ ภูมิแพ้ก็นื่อง่าย ถ้าคนที่มีการกระตุ้นตัวเอง ตื่นตัว สดชื่น เบิกบาน ร่าเริง เห็นอะไรก็เป็นเรื่องดี เห็นอะไรก็เป็นเรื่องน่าสดชื่น นำลัมผัส สัมพันธ์ นำสร้างสรร นำเกี่ยวข้องอย่างนี้ขึ้นเรื่อยๆ คนอย่างนี้ ชีวิตร่างกายก็แข็งแรง คนๆนั้นก็เป็คนที่ขยันหมั่นเพียร ชวนชวาย สร้างสรรมี มนุษย์ลัมพันธ์ แม้โลกก็สดชื่นนา ไม่ใช่ว่าโลกเหี่ยวเฉา นี้ก็เป็นคุณประโยชน์ของผลประกอบ แต่ผลแท้ ชีวิตของท่านจะอายุยืน ผากตรงนี้ไว้ แม้คุณจะมี ๗ อ. เก่งเท่าไร แต่ถ้าจิตของคุณตรงกันข้ามกันดังได้กล่าวแล้วนี้ ไม่ Stimulate สติมมิวเลท ไปเองเลย ไม่มี Circulation เชอควิลเลชั่น อะไรที่หมุนเวียนคืออย่างนี้อาตมาว่า ซึ่มเศร้า เหงหงอย เหมือนคนตรอมใจนะ ตาย ตาย อายุสั้นแหงๆ”

Me or We

ทั้งนี้โน่นและนั่นฉันทำได้
บอกให้ใครต่อใครได้รู้เห็น
กว่าจะได้กว่าจะมีกว่าจะเป็น
อย่างที่เห็นทั้งหมดนี้ฉันทำ
จึงภูมิใจดีใจกว่าใครอื่น
ทั้งหลับตื่นชื่นใจใครอาจฆ่า
อันที่จริงคนอื่นด้วยก็ช่วยทำ
ควรเปลี่ยนคำว่าฉันนั้นเป็นเรา

เปลี่ยนจาก Me เป็น We จะดีกว่า
ควรเห็นคำอย่าพินคนอื่นเขา
ช่วยกันทำร่วมกันคิดกิจหนักเบา
งานของเราจึงสำเร็จเสร็จทุกงาน

 สมเจตน์ เมมพายัพ

ล้างใจในพรรษา

เข้าพรรษา มาลด งดของชอบ
พวกกรูบกรอบ ขบเคี้ยว กัวยืดยวเส้น
มวลละหมี เต็มน้ำ กินยามเย็น
ปากอ่องโก้ น้ำมันเดน เป็นอันตราย
น้ำอัดลม ซาบซ่า สารพัดพิษ
ไอศกรีม เคยติด ลองคิดหน้าย
ขนมสี ใส่สาร น้ำตาลทราย
พลไม้ หวานร้าย กำลายคน
อาหารด่วน สิ่งที่ได้ ไร้คุณค่า
แฮมเบอร์เกอร์ พิซซ่า กาแฟขัน
ขนมปัง ไข่ทอด ตลอดจน
อาหารขยะ กำร้ายคน จนอ้วนกลม
ของบึงทอด ร่มควัน นั้นก็แย
บุรี่, เบียร์ สุราแน่ กระเช่บ่ม
สารเสพติด ยาบ้า จะพาจม
กึ่งเกมต้ม หลอกพี ให้หนีมัน
อีกลากยศ เวินทอง ของมิชอบ
แม่ขาดอบ แทนใจ อย่าได้หัน
อีกเปลี่ยวเหงา เดียวดาย ในชีวัน
จงเลิกหมั่น โกรธา ภาษาใจ
เข้าพรรษา เข้าอยู่ อุโบสถ
เลิกละลด ชั่วต่ำ ทำให้ได้
สิ่งใดติด ดึงตบะ ชนเฝ้า
ยากแก่ไหน ก็ต้องล้าง สร้างความดี

 KORJ ๑๐๐%

...หนึ่งก้าวเท่า...

หนึ่งก้าวเท่าที่ก้าวพลั้งเพียงยังคิด
หนึ่งก้าวเท่าก้าวถูกทางสร้างมวลชน

หนึ่งสมองกับสองมือถือสิทธิ์
แถมฝันสวยด้วยผู้กันสรรค์สร้างไทย

หากอิทธิพลอันอำนาจชาติวิบัติ
ยาเสพติดกล้ำกรายชนล้นทวี

การศึกษา...ก็ฆ่าเล่นเป็นเนืองนิจ
ไม่ปล่อยใจใฝ่ดำไม่กำเก็น

คือเป็นหนึ่งในพื้พวยยาเสพติด
อนาคตของชาติประกาศไกล

รวมมวลมิตรรินน้ำใจดับไฟชั่ว
น้อมพระธรรมนำทางอย่างแนบชิด

รักประเทศไทยเกิดเราเกิดกายตายหนึ่งครั้ง
พลังชนยอมชีทางอันกว้างไกล

เลือกทางเดินเพื่อเดินทางอย่างพินิจ
เลือกทางเดินแล้วเดินหน้าอย่างอร่าม

หนึ่งก้าวเท่าเดินทางผิดชีวิตหม่น

หนึ่งก้าวเท่าที่นำคนดันเดินไกล

ครองสติครองคุณค่านำเลื่อมใส

ร้อยความรักถักสายใยมิตรไมตรี

เครื่องชี้ชัดคนชั่วช่านำบัดสี

ทางสายนี้ควรเร็ดร้างและหมางเมิน

สร้างชีวิตสร้างปัญญา นำสรรเสริญ

ร่วมเผชิญ 'ปัญหาชาติ' นิราศไกล

รู้จักคิดรู้จักทำ นำนำแก้ไข

คือเมืองไทยชาวสะอาดปราศภัยปน

สิ้นเมามัวสิ้นบ่วงมาร...การเกิดผล

เพื่อสุขล้วนพร้อมสวัสดิ์จำรัสชัย

เพื่อพลังปราบผองทุกข์ปลูกหวังใหม่

หลอมอุทัยหล่อโล่งามแห่งความดี

เลือกลิขิตทางงดงามตามวิถี

ทางคนกล้าทางคนดีศรีแผ่นดิน

✧ พรพรหม โรจนกิริตกานต์

นักเรียนชั้น ม.๕ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
จากหนังสือวันเด็กแห่งชาติปี ๒๕๔๖

☆ ถัดพูดทำตามกพเหมือนกบเขียด

หยาบละเอียดขาดวิจยมองไม่เห็น

ทั้งคือด่านกลิ้งกลอกนอกประเด็น

เข้าอวดเด่นสู่รัฐเกินครุบา

กพนั้นหรือคืออวดตาใครอย่าแตะ

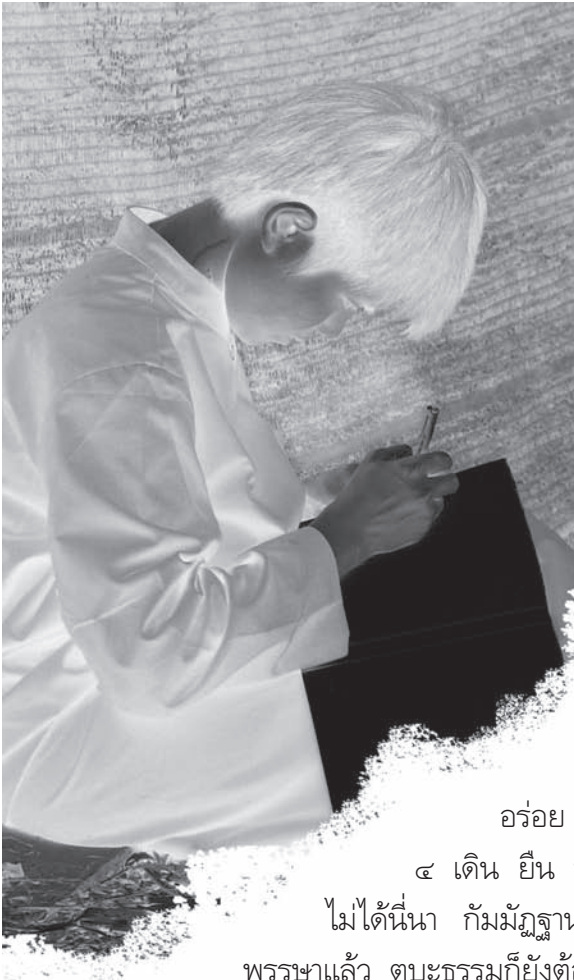
สักกายะเยอะแยะและหยาบหนา

ทั้งถือตัวอวดตนคนระอา

อนิจจาใจไม่เสร็จเข็ดไม่จริง

๒๑

บันทึกคนวัด

“สุนาฏกรรม”

๓๐ ก.ค. ๒๕๕๗

มาอยู่วัดอย่าคิดว่าจะมีความสุขสบาย เหมือนที่อื่น ก็ที่อื่นเขานั่งสมาธิในห้องแอร์ เดินจงกรม อาหารก็ อร่อย อยากจะนอนอยากจะนั่งก็ตามใจ แต่ที่นี่ต้องฝึกตัวเอง สติปัญญา ๔ เดือน ยืน นั่ง นอน กินอร่อย กินของประณีตหลายทีก็ละลายใจ ยังอดไม่ได้นี่นา กัมมัฏฐานของชาวโศก กิน อยู่ หลับ นอน อีก ๒ วันก็ถึงวันเข้า พรรษาแล้ว ตบะธรรมก็ต้องทำอยู่ในเรื่องกินเรื่องนอนนี่แหละที่ยังติดอยู่มากหลาย อาหารที่กินประจำนั้นหนะ ก็ผักผัก ผักสด ผักลวก น้ำพริก เป็นแกงบ้าง วันก่อนที่กลับบ้าน มีคนถาม น้องชายที่เดี๋ยวนี้นั้นมากินผักเป็นส่วนใหญ่ว่าไม่เบื่อเหรอ คงไม่กล้าถามฉันตรงๆกินมังสวิรัตทั้งเดือนทั้งปี ทำไมกินได้ ทำไมไม่เบื่อ ก็กินสลับกันมี ผักหลายๆอย่าง น้องชายตอบอย่างสบายใจ บางทีกินผักนับเป็นลิบชนิดได้เลย ก็กินอยู่อย่างนี้ ฉันก็ไม่ได้เบื่อนะมังสวิรัต คิดทบทวนตัวเอง ไม่ได้กินเพราะเป็นแพ้นๆที่ทำประเดี๋ยวประด๋าว ไม่ได้กินเพราะไว้ทุกข์หรือเพื่อลดน้ำหนัก ฉันมา ถือศีล รักษาศีล ศีลข้อ ๑ ไม่ทำร้ายเบียดเบียน และไม่ฆ่าสัตว์ เท่านั้นที่ไม่มีสิทธิ์จะกินแล้ว ไม่ต้องหาเหตุผลอื่นเลย

๓๑ ก.ค. ๒๕๕๗

แค่ได้ยืมว่าผู้ที่เข้าร่วมประชุม ไม่ทำตามที่ตกลงกันได้ ต่างคนต่างมีความคิดเห็น มีเหตุผล ส่วนตน ความคิดของตน รู้สึกใจมันกระเพื่อม ไม่ทำตามมติ ถ้าฉันจะประชุมทำไม? มองเพ่งโทษ ดูถูก คิดอกุศลมันช้านาญจริงนะ ปล่อยใจให้ใจมันขึ้นสนิมอีกแล้ว พยายามไม่ให้ไปคิดเบียดเบียน

อย่าไป ติดอยู่ที่ผิดของเขา แต่ก็ยังคิดอีก ปล่อยให้ความคิดเตลิดเปิดเปิง ทำไมทำให้มากเรื่องมากราว ทำไม เอาแต่ใจ คิดไปคิดมา แล้วฉันเป็นอะไรไปเนี่ย ก็แค่เขามาเล่าให้ฟังเท่านั้น นี่แหละนะตัวตน ก็ลำแดง ความใหญ่ขึ้นมาในใจ คนที่เล่าก็ไม่เห็นที่หาว่าเราต้องการให้ช่วย ไม่เห็นเขาเดือดร้อน แล้ว เขาก็ไม่ได้ให้ไปไกลเกลี้ยซะหน่อย ก็กิเลสของคนอื่นนะ ออย่าหลงว่าเราวิเศษกว่าเขา มันไม่สนุกที่เห็น แต่ของเขาผิด แต่พลังความชั่วร้ายนะของเรา เหตุการณ์บางอย่างอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามเหตุปัจจัย เฉพาะหน้า สิ่งที่เกิดขึ้นไปก็คงจะใช้ได้ ถ้ามันเสียหายจริงๆ หนีไม่พ้น ก็ต้องโดนว่า หรือหมูกุ่ม ถล่ม เลิกซะ นิสัยที่จะไปสร้างสนิมให้ใจที่มันเขรอะอยู่แล้ว **ศึกใหญ่ก็คืออัตตมานะของตัวเอง** พอจับจิตทัน ปรับจิตได้ รู้สึกเบาขึ้น ใจก็ค่อยดีขึ้น ถ้าเป็นตัวเอง อาจจะเป็นอย่างนั้นก็ได้ หรือจะยิ่งกว่า **คิดแล้วก็ให้อภัย ลดทิฐิลง พลังชีวิตกลับคืนมา พลังที่จะเข้าใจตนเอง ที่จะเข้าใจคนอื่น ได้พลัง ที่ดีที่จะเอาไว้เสียสละ** มาให้กำลังใจซึ่งกันและกันดีกว่า ทำให้ฉันรู้สึกกับหมูกุ่มว่ายังอบอุ่นเช่นเคย

การทบทวนตนเอง เป็นอาวุธของนักปฏิบัติธรรม

๒ ส.ก. ๒๕๔๗

บรรยากาศอย่างนี้ชอบจริงๆ สายลมเย็นอ่อนๆลอยมา มันมีอานุภาพที่ทำให้ใจสงบ ผ่อนคลาย สุขใจ เอ้า! ก็เป็นกิเลสอีกแหละ เย็น ร้อน อ่อน แข็ง กระทบแล้วมีเวทนาอย่างไร สายเรียน อภิธรรมจะอธิบายได้อย่างดีเชียว

การช่วยเหลืองานส่วนกลาง ช่วยเหลือคนรอบข้างตามที่ท่านสมณะอบรม น่าจะเพียงพอ แต่หาใช่ไม่ บางอย่างทำเหมือนกัน แต่ผลที่ได้รับต่างกัน ก็เพราะยังมีรายละเอียดอีกหลายอย่าง รวมทั้งวิบากส่วนตน ทุกคนที่มาอยู่รวมกันต่างคนต่างที่มา มาเพื่อทำสิ่งดีๆ แม้มีความฝันที่อยาก ความสบายที่ชอบ ก็ต้องทิ้ง ต้องขัดใจ มีความหวังก็ต้องพร้อมจะผิดหวัง เพื่อละตัวตน เพื่อละทิฐิ

โจทย์ที่เจออย่างเดียวกัน แต่วิธีใช้สำหรับแต่ละคนไม่เหมือนกัน ในความเหมือนก็มีความต่าง ในความหนักก็มีความเบา สิ่งที่คุณคิดว่าใช้อาจไม่ใช่ก็ได้ ฉะนั้นจึงต้องค้นหาความพอดีในเส้นทางของตนเอง ความรับผิดชอบ ภาระอีกหลายอย่างที่ควรช่วย ความเจ็บปวดที่ได้เจอเจอเพราะกิเลสเราเอง เรื่องราวมากมาย แต่สิ่งหนึ่งก็คือ นั่นเป็นประสบการณ์และความทรงจำที่หาซื้อไม่ได้ตามห้างสรรพสินค้า ร้านรวง ก็พืชอบ

ฤดูแห่งการเข้าพรรษา วาระแห่งความเพียร เริ่มอีกครั้ง พ่อท่านสอนเรื่อง ๗ อ. ฉันเลยถือเอามาเป็นตะขบ ข้อหนึ่งที่ต้องทำคือตัวเองยังมีอิทธิบาทน้อย เวลางานมากก็เหน็ดเหนื่อย ไม่อยากหาภาระมาบังคับใจ ถ้ามองให้ลึกแล้ว **การทำงานก็เป็นสิ่งเดียวกับการปฏิบัติธรรม** และต้องชัดเจนไปว่า เป็นการทำงานที่ถูกต้องคือเป็นสัมมาสัมมาสัมมา สัมมาอาชีวะ ไม่ใช่แยกส่วนเหมือนกับสายที่หนึ่งหลับตาที่หลงว่า นั่งสมาธินี้แหละถึงจะเรียกว่าเป็นการปฏิบัติธรรม บางคนยังมองจุดนี้ไม่ชัดเจน ต้องลดงานลงถึงจะมีเวลามาปฏิบัติเพียร อย่างนี้ก็ไม่เป็นสมังคี คือ **ศีล สมาธิ ปัญญา ต้องประกอบไปด้วยกัน** ไม่แยกส่วน ตบะธรรมก็ทำไปพร้อมกับชีวิตประจำวันได้ ไม่แบ่งแยกว่าต้องมีเวลาว่างเสียก่อน

ความพันทุกข์ เป็นความบันเทิงใจที่สุด

๔ ตี-ก. ๒๕๔๗

เดือนแห่งวันแม่ แม่รู้ไหม? สิ่งต่างๆที่ผ่านมาให้ฝึก ถ้านึกถึงความเป็นโพธิสัตว์ของพ่อท่านบวกกับที่พ่อท่านอายุมากขึ้นอีก ฉันยังเหน็ดเหนื่อยไม่เท่า แต่หลายบทที่ฉันเผชิญทั้งกิจวัตรกิจตน ความถือศีลลงได้มาให้เห็นหน้าก็ไต่ย่อย มันภูมิใจของฉันจนฟ้าฟางเลยแม่ บางทีเหนื่อยแล้วยังถูกว่าอีก พ่อท่านเป็นแบบอย่างที่ผมแอบสังเกตเห็น ท่านมีแต่ความเบิกบานร่าเริง ชีวิตในวัด มันยิ่งกว่าวรรณกรรม ยิ่งกว่าละคร การละเล่นที่เขาแต่งขึ้นซะอีก ทุกวันนี้ขีดหน้าพูดกับชีวิตได้แล้วว่า ค้อม และยังพอใจอยู่ในทิศทางตรง น้อย่างมั่นใจ สิ่งที่ได้ลดละได้ปฏิบัติได้นับเป็นสุขนาฏกรรมที่ค้อมค่า เพราะมันเป็นสมบัติที่ติดตัวฉันไป

วันนี้นักเรียนได้พูดถึงความรู้สึกให้ฟัง

อา ผมยังคิดไม่ออกจะไปแล้วจะไปทำอะไร ภาระ

ดูแลน้อง ม.ต้นก็ต้องทำ ไหนจะเรื่องการเรียน มีเรื่องให้คิดหลายอย่าง รู้สึกสับสน

น่าเห็นใจนะเด็กๆ จริงสิ คำคั้นวานมีอาคันตุกะมาเยือนอีก เราคุยกันหลายเรื่อง

อา ถ้ามีคนมาชอบ เราจะรู้ได้ยังไง จะทำยังไง

อา มีผู้ใหญ่คนหนึ่ง เขาทุกข์ใจเรื่องครอบครัว.....

เป็นคำที่ถามมาเป็นช่วงๆ แล้วคำถามใหม่ก็ดังมากระทบความคิดที่กำลังสรรหา

อา ผู้ใหญ่เขาอยากได้อะไร หนูไม่รู้จะซื้ออะไรให้

ความจริงผู้ใหญ่เขาไม่ต้องการอะไรหรอกนะ เป็นลูกก็ทำหน้าที่ลูก ขอให้ตั้งใจเรียน ทำหน้าที่ให้ถูก เธออยากจะทำอะไรถ้าเป็นสิ่งที่ดี อยู่ในระเบียบ ก็ทำได้ ขอแต่อย่าทำให้พ่อแม่ร้องไห้ อย่าทำให้คนในครอบครัวเสียใจ อย่าลืมห่วง และอย่าหลงตัว ทำไปได้เลย

เด็กนักเรียนที่นี้โชคดีมาก เรียนแบบบูรณาการ มีการฝึกงาน มีทัศนศึกษา ต่างจากสมัยก่อน ที่ฉันเรียนก็เรียนอย่างเดียว

แต่หน้าฉันยังโชคดีเหมือนกัน

อยู่ที่นี่ก็ได้เรียนแบบบูรณาการ

มันเป็นบทสะท้อนให้เห็นอุปนิสัยที่ต้องหักล้าง

ต้องหัดผีนอดทน ให้สมกับ

ที่แม่พามาฝากไว้กับพ่อท่าน

หากไปทำงานหาเงิน ต้อง

ดิ้นรนเหนื่อยหนักกว่าหลายเท่า

สำหรับข้างนอก ชาวบ้านร้าน

ถิ่นในต่างจังหวัด เขาร้องเพลง

เงินกำลังจะไหลมา... ได้จน

ขึ้นใจแล้ว เพราะรัฐบาลให้ความหวังไว้

คนจนจะหมดไป แต่ในที่นี้พ่อท่านให้มาจน

ความจนที่

พ่อท่านพาทำ เป็นความจนของคนที่มีศักดิ์ศรีในความเป็นคนมีศีล

มักน้อย แต่ขยันทำงาน

ไม่ซีโลง ทำแล้วแบ่งเจือจาน

เราอยู่กันอย่างสาธารณโภคี

วันนี้ใจรุ่มๆ ไม่ชอบ แต่ทุกข์มากๆ คราใด

นึกถึงความเสียสละของแม่ที่ให้มาใช้ชีวิต

อยู่ ณ ที่นี้ ก็คลายทุกข์ สิ่งที่แม่อบรมสั่งสอน

ความรักของแม่ยังอบอุ้มอยู่ข้างกายฉัน

ฉันรู้สึก

สุขใจ ไม่ต้องห่วง นอนหลับให้สบายนะแม่

๖ ส.ก. ๒๕๔๗

คืนสุดท้ายแล้วที่เด็กนักเรียน ม.๔ นับร้อยคนมาเข้าค่ายอบรม วิทยุรุ่นสมัยนี้เหมือนกันหมดทั่วโลก เด็กยุคโลกาภิวัตน์ หากถูกปล่อยให้ไปตามกระแสสิ่งแวดล้อม ด้อยการอบรม เขาจะถูกลิ้น กลืนไปในสิ่งยั่วยุรอบข้างที่ประโคมปลุกเร้า บัทรเครติต มือถือ รถแกง อบายมุข

อาหารขยะ **เขาจะเป็นคนสร้างชาติได้ยังไง** เด็กคนนี้ นับว่าเฮี้ยวทีเดียว ถึงเป็นโรงเรียนมีชื่อเสียงใน กทม.ก็เถอะ จอมกวนก็มี ก๊วยรุ่นนะ บอกหลายรอบก็ไม่เชื่อ คุณกัณฑ์ให้เซตหยั่งกะมางานพบปะ สังสรรค์เลี้ยงรุ่น ช่างมาทดสอบสมรรถนะของพี่เลี้ยงจริงเชียว สมณะต้องออกปากบอก เจียบเสียง ลงหน่อย ก็ดังอีก แค่ ๑๐-๑๕ นาทีก็ดีแล้ว ถ้าเป็นเรื่องถูกใจก็จะเจียบตั้งใจดี นี่ถ้าเป็นสมัยก่อน ครูผู้ปกครองคงลงโทษให้ยืนขาเดียว แล้วคาบไม้บรรทัดเป็นแน่ มาวัดไม่รู้จักสำรวม ความเคยชิน เดิมๆก็ขึ้นมาด้วย ก็มาเพียงชั่วคราวชั่วคราว เขาคงเหมือนถูกตีกรอบให้ละทิ้งความสกปรกจากที่เคยทำๆไว้ ก็จะกลับไปเหยียบย่ำรอยเดิมๆ แต่ก็บอกสอนพอได้ น่าเห็นใจ ถือว่าเป็นบุญของเขาที่มารับ การอบรมสร้างเสริมพลังชีวิตใหม่ เรียนรู้วิถีแห่งวัฒนธรรมชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง วันพรุ่งนี้เป็นวัน จากลา หวังว่าสิ่งที่ได้จะทำให้ชีวิตเขาเปลี่ยนไปดีขึ้นไม่มากนักน้อย กลับไปดิ้นรนต่อสู้ในวิถีแห่งปุถุชน หากทุกข์มากๆหาทางดิ้นรน หาทางดับทุกข์ไม่เจอ มาได้ ชุมชนแห่งนี้ยินดีต้อนรับ

ฝูงชนกำเนิตคล้าย *คลั่งกำ*
ใหญ่ย่อมเพศผิอพรรณ *แพกบ้าง*
ความรู้อาอเรียนทั้ง *กันหมด*
ยกแต่ข้อดีกระต่าง *เออนแก้ว สุาไหว*

โคลงสุภาสิตฯ พระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่๕

๘ ต.ค. ๒๕๔๗

นักเรียนพุทธธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขา ร่วมกันจัดกิจกรรมวันแม่ พ่อแม่และผู้ปกครอง ก็มาร่วมในพิธีกรรม เป็นัญญพิธีที่ประทับใจมาก เด็กๆเล่นละครสื่อถึงความรักของแม่ **แม่ลูกหลงผิดทาง** **ติดยา** แม่ยังรักและให้อภัยไม่มีเงื่อนไข สิ่งที่เด็กแสดงออกมาในละครต่างๆ นับเป็นคุณธรรมในตัวเอง

ถ้าเป็นจริง ทำได้ ก็ขอชื่นชมว่าสิ่งเหล่านั้น ไม่ทำให้เธอเสียใจ และคงไม่ทำให้คนที่รัก เราพลอยเสียใจไปด้วย เพราะแม่รักและเป็นห่วงเธอจริงๆ

ใครเอ่ย อาบน้ำ แต่งตัว ป้อนนม ทำกับข้าว จัดที่นอนให้ ตั้งแต่เรายังไม่รู้ความ

ชื่อใหม่ น.ส.ขวัญผ่อง รักพงษ์อโศก

ชื่อเดิม น.ส.นกแก้ว ไตรสุทธิ

ภูมิลำเนา จ.อ่างทอง

เกิด ๑๒ พ.ค.๒๕๐๖

สถานภาพ โสด

พี่น้อง ๗ คน เป็นคนที่ ๒

การศึกษา ป.๑-ป.๗ โรงเรียนวัดเกต(พระราชรัฎฐูปถัมภ์)

ม.ศ.๑-ม.ศ.๓ จากโรงเรียนสตรีอ่างทอง

ม.ศ.๔ ขึ้น ม.ศ.๕ ได้ ๓ เดือน จากโรงเรียนวัดเขมาภิตาราม จ.นนทบุรี

อาชีพเดิม รับจ้าง/กิจการส่วนตัว(ทำแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์)เป็นเวลา ๑๙ ปี

ปี ๒๕๓๗ เปิดหารรรมะฟังจากวิทยุเจอรายการทอล์คโชว์หาชีวิตโดยไม่ตั้งใจ เพราะเวลานั้นกำลังทอล์ค เนื่องจากแม่ผ่าตัดสมองจากเป็นอัมพฤกษ์-อัมพาต (ปัจจุบันพอช่วยตัวเองได้บ้างเล็กน้อย) คนที่รักและไว้ใจก็เพิ่งรู้ว่าไม่จริงใจ ตอนนั้นคิดว่าไม่เหลืออะไรเลย เงินที่เคยคิดว่าหากมีมากแล้วจะช่วยให้สุขภาพสบายใจ ก็ไม่ใช่ มีเงินก็ต้องคอยระวังดูแล ทั้งทำงานมากเกินจนต้องเจ็บป่วย(เป็นโรค

หอบหืด)

เมื่อได้ฟังธรรมะแล้วสะดุดใจ รู้สึกเป็นธรรมะแปลกๆหู ไม่เคยได้ยินใครสอนอย่างนี้ ไม่ค่อยเชื่อ และแถมท้าทายเกิดความหมั่นไส้คนที่เขียนจดหมายเข้ามาในรายการ ที่แค่เขาชวนแล้วทำให้หมดตาย เขาก็ไม่สบายใจแล้ว ซึ่งตอนนั้นตนเองเวลาทำมด ยุง แมลงสาบตายเป็นเรื่องปกติ ยิ่งทำตายได้เท่าไร ยิ่งคิดว่าควรทำ ไม่เห็นรู้สึกผิดหรือไม่สบายใจเลย แต่ก็ลองทำดู และเลิกคิดว่าคน คึกษาศีล ๕ ข้อมีอะไรบ้าง ตั้งใจทำโดยไม่บอกใคร พอเริ่มตั้งใจทำได้ ๓ วันก็บอกเพื่อน เขาก็เยาะเย้ยว่าจะทำได้ก็

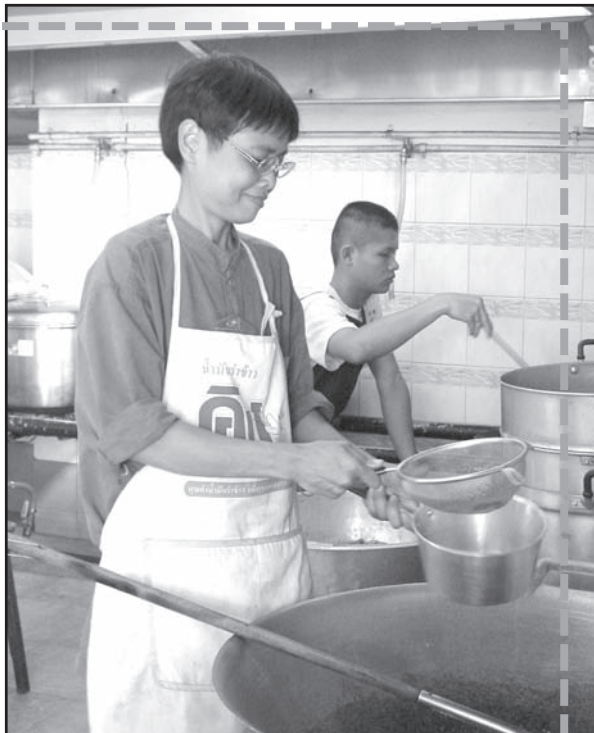
วัน โดนเขายั่วก็หลุดบ้างแล้วเอาใหม่ แล้วก็ฟังรายการแทบทุกคลื่นของรายการทุกซัปดาห์ชีวิต และไปร่วมปฏิบัติธรรมนอกสถานที่ที่ท่านจันทร์พาทำ ๒ ปี เกิดจุกคิดว่า เออขนาดเราเจอแค่ลูกศิษย์ ยังได้ฟังอะไรดีๆขนาดนี้ อาจารย์จะขนาดไหน เลยมาสันตือโศกในปี'๓๙ ตรงกับวันอาสาฬหบูชาพอดี

ตอนแรกฟังธรรมยังไม่ค่อยเข้าใจ แล้วก็อยากรู้ประวัติความเป็นมาของโศก ของพ่อท่านเลยฟังเทป ฟังมาก ฟังตลอดเวลาขณะที่ทำงานไปด้วย ไม่เข้าใจก็จดแล้วถาม ฟังทวนจนพอเข้าใจก็ไปๆมาๆอยู่ประมาณ ๓ ปี ช่วงที่ไปมานั้นพอกลับจากวัดถึงบ้านก็บอกลาออกจากงานทุกครั้งจะมาอยู่วัดแต่คงยังไม่ถึงเวลา กลัวอยู่ไม่ได้ด้วย ไม่ค่อยยกล้ำพูด, ถาม เอาแต่คิด จนกระทั่งห้องส้วมไฟแรงกว่าตัดสินใจมาอยู่วัดก่อนเลย **จึงทบทวนแล้วตัดสินใจลาออกจากงาน จากเพื่อน จากแม่เข้ามาอยู่วัดอย่างไม่คิดที่จะกลับไปอีก** คำตอบที่มีให้กับพวกเขาคือ **“พอแล้ว”** จะมาหาทรัพย์สินติดตัวไปชาติหน้าบ้างแล้ว

เดือนมีนาคม ๒๕๔๑ เข้ามาอยู่ที่สันตือโศก ช่วยงานต่างๆ ดังนี้

- เป็นเจ้าหน้าที่ก๊อปปี้เทป ทำกลด เย็บผ้า ๓ ปี
- เป็นแม่ครัวและแม่ค้าที่ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย(ชมร.)หน้าสันตือโศก ๓ ปีกว่าๆ
- ปี ๒๕๔๗ เป็นเจ้าหน้าที่ร้านธรรมทัศน์สมาคม
- ปัจจุบันช่วยทั้ง ๓ แผนก ก๊อปปี้เทป ชมร. และธรรมทัศน์สมาคม

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน ไม่ค่อยยอมหากผู้ร่วมงานด้วยกันมองข้ามไม่ให้ความสำคัญ หรือถูกเข้าใจผิด โดนเขาวัวแรงๆ ก็จะเสียใจ น้อยใจทุกที (แต่ตอนนี้เจอบ่อยๆค่อยรับมือได้บ้างแล้ว)

แนวทางแก้ไข ปรึกษาสมณะ

เพื่อนๆ พี่ๆ (มิตรดีสหชาติที่สันตือโศกนี้แหละ) ฟังเทปพ่อท่าน แล้วขึ้นไปเดินทบทวนพิจารณาที่บนพระวิหารพันปีพระบรมสารีริกธาตุ

ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด

ยอมลดศักดิ์ศรี

คติประจำใจ ตนเป็นที่พึ่งแห่ง

ตน และ มิตรดีสหชาติเป็นทั้งหมดทั้งสิ้นของพรหมจรรย์

เป้าหมายชีวิต พันทุกซ์

ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม

เราคือเพื่อนร่วมเดินทางเพื่อความหลุดพ้นด้วยกัน จึงช่วยเหลือกัน และจงอดทน รอคอย ให้อภัยกันเถิด

มุ่งมั่น ทำดีจริง

- * จงมีจิตแกร่งกล้า เกรงธรรม
- เพียรมั่นคงตราครุฑ หมั่นสู้
- กิเลสเครื่องจองจำ คือบ่วง มัดใจ
- เด็ดเพื่อสูญจักรู้ วางนี้สุขเย็น

ทำงานหาเงิน แต่เป็นหนี้

ไอ้หนอ...ชีวิตนี้แค่ร้านข้าพเจ้าทำงานหาเงินเลี้ยงตัวเอง เลี้ยงครอบครัว แต่หนักก็ตามจนล้นหัว วันหนึ่ง เพื่อนที่ทำงานด้วยกันชวนข้าพเจ้ามาที่สันตือโคก ข้าพเจ้าก็มาได้เห็นที่นี่ แปลกดี ในความแปลกข้าพเจ้าก็ชอบใจแปลกที่แตกต่าง

เมื่อใจมันชอบแปลกก็แปลก ข้าพเจ้าก็เริ่มปฏิบัติตามแนวทางของสันตือโคกทันที โดยเริ่มจากลด ละ เลิกอบายมุข อบายมุขทั้งหลาย เหล้า บุหรี่ หวย การพนันรูปแบบต่างๆ เลิกหมด เมื่อเลิกอบายมุขทุกอย่างสิ่งมหัศจรรย์ก็เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า จากหนี้ที่มีอยู่ ข้าพเจ้าใช้หนี้หมด เพราะเมื่อปิดประตูอบายมุข เงินก็เหลือ จึงใช้หนี้ได้หมด

สันตือโคก

เลิกอบายมุขได้...ชีวิตก็เริ่มมีความสุขขึ้น
 สุขกว่านี้ยังมีอีก ข้าพเจ้าก็กินอาหารมังสวิรัต
 งดเว้นเลือดเนื้อ และชีวิตเพื่อนร่วมโลกของเรา
 ทำเช่นนี้มาตลอดจนกระทั่ง ปี พ.ศ.๒๕๒๘ ก็
 ย้ายไปอยู่ปฐมอโคก [ปัจจุบันเป็นชุมชนบุญนิยม
 ปฐมอโคก] ข้าพเจ้าปลูกบ้าน อยู่ในโครงการ
 ปฐมอโคก เหตุผลที่ข้าพเจ้าตัดสินใจมา
 ปลูกบ้านอยู่ในชุมชน เพราะข้าพเจ้าอยากจะรวย
**ข้าพเจ้าก็รวยได้จริงๆ เพราะปิดประตู
 อบายมุขทั้งหมด งดใช้สิ่งฟุ่มเฟือยทั้งหมด
 ดำรงชีวิตด้วยปัจจัย ๔ เท่านั้น**

ข้าพเจ้าใช้ชีวิตในชุมชนประมาณ ๒-๓
 ปี ก็ตัดสินใจเข้าไปเป็นคนวัด เพื่อปฏิบัติตน
 ให้เคร่งขรึ้นอีกระดับหนึ่ง หลังจากที่แน่ใจ ใน
 การปฏิบัติของตัวเอง จึงสมัครขอบวชตามขั้นตอน
 เป็นอาคันตุกะจร ๔ เดือน เป็นอาคันตุกะประจำ
 ๔ เดือน เป็นอารามิก ๑ ปี เป็นปะชาย ๔ เดือน นาค ๔ เดือน เป็นสามเณร ๔ เดือน
 จนกระทั่งได้บวชเป็นสมณะชาวอโคก

จากนั้นข้าพเจ้าก็ไปประจำพุทธสถาน
ต่างๆของชาวอโศก ส่วนใหญ่ทำงานช่าง และ
ดูแลอุปกรณ์ห้องเครื่องมือ บางพุทธสถานก็
เป็นช่างก่อช่างสร้าง ไม่ว่าจะเป็นสะพานเป็น
ห้องน้ำ หรือแม้กระทั่งลงไปลุยเป็นกรรมกรขน
อิฐ หิน ดิน หวาย

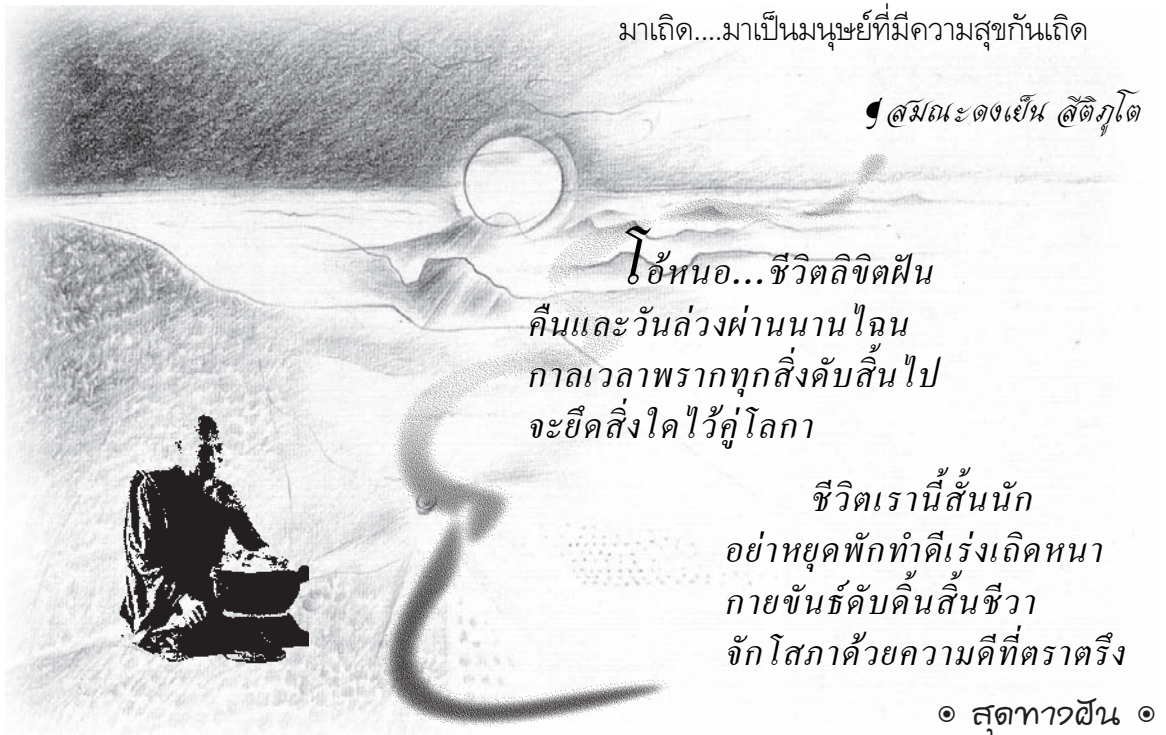
งานหนักไม่เคยฆ่าคนฉันใด งานที่
ข้าพเจ้าทำก็ฉันนั้น ยิ่งลงแรงก็ยิ่งได้แรง
สุขภาพแข็งแรง สุขภาพจิตยิ่งสมบูรณ์แข็งแรง
แข็งแรงด้วยศีล อยู่ในกรอบของศีล ตั้งตนอยู่
ในศีลในธรรม ข้าพเจ้ามีความสุข มีปีติหล่อเลี้ยง
จึงทำให้สามารถทำงานได้ทุกงาน ในแต่ละ
ถิ่นฐานที่ข้าพเจ้าไปประจำ สภาพแวดล้อมย่อม
แตกต่างกัน แต่สิ่งที่เหมือนกันคือทุกคนตั้งใจ
มาเป็นคนดี ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ เร่งลดภาระ
วิบากที่ติดที่ยึด ไม่มีสิ่งใดยากหากเราเอาจริง
ทำจริง ก็ย่อมเห็นผล ทุกอย่างมีเหตุ มีปัจจัย
ขอเพียงตั้งใจเอาจริง

เครื่องมือช่างเป็นอุปกรณ์อย่างหนึ่ง
สำหรับการดำรงชีวิตของคนเรา เช่นเดียวกันกับ
ศีลของพระพุทธรเจ้า ที่ท่านทรงสอนสรรพัสต์
ให้นำไปปฏิบัติ แล้วชีวิตจะมีแต่ความสุข ศีลก็
เป็นอุปกรณ์ในการดำเนินชีวิตเฉกเช่นเดียวกัน

เพราะศีลจะเป็นตัวขัดเกลากิเลส
ความโลภความโกรธความหลง กิเลสแต่ละตัว
ในชีวิตเรานั้นล้างได้ด้วยศีล แต่ต้องอดทนใน
การปฏิบัติศีล ต้องเอาจริง แล้วเราจึงพบว่า
ความสุขแท้จริงในชีวิตเป็นเช่นไร การอยู่เหนือ
อบายมุขเป็นเช่นไร **เราเองจะรู้ด้วยการปฏิบัติ
ไม่ใช่เพียงแค่ท่องจำ มรรคผลอยู่ที่การลงมือ
ทำจริงเท่านั้น**

ในการปฏิบัติธรรม ปรบจิตปรบใจยัง
ไม่พอ ต้องอาศัยพูดคุยกัน ปรบความคิดเห็น
กันและกัน เพื่อพากันเดินไปในทิศทางเดียวกัน
พร้อมเพรียงกัน นี่คือเส้นทางแห่งการประพาศ
พรหมจรรย์ **ศีลเป็นหลักในการเดิน สมาธิและ
ปัญญาคือแสงที่จะส่องทางเดินของแต่ละชีวิต
มาเกิด....มาเป็นมนุษย์ที่มีความสุขกันเกิด**

๑ สมณะดงเย็น สัตถิโกโต

โอ้หนอ...ชีวิตลิขิตฝัน
คืนและวันล่วงผ่านนานไกล
กาลเวลาพรากทุกสิ่งดับสิ้นไป
จะยึดสิ่งใดไว้คู่โลกา

ชีวิตเรานี้สั้นนัก
อย่าหยุดพักทำดีเร่งเกิดหนา
กายขั้นธดับคืนสั้นชีวา
จักโศภาด้วยความดีที่ตราตรึง

๐ สุตทาวสาน ๐

กว่าจะถึง

อรหันต์

โดย...นวมบุษ

○ แม้ถุงหม่หญ้าเปลือกไม้
หาใช้อรหันต์ไม้
ต้องกิเลสหมดสิ้นไป
จึงได้ถึงนิพพานจริง.

พระพาหิยทารุจิริยเถระ

มีชายหนุ่มคนหนึ่งชื่อ **พาหิยทารุจิริย** เขาเกิดอยู่ในตระกูลพ่อค้าที่ร่ำรวยแห่งภารุกัจจนคร อันเป็นนครที่อุดมสมบูรณ์

วันหนึ่ง เขาลงเรือพร้อมกับพ่อค้าอื่นเพื่อไปค้าขาย แล่นเรือไปในมหาสมุทรได้แค่ ๒-๓ วัน ก็ประสบภัยเรืออัปปาง ต้องอาศัยเกาะไม้กระดานแผ่นหนึ่งลอยคอกอยู่กลางทะเลใหญ่ แล้วเพียรพยายามว่ายน้ำเอาชีวิตรอด จนกระทั่งขึ้นฝั่งได้ที่ท่าสุปปารกะ

ทรัพย์ที่มีมาก็สูญสิ้น หมดเนื้อหมดตัว แม้แต่ผ้าถุงหม่ก็ไม่เหลือติดกายเลยสักชิ้น **เขาจึงเอาหญ้าและเปลือกไม้มาทำเป็นเครื่องปกปิดร่างกาย แล้วเที่ยวขออาหารจากชาวบ้าน อาศัยเป็นเครื่องประทังชีวิตไปวันๆ** แต่หมู่ชนในที่นั้นกลับเข้าใจเอาเองว่า

“นี่เป็นผู้มกน้อยสันโดษจริงหนอ เป็นผู้หมดกิเลสแล้วหนอ”

ต่างพากันศรัทธายินดีพอใจนัก ถึงกับกล่าวขานกันว่า

“พระอรหันต์ท่านมาถึงที่นี่แล้ว พวกเราสมควรสักการะท่านด้วยข้าว น้ำ ผ้า ที่นอน และยาทั้งหลาย แล้วพวกเราจะได้มีความสุขความเจริญ”

พาหิยทารุจิริยจึงได้รับความเคารพยำเกรงอย่างยิ่ง ทั้งได้ข้าวของเครื่องใช้ต่างๆอีกมากมาย ลากและสักการะเหล่านี้ทำให้เขาเกิดความหลงผิดขึ้นมาว่า

“หรือว่าเราเป็นพระอรหันต์จริงๆ”

และเพราะความคิดดังนี้ เขาจึงไม่ถุงหม่ผ้าทั้งหลายที่ได้มา ด้วยเห็นว่า

“หากเราถุงหม่ผ้าเหล่านี้ไซ้ ลากและสักการะของเราก็จะเสื่อมสิ้นไป”

ดังนั้นเขาจึงปฏิเสธการรับผ้าทั้งปวง ยิ่งคงถุงหม่ด้วยหญ้าและเปลือกไม้

เท่านั้น

มีอยู่วันหนึ่ง ขณะที่เขาเกิดคิดขึ้นมาอีกว่า

“เราคงเป็นคนหนึ่ง ในจำนวนพระอรหันต์หรือผู้ถึงอรหัตตมรรคในโลกนี้”

ในเวลานั้นเอง มีเทวดา(ผู้มีจิตใญสูง)คนหนึ่งรู้ความคิดของเขา มีใจช่วยเหลือหวังประโยชน์

แก่เขา ได้กล่าวกับพาทิหารุจิรียะว่า

“ท่านไม่ใช่พระอรหันต์อย่างแน่นอน ท่านไม่มีข้อประพฤติปฏิบัติให้เข้าถึงอรหัตตมรรคเลย”

“ก็แล้วถ้าเราไม่ใช่ ใครเล่าเป็นพระอรหันต์”

“ทางทิศเหนือของที่นี่ มีพระนครหนึ่งชื่อว่า สāvātthī เป็นนครหลวงแห่งแคว้นโกศล บัดนี้ **พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าประทับอยู่ในพระนครนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้านี้แหละเป็นพระอรหันต์อย่างแน่นอน ทั้งทรงแสดงธรรมเพื่อความความเป็นพระอรหันต์ด้วย”**

เมื่อเขาได้ฟังคำของเทวดานั้นแล้ว แทนที่จะเศร้าสลดใจ กลับรู้สึกอึดอัดอั้นใจ ราวกับคนกำพว้าได้รับขุมทรัพย์มหาศาล เข้าถึงความอัศจรรย์ใจ มีอารมณ์เบิกบานใจไม่มีที่สิ้นสุด ที่จะได้พบพระอรหันต์ผู้ประเสริฐสุด จึงออกเดินทางจากท่าสุปารกะในทันใดนั่นเอง

มาถึงพระวิหารเชตวัน ซึ่งตั้งอยู่นอกพระนครสāvātthī อันเป็นที่ประทับของพระศาสดา โดยท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีถวายเป็นอารามสงฆ์ เขาพบเห็นภิกษุหลายรูปกำลังจงกรม(เดินไปมาอย่างมีสติ) อยู่ในที่แจ้ง จึงเข้าไปถาม

“ข้าแต่ท่านผู้เจริญ พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าประทับอยู่ตรงที่ใด ข้าพเจ้าประสงค์จะเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น”

“พระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จเข้าสู่ละแวกบ้านแล้ว เพื่อบิณฑบาต”

โดยมิได้รอช้า พาทิหารุจิรียะรีบด่วนออกจากพระวิหารเชตวัน เข้าไปตามหาในพระนครสāvātthīทันที ได้เห็นพระศาสดากำลังบิณฑบาตอยู่ด้วยอาการน่าเลื่อมใส มีอินทรีย์(กาย)สงบ มีพระทัยสงบ มีตนอันฝึกดีแล้ว คຸ້ມครองดีแล้ว เขาจึงตรงเข้าทูลถามกราบลงแทบพระบาทของพระองค์ด้วยเศียรเกล้า แล้วกราบทูลว่า

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าโปรดทรงเป็นที่พึ่งแก่ข้าพระองค์ โปรดทรงแสดงธรรมอันเป็นไปเพื่อประโยชน์เกื้อกูล เพื่อความสุขแก่ข้าพระองค์สิ้นกาลนานเถิด”

“ดูก่อน ขณะนี้ยังไม่ใช่เวลาอันสมควร เรากำลังบิณฑบาตอยู่”

แต่เขาก็ยังปรารถนาได้ฟังธรรมยิ่งนัก จึงทูลอ้อนวอนพระศาสดาอีกเป็นครั้งที่ ๒

และสุดท้ายแม้ครั้งที่ ๓ เขายังเหตุผลว่า

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ **ความมีอันตรายถึงแก่ชีวิตของพระผู้มีพระภาคเจ้าก็ตาม ความมีอันตรายถึงแก่ชีวิตของข้าพระองค์ก็ตาม รู้ได้ยาก** ฉะนั้นขอพระองค์โปรดทรงแสดงธรรมเพื่อประโยชน์เกื้อกูล เพื่อความสุขแก่ข้าพระองค์สิ้นกาลนานเถิด”

“เออละ! ถ้าอย่างนั้น จงศึกษาให้ดีกว่า

ในเวลาใด.....เมื่อท่านเห็น จะเป็นสักแต่ว่าเห็นเท่านั้น

เมื่อฟัง จะเป็นสักแต่ว่าฟังเท่านั้น

เมื่อทราบ จะเป็นสักแต่ว่าทราบเท่านั้น

เมื่อรู้แจ้ง จะเป็นสักแต่ว่ารู้แจ้งเท่านั้น

ในเวลานั้น...ท่านย่อมไม่มีอะไร(ติดยึด)เลย ไม่มีทั้งในโลกนี้ ไม่มีทั้งในโลกหน้า ไม่มีทั้งในระหว่างโลกทั้งสอง นี่แลเป็นที่สุดแห่งทุกข์”

ได้ฟังธรรมโดยย่อเพียงเท่านี้ จิตของพาทิยทวารุจิริยะก็หลุดพ้นจากกิเลสทั้งปวง สำเร็จอรหัตตผล เพราะไม่ยึดมั่นถือมั่นกิเลสได้ในขณะนั้นเอง ส่วนพระศาสดาก็เสด็จบิณฑบาตต่อไป

ช่วงเวลาต่อมา ปรากฎวัวแม่ลูกอ่อนตัวหนึ่งมีอาการคลุ้มคลั่ง ตรงเข้าขวิดพระพาทิยทวารุจิริยะเถระเต็มแรง ทำให้ล้มลงเสียชีวิตอยู่ ณ ตรงนั้นเอง โดยที่ยังไม่ได้อุปสมบทเลย

ครั้นพระศาสดาเสด็จกลับจากบิณฑบาต พร้อมกับภิกษุจำนวนมาก ได้ทอดพระเนตรเห็นศพของพระพาทิยทวารุจิริยะเถระแล้ว จึงรับสั่งว่า

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เธอจงช่วยกันนำศพของพาทิยทวารุจิริยะแบกเอาไปเผาเสีย แล้วจงทำสถูปไว้ เพราะพาทิยทวารุจิริยะนี้ประพฤติธรรมอันประเสริฐเสมอกับเธอทั้งหลาย”

ภิกษุทั้งหลายช่วยกันกระทำตามที่พระศาสดารับสั่ง เมื่อเสร็จสิ้นทุกสิ่งแล้ว ได้หาโอกาสทูลถามพระศาสดาว่า

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญการจากไปของพาทิยทวารุจิริยะนี้เป็นอย่างไร ภพเบื้องหน้าของเขาเป็นอย่างไร”

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย พาทิยทวารุจิริยะเป็นบัณฑิต(ผู้ฉลาดในธรรม) ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม **ทั้งไม่ทำให้ลำบากเพราะเหตุแห่งการแสดงธรรม ได้ปรินิพพานแล้ว**

ดิน-น้ำ-ลม-ไฟ ย่อมไม่หยั่งลงในนิพพานธาตุ(ธาตุที่สูญสิ้นนิหมตตัวตน)

ดวงดาวทั้งหลาย แม้ดวงอาทิตย์ย่อมไม่ปรากฏ ความมืดก็ไม่มีในนิพพานธาตุ

เมื่อใดพราหมณ์(นักบวชในลัทธิหนึ่งของอินเดีย)ชื่อว่า เป็นมุนี(ผู้มีปัญญารู้แจ้งเข้าถึงธรรม)

เพราะรู้แจ้งแล้วด้วยตนเอง เมื่อนั้นพราหมณ์ย่อมหลุดพ้นจากรูปและอรูปรูป จากสุขและทุกข์ทั้งปวง”

แล้วทรงแต่งตั้งพระพาทิยทวารุจิริยะเถระ **ด้วยการยกย่องให้เป็นภิกษุที่เลิศกว่าภิกษุทั้งหลาย** ในด้านการตรัสรู้ได้ฉับพลัน เพราะเพียงแค่นี้ได้ฟังธรรมบทเดียวเท่านั้น แล้วตรัสเตือนภิกษุทั้งหลายว่า

“คาถาแม่ตั้ง ๑,๐๐๐ บท ถ้าประกอบด้วยบทที่แสดงความฉิบหาย **ไม่เป็นประโยชน์แล้วไซ้** รัตติกาลบทเดียว ที่ฟังแล้วเกิดความสงบระงับได้ **ย่อมประเสริฐกว่า”**

● **นวมพุทธ**

พุทธ ๑๑ ส.ค.๒๕๔๗

(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๕ ข้อ ๔๗)

พระไตรปิฎกเล่ม ๓๓ ข้อ ๑๒๖

อรรถกถาแปลเล่ม ๗๒ หน้า ๒๗๔)

รายงาน

จาก

พุทธสถาน

สันติอโศก

ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗

“สันติอโศกเปลี่ยนไป” เนื่องจากช่วงนี้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสถานที่ยกใหญ่ คือ เทปูนปูกระเบื้องใหม่บริเวณศาลาฟังธรรมโรงครัว และทาสีศาลาฟังธรรมใหม่และย้ายโรงครัวไปอยู่ที่ชมรมหน้าสันติอโศกและร้านก๋วยเตี๋ยวชั่วคราว แต่พอย้ายไปแล้วก็เกิดแนวคิดว่าจะย้ายออกไปถาวรเลย ศาลาฟังธรรมจะได้กว้างขวางขึ้น เสียงรบกวนเวลาฟังธรรมก็จะไม่มี และถูกต้องตามหลักธรรมวินัยด้วยเป็นต้น ซึ่งหลายคนที่ต้องทำใจ ทำใจตรงที่ต้องเปลี่ยนความเคยชินใหม่

และได้ลดความติดยึดของตัวเอง ฯลฯ “สิ่งใดเกิดขึ้นสิ่งนั้นดีเสมอ” ก็ตรงนี้แหละ

เหตุการณ์ผ่านมา

พ.ศ.๑.ร.สัมมาสิกขาและ ม.วช.จัดกิจกรรมวันไหว้ครู โดยมีพ่อท่านเทศน์ให้โอวาทปิดท้ายด้วย -กิจนิมนต์เนื่องในการทำบุญคล้ายวันเกิด คุณแห้ว ใจดาว และ คุณทิพัลย์ ณ ศาลาร่วมน้ำใจ รามอินทรา กม.๗ กทม. มีสมณะร่วมงาน ๓ รูป โดย สมณะพะพะพุทธ จันทเสฏฐโฐ เป็นองค์แสดงธรรม

พ.ศ.๑-ศ.๒ เครือข่ายชาวอโศก จำนวน ๑๐๔ คนโดยการประสานของ ต.อ. เข้าร่วมฟังการเสนอผลงานและการประชุมวิชาการเรื่องมาตรฐาน

และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์น้ำหมักชีวภาพ เพื่อบริโภค โดย สนง.พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ(สวทช.)ร่วมกับ สนง.คณะกรรมการอาหารและยา(อย.) ณ ห้องนันทรี โรงแรมที.เค.พาเลส ถนนแจ้งวัฒนะ หลักสี่ กรุงเทพฯ มีนักวิชาการและผู้สนใจเข้าร่วมฟัง ประมาณ ๔๐๐ คน

ศ.๒ ทีมแสงสีเสียงปฐมมโศกมาถ่ายทำภาพพื่อท่านเพื่อประกอบภาพยนตร์สารคดีการลากเรือ ซึ่งจะทำให้ใหม่ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

อา.๔ ประชุมกสิกรรมไร้สารพิษ เครือข่าย สันติอโศก เพื่อแก้ปัญหาผักไร้สารพิษขาดแคลน เพื่อให้ได้ผักผลไม้ไร้สารพิษจริงๆมาจำหน่าย (พื่อท่านให้ปิดร้านกูดินฟ้า หน้าสันติอโศกชั่วคราว เพื่อไปติดตามว่าผักผลไม้ที่เกษตรกรนำมาส่งที่กูดินฟ้านั้นไร้สารพิษจริงๆ หรือแค่ปลอดสารพิษก็ไม่เอา)

อา.๔-พ.๗ น.ร.สส.สอ.ชั้น ม.๒ เดินทางไปเรียนนอกสถานที่และทำกระบวนการกลุ่ม ที่ชุมชนวังสวนฟ้า จ.สระแก้ว

จ.๕ เวลาทุ่มครึ่ง พื่อท่านสอนวิชา “พุทธชีวศิลป์” ครั้งแรก ให้แก่นิสิต ม.วช. วิชาเขตสันติอโศก

อ.๖ ประชุมเรื่องการทำกสิกรรมไร้สารพิษที่คลอง ๑๓ ซึ่งมีเนื้อที่ ๕๐ ไร่ เพื่อชาวสันติอโศก

จะได้ฟังตัวเองให้ได้ในเรื่องพืชผักไร้สารพิษ

อ.๖-ส.๑๐ งานอบรมหลักสูตรสัจธรรมชีวิต รุ่นที่ ๑ มีผู้มาอบรมจำนวน ๔๕ คน

พ.๔ ประชุมพิเศษ คนวัดทั้งหมด เรื่องการย้ายโรงครัว เพื่อเตรียมปรับพื้นที่ปุกระเบื้อง ศาลาฟังธรรมและโรงครัวใหม่ สรุปลย้ายโรงครัว ไปอยู่ที่ ชมร.หน้าสันติอโศก

ส.๑๐ น.ร. ร.ร.นวมินทรราชูทิศ จำนวน ๓๐ คน มาศึกษาเรียนรู้งานชุมชนตลอดวัน

-ประชุมกลุ่มชลบุรี จ.ชลบุรี นำโดย สมณะชนะพี ชิตมาโร

ส.๑๐-พฤ.๑๕ ทีมงานทำสื่อสันติอศกจำนวน ๖ คน นำโดย สมณะกล้าตาย ปฟโล ไปร่วมงานอบรมเชิงปฏิบัติการ“สื่อบุญนิยม” ครั้งที่ ๒ ณ ปฐมอศก เพื่อเรียนรู้การผลิตสื่อต่างๆ ตั้งแต่พื้นฐานไปจนครบวงจร โดยอาจารย์สุทธิพร สุทัศน์ ณ อยุธยา มาเป็นวิทยากรให้

พ.๑๔ เริ่มปรับปรุงพื้นที่เทพูน-ปุกระเบื้องใหม่บริเวณศาลาพิธีธรรมและโรงครัว กิจกรรมทำวัตรและฉันภัตตาหารย้ายไปอยู่ที่ลานหินนั่งข้างศาลาพระวิหารชั่วคราว

-ทีมสื่อ วิดีโอ สันติฯถ่ายทำสารคดีเกี่ยวกับชีวิต น.ร.สส.สอ.

พฤ.๑๕,ส.๑๗,อา.๑๘ สมณะแก่นเมือง เกตุมาลโก,สมณะหนึ่งติ สุธัญโญ และชุมชนวังสวนฟ้า ไปประเมินผู้ผ่านการอบรมผู้นำ ที่ อ.เมือง, อ.อรัญประเทศ และ อ.วังน้ำเย็น จ.สระแก้ว

ส.๑๗ ประชุมกลุ่มจันทอศก จ.จันทบุรี นำโดย สมณะฝุ่นฟ้า อัครชโย

-กิจนิมนต์ทำบุญบ้าน คุณเต็มสิริ นาคธน-สุกาญจน์ ที่ ช.วัดหลวงพ่อดิ บางนา-ตราด สมณะ ๔ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป นำโดย สมณะเมืองแก้ว ดิสสวโร

ส.๑๗-อา.๑๘ งานคืนสู่เหย้า เข้าคืนร้าง น.ศ.ปธ. ครั้งที่ ๑ มีผู้มาร่วมงานทั้งหมด ๑๕๕ คน

อา.๑๘ คณะครูพุทธธรรม ประชุมหารือเรื่อง

การจัดงาน“คืนสู่เหย้าชาวพุทธธรรม” กำหนดเป็นวัน ส.๑๓-อา.๑๔ พ.ย.นี้

ส.๒๔ สมณะเมืองแก้ว และสมณะเพาะพุทธ ไปร่วมงานการแสดงศิลปะ ชื่องาน“ถนนสายอุดมการณ์” ที่อนุสรณ์สถาน สี่แยกคอกวัว

จ.๒๖ ประชุม ๘ พาณิชย์บุญนิยม -พ่อท่านพบนิลิต ม.วช.

จ.๒๖-พ.๒๘ งาน“เปิดโลกธรรมะ” ครั้งที่ ๒ จัดโดย น.ศ.รามบุษบาธรรม นิมนต์สมณะไปตอบปัญหาแก่นักศึกษาและผู้สนใจ วันละ ๕ รูป ตลอด ๓ วัน

จ.๒๖,อ.๒๗,พฤ.๒๙ น.ร.สส.สอ.สอปกกลาง ภาคประจำปีการศึกษาที่ ๑/๒๕๔๗

พ.๒๘ สมณะสิกขมาตุและคนวัดส่วนหนึ่งไปร่วมงานฌาปนกิจศพ โยมแม่ของสมณะชาติติน ชัญญู ที่วัดสามัคคีสโมสร อ.ขามทะเลสอ จ.นครราชสีมา

ศ.๓๐ กิจนิมนต์ทำบุญบ้านและเนื่องในวันคล้ายวันเกิด คุณแก้วแก้วแสง ที่ ช.ลาดพร้าว ๑๐๑ สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะชาบซึ้ง ลีริเตโช

ส.๓๑ ภาคค่ำ มีรายการเวียนธรรม เนื่องในวันอาสาฬหบูชา

บ๊อติตสุดท้าย

“ถึงแม้เงินตราจะไหลมาดั่งน้ำฝน

ความองคาของคนเกินทมิไม่

กามฉิสัยทั้งกลางมีความสุขวิงงๆน้อย

เต็มไปด้ฉวิงความทุก์สารพัด

รู้ชัดอย่างนี้แล้ว สภาของตถาคต

ป้อมไม้เงินดีในกามารมณ แม่ก็เป็นภิกษ

นากแต่เงินดีในทางสันกิเลสตัณหา”

พุทธพจน์

สมณะกล้าตาย ปฟโล

ปฐมอโศก

ประจำปีเสนากรกฏาคม ๒๕๕๗

สนามแม่เหล็กแห่งวิถีพุทธ การเซ็นกงล้อธรรมจักรยังคงหมุนขับเคลื่อนไปตลอด トラบที่โลกนี้มีผู้มึฐลีในดวงตาน้อยยังมีอยู่ เราผู้เป็นธรรมทายาทยังคงทำหน้าที่นี้ต่อไป เพื่อประโยชน์สุขแก่มวลชนเป็นอันมาก

ผู้แะมาเยี่ยมเยียนสนทนาแลกเปลี่ยน

ศ.๒ คณะสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเพชรบุรี เขต ๑ เยี่ยมชม ๙๐ คน

จ.๕ คณะนักศึกษาชาวอเมริกันรวม ๑๖ คน มาศึกษาวัฒนธรรมไทยและความเป็นอยู่ของชุมชนพึ่งตนเอง บ่ายได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนการศึกษาระหว่างนักศึกษาชาวอเมริกันกับ สส.ฐ. ในหัวข้อ การฟัง,การพูด,การเขียน,การอ่าน ให้ถูกต้อง นับเป็นรายการที่มีสาระเป็นประโยชน์และสนุกมาก เขาจากไปด้วยความชื่นชม

ศ.๑๖ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีจ.เพชรบุรี จำนวน ๑๔ คน ศึกษาดูงานการผลิตสารชีวภาพทางการเกษตรใช้งานต่างๆ

ส.๑๗ เครือข่ายพุทธศาสนิกสัมพันธ์เพื่อสังคม (INEB) นำเยาวชนจากต่างประเทศจำนวน ๒๘ คน มาศึกษาดูงานชุมชนวิถีพุทธ

อ.๒๗ คุณสรณพงศ์ บัวโรย เกษตรจังหวัดสมุทรสงคราม นำเกษตรกร จำนวน ๗๕ คน มาศึกษาการทำปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ และเยี่ยมชุมชน

พ.๒๘ คณะอาจารย์จาก ร.ร.สายวิชิชาชีพ และ ร.ร.กุลสิริเทคโนโลยี นำนักศึกษาภาควิชาบริหารธุรกิจ จำนวน ๘๐ คน เยี่ยมชมชุมชนในวันเดียวกันต่อมาคณะครู-อาจารย์จาก ศูนย์บริการศึกษานอกโรงเรียนทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี นำนักศึกษามาเยี่ยมชม ๘๐ คน

อบรมเพื่อเข้าสู่บรรณผล

จ.๕-ศ.๙ อบรมพัฒนาคุณภาพชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงข้าราชการกรมศุลกากร ๖๐ คน

ส.๑๐-พ.๑๕ อบรมสื่อสารบุญนิยม ครั้งที่ ๒ ให้แก่เครือข่ายชาวอโศกทั้งหมด มีผู้เข้ารับการอบรม ๙๕ คน โดย อาจารย์สุทธิพร สุทัศน์ ณ อยุธยา ทีมงานเดิม หวังว่าการผลิตสื่อของชาวอโศกคงจะมีคุณภาพในการสร้างสรรค์สาระคุณค่าเพิ่มขึ้น เป็นสากลมากขึ้น รับคำตำหนิจากเพื่อนร่วมงานและผู้อื่นได้มากขึ้น ขออนุโมทนา กับคณะจัดงานทุกๆท่าน

อ.๑๓-พ.๑๔ ทีมพี่เลี้ยงของการอบรมจากปฐมอโศก เดินทางไปร่วมการสัมมนาเรื่อง“โครงการสร้างชีวิตใหม่ไร้อบายมุขสุขภาพดี”ที่สีมาอโศก

พ.๑๔-อา.๑๘ อบรมเกษตรกรกรหลักสูตรสังฆธรรมชีวิต จาก อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร จำนวน ๗๐ คน ทำได้ดี แม้เด่นไม่เป็นไร ดีเด่นได้ เด่นได้ดี ทวิมงคล โครงการ“กรุงไทยยุววานิช” มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนให้เยาวชนไทย มีโอกาสแสดงความสามารถ ในการคิดสร้างสรรค์เชิงธุรกิจ และมีประสบการณ์ในการทดลองประกอบการทางธุรกิจส่งเสริมการสร้างผู้ประกอบการคนรุ่นใหม่อย่างมีระบบเพื่อเป็นรากฐานที่มั่นคงของการพัฒนาเศรษฐกิจไทย อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน มี ร.ร.สงเข้าไป ๘๘๘ โรงเรียน ร.ร.สส.ฐ. ผ่านคัดเลือก๑ ใน ๑๐ ชื่อโครงการ“ปุ๋ย

อินทรี-ชีวภาพครบวงจร” ได้รางวัลอันดับที่ ๒ หัวข้อรางวัลที่ได้รับ “เพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม” พร้อมเงินมอบเป็นทุนการศึกษา สส.ฐ. ขออนุโมทนาคณะทำงานที่นำชื่อเสียงเกียรติคุณมาสู่สถาบันของชาวอโคก

สังสารทั้งหลาย มีตมพลิตพรากจากกันเป็นที่สุด

ศ.๑๖ นางแก้ว ไผ่เลี้ยง อายุ ๔๑ ปี เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งที่หน้า ๙ ไร่ เนื่องจากเป็นสมาชิกบ้านราชวุ่นรุ่งขึ้นจึงดำเนินการนำศพไปเผาปนกิจที่บ้านราชเมืองเรือ

ส.๑๗ คุณมานพ ทาญจริง อายุ ๕๕ ปี เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งที่หน้า ๙ ไร่ ๒๐ ก.ค. ประชุมเพลิงที่เมรุปฐมอโคก

-๑๖.๐๐น. นายยงยุทธ ดิยะไพรัช เลขานายกฯ ได้แวะชม“พลังงานทดแทนธรรมชาติ” โดยนายเฉลิม ใจเดียว สาธิตให้ดูเผาเศษพลาสติกให้ย่อยสลายมาเป็นน้ำมัน นำน้ำมันนั้นมาใส่เครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่ผลิตขึ้นมาใช้ในชุมชน ขั้นตอนในการทดลองปิดไฟจากสถานีจ่ายไฟปกติ แล้วเปิดทดลองเข้าไปแทน ผลออกมาประสบความสำเร็จ ท่านเลขาฯ กล่าวชื่นชมกับผลงานอันมหัศจรรย์นี้มาก ต้องยอมรับว่าเป็นนวัตกรรมใหม่ในประเทศไทย สาธู กับผลงานซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติอันใหญ่หลวง

พ.๒๔ หมุ่มสมณะ และ ลิกขมาตุ คนวัด เดินทางไปร่วมฌาปนกิจศพ โยมทอง สู่เวชพงษ์ อายุ ๘๔ปี ที่วัดสามัคคีสโมสร ต.โป่งแดง อ.ขามทะเลสอ จ.นครราชสีมา ซึ่งเป็นโยมแม่สมณะชาติดินชัยโย

ธรรมะอันไม่เสื่อม(เอปริหานิยธรรม)

-ทุกวันอังคารประชุมหมุ่มสมณะและลิกขมาตุ ลงปาติโมกข์ทุกวันพระใหญ่ ๑๔ หรือ ๑๕ คำของทุกเดือน

จ.๑๒ ประชุมชุมชน พ่อท่านเป็นประธาน โอวาทที่พ่อท่านให้คือความเจริญของงาน คือ หมูเราได้ลดกิเลส

ส.๓๑ ก.ค.-จ.๒ ส.ค. สถานสายใยสัมพันธ์ ๑๒ ปีพี่น้อง สส.ฐ.ครั้งที่ ๒ ณ ชุมชนปฐมอโคก ยินดีต้อนรับศิษย์เก่าด้วยความรัก ความอบอุ่น รออยู่

ลาเพราะสุขภาพ

๑๕ ปี แห่งการเอาภาระอบรมสั่งสอน น.ร. สส.ฐ.และรับผิดชอบงานด้านอื่นๆ สมณะเด่นตระวัน นรวีโร ประสบเวทนาอันแก่กล้า ไม่สะดวกในอัน จะประกอบกิจตามใจหวัง จึงขอเดินทางไปรักษา สุขภาพที่บ้านราชฯ ตามเนื้อเพลงที่ท่านสั่งลา ชาวปฐมอโคก

จะไม่กลับหลังกายยังสุขภาพไม่ดี จากปฐมฯคราวนี้ ไปสู่บ้านราชเมืองใหญ่ บอกลาแม่พ่อบอกลา ม.ต้น ม.ปลาย ไปจำพรรษาที่ใหม่ตั้งใจไปรักษาตัว อย่านำ สอสัยทำไม่ไปราชาณี จากไปคราวนี้ไม่มีสิ่งใดติดขัด คุ้นชองหม่อมบัว บอกกล่าวให้รู้กันทั่ว เตี่ยยมหา-ปวารณากำนับเป็นวัน ก็แค่ ๑๐๐ วันกว่าๆ ไม่นาน หรอกหนอ หลวงพ่อคงได้กลับมา อยู่กับให้ดีเกิดหนา อย่านำทำให้ครูหนักใจ ใครเล่ามาแทนที่ ใครเล่าจะมา ปลอบใจ คงจะมีสมณะรูปใหม่ เห็นใจทำหน้าที่แทนใน ฐานะตัวแทนชาวชุมชน และ น.ร.สส.ฐ.

ขอชื่นชมท่านเด่นตระวัน ที่ท่านได้ทำหน้าที่ของ สมณะครบสมบูรณ์ เป็นที่ซึ่งเคารพบูชากับชาวชุมชนทุก ๆคน ขอให้ท่านหายจากโรคาพยาธิโดยเร็วเกิด เพื่อมา ช่วยกันเป็นกงล้อธรรมะต่อไป

อโรตยา ปรมมาลาภา

ความไม่มีโรคเป็นลาภอันยิ่ง

พุทธสุภาษิต

อภิมลสารธรรมกร กุโธ

ศิระหอโศก

ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗

กสิกรแข็งขลัง เป็นกระดูกสันหลังของชาติไทยจะเรืองอำนาจเพราะไทยเป็นชาติกสิกรรมก่อนเข้าพรรษานี้เป็นฤดูเพาะปลูก ทำนา ของเกษตรกรไทย แต่ชาวโศกไม่เลี้ยงสัตว์ จึงเรียกว่า กสิกร ขณะนี้มีปัญหาสุขภาพกำลังชายตีคนเริ่มตื่นตัว มาซื้อไปใช้ไม่ขาดระยะ

กิจกรรม

พ.๑,๑๖,๑๗,๑๘ สมณะร่วมกันทบทวนปาติโมกข์

พ.๒,๑๖,๑๗ อบรมนักเรียน ม.ปลายจากบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ลาดพร้าว ที่ศูนย์ฝึกวังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา โดยส.ถ่องแท้ วินยธโร และส.เมฆฟ้า นภมิ่งคโธ

อา.๑๓ ส.ผืนฟ้า อนุตตโร ไปร่วมงานฌาปนกิจศพนางบุญยืน สถาพร (พี่สาวของญาติธรรม) อายุ ๓๕ ปี ที่ บ.ตะค่อม อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ

พ.๑๔ ส.ถ่องแท้ วินยธโร ร่วมงานอบรมที่ศรีโคตรบูรณโศก

จ.๑๓ สมณะ หลายรูป ร่วมงานฌาปนกิจศพนางแก้ว ไม้เลี้ยง ที่ราชธานีโศก

งานอบรมและอื่นๆ

อา.๔ กินข้าวป่า

จ.๕ ระดมกำลังไปทำกิจกรรมที่สวนพลาญหิน

ศ.๙-ศ.๑๖ ทีมงานสื่อสาระไปฝึกอบรมที่ปฐมโศกนำโดยส.หินกลั่น ปาสาณเลโฮ

อา.๑๑ น.ส.เคียงดิน ชาตบุญนิยม และคณะมาให้ความรู้เรื่องการทำแชมพูไร้สารพิษ แก่ชาวชุมชนและเครือข่าย

ศ.๑๖ ส.ตรงมั่น อุชฺจาโร และศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงไปร่วมงานคืนสู่เหย้าเข้าคืนรัง นศ.ปธ. ที่สันติโศก

ส.๑๗ ม.๑ ไปเก็บแดงโสมที่สวน อ.น้ำยี่น

อา.๒๐ รวมพลังกันดำนา

พ.๒๑-พ.๒๒ ส.ผืนฟ้า อนุตตโร และคณะไปเก็บข้อมูลที่ชุมชนต้นแบบตามแผน คคร.ที่โนนคำตือ อ.เบญจลักษณ์, บ.ตุ๋ อ.ราชสีห์, บ.หัวเสือ อ.ขุขันธ์, บ.ละลม อ.ภูสิงห์

ศ.๒๓-อา.๒๗ อบรมนักเรียน ร.ร.กันทรลักษณ์วิทยา ม. ปลาย ๑๔๐ คน

พ.๒๓-อา.๑ อบรมนักเรียน ร.ร.กันทรลักษณ์วิทยา ม. ปลาย ๗๐ คน

ส.๒๔ ร่วมงานญาติธรรม สุวัฒน์ชัย สิงห์คำ (ผู้พิพากษาเชียง) ฟังพ่อท่านแสดงธรรม เรื่อง... ทรัพย์แท้ของมนุษย์ ที่ราชธานีโศก

อา.๒๕ พระอาคันตุกะสุวัฒน์ชัย สุทธิโก จำพรรษาที่ศิระหอโศก

พ.ศ.๒๔ กิจนิมนต์ที่ ร.ร.บ้านสามขา ต.สามขา อ.โพธาราย จ.ร้อยเอ็ด โดยส.ผืนฟ้า อนุตตโร และส.ชุ่มบุญ กิตติปาโล

ศ.๓๐ ประชุมกลุ่มร้อยเอ็ดอโคก โดยส.ถ่องแท้ วินยธโร ส.คิดถูก ทิฏฐชุกัมโม และส.ชุ่มบุญ กิตติปาโล ที่ชุมชนร้อยเอ็ดอโคก

-นักเรียนลัมมาลิกขา ม.ต้นเดินทางเข้า กรุงเทพฯ เพื่อร่วมเดินรณรงค์ดลห้ำเข้าพรรษา ที่สนามหลวง

ผู้ศึกษาฐาน

พ.ศ.๑ เกษตรกรจากบ้านชะยูง ต.ปราสาท อ.ห้วยทับทัน จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๒๔ คน

ส.๓ เจ้าหน้าที่เกษตรอำเภอเมือง จ.ฉะเชิงเทรา ศึกษาการทำเกษตรอินทรีย์ จำนวน ๑๐ คน

-นักศึกษาพร้อมคณะอาจารย์ รวม ๑๐๐ คน จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

อา.๔ เกษตรกร ๕๕ คน จาก อ.เกษตรวิสัย จ.ร้อยเอ็ด

พ.๗ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน จำนวน ๓๐ คน จาก อ.ไพรบึง จ.ศรีสะเกษ

พ.ศ.๘ สมาชิกกองทุนหมู่บ้าน ต.กฤษณา อ.ขุขันธ์ จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๓๐ คน

ส.๑๐ สมาชิกกองทุนหมู่บ้าน อ.เกษตรวิสัย จ.ร้อยเอ็ด จำนวน ๓๐ คน

-คณะครูจากโรงเรียนสัตยาสัย อ.เมือง จ.ลพบุรี จำนวน ๒๐ คน ศึกษาการจัดการศึกษาและการดำเนินงาน พักค้าง ๑ คืน

อ.๑๓,พ.๑๔,พ.ศ.๑๕ เกษตรกรจาก อ.โนนคูณ จ.ศรีสะเกษ มาดูงานวันละ ๒๐๐ คน

พ.ศ.๑๕ สมาชิกกองทุนหมู่บ้าน อ.อาจสามารถ จ.ร้อยเอ็ด จำนวน ๑๑๐ คน

ศ.๑๖ นักเรียนโรงเรียน กุญชร จำนวน ๘๐ คน

ส.๑๗ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทร์เกษม กรุงเทพฯ จำนวน ๘๐ คน

อา.๑๘ นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตร จ.อุบลราชธานี ระดับ ปวช. และ ปวส. จำนวน ๖๐ คน

อ.๒๐,พ.๒๑,พ.ศ.๒๒ เกษตรกรจาก อ.โนนคูณ จ.ศรีสะเกษ มาดูงานวันละ ๒๐๐ คน

พ.๒๑ คณะครูจากบุรีรัมย์ จำนวน ๓๐ คน

ศ.๒๓ เกษตรกรกลุ่มสตรีพัฒนาอาชีพ อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์ จำนวน ๔๕ คน

ส.๒๔ สมาชิกกองทุนหมู่บ้าน ต.ม่วง อ.มหาชนะชัย จ.ยโสธร จำนวน ๓๒ คน

อา.๒๕ ชมรมผู้สูงอายุ อ.บรบือ จ.มหาสารคาม จำนวน ๔๕ คน

อ.๒๗ สมาชิกกองทุนหมู่บ้าน ต.ห้วยสำราญ อ.ขุขันธ์ จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๔๕ คน

ศ.๓๐ การศึกษานอกโรงเรียน อ.ขุขันธ์ จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๔๕ คน

คติส่งท้าย

เป็นโอกาสดีในช่วงเข้าพรรษาเราจะได้เข้าวัด ฟังธรรมเยี่ยมเยียนสมณะ เพราะ

◆ **มิตฺรดี** (กัลยาณมิตรโต)

◆ **สหายดี** (กัลยาณสหาย)

◆ **สังคมสิ่งแวดล้อมดี** (กัลยาณสัมปวงโค)

คือทั้งสี่ของพรหมจรรย์ (จากพระไตรปิฎก

เล่ม ๑๙ ข้อ ๕)

 สมณะอันพา **สุชาติโก**

ศาลือโคก

ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗

ในช่วงนี้ก็ทำงานกันไปตามเหตุปัจจัย มีการประชุมกันเนื่องนิตย์วันจันทร์ประชุมตรวจศีลวันอังคารประชุมนิสิตสัมพันธ์มาลิกขาลัยวังชีวิต วันพุธประชุมครู วันพฤหัสบดีสอนธรรมะบนกระดาน วันศุกร์เป็นวันเรียนของนิสิต ม.วช. อาจจะมีว่างอยู่ ๒ วัน แต่อาจจะมีการประชุมเร่งด่วนหรือเฉพาะกิจ จึงจะเรียกประชุมกัน เพื่อความเข้าใจในการทำงานและอยู่ร่วมกันด้วยความสงบอบอุ่น

เหตุการณ์ประจำวัน

พ.ศ.๑๖,๑๗,๑๘ สมณะและพระอาคันตุกะ ลงอุโบสถทบทวนพระปาติโมกข์ และประชุมอภิธานิยธรรม

ศ.๒ ชาวชุมชนจัดสินค้าไปแสดงในวันเปิดที่ว่าการอำเภอไพศาลี (อาคารสร้างใหม่)

ศ.๙ ชาวชุมชนไปทำอาหารมังสวิรัตด้วยผักไร้สารพิษ เลี้ยงผู้มาร่วมงานสี่ส้านำอาหารวัฒนธรรมลุ่มน้ำเจ้าพระยา ซึ่งจัดโดยสำนักงานวัฒนธรรม จ.นครสวรรค์

ศ.๙,๑๖ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร พาทีมงานมีทั้งชาวชุมชน นิสิต ม.วช. และ สส.ศ.ไปศึกษาการใช้สื่อและการโฆษณาที่ปทุมโคก และไปศึกษานอกสถานที่ต่อที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำของ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง ที่ จ.กาญจนบุรี ทีมงานนี้รวม ๑๑ คน (หมายเหตุ สมณะชินธโร ไปแสดงธรรมที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำในเดือนนี้ รวม ๕ ครั้ง)

จ.๑๒-๑๓ สมณะมีอมัน ปุรณโกโร พานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ ที่สวนของคุณไม้ผล “เพชรผาภูมิ” บ้านมอสมบูรณ ต.วังทอง

อ.เมือง จ.กำแพงเพชร

ส.๑๗ ศูนย์สุขภาพชุมชนวัดช่องคีรีศรีสิทธิวาราม อ.เมือง จ.นครสวรรค์ จำนวน ๓๗ คน มาฝึกทำงาน ฟังธรรม และเรียนรู้วิถีชีวิตชาวชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก

จ.๑๙-๑.๒๐ สมณะชินธโร สมณะดวงดี ลีตัญญู และชาวชุมชนอีก ๒ คน ไปติดตามเยี่ยมเยือน หมู่บ้านชุมชนต้นแบบของศูนย์ฝึกอบรมศาลือโคก ที่บ้านทุ่งหก ต.วรแก้ว อ.ห้างฉัตร จ.ลำปาง

อ.๒๐ น.ร.บ้านโคกสามัคคี อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ จำนวน ๓๐ คน มาดูฐานงาน วิถีชีวิตชาวชุมชนพึ่งตนเองศาลือโคก และมาฝึกทักษะวิชาชีพทำน้ำยาล้างจาน แชมพูสระผม และการทำปุ๋ยหมักอีกในวันพฤหัสบดีที่ ๒๒ ก.ค.

อา.๒๕ ประชุมคณะกรรมการวิทยุชุมชนไพศาลีสัมพันธ์ สมณะชินธโร เป็นที่ปรึกษา

อา.๒๕-ศ.๓๐ เปิดค่ายอบรม สส.ศ. “เคียงเราเพื่อเอามิตร” เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จริตนิสัยซึ่งกันและกัน มีความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจกัน มีน้ำใจ ช่วยเหลือเกื้อกูลกันเพิ่มขึ้น

พ.ศ.๒๙ สมณะเน้นแก่น พลานิกโก สมณะก้อนหิน โชติปาสาณ สมณะมีอมัน ปุรณโกโร เดินทางไปร่วมสังฆกรรมที่ภูผาพาน้ำ เชียงใหม่ และกลับในวันที่ ๓๑ ก.ค.

ส.๓๑ วันอาสาฬหบูชา มีรายการทำวัตรเช้าแสดงธรรมก่อนฉันและภาคค่ำ มีการทำวัตรเย็นเป็นกรณีพิเศษ สมณะชินธโร เป็นผู้แสดงธรรม

ปิดที่สุดท้าย

การกล้ารับความจริงเป็นคุณสมบัติหนึ่งของการเป็น“ผู้นำ”

 สมณะเน้นแก่น พลานิกโก

สืมาอโศก

ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗

ชาวชุมชนสืมาอโศก เริ่มกลับสู่ทางเกวียนสายเก่า หลังจากที่พักท่านได้มาแสดงธรรมในงานวันกิจกรรมกฐินฟ้า (๑๖ ก.ค.) พื่อท่านเน้นย้ำอย่างจริงจังเรื่องผักไร้สารพิษซึ่งชาวอโศกจะต้องทำให้ได้ก่อน โดยหันมานิยมกินผักพื้นบ้าน ผักป่า ในพื้นที่มาทำอาหาร ซึ่งเป็นผักไร้สารพิษ ๑๐๐ % และสร้างค่านิยมปลูกผักอายุยาว เป็นผักยืนต้น ไม่ต้องเห็นดเห็นน้อยปลูกกันบ่อย ช้ำซาก ปลูกครั้งเดียวกินได้หลายปี เช่น ขุนศึก ขุนหล้า ผักติ้ว ผักหวาน บ้านและป่า แคบ้าน ลิ่นฟ้า ตำลึง ฟักข้าว สลัด ฯลฯ

แม้แต่ที่ร้านอาหารมังสวิรัต หน้า ม.ราชภัฏ พวกเราก็ใช้ผักพื้นบ้านในการปรุงอาหารจำหน่าย ลูกค้าก็ชอบรับมาอุดหนุนกันดี

สำหรับการเข้าพรรษาปีนี้ชุมชน และนักศึกษา ม.วช. นักเรียนสัมมาสิกขา มีความพร้อมเพรียงกันตั้งตบะพรรษา เพื่อปราบกิเลส ที่เป็นลักษณะของตนเอง ออกพรรษาแล้วจะดูผลอีกครั้งว่าใครมันคงดีหรือตบะแตก

เหตุการณ์ประจำเดือนนี้

พ.๑ คุณโบชจี้ เป็นตัวแทนชาวสืมาอโศก ไปอบรมเกี่ยวกับ จุลินทรีย์ เพื่อสุขภาพ

ศ.๒ ส.ตินไท ธาณีย คุณหินเรือง และนักเรียน ม.ปลายไปร่วมอบรมที่ศูนย์วังน้ำเขียว ซึ่งมาจากโรงเรียนบดินทรเดชา กทม.

ส.๓ บ่ายสมณะร่วมประชุมกับสิกขมาตุ ที่ ศาลาฝ่ายหญิง

-เย็นประชุมร้านมังสวิรัติสืมาอโศก (มร.ส.) และคณะกรรมการชุมชนฯ

อา.๔ บ่ายประชุม ครู เวลาเย็นประชุม นักเรียนเพื่องานอบรม

จ.๕-ศ.๙ อบรมเยาวชนคนสร้างชาติ ครั้งที่ ๙ จากโรงเรียนโซคชัยพรหมบุตรบริหาร อ.โซคชัย จ.นครราชสีมา ชั้น ป.๔ จำนวน ๑๒๐ คน คณะครู ๘ คน

พ.๗ นักศึกษา ม.ราชภัฏ นครราชสีมา

คณะเศรษฐศาสตร์ ปี ๒-๓ จำนวน ๖๕ คน อาจารย์ ๔ คน มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชน ครูฟ้าปल्लीม คุณภูพานิน ฝ่ายต้อนรับ สมณะธาตุดิน แสดงธรรม

ส.๑๐-พ.๑๔ อบรมเยาวชนคนสร้างชาติ ครั้งที่ ๑๐ จากโรงเรียนโซคชัยพรหมบุตรบริหาร ระดับ ชั้น ป.๕ จำนวน ๑๓๐ คน ครู ๙ คน

ส.๑๐ ส.ตินไท คุณหินเรือง คุณฟ้าปल्लीม และ

นักเรียน ๕ คน ไปร่วมสัมมนา อบรมการทำสื่อซีดี ที่ปฐมอโคก

อ.๑๓ คณะกสิกรรมไร่สารพิษ ๓๕ คน มาประชุมสารวัตรสุขภาพ ณ ฐานแปรรูป

พ.๑๕- ค.๑๖ งานนวัตกรรมกูดินฟ้าประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน ตอนเย็นมีรายการเอื้อไออุ่นจากพ่อท่าน และแสดงธรรมก่อนฉันวันรุ่งขึ้น

ส.๑๗-อา.๑๘ ลิกขมาตุผลดี และลิกขมาตุนวลน้อม ไปร่วมงาน คีนสุเหย่า เข้าคีนรัง นค.ปธ. ที่สันตือโคก

อา.๑๘ ประชุม ๓ ชุมชน (สีมา จนดี เกื้อกุล)

จ.๑๙ สม.ผลดี กรักน้ำเพชร ไปร่วมงานเข้าคอร์สสุขภาพ กับคณะสันตือโคก ที่ศูนย์อบรมอินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี

-ส.ดินไท ส.ธาตุดิน และนักเรียนฝ่ายชายบางส่วนไปตอกลงมะขามเทศ ที่ อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี

พ.๒๑-อา.๒๕ เปิดอบรมหลักสูตรสร้างผู้นำมาจาก อ.โนนดินแดง จ.บุรีรัมย์ จำนวน ๒๓ คน

พ.๒๒ อาจารย์๑ (สมณะบินบน) สมณะโพธิสิทธิ์ มาเยี่ยมสีมาอโคก ได้เข้าร่วมประชุมอภิธานิยธรรม กับหมู่สมณะสีมาอโคกด้วย

ศ.๒๓ น.ส.เหมือนพร และน.ส.ดาวตะวัน บรรยายเรื่องอาหารธาตุ ๔ ในระบบแพทย์แผนไทย

ส.๒๔ ส.สร้างไท ปลื้โต ส.ดินไท ธาณิโย ส.ร่มบุญ ฉัตตปุญญู และคณะ ทีมพี่เลี้ยงงาน

อบรม เด็กนักเรียน ไปเยี่ยมกลุ่มโฮมบุญ บ้านหนองแวง อ.บัวใหญ่ วันที่ทำการลงแขกกันดำนา ไร่สารพิษ “เบิกฟ้านาบุญ” ผู้มาร่วมดำเนินามีทั้ง สส. นายอำเภอ สาธารณสุข เจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส. และสมาชิกกลุ่ม บรรยากาศดีมาก ช่วงพักกลางวันกินข้าวที่กระท่อมกลางนา

-สม.นวลน้อมไปร่วมงานอบรม สร้างผู้นำที่ ศูนย์วังสวนฟ้า จ.สระแก้ว

-ส.พอจริง นำสัมมนา โรงเรียนในฝัน ของนักเรียนและครูสีมาอโคก

จ.๒๖ ส.ก้อนหิน ส.ธาตุดิน สม.นวลน้อม ไปช่วยตอบปัญหาที่ ม.รามคำแหง ซึ่งเป็นกิจกรรมของกลุ่มรามบุชาธรรม (๒๖ - ๒๘ ก.ค.)

พ.๒๘ สมณะและลิกขมาตุ ญาติธรรม ไปร่วมงานมาปนกิจศพ โยมแม่ทอง สุเวชพงษ์ ซึ่งเป็นโยมแม่ท่านชาติดิน ชาญโย ที่วัดสามัคคี บ้านโป่งแดง อ.ขามทะเลสอ

พ.๒๙-ศ.๓๑ นค. กลุ่มรามบุชาธรรม มาขอใช้สถานที่รับน้องใหม่ จำนวน ๒๔ คน

ส.๓๑ หมู่สมณะลงอุโบสถ ฟังสวดพระปาติโมกข์ วันอาสาฬหบูชา ภาคเย็นมีรายการเวียนธรรม จากสมณะ และลิกขมาตุ

อดีตก่อนจบ

ผู้ปฏิบัติธรรมจะมองเข้าหาตนเอง ส่วนผู้รู้ธรรมจะมองออกนอกตัวเอง

 สมณะสร้างไท ปลื้โต

ราชธานีอโคก

ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗

น้ำลดลง ชั้น๒ เอือนศูนย์บุญ เตียนี่สะอาด
หรรษา ห้องสมุดมีชาวอุบลมาช่วยดูแลสถานที่
รับประทานอาหารย้ายไปที่เอือนเพ็งกัน ปลาย
เดือนน้ำขึ้นอย่างรวดเร็ว

เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๑ สมณะและพระร่วมลงฟังพระปาติโมกข์
ที่โบสถ์น้ำ

ส.๓ ประชุมกรรมการชุมชนและชาวกลีกรรรม
- ประชุมนักเรียนม.ปลายในการดูแลโรงเรียน

อ.๖ พ่อท่านอบรมชาวบ้านราชา

อา.๑๘ ประชุมครูลัมมาลิกขาลัย

- นิสิตเข้าห้องเรียนเรื่องข้อปรับปรุงการ
ทำงาน

อ.๒๐ ประชุมครูลัมมาลิกขาลัย

พ.๒๑ ประชุมเตรียมรับงานบวชท่าน
ผู้พิพากษา สุวัฒน์ชัย สิงห์คำ

- ประชุมกรรมการชุมชน

อา.๒๕ งานบวชท่านผู้พิพากษา สุวัฒน์ชัย
สิงห์คำ มีผู้มาร่วมงานประมาณ ๑๐๐ คน

อบรม

จ.๕-ศ.๙ อบรมนักเรียนชั้นป.๖และม.๑
โรงเรียนเมืองอุบล จ.อุบลฯ จำนวน ๑๖๐ คน

ส.๑๐-พ.๑๕ นักเรียนที่มงานแสงสีเสียง
ไปเรียนการทำสื่อกที่ปฐมอโคก

พ.๑๕-จ.๑๙ อบรมนักเรียนโรงเรียนถ้ำแซ่
อ.ตระการพิชผล อุบลฯ ๘๐ คน

อ.๒๐-ส.๒๔ อบรมนักเรียนลัมมาลิกขาลัย
ชั้นม.๒และม.๓ เรื่องระเบียบวินัย มารยาทสังคม
ความประณีตประหยัด

ผู้มาเยือน

ศ.๒ มูลนิธิศุภนิมิตนำสมาชิก ๑๒๐ คน มา
ชมชุมชน

จ.๕ นักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลฯ ๘ คน

อ.๖ ครู-นักเรียนโรงเรียนชุมชนบ้านเซเป็ด
๔๐ คน

พ.๑๘ ชาวบ้าน ต. บ้านภูเหล็ก ๗๒ คน

พ.๑๕ ครู-นักเรียน โรงเรียนบ้านผักหนาม
อ.กุดชุม จ.ยโสธร ๗๒ คน

ศ.๑๖ กลุ่มพัฒนาอาชีพ อ.เลิงนกทา
จ.ยโสธร ๖๐ คน

พ.๒๒ กลุ่มพัฒนาอาชีพ อ.ขุนหาญ
จ.ศรีสะเกษ ๑๐๖ คน

อ.๒๗ คณะผู้บริหารจากโรงเรียน ในเขต
ต.หนองแห่น อ.กุดชุม จ.ยโสธร ๓๑ คน

พ. ๒๘ คณะครูอาสา ๓คน

ความลำบากสร้างความเจริญให้แก่มนุษย์

 สมณะฟ้าไท สมชาติโก

ภูผาฟ้า

ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗

ช่วงต้นเดือนนี้สมณะนวกะได้เดินทางมาร่วมเข้าคอร์สอบอุ่น และร่วมฟังพระปาติโมกข์ การมาเข้าคอร์สครั้งนี้ทำให้เกิดมีสมณานวกะและได้โคลงธรรมที่ว่า“ทำงานคนเดียวเก็บเกี่ยวอัฐตา ทำงานเป็นสภา ละอัฐตาตัวตน”

ช่วงเดือนนี้สมณะนวกะได้ร่วมกันปรับศาลา จงกรมให้เป็นโบสถ์ดิน ส่วนปลายเดือนนี้ก็ไปวัน อาสาพหุชา ซึ่งก็มีญาติธรรมจากเชียงใหม่ เชียงราย พะเยา ลำพูน แพร่ น่าน แม่ฮ่องสอน ชาวชุมชน คนวัด และนักเรียน สส.ภ.รวมประมาณ ๒๐๐ คน มาร่วมรายการเวียนธรรม นำโดยอาจารย์ ๑ สมณะ บินบน ถิรจิตโต

พฤ.๑-ส.๓ สมณะนวกะมาร่วมเข้าคอร์ส อบอุ่น ชาวชุมชนภูผาฟ้าไปแลกเปลี่ยนกับชาวหัวเลา

พฤ.๑,๑๖,๑๗,๑๘ สมณะร่วมฟังพระปาติโมกข์

ส.๓,๑๖.๔ สมณะบินบน ถิรจิตโต และปัจฉาฯ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

-ชาวชุมชนช่วยกันมุงหลังคาห้องน้ำที่ใกล้ ศาลาชาวนี

จ.๕ สมณะนวกะร่วมกันศึกษาพระไตรปิฎก เล่ม ๙

-สมณะ ๕ รูป นำโดยสมณะบินบน ถิรจิตโต

ประชุมกับคณะครู สส.ภ.

-ประชุมครูโรงเรียนภูผาฟ้าทุกวันจันทร์

อ.๖ คณะครู สส.ภ.มาเข้าคอร์สหมักจรรยา

อ.๖,๑๓,๒๐,๒๗ สมณะอภิธานิยธรรม

ศ.๙ สมณะเด็ดขาด จิตตสันโต และ สมณะ ลานบุญ วชิโร แสดงธรรมหน้าศพคุณแม่กองแก้ว บัวชุ่ม ญาติธรรมกลุ่มภูผาฟ้า น้ำ อายุ ๗๙ ปี เสียชีวิตด้วยโรคอัมพาต ที่บ้านร่มหลวง ต.แม่แฝก อ.สันทราย จ.เชียงใหม่

-สมณะลานบุญ และสมณะสุสุญญ สุญญโคโต ประชุม ชมร.ช.ม.

ส.๑๐ สมณะแก้วแก้ว สรณโย แสดงธรรม หน้าศพ คุณแม่กองแก้ว บัวชุ่ม ที่บ้านร่มหลวง

อา.๑๑ สมณะ ๑๓ รูป สามเณร ๑ รูป นำโดย สมณะบินบน ถิรจิตโต พร้อมด้วยคนวัด ชาว ชุมชน นักเรียน สส.ภ.ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ คุณแม่กองแก้ว บัวชุ่ม ที่สุสานบ้านร่มหลวง

จ.๑๙-ศ.๒๓ สมณะเด็ดขาด จิตตสันโต สมณะวิเชียร วิชโย ไปอบรมเยาวชนคนสร้างชาติ ระดับประถมและมัธยมต้น ๑๐๐ คน เด็กหลายคน ประทับใจ ตั้งใจจะกลับไปรับประทานอาหารมังสวิรัต และสมณะเล็กเล็ก จุลลคัมภีโร สมณะชูปดิน วิชานันโต ไปอบรมที่ อ.ขุนยวม จ.แม่ฮ่องสอน ในโครงการ คนดีศรีขุนยวม มีนักเรียน ๓ โรงเรียนขยายโอกาส ม.๑ ถึง ม.๓ รวม ๗๕ คน

ส.๓๑ ถอนโบสถ์เก่าที่ศาลาบรรพชน สวด สมมุติโบสถ์ใหม่ ณ ศาลาจงกรม

คติจากการเข้าคอร์สสมณะ

การนั่งอย่างทรงถน

ทำงานด้วยอาริยมรรค

รักพรหมจรรย์

ขยัน ขวนขวาย ด้วยใจที่เบิกบาน

 สมณะโพธิ์สิทธิ์ โพธิ์สิทธิ์

สังฆสถานทักษิณเวโศก จ.ตรัง ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗

คนน้อย งานมาก นี่คือภาพความเป็นจริงของชุมชนชาวโศกทุกแห่งในยุคปัจจุบันแต่จะอย่างไรได้ในเมื่อคนเขาจะมาเอาตัวอย่างจากเรา แต่ทว่าเราก็ยังมีตัวอย่างไม่ดีพอแล้วจะใจดำเล่นตัวกระนั้นหรือ?

คำตอบก็คือ คงจะไม่ได้ ฉะนั้น วิธีที่ดีที่สุดคือเราต้องเร่งเพิ่มอิทธิบาทของเรา เพื่อคนอื่นจะได้ไม่ออกหัก แม้ชุมชนเราอยู่กันไม่กี่คน และส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิง ประการสำคัญ แต่ละคนไม่เคยทำงานกิจกรรมมาก่อน ก็ต้องมาจับจอบ จับเสียม ลงไร่ ลงนา เพื่อปลูกพืชผัก ผลไม้ไว้ไว้สารพัดไว้ต้อนรับญาติพี่น้องของเราที่ทยอยมารับฟัง รับรู้วิถีชีวิตชาวโศกที่ได้แพร่กระจายไปหลายจังหวัดทางภาคใต้

พุทธพจน์ที่ว่า“เราไม่พัก เราไม่เพียร เราจึงข้ามโอฬาสงสารได้” เป็นเสมือนยาชูกำลังให้พวกเราฝ่าฟันไป แม้จะเหน็ดเหนื่อย เมื่อยล้า แต่ก็มีความสุขโดยไม่มีอะไรมาล่อเป็นอุปสรรค

เหตุการณ์ประจำเดือน

พ.ศ.๑-๑๖.๔ อบรมหลักสูตร “เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารศูนย์บริการถ่ายทอดเทคโนโลยี การเกษตรประจำตำบล” รุ่น ๒ ให้กับนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรระดับอำเภอในภาคใต้ จำนวน ๕๒ คน

พ.ศ.๘-๑๖.๑๑ อบรมหลักสูตร “เพิ่มประสิทธิภาพ” รุ่น ๓ ให้กับนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรระดับอำเภอในภาคใต้ ๙๑ คน

ส.๑๗-๑๖.๑๘ จัดงานทำบุญวันตายก่อนตาย แต่ แม่ใจแผ้ว อ่อนแก้ว (โยมแม่ของ สมณะเลื่อนฟ้า สัจจเปโม) มีลูกหลาน ญาติมิตรมาร่วมงานเต็มศาลา

ส.๒๔-๑๖.๒๕ สมณะดินดี ลั่นตจิตโต และ

สมณะเลื่อนฟ้า อรณชีโว ไปอบรมธรรมกู่ดินฟ้า ณ ธรรมชาตโศก อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร

ศ.๓๐-ส.๓๑ สมณะดินดี และสมณะเลื่อนฟ้า ไปอบรมค่ายสุขภาพ ๗ อ. ธรรมชาตโศก

ศ.๓๐ สมณะพอแล้ว สมาธิโต และสมณะดินทอง นครวโร ไปอบรมโครงการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน ของสำนักงานส่งเสริมการเกษตร อ.ย่านตาขาว จ.ตรัง มีเกษตรกรเข้าร่วม ๕๐ คน

-สมณะนครวโร และญาติโยมชาวชุมชนไปเยี่ยมหน้าของ คุณศีลตะวัน ที่ อ.นาโยง จ.ตรัง

ส.๓๑ สมณะเวียนธรรมวันอาสาฬหบูชา ส่วนญาติโยมตั้งบะพรรษาเข้าพรรษา

ประชุมอธิษฐานธรรม

พ.ศ.๑,ศ.๑๖ สมณะลงโบสถ์สวดปาติโมกข์

-ทุกวันอังคาร สมณะลงประชุมอธิษฐานธรรม

๑๖.๒๔ ประชุมชาวชุมชนทักษิณเวโศก

๑.๖,๑๓,๒๐,๒๗ ตรวจศีลชาวชุมชนและคนวัด

ตั้งแต่วันที่ ๑๔ เป็นต้นมา มีการทำวัตรสวดมนต์ นั่งสมาธิ และเรียนธรรมะก่อนนอน ทุกวันไม่มีวันหยุด (เว้นมีกิจกรรมเร่งด่วน)

ข้อติดก่อนจบ

“คนหนุ่มสาวหากปราศจากความเพียรเสียแล้ว แสดงว่าใกล้จะหมดอายุ

คนแก่เฒ่า หากมีความเพียรสม่ำเสมอ

นับแสดงว่า เขายังหนุ่ม ยังสาวอยู่เสมอ”

๑๓สมณะดิน๓๑๑ นคร๑๖

สังวสสถานหินผาฟ้าน้ำ จ.ชัยภูมิ ประจำปีเถื่อนกรกฎาคม ๒๕๕๗

ย่างเข้าฤดูฝนเทศกาลเข้าพรรษา ชาวชุมชนหินผาฟ้าน้ำและชุมชนเครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษ ได้ร่วมแรงรวมใจกันดำนาปลูกข้าวไว้กินกันเอง เวลาที่เหลือปลูกผักไร้สารพิษไปรณรงคังดเหล่าเข้าพรรษาที่สนามหลวง และปฏิสันถารต้อนรับแขกผู้มาเยี่ยมเยือน

เหตุการณ์สำคัญ

พ.๑ กลุ่มสหกรณ์ลุ่มน้ำชี ๕๐ คน มาศึกษาปัญหาชีวิตภาพ

ศ.๒ สัมมนาเกษตรไร้สารพิษ เชิญชวนชาวชุมชนไปออกร้านประกวดอาหาร(โดยเฉพาะส้มตำ)ที่ศาลากลาง จ.ชัยภูมิ

-สมณะนิกนบ ฉันทโส ไปร่วมอบรม “โครงการผู้ถูกคุมประพฤติ”ทำงานบริการสังคม(แบบกลุ่ม) ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๗ ประมาณ ๑๕๙ คนที่ชุมชนดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี

-สมณะ ๓ รูป(สมณะโสรัจโจ,ฉันทโส,สุนทโร)ไปร่วมงานอบรม“เยาวชนคนสร้างชาติ” จาก ๑๐ โรงเรียน จำนวน ๑๔๖ คน ครู ๒๐ คน ที่ศูนย์ฝึกแก่นอโคก จ.ขอนแก่น

ส.๓ คณะครูและนักเรียน ร.ร.โนนหัวอ.หนองเรือ จ.ขอนแก่น ๕๐ คน มาศึกษาดูงาน ร.ร.วิถิพุทธ

-นักศึกษาพยาบาลจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จ.ขอนแก่น ๕๐ คน มาศึกษาดูงาน “ต่อต้านยาเสพติด” (๓-๕ ก.ค.๕๗)

-สมณะนิกนบ ไปร่วมงานวันคล้ายวันครบรอบ ๙๐ ปี ของหลวงปู่สงกา อมโล(สมณะแจ้งจริงอมโล)ที่ สว น ฐ ร ร ม เล ย ลั ด (เลไลย์อโคก)

บ้านทาติดเอื้อง อ.วังสะพุง จ.เลย (๓-๕ ก.ค.๕๗) และร่วมประชุมกลุ่มญาติธรรมเลไลย์อโคก

จ.๕ สมณะ ๒ รูป (สมณะโสรัจโจ, สุนทโร) พร้อมคณะญาติธรรมเดินทางไปดูที่ดินซึ่งผู้มีจิตศรัทธายกให้เป็นส่วนกลาง ที่ จ.ขอนแก่น

อ.๖ นายหินชนวน อโคกตระกูล จากกองทุนฟื้นฟูล้มชชชชชชช จ.ชัยภูมิ มาร่วมประชุมกับชาวชุมชน เกี่ยวกับการจัดงบประมาณนำคนมาอบรม

-คุณพ่อสมเกียรติ และ คุณแม่อภัย จากแก่นอโคก มาร่วมปฏิบัติธรรมและมาพักอยู่กับชาวชุมชน

พ.๗ สมณะดงดิน สุนทโร ไปกิจนิมนต์ที่ จ.มหาสารคาม

พ.๘ คณะครู นักเรียน อบต. สารวัตร์ก้านัน จาก อ.หนองเรือ จ.ขอนแก่น มาเยี่ยมชมชุมชน

ศ.๙ คณะครู คึกษานิเทศก์ สพท.เขต ๕ จ.ขอนแก่น จำนวน ๒๕ คน มาศึกษาดูงาน ร.ร.วิถิพุทธ ที่ชุมชน

-ประชุมใหญ่สามัญ กรรมการ สหกรณ์จังหวัดชัยภูมิ ร่วมกับกรรมการสหกรณ์ภูดินหินผาฟ้าน้ำ

ส.๑๐ ครูแผนผา และนักเรียนลัมมาลิกขากลุ่มหนึ่งไปอบรมการตัดต่อภาพวิดีโอที่ปฐมอโคก

-สมณะนิกนบ ไปแสดงธรรมอบรมเจ้าหน้าที่เกษตรเขต ๕ จ.สงขลา และ จังหวัดใกล้เคียงในภาคใต้ที่ทักษิณฯ

จ.๑๒ ชาวชุมชนและนักเรียนร่วมกันดำนา รวมเสร็จไปแล้วครึ่งหนึ่งประมาณ ๒๕ ไร่

พ.๑๔ อบรมเยาวชน จาก ร.ร.กาญจนภิเษก ๑๒๕ คน (๑๔-๑๖ ก.ค.๕๗)

-สมณะนิกนบ ไปร่วมอบรมผู้ถูกคุมประพฤติ และเจ้าหน้าที่ประมาณ ๒๐๒ คน ที่ชุมชน

ดินหนองแดนเหนือ อุดรธานี

ศ.๑๖ ชาวชุมชนและชุมชนเครือข่าย ไปร่วมประชุมสัมมนา ที่สีมอโคก(๑๕-๑๗ ก.ค.๕๗)

-สมณะนิกนบ ไปร่วมอบรมผู้ถูกคุมประพฤติเจ้าหน้าที่ และกลุ่มฟื้นฟูหลังจากติดยาเสพติดรวม ๒๑๔ คน ที่ชุมชนดินหนองแดนเหนือ

ส.๑๗ สมณะนิกนบ ไปร่วมงานอบรมเกษตรกร จากบ้านทัยขอน บ้านปากทรง อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร ๖๐ คน ในงานอบรมลัทธิธรรมชีวิต ที่ปฐมอโคก(๑๔-๑๕ ก.ค.๕๗) และไปร่วมงานคืนสู่เหย้า นศ.ปธ. ที่สันติอโคก (๑๖-๑๘ ก.ค. ๕๗)

อา.๑๘ สมณะ ๔ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป ไปร่วมงานบุญที่บ้าน คุณแม่ณรงค์ชัย จันดาเข้า ที่บ้านทุ่งโพธิ์ อ.เมือง จ.อุดรธานี

-สมณะ ๒ รูป(สมณะโสรัจโจ,สิงคีวัฒน์) พระอาคันตุกะ ๑ รูป(พระสุภานัต) เดินจาริก จาก จ.อุดรธานี มาเข้าพรรษาที่หินผาฟ้า น้ำ (๑๘-๒๘ ก.ค. ๕๗)

จ.๑๙ สมณะนิกนบ ไปอบรมเกษตรกรพันธุ์ใหม่ที่สวนสาบฝัน จ.อำนาจเจริญ(๑๖-๒๐ ก.ค.๕๗) และไปร่วมอบรมคณะครูอาจารย์จากสำนักงานพื้นที่การศึกษาเขต ๓ จ.ร้อยเอ็ด เรื่องการทำปุ๋ยชีวภาพ จาก ร.ร.ประมาณ ๒๓๕ คน ที่ศูนย์ฝึก ร้อยเอ็ดอโคก(๑๙-๒๑ ก.ค.๕๗)

พ.๒๑ สมณะนิกนบ ไปร่วมอบรมเยาวชนจาก ร.ร.บ้านวังดินสอ อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี

ที่ศูนย์ฝึกบูรพาอโคก จำนวน ๙๕ คน ระดับ ม.๑-ม.๓ (๒๑-๒๕ ก.ค.๕๗)

พ.๒๒ ประชุมชาวชุมชนเรื่องการจัดอบรม สัมมนาคนจน จากงบประมาณกองทุนฟื้นฟูสังคม จ.ชัยภูมิ

ศ.๒๓ คณะ กตง.มาตรวจเยี่ยมให้คำปรึกษา ร.ร.สัมมาสิกขา

จ.๒๖ สมณะนิกนบ ไปอบรมผู้นำกลีกร ที่ ศูนย์ฝึกวังสวนฟ้า จ.สระแก้ว ประมาณ ๖๐ คน (๒๓-๒๗ ก.ค.๕๗)

พ.๒๘ สมณะนิกนบ ไปร่วมตอบปัญหา นักศึกษาที่ม.รามคำแหง เนื่องในงานรับเพื่อนใหม่ กลุ่มรามบุชาธรรม(๒๖-๒๘ ก.ค.๕๗)

พ.๒๙ สมณะนิกนบ ไปร่วมอบรมเจ้าหน้าที่ และผู้ถูกคุมประพฤติอุดรธานี ๔๐ คน ที่ชุมชน ดินหนองแดนเหนือ (๒๙-๓๑ ก.ค.๕๗)

-คณะนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล จ.อุดรธานี มาสัมภาษณ์เก็บข้อมูลกับชาวชุมชนดินหนอง-แดนเหนือ

ส.๓๑ สมณะเวียนธรรมวันอาสาฬหบูชา เด็กนักเรียนและชาวชุมชนออกเดินทางไปร่วม รณรงค์งดเหล้าเข้าพรรษา ที่ท้องสนามหลวง กทม.

สุภาสิตอีสาน ว่า

“อย่าสะมาตัว ให้หาบน้ำ สดโคก เก็บเห็ด ขยาย

อย่าสะมาตัว ให้พายเสือน่า นกเจ้า บินอยู่ เกิงฟ้า”

แปล: สังคมที่อยู่ด้วยความหลอกลวงกัน เปรียบเหมือนหลอกให้ตกน้ำ รดโคก เก็บเห็ด ขยาย หรือหลอกให้พายเรือตามนกที่บินอยู่บน ฟ้า หาดความจริงใจ อะไรไม่ได้ เป็นไปไม่ได้ ปากกับใจไม่ตรงกัน

 สมณะนิกนบ อินทโส

สรุปรายงานงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

สรุปรายงานการประชุมคณะ:
กรรมการมูลนิธิธรรมสันติ
E-mail: thatfab2520@yahoo.com

ครั้งที่ ๖/๒๕๔๗ (๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๗)

-กรรมการขาดประชุม ๖ คน

-โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก (สส.ฐ.) และ
โรงเรียนสัมมาอาชีวสิกขาปฐมอโศก (สอ.ฐ.) มี
การประชุมคณะกรรมการอำนวยการโรงเรียน
เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๗ และวันที่ ๒๓
กรกฎาคม ๒๕๔๗ ตามลำดับ

-ธรรมสันติทันตกรรมมีผู้มารับบริการ
เดือนกรกฎาคม ๒๕๔๗ รวมจำนวน ๙๙ ราย

-ศาลากิจถั่ว ยื่นหนังสือเพื่อขอต่ออายุใบ
อนุญาตกับอุตสาหกรรมจังหวัด

-ชุมชนปฐมอโศก งานบุญญาติบาแลมี
หน้าที่ดูแลสุขภาพชาวชุมชนดำเนินการตามปกติ
-ศูนย์พลาภิบาลกำหนดเริ่มก่อสร้างใน
เดือนสิงหาคม ศกนี้ ใช้งบประมาณ ๑๓.๑
ล้านบาท กำหนดเสร็จภายใน ๓๘๐ วัน

-อาคารตะวันงาย ๑ และอาคารตะวันงาย
๒ ดำเนินงานตามปกติ

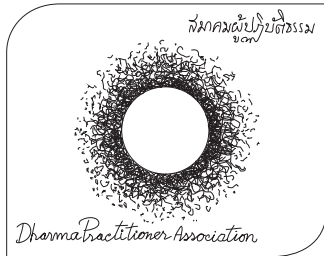
-ดำเนินการต่ออายุใบอนุญาตการใช้น้ำ
บาดาลเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ โดย
น.ส.ชุตติมา อโศกตระกูล จะประสานงานกับ
สำนักงานควบคุมกิจการน้ำบาดาล และติดตาม
ผลต่อไป

❖ ขอกภัยในความผิดพลาด

สารอโศกฉบับเข้าพรรษาฤดูร้อนฟ้าอันดับ
๒๗๒ มิถุนายน ๒๕๔๗ หน้า ๙๘ นับ
จากล่าง ย่อหน้าที่ ๒ แก้ไขข้อความจาก
เดิมเป็น โครงการงดเหล้าและเครือข่าย
ชุมชนชาวอโศก ขอเชิญรวมพลัง ณ ห้อง
สนามหลวง ในวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๗
เพื่อร่วมมรณงค์ในเรื่องนี้

สรุปรายงานการประชุมคณะ กรรมการสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม

E-mail: ppaniya@excite.com

ครั้งที่ ๕/๒๕๔๗ (๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๗)

- กรรมการขาดประชุม ๖ คน
- โรงสีสมาคมฯ กิจการดำเนินไปตามปกติ
- ชมรมสัมมาสิกขาพุทธธรรม กำหนดจัดงานวันแม่ ในวันอาทิตย์ที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๗ ณ ชุมชนสันตือโศก
- ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาจตุจักร (ชมร.กทม.), สาขาหน้าสันตือโศก (ชมร.สตอ.) และสาขาเชียงใหม่ (ชมร.ช.ม.) รายงานกิจการที่ผ่านมา
- ประชาสัมพันธ์และปฏิคม รายงานการเข้าร่วมกิจกรรมของสมาชิกในหน่วยงานของชุมชนสันตือโศก คลองกลุ่ม บึงกลุ่ม กรุงเทพมหานคร
- ห้องสมุดสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม สถิติผู้ใช้บริการ เดือนมิถุนายน ๒๕๔๗ จำนวน ๓๙๓ คน ยืมหนังสือ ๑๓๔ เล่ม เปิดทำการ ๒๓ วัน สมาชิกใหม่ ๑๑ คน
- กลุ่มจันทโศกแจ้งบัญชีรายรับ-รายจ่าย เดือนมิถุนายน ๒๕๔๗ และรายงานเรื่องราวของกลุ่ม
- ชมรมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม (นศ.ปธ.) และ สโมสรรคิษย์แก่นักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมแห่งประเทศไทย (สศ.ปธ.) จัดงานคืนสู่เหย้าเข้าคืนร้าง ในวันที่ ๑๗-๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ณ ชุมชน

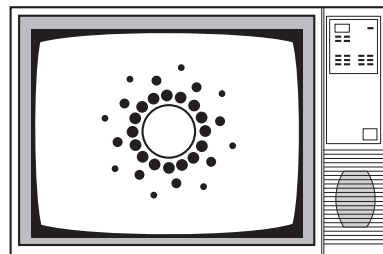
สันตือโศก มีผู้มาร่วมงาน ๑๗๙ คน โรงบุญฯ ๑๕ ร้าน วันที่ ๒๖-๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๗ จัดงานเปิดโลกธรรมครั้งที่ ๒ ณ ตึกศิลาบาตร มหาวิทยาลัยรามคำแหง

- กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๗ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันตือโศก

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการธรรมกัศน์สมาคม

E-mail: tta2531@lycos.com

ธรรมกัศน์สมาคม

ครั้งที่ ๕/๒๕๔๗ (๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๗)

- กรรมการขาดประชุม ๕ คน
- จำนวนสมาชิกปัจจุบัน ๒,๙๗๐ คน
- หนังสือจำหน่ายดี ได้แก่ ธรรมวิธีที่ออกซ์, ประสพการณ์ดีที่ออกซ์ เทปแผ่นซีดีและเอ็มพี ๓ จำหน่ายดี ได้แก่ เสียงปลุก เสียงปลง เสียงธรรม ฟังทำนา ทำน้ำเต้าหู้สุวิกฤต ผู้สละโลก พระอานนท์พุทธอนุชา แสงเทียน
- บริจาคเงินช่วยค่าโอนที่ดินจังหวัดจันทบุรี จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท
- รับหนังสือพิมพ์มาจำหน่ายที่หน้าร้านแล้ว
- ให้เลขานุการทำหน้าที่ถือกราบนมัสการ พระประเวศ สุภัทโท เรื่องขอถ่ายสำเนาซีดีชุด

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๗

-ผู้เข้าร่วมประชุม ๑๗ คน

-ไม่นำผักกาดดองมาจำหน่ายภายในร้าน

แม้กระบวนการดองจะปลอดภัย แต่ผักที่นำมาใช้ยังไม่ใช้ผักไร้สารพิษ จึงให้จำหน่ายส่วนที่เหลือค้างจนหมด

-ได้รับผักจากลุ่มวังน้ำเขียว นครราชสีมา และสถาบันฝึกอบรมผู้นำกาญจนบุรี ส่วนหน่อไม้และผักทอง ได้จากชุมชนศิระชะอโคก

-สมาชิกคือ น.ส.พลอยไพโร และ น.ส.พุดสามสี ไปทดลองปลูกผักไร้สารพิษ ณ ตำบลกลางดง อำเภอปากช่อง นครราชสีมา

-ชุมชนศิระชะอโคก จะปลูกพริกแดงที่ไร้สารพิษมาส่งชมรมฯ

-จัดทำข้าวห่อ ๑,๐๐๐ ห่อ จากงบประมาณที่มีผู้ให้มาจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท เพื่อร่วมงานบวชพระที่พุทธมณฑล และข้าวห่ออีก ๒,๕๐๐ ห่อ ในงบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท ที่มีผู้บริจาคให้เพื่อร่วมงานรณรงค์ลดเหล้าเข้าพรรษา ในวันที่ ๑ สิงหาคม ศกนี้ ณ บริเวณห้องสนามหลวง

-จ่ายค่าแรงให้กลุ่มศิษย์เก่าสัมมาสิกขาสันติอโคก วันละ ๓๐๐ บาท เพื่อทำเต้าหู้ที่ชมรมฯ

-อนุมัติเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท เพื่อช่วยค่าจัดพิมพ์“เราคิดอะไร” ในโอกาสครบ ๑๐ ปี

-นางสาวแตง อังจินดาวณิชย์ มีหนังสือชี้แจงการขอหยุดทำหมั้นโถ

-รับโอวาทจากสมณะเมืองแก้ว ตีฬสวรรค์ ให้ดูแลการจัดอาหารแยกเด็ก-ผู้ใหญ่

* สาขาเชียงใหม่ (ชมร.ช.ม.)

(๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๗)

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๓ คน

-รายงานบัญชีรายรับ-รายจ่ายของชมรมฯ

-มีผู้พักค้างในชมรมฯ ชาย ๑ คน หญิง ๑๑ คน

-นำนมข้าวกล้องได้รับความสนใจจากลูกค้าดี คุณแม่ลูกอ่อนคนหนึ่ง มาซื้อไปเลี้ยงลูกน้อยเป็นประจำ

-แผนกของแห้งขาดแคลนสินค้า ได้ติดตามจากบจ.ขอบคุณ และ บจ.แต่ชีวิตแล้ว

-หนังสือเรื่อง ปราณพิชิตมะเร็งวางจำหน่ายที่ชมรมฯ ในราคาเล่มละ ๓๐ บาท ผู้สนใจจะนำไปจำหน่าย ติดต่อที่นางใบจริง นาวาบุญนิยม

-ได้รับหนังสือปาฏิหาริย์อาหารเจ จำนวน ๓๐๐ เล่ม, อาหารเจ ๑๐๘ อย่าง จำนวน ๕๐ เล่ม จากมูลนิธิธรรมเพื่อแจกลูกค้า

-อนุมัติให้เพิ่มเงินหมุนเวียนใช้จ่ายประจำวันจากเดิม ๔๐,๐๐๐ บาท เป็น ๗๐,๐๐๐ บาท

-สมาชิกเปิดใจ

รับโอวาทจากสมณะสาธุคุณ วชิรโช เน้นการทำกรรมดีที่เป็นสัมมาทิฐิ ผู้ที่รักตัวเองต้องทำกรรมที่ดี ตั้งตนอยู่บนความลำบากกุศลกรรมเจริญยิ่ง

ถ้าจะเศร้าโศกถึงคนที่ตายไปแล้ว

ก็ควรจะเศร้าโศกถึงตนเองด้วย

ที่ตกอยู่ในอำนาจของความตายตลอดเวลา

ต๋ ตญเจ อนุโสเจยย ย๋ ย๋ ตสฺส น วิชฺชติ

อตฺตทานมฺอนุโสเจยย สทา มจฺจุลํ ปตฺตํ

อนฺุโสจิชฺชาตถ ๒๗/๑๔๑

สรุปรายงานการประชุมเครือข่ายชาวอโศก ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๗

○ กลุ่มภูผาพ้าน้ำ (๒๐ มิถุนายน)

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๒๗ คน
-การทำงานเสร็จไปแล้ว ๑ แปลง จากจำนวน ๕ แปลง เนื้อที่ ๒๐ ไร่ ขอเชิญญาติธรรมไปช่วยกันด้วย

-ปีนี้มีนักเรียนสัมมาสิกขากฎาพ้าน้ำ(สส.ภ.) จำนวน ๓๑ คน (ป.๑-ม.๓)

-ได้รับเงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท เพื่อสร้างห้องน้ำ จำนวน ๔ ห้อง

-ชมรมผู้อายุยาวภูผาพ้าน้ำ(ลานนาอโศก) กำหนดประชุมทุกวันเสาร์สัปดาห์แรกของเดือน

-ลานนา-บ้านเห็ด แจ่งจำนวนสมาชิกที่อยู่อาศัยประจำ คือ ๒ คน และ ๕ คน ตามลำดับ

-รับโอวาทจาก สมเด็จพระแก้วแก้ว สรณโฆ : การประชุมเจริญขึ้นมีความกระชับ ผู้มาร่วมประชุมเป็นการแสดงน้ำใจ ขอให้ญาติธรรมอย่าติดที่อยู่อาศัย ให้มีการเคลื่อนย้ายจุดเพื่อพัฒนาตนเอง

○ กลุ่มปฐการอโศก (๔ กรกฎาคม)

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๒ คน
-รายงานการเงินกองทุนสงเคราะห์ และกองทุนปฐการอโศก

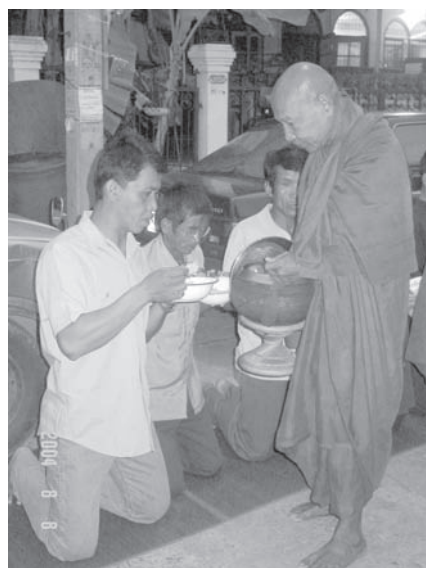
-ยอดเงินที่นำส่งเพื่อร่วมโครงการร่วมบุญปลูกพืชพุทธ จำนวน ๒๓๗,๕๐๐ บาท

-น.ส.เทียนฟ้า บุรพ์ภาค รายงานการเข้าร่วมโครงการวิจัยสร้างเสริมสุขภาพะจิตวิญญาณชาวอโศก ได้สัมภาษณ์บุคคลในกลุ่มแล้ว ๑๓ คน เหลืออีก ๓ คน ส่วนประวัติความเป็นมาของกลุ่มผู้รับใช้และผู้ประสานงานกลุ่ม ตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว และในวันที่ ๗-๑๕ สิงหาคม ศกนี้ จะเข้าอบรมวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและรวมผล

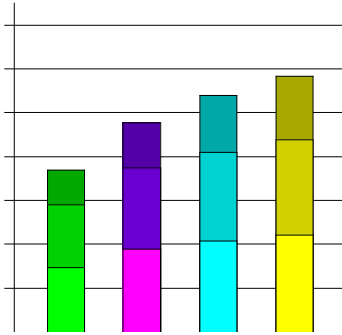
-การจัดทำหนังสือที่ระลึกครบรอบ ๒๐ ปี กลุ่มญาติธรรมปฐการอโศก ได้ติดต่อให้จ. พ้าอภัย จัดพิมพ์ และได้กราบขอข้อเขียนจากสมณะ ลิกขมาตุ ตลอดจนผู้เตรียมตัวบวชในฐานต่างๆ พร้อมสมาชิกเสียสละและเท่าที่ติดต่อได้

กำหนดจัดงานครบรอบวันเกิดกลุ่ม ในวันอาทิตย์ที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๗ ณ สันติอโศก

รับโอวาทจาก สมเด็จพระธีรญาณมุนี สิริคุตโต เน้นความสำคัญของศีล และอนิสังส์ ขอให้ตั้งใจศึกษาปฏิบัติจะได้เลื่อนฐาน ดังที่สมาชิกของกลุ่มได้เลื่อนฐานขึ้นมาหลายคนแล้ว ใครจะเป็นคนต่อไป

สถิติเผยแพร่สู่สังคม

ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗

ห้องเผยแพร่เทป

ทำวัตร

อดีต ปัจจุบัน อนาคต นั้นฉันใด สมณะโพธิรักษ์ ๒ ม้วน

ก่อนฉัน

ชีวิตคุณเกิดมาจะเอาอะไร สมณะโพธิรักษ์ ๒ ม้วน
 คุณสมบัติชาวพุทธคือมรรคผล นิพพาน " " ๒ ม้วน
 มีสติ รู้ตัว ทุกกลมหายใจ " " ๒ ม้วน
 สนาบแม่เหล็กแห่งอารยธรรม สมณะโพธิรักษ์ ๒ ม้วน

☆☆☆

ธรรมปฏิกรรม

จดหมาย ๕๑๕ ฉบับ
 สิ่งตีพิมพ์ ๓๐ ฉบับ
 ตีพิมพ์ ๑๐ ชิ้น
 แสตมป์บุญ ๑,๓๒๘ บาท

✦ ✦ ✦

ธรรมพิมพ์

สารอโศก(เข้าพรรษา กู้คืนฟ้า) ๕,๐๐๐ เล่ม
 ดอกบัวน้อย (วัดใจ) ๕,๐๐๐ เล่ม

☆☆☆

สถิติธรรมโสต

	เทป	ซีดี	วิดีโอ	วีซีดี	
ผู้มาติดต่อ	๑๑๒	๑๑	๕	๒๑	ราย
จำนวนที่ยืม	๑,๕๐๘	๓๗	๒๓	๖๕	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๕	๕	๕	๑	ราย
สื่อที่ออกใหม่	๕๘๘	๒๒	-	๓๒	แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๔๘

ชิ้น

๘ ๘ ๘

ธรรมปฏิสัมพันธ์

จดหมายออก ๑๐ ฉบับ

๘ ๘ ๘

ใต้ร่มอภิศก

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

สารอภิศก ฉบับที่ ๑๑ ปีที่ ๒๔(๒๗)
ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗

❖ ทุณธรรมเป็น “อสังสัคคะ”
เป็นความหมาย “ไม่ประกอบด้วยสวรรค์”
คือ ความลึกซึ้งแห่งสองนัยยะ
นรก...ไม่เอา สวรรค์...ไม่ใช่
ความทุกข์...ไม่ต้องการ ความสุข...ก็ไม่อยากได้!
เป็นคำตอบที่ฉุนฉาง
เป็นคำเฉลยที่ปุถุชนยากจะเข้าใจ
แท้ที่จริงโลกแห่งอทิปปัจจยา
“สุข”เป็นสมุทฺถยแห่ง“ทุกข์”มิแปรผัน
อยากพ้นทุกข์ ต้องทิ้งสุข!
เป็นความโหดในทัศนะของสัตว์โลก
เป็นความหฤหรรษ์ของโลกุตระ!
สังขธรรมลุ่มลึก มีเบื้องต้น-ท่ามกลาง-บั้นปลาย
การข้ามโอฆสงสารต้องลงมือ
เอาชนะโลกอบาย โลกกาม โลกธรรม
และสุดท้าย โลกแห่งตัวตน
ปฏิบัติไม่มีขั้นตอนแห่งการ“ตัดสุข”
จึงเป็นแค่พายเรือวนในอ่าง....เท่านั้น

อภิศกสร้างคน คนสร้างเมือง

“อานิสงส์ในการปฏิบัติธรรมเท่าที่ทำได้ ดิฉันรู้สึกตัวเองว่า ไม่โกรธง่าย มีสมาธิขึ้น ใจเย็นขึ้น มีสติจดจำสิ่งต่างๆที่ต้องการรับรู้ได้ดียิ่งขึ้น สภาพร่างกายดีขึ้น จากที่เคยอ้วน เดี๋ยวนี้ผอมลง ผิวพรรณผ่องใสขึ้น ดิฉันจะพยายามปรับปรุงแก้ไขตัวเองให้ดียิ่งๆขึ้นไป”

❖ (สมพร หลุนนุชา อ.ยางสีสุราช จ.มหาสารคาม)

- “๑. เครื่องครัวที่ตน ผ่อนปรนกับคนอื่น
- ๒. มีกำลังใจจะทำความดี
- ๓. ตั้งตบะ เช่น งดดื่มกาแฟ น้ำอัดลม
- ๔. มีสติ แก้ไขปัญหามากขึ้น
- ๕. รักษาศีล ๕ ได้ดีขึ้น แต่ยังไม่เต็มร้อย
- ๖. มีความสุขกับการใช้ชีวิต มากกว่าเมื่อก่อน”

๘ (สายจิต คงคาสุริยาฉาย อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา)

ชมรมตบะहरรรษา

เข้าพรรษาแล้ว ลองเริ่มอะไรดีๆให้กับตัวเองตามคติ “ปลาเป็นยอมม้วยทวนน้ำ!”

แนวทางการตั้งตบะ เรามีหลายรูปแบบ

- อาทิตย์ต่ออาทิตย์
- เดือนต่อเดือน
- ตลอด ๓ เดือน

หรือใครจะใช้ทั้ง ๓ อย่างก็ไม่ว่ากัน

สมาชิกไม่ต้องสมัครให้เสียเวลา ใครตั้งตบะถือว่าเป็นสมาชิกโดยปริยาย!

มาอ่านคว้นหลงการตั้งตบะของญาติธรรมกลุ่มต่างๆดูบ้าง

- กินวันละ ๒ มื้อไม่จุบจิบ (ประสพ)
- สวดมนต์ นั่งสมาธิ ก่อนนอน วันละ ๑๕ นาที ๑ เดือน (พยัพ)
- จะมาประชุมกลุ่มทุกเดือน (ประมวล)
- มาวัดทุกวันอาทิตย์ (ป่าเล็ก)
- สังวรศีลข้อ ๔ (ลำน้ำ)
- อ่านหนังสือ สวดมนต์ทำวัตรทุกวัน (นิตยา)
- กินมือเดียว (สุพัตรา)

ข่าวทีมปลากะพง

เดือนกรกฎาคม เดือนแห่งความโกลาหลของนักกินผัก เมื่อพ่อท่านให้นโยบาย **ผักของร้านชาวโศกต้อง“ไร้สารพิษ” ประเภทปลอดสารพิษไม่ขาย!**

ร้านกู้เงินฟ้า พี่ซผักหายวับไปกับตา“มีเท่าไร ชายเท่านั้น” พ่อท่านให้นโยบาย
คงเป็นหน้าที่ของญาติธรรม จะช่วยกันปลูกผักไร่สารพิษมาขายให้มีตลอดปี
ชุมชนศิระชะโศก ส่งพี่ซผักมาช่วยให้มีสีสัน ขอขอบคุณหลาย
มือต่อไป จะหาผักที่ไหน ช่วยคิดที? จุ้ยๆๆ

รับสมัครพี่เลี้ยงประจำศูนย์อบรมในต่างจังหวัด

พื้นฐานความคิด ไม่อยากทำงานทางโลก แต่จำเป็นต้องใช้เงินอยู่บ้าง (มีเงินเดือน มีวันหยุด)

ความรู้ จบปริญญาตรี

คุณสมบัติ ๑. ปฏิบัติธรรมถือศีล ๕ ละอบาย กินมังสวัตติ

๒. ชยันขันแข็ง ไม่เกีย่งงาน ไม่เลือกงาน

๓. มีจิตใจชอบบริการ รับผิดชอบต่อผู้อื่น

๔. มีชีวิตเรียบง่าย

๕. สุขภาพดี

๖. มีวุฒิภาวะ มีมนุษยสัมพันธ์

สมัครได้ที่ เบอร์ ๐-๑๘๕๓-๕๐๐๐

ชุมชนชาวโศกอยู่ที่ไหน?

จากญาติธรรมจิตราภรณ์ แก้วหะชาติ (เขตราชเทวี กทม.)

“ข้อปฏิบัติที่ได้จากการงาน ก็ได้รู้จักรักชาติล อานจิตอ่านใจตัวเองเป็น ใช้เงินน้อยลงกว่า
แต่ก่อน เสื้อผ้าก็ใช้เท่าที่มี อด ละ เลิก สิ่งที่ไม่ดีทั้งหลาย จากการที่เป็นคนใจร้อน ก็ใจเย็นลง

มีเหตุผลมากขึ้น แม้ว่าจะไม่ค่อยได้มาวัด แต่ก็ได้รับรู้จากหนังสือว่าชาวอโศกทำอะไรบ้าง อันไหนที่ทำตามได้ก็พยายามทำ ยึดการใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย อย่างที่ชาวอโศกเป็นตัวอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต แม้ชีวิตยังมีปัญหาบางอย่างอยู่แต่ก็สามารถอยู่กับปัญหาได้อย่างมีความสุข...”

✎ อ่านของ ญาติธรรมจิตราภรณ์แล้ว คงจะหาคำตอบได้ว่า ชุมชนชาวอโศกอยู่ไหนได้
ตอบ ก็อยู่ทุกๆที่ที่เราปฏิบัติธรรม ขณะเดียวกันก็สนใจข่าวคราวกิจกรรมของชาวอโศกไปด้วย
เราเป็นชุมชนไร้เสา เพราะเราปฏิบัติธรรมและติดตามข่าวพวกฟุ้งเสมอๆ จุ๊ๆ

ละชั่วมาก่อน ประพฤติดีๆมาก่อน ทำจิตใจให้แจ่มใส

ญาติธรรมนันทวัน แยมศิริ(อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี) สรุปลักษณะการณีนโนโลกมุนษย์
ณ วันนี่ว่าตัวเองเป็นอย่างไร

ตามดูสิ่งสมมุติที่เรียกว่าใจนี้แหละ

- พยายามรักษาศีล ๕ ไม่อยากสะสมสิ่งสมมุติใดๆในโลกนี้

- พยายามไม่ทานเนื้อสัตว์และไม่ซื้อมาปรุงอาหารเองด้วย

- เตี้ยวันนี้ไม่ค่อยดีแน่นอนเกี่ยวกับความสวยงาม ความสะดวกสบาย ปล่อยให้มันเป็นไปตาม

ธรรมชาติของมนุษย์ที่พึงมีพึงอยู่ รักษาจิตวิญญาณให้สมดุลกับธรรมชาติ

✎ สาธุ ธรรมะไม่ใช่เรื่องซื้อบื้อ ไม่รู้อะไร แต่จริงๆแล้ว ต้องรู้โลกและรู้ตนด้วยจึงจะถูกทาง
“ละชั่ว-ประพฤติดี-ทำจิตใจให้แจ่มใส” ต้องค้นหาข้อบกพร่องให้เจอก่อน บางรายใจร้อน
ขอ“ประพฤติดี” แต่ละเลย“ละชั่ว” ไม่สนใจศึกษา บางรายขอทำ“จิตดี”ก่อนเรื่องอื่น บุคคลเหล่านี้ชอบ
ลัดขั้นตอน แล้วก็หลงภูมิใจ ว่าได้ปฏิบัติธรรมแล้ว เขาประมาทชีวิตเกินไป! จุ๊ๆ

ข้อใส่ใจของชาวพณิชยบุณนิยม

พณิชยบุณนิยมมีเซ
ล่าคัญตรง“ค้าขาย” แต่ต้อง
ตระหนัก“ตัวอย่างที่ดีมีค่ากว่า
คำสอน”

พนักงานทุกคนจึง
เป็นตัวแทนของชาวอโศก
ประกาศธรรมให้เกริกไกร
อย่างอ่อนน้อม ถ่อมตน

ธรรมะดีแค่ไหน
เขาก็ต้องสังเกตพฤติกรรมของ

พนักงานทุกคน

พนักงานทุกคน จึงเป็นตัวแทนเป็นผลิตผลของพ่อท่าน

ทำตัวดี-บุญมากกว่าเขา

ทำตัวไม่ดี-บาปก็มากกว่าเขาเช่นเดียวกัน

มาอ่านข้อคิดของ สมณะฟ้ารู้ นโมคโต ให้กับ ชมร.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๑๗ พ.ค.'๕๗

“พ่อค้าทางโลกเขาแสวงหาทรัพย์ พระพุทธเจ้าทรงสอนหลักการของพ่อค้าว่า ๑.เป็นคนขยัน ๒.ของที่ขายให้คนอื่นต้องเป็นของดี ๓.ให้รู้จักเอาใจลูกค้า ๔.ให้รู้จักลูกค้าที่มีศักดิ์ใหญ่ คือลูกค้าที่มาใช้บริการเราอยู่เป็นประจำ หลักทั้ง ๔ ข้อนี้ต้องไปด้วยกัน ขาดตัวหนึ่งตัวใดไม่ได้เลย หากไม่มีการค้า นั้นก็ไปไม่รอด ขอฝากเป็นข้อคิดให้พวกเราไว้”

คนอายุยืนชานนแก่

ญาติธรรมคำรบ บุญเกตุ (อ.ตรอน จ.อุดรดิตต์) อ่านสารอศก มีอยู่ตอนหนึ่งได้พูดถึง “สิ่งยิ่งใหญ่ที่สุดของชีวิต ๑๔ เรื่อง” แต่ นับได้ ๑๓ เรื่อง

เจ้าตัวขอเติมให้อีก ๑ เพื่อประเทืองปัญญาดังนี้ “**สิ่งที่น่าเสียดายที่สุดในชีวิต คือ เวลาที่สูญหายไปโดยไร้ประโยชน์**”

สาธุ จึงจกคิดต่อ เรื่อง คนมีอายุทิพย์ **อายุทิพย์** หมายถึง อายุที่เกิดมาในโลก แล้ว **ทำประโยชน์ให้กับชีวิต**

วันนี้ เราจะพบว่า อายุทิพย์ของคนเรา ไม่ตรงกับอายุเกิด บางคนเกิดมา ๖๐ ปี แต่อายุทิพย์เหลือ ๕ ปี! ญาติธรรมอื่นๆ ท่านอายุทิพย์เท่าไร? จุ๊ย์ๆ

หลักเกณฑ์การเป็นอารีเย:

“สมัยนี้คนแห่ Key Performance Index (ดัชนีชี้วัดการประพฤติดัชนีธรรม) อยากจะให้พ่อท่านเขียนไว้เป็นบรรทัดฐาน เพื่อจำไว้ปฏิบัติ อย่างน้อยจะได้ทราบว่า เราอยู่ชั้นไหน อนุบาล

ประภม หรือปริญญาเอก(นิพนพาน) มาเนพ ศรีตุลยไซติ (เขตป้อมปราบ กทม.)”

✍️ ญาติธรรมมานพ เสนอมาหน้าคิด ความดี ต้องตีให้เป็นรูปธรรมให้แจ่มชัด
จึงจกจำได้ ในอารยชาติของพ่อท่าน อธิบายมงคลสูตร ออกเป็น ๓ ระดับ กัลยาณชน
อริยชน และอรหัตชน ก็แสนลึกซึ้ง ใครสนใจลองหาอ่านดู
อันที่จริง หลักเกณฑ์เราก็มีอยู่แล้ว ขนาดเขียนเป็นเล่ม ก็ยังมี ฐานโสดา ฐานสกิทา...
หรืออยากจะได้ละเอียดลอมากกว่านั้น มีสาธยายพฤติกรรมพิสดารมากกว่าเดิม ก็นำ
สนใจ จุ๊ยๆ

มีดีต้องรู้ดี มีธรรมต้องรู้ธรรม

“ผมและภรรยารู้สึกอบอุ่นใจ ดีใจ ที่ได้รับข่าวคราวการทำความดีของชาวโตก ทุกครั้งที่รับ
รู้จิตใจผมก็รู้สึกอนุโมทนาในคุณงามความดีที่ทุกๆท่านได้ทำขึ้นมา ทำให้ผมและภรรยาตั้งใจจะเจริญ
รอยตาม มีกำลังใจอยากทำตาม เพราะรู้สึกว่าโลกนี้ถึงแม้จะเต็มไปด้วยความชั่วร้ายมากมาย
แต่ก็ยังมีบุคคลกลุ่มหนึ่งตั้งใจทำแต่สิ่งดีๆ เพื่อสังคมและผู้อื่น.....”

✍️ สาธุ ญาติธรรมไพฑูรย์ มณีวงศ์วิจิตร (อ.เมือง จ.นนทบุรี) เล่าความรู้สึก หลังการอ่าน
หนังสือของชาวโตก เกิดความรู้สึกต่อเนื่องหลากหลาย เป็นพลังเป็นศรัทธาเป็นสำนึก
การอ่าน การฟังที่ดี ย่อมโน้มหน้าจิตตัวเองให้มีพลัง
อย่ามัวย่นแฉย เขายังธนูมา ต้องย้ายเป้า(ตัวเอง)เข้าทาร์นู! นี่จึงเรียกว่า อ่านเป็น-ฟังเป็น!
จุ๊ยๆ

★ จ๊วจากส์.

คติประจำใจเดือนนี้

“อ่านอะไร ๆ ๆ ไม่สำคัญเท่าอ่านกิเลสตน”

ป.ปรีดา

email: porpreeda@chaiyo.com

ว่าด้วยบัตรเครดิต

สัก্ষนี้ หลายคนพบบัตรทางการเงิน ไม่ว่าจะ เป็นบัตรเครดิต บัตรเอทีเอ็ม หรืออื่นๆ เมื่อได้รับมาต้องลอกรหัสออกทันทีอย่าให้ติดอยู่ที่บัตร เพราะมีผู้ที่บัตรเอทีเอ็มสูญหาย แล้วไม่ได้ลอกรหัสออก ใครเก็บได้ก็ไปกดเงินอย่างสบายๆ หรือบางรายถูกฉกบัตรเอทีเอ็มไปใช้ แจ้งอายัดไว้ไม่ทัน หมดไปเกือบ ๒ แสนบาท

ส่วนบัตรเครดิตก็เช่นกัน หากชื่อของทางอินเทอร์เน็ต ให้ระวังมากๆ เมื่อให้หมายเลขบัตรเครดิตไปแล้ว ผู้ที่พบหมายเลขนี้ก็สามารถใช้หมายเลขบัตรของเราไปใช้ชื่อของทางอินเทอร์เน็ต และจ่ายเงินด้วยบัตรเครดิตตามหมายเลขนั้นได้ เพราะไม่จำเป็นต้องมีลายเซ็นใดๆเลย และผู้ขายก็ไม่ทราบว่ามีใครซื้อบ้างเพราะผ่านทางอินเทอร์เน็ต

หมายเลขในบัตรเครดิตที่รับมา เมื่อจำได้แล้ว อย่าทิ้งถังขยะ แต่ให้ทำลายโดยการเผา หากจดไว้ต้องแน่ใจว่าจดเก็บไว้ในที่ปลอดภัย มิเช่นนั้นท่านคงต้องลำบากกับการสูญเสียทรัพย์สินครั้งแล้วครั้งเล่า ควรระวังมากๆ อย่าให้ใครแอบดูชื่อและหมายเลขบัตรเครดิตเป็นอันขาด เพราะเขาจะขโมยนำไปใช้ได้ ดังตัวอย่างข้างต้น

ระบบสมัยใหม่สะดวกสบายแก่ผู้บริโภค หากท่านไม่เท่าทันภัยที่เกิดขึ้น ท่านย่อมสูญเสียทรัพย์สินได้ง่ายมาก.

หากท่านผู้ใดมีประสบการณ์จริงจากชีวิต
สามารถส่งมายังคอลัมน์นี้ หรือส่งมายัง
e-mail ข้างต้นได้

แผนที่ชีวิต

ข้อความที่ได้อ่านมานั้น เห็นว่า
แปลได้ดี จึงขอนำมาเผยแพร่เพื่อจะ
ได้แง่คิดบ้าง เจริญพบกับเรื่องราว
ดังต่อไปนี้

...นี่คือคำสั่งสอนของคุณพ่อคน
หนึ่งที่มาบอกแก่ลูก เมื่อลูกเรียนจบมหาวิทยาลัย
สำหรับเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต คำสั่ง
สอนมิเป็นข้อๆ จึงเข้าใจง่าย หากปฏิบัติได้จะ
เป็นคุณอนันต์แก่ชีวิต

๑. ล้างมือให้สะอาดก่อนรับประทานอาหาร
ขอบคุณข้าวทุกเม็ด อาหารทุกจาน และน้ำทุกหยด
หลังรับประทานอาหาร

๒. ฝ้าดูดวงอาทิตย์ขึ้นและตก อย่างน้อย
ปีละครั้ง

๓. อ่านหนังสือธรรมะจริงจังกี่ปีละหน

๔. อย่าสวดมนต์ขอสิ่งใดนอกจากปัญญา
และความกล้าหาญ

๕. จำไว้... เพื่อนใหม่คือของขวัญที่ให้แก่
ตัวเอง ส่วนเพื่อนเก่าคือ อัญมณีที่นับวันจะเพิ่ม
คุณค่า

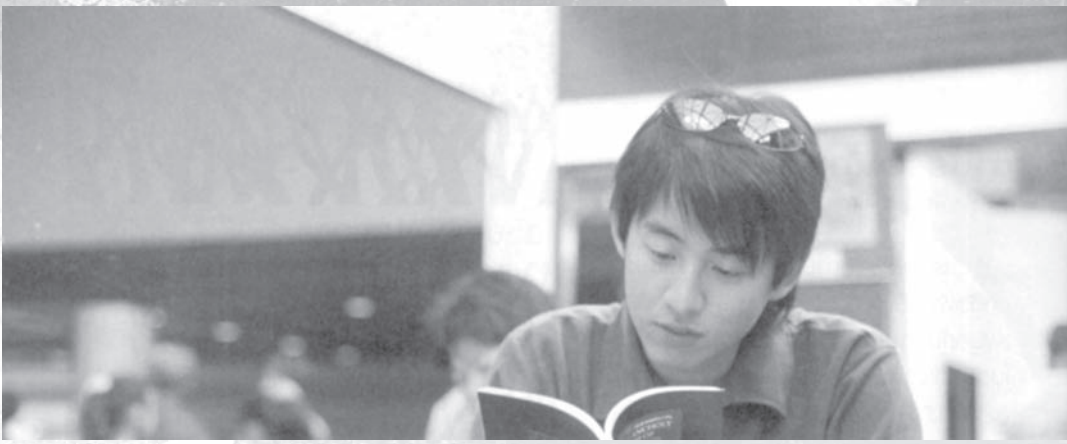
๖. ปฏิบัติต่อคนอื่นเช่นเดียวกับที่ต้องการ
ให้คนอื่นปฏิบัติต่อเรา

๗. พูดคำว่า“ขอบคุณ”ให้มากๆ

๘. รักษาความลับให้เป็น

๙. อย่าประเมินค่าของการให้อภัยต่ำเกินไป

- ๑๐. ฟังให้มากแล้วจะได้คู่สนทนาที่ดี
- ๑๑. ออกกำลังกายสม่ำเสมอ พักผ่อนให้พอเพียง
- ๑๒. อย่าโกง แม้กระทั่งค่ารถเมล์
- ๑๓. ยอมรับความผิดพลาดของตัวเอง หากมีใครตำหนิและรู้อยู่แก่ใจว่าเป็นจริง
- ๑๔. หากล้มลงจงอย่ากลัวการลุกขึ้นตั้งต้นใหม่ เหมือนนักรบที่เรียนรู้การพ่ายแพ้ในศึกเล็ก เพื่อที่จะชนะในศึกใหญ่
- ๑๕. เมื่อเผชิญหน้ากับงานหนัก คิดเสมอว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะล้มเหลว
- ๑๖. ยังไม่สำเร็จเส็งจิ้งจอกอย่าเพิ่งโอ้อวด
- ๑๗. เดินเข้าไปทุกที่ด้วยความมั่นใจ
- ๑๘. อย่าถกเถียงธุรกิจภายในลิฟต์
- ๑๙. ใ้ใช้บัตรเครดิตเพื่อความสะดวก อย่าใช้เพื่อเป็นหนี้สิน
- ๒๐. อย่าคิดว่าชีวิตจะยุติธรรมเสมอไป
- ๒๑. อย่าผัดวันประกันพรุ่ง ทำสิ่งที่ควรทำเมื่อเวลามาถึง

๒๒. อย่าหยิ่ง หากจะกล่าวคำว่า “ขอโทษ” เช่นเดียวกับอย่าอายหากจะบอกใครว่า “ไม่รู้”

๒๓. ระยะทางนับพันกิโลเมตร ไม่มีหนทางที่จะราบรื่น ดังนั้นอย่ากลัวความลำบาก

๒๔. เมื่อไม่มีใครเกิดมาแล้ววิ่งได้ จึงควรทำสิ่งต่างๆอย่างค่อยเป็นค่อยไป อย่าใจร้อน

๒๕. หาเวลาและสถานที่สงบ นึกทบทวนสิ่งที่เกิดมาในชีวิต

๒๖. มีชีวิตอยู่ภายใต้จุดมุ่งหมายของตน และ.....

๒๗. จงเขียนเรื่องที่ยากรู้ก่อนตาย ไว้ในกระเป๋านำติดตัวและหยิบขึ้นมาอ่านเสมอ

หวังอย่างยิ่งว่า ข้อความข้างต้นนี้ คงมีประโยชน์ต่อผู้อ่านบ้างนะ

(จากนิตยสาร ขวัญเรือน บัณฑิตแจก พฤษภาคม ๒๕๔๖)

SSSM: ประทับใจ (๑๐๐)

“ลูกเป็นกระจากเงาสะท่อนพ่อแม่” ดูจะใช้ได้กับครอบครัวของนักเรียนสัมมาสิกขา
ชฎาภรณ์ ดินชุม พอได้ จากคำบอกเล่าของเธอในวันหนึ่งว่า “เวลาโรงเรียนปิดเทอม หนูอยาก
มีอิสระกินอะไรทำอะไรตามสบายตามชอบมัน วันหนึ่งหนูขอพ่อกินเนื้อสัตว์สักครึ่งหนึ่ง ได้ยิวเปิด
เทอมก็จะได้กินมังสวิรัตอยู่ดีแหละ” แล้วคำเตือนของ พ่อมนัส ดินชุม ก็มีฤทธิ์ยับยั้งให้ลูกถ่าย
หยุดใคร่ครวญได้ด้วยคำสอนสั้นๆที่เปี่ยมความปรารถนาดีว่า

“อย่ากินเลยลูกมันเป็นมลทิน ตอนอยู่โรงเรียนยังกินมังสวิรัตบริสุทธิ์ได้เลย ตอนนี้
ปิดเทอมไม่นานก็ควรทำให้บริสุทธิ์ต่อดีกว่านะ.....”

คำสอนตอนนี่ของพ่อนี่เองก็เป็นกำลังใจให้ลูกสาวก้าวข้ามความอ่อนแอ ดั่งเลสสียง
เพียงชั่วขณะไปได้ที่ละขั้นที่ละตอน แม้บางครั้งจะสะดุดล้มพลังพลาดลงไปบ้างก็ยังมี“พ่อ”
คนดีที่หนึ่งคนนี่ที่มีความปรารถนาดีเสมอ และยังสอนอีกว่า

“เรื่องของผู้ชายในวัยเรียน พ่อจะเล่าถึงญาติผู้ใหญ่คนหนึ่งของหนูที่เขามีใจเข้มแข็งมาก
เวลาอ่านหนังสือมีผู้ชายมาชวนเที่ยวเล่น พี่เขาบอกเสียเวลา เขาไม่เปิดโอกาสให้ใครเลยจนกว่า
เขาจะเรียนจบ.....”

หนูได้ฟังแล้วก็รู้ว่าพ่อหวังดี คอยให้กำลังใจ ให้อภัย และให้คำแนะนำ สู่ทางดีสู่ทาง
ที่อันตรายน้อยที่สุดแก่ลูกที่ยังเยาว์ ยังอ่อนประสบการณ์ ให้ได้มีสติและมีพลังพร้อมที่จะนำ
ชีวิตให้ดำเนินไปด้วยความเข้มแข็งพ้นทุกข์ส่วนตน จนสามารถนำพาผู้อื่นได้ด้วย เพราะพ่อนำ
ตนเองได้จึงแนะนำลูกได้นำเลื่อมใส เพราะลูกมีศรัทธาจึงนำตนเองได้ เพราะลูกนำตนเองได้ก็
นำสังคมได้...ความรุ่งเรืองของประเทศชาติย่อมหวังได้จากพัฒนาการของเยาวชนในวันนี้อย่าง
ที่เห็นๆเช่นนี้เอง

☆ พาชัด

ส.ค. ๒๕๕๗

อโศก กับ ศรัทธา

วันนี้ขอจะขอใช้หน้ากระดาษของสารอโศกทบทวน “ความเป็นอโศก” กับ “ศรัทธา” ที่ประชากรในส่วนต่างๆ ได้มอบไว้กับเรา “ชาวอโศก” นะคะ

นานมาแล้วมีสุภาพบุรุษหนุ่มคนหนึ่งได้สละความสุขจากทางโลกออกบวช ตามรอยพระศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า เมื่อบวชแล้วท่านก็มีวัตรปฏิบัติที่ตรงตามจนก่อให้เกิด “ความศรัทธา” ขึ้นในสาธุชนชาวไทยจำนวนหนึ่ง จำนวนสาธุชนที่ “ศรัทธา” ในตัวของสมณะรูปนั้น มีมากขึ้นทุกทีทุกวัน ทุกเดือนปีที่ผ่านมาไม่ว่าสมณะรูปนั้นจะนำพาลงมือกระทำในเรื่องใด สาธุชนเหล่านั้นก็จะไตร่ตรองและห้อมนำไปปฏิบัติตามด้วยความเคารพและเชื่อมั่น

ภารกิจที่สมณะรูปนั้น นำพาทำไม่ว่าจะเป็นการรับประทานอาหารมังสวิรัตติ ไม่ว่าจะเป็นการยึดถือและให้ความสำคัญอย่างเอกอุแก่ คีล ๕ - คีล ๘ จนกระทั่งคิลนั้นๆ กลายเป็นวิถีชีวิตปกติของสาธุชนผู้นำไปปฏิบัติ รวมไปถึงการนำพาให้ผู้ที่เคารพนับถือท่านได้ลดละกิเลส โดยการสอนให้ทำงานหนัก โดยที่สมณะหนุ่มรูปนั้นลงมือทำเป็นตัวอย่าง รวมถึงการสอนให้กินน้อย ใช้น้อย ทำงานให้มาก ที่เหลือจุนเจือสังคัม อีกทั้งการมีมุมมองและแนวความคิดที่กว้างไกลเกินกว่าผู้อื่นเป็น ๒๐ ปี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการรักษาลิ่งแวดล้อมโดยการสอนถึงอาชีพที่มีผลในการจะกู้ชาติ ได้ว่ามีเพียง ๓ อาชีพ คือ กสิกรรมไร้สารพิษ ปุ๋ยสะอาด ขยะเอ๋ย

อันเป็นการมองข้ามช่วงเวลาที่น่าประหลาดใจ เพราะในขณะที่แนวคิดนั้นปรากฏออกมา สังคมไทยยังคงมีทรัพยากรธรรมชาติอยู่อย่างมากมาย อีกทั้งยังไม่มีปัญหาเรื่องสารพิษ ขยะล้นโลก และปัญหาทางเศรษฐกิจดังในปัจจุบัน จากต้นแบบที่ทำงานหนัก เครื่องครัดในคีล พฤติกรรมนั้นก็กระจายออกไปสู่สาธุชนที่ศรัทธา ดังนั้นไม่ว่าในการทำงานใดๆ เช่น การผลิตอาหารหรือของใช้ต่างๆ ที่ออกมาในนามของชาวอโศก ก็จะมีคุณภาพโดยตัวของมัน เพราะผู้ผลิตคือ “นักปฏิบัติธรรมชาวอโศก” ซึ่งเป็นที่เลื่องลือถึงความเคร่งครัดในคีล จึงส่งผลให้ผลผลิตต่างๆ ที่ชาวอโศกผลิต คิดค้นดัดแปลงขึ้นมา เป็นผลผลิตที่มีคุณภาพ หากเป็นยาสมุนไพรพื้นบ้านก็จะมีประสิทธิภาพในการรักษาในระดับหนึ่งที่น่าพอใจ

จากสินค้าที่ผลิตขึ้นมาด้วยความมุ่งมั่น เดิมว่าจะใช้เฉพาะในชุมชนชาวโศก ทั้งนี้เพื่อเป็นการรักษารูปแบบชีวิตที่พึ่งพากันได้แบบครบวงจรในชุมชนชาวโศกก่อน หากเมื่อใดที่สินค้าหรือธัญญาหารต่างๆเพียงพอต่อความต้องการของสมาชิกของชุมชนชาวโศกแล้วจึงจะมีการนำมาจำหน่ายขายออกไปสู่ประชากรภายนอก เพื่อที่ชาวโศกในฐานะผู้ผลิตที่ปฏิบัติธรรมจักได้มีโอกาสในการปฏิบัติธรรมด้วยการทำผลิตสิ่งของเครื่องใช้ อาหารที่ดี สะอาด มีคุณภาพ ให้แก่โลก เพื่อที่จะได้เป็นการช่วยเหลือจุนเจือสังคมตามกำลังความสามารถของตนเอง ซึ่งเป็นเรื่องของการขัดเกลา ขำระล้างกิเลส และพัฒนาตนเอง อันมีผลมาจากคำสอนของ “สมณะหนุ่ม” องค์นั้น

ในระยะแรกๆผลผลิตของชาวโศกที่นำมาบริการจำหน่ายให้แก่ประชาชนทั่วไปนั้นก็ไม่ได้ได้รับความใส่ใจมากนัก เพราะสังคมยังไม่ได้รับรู้ถึงเรื่องของแนวปฏิบัติต่างๆของชาวโศก หากรับรู้จากข้อมูลข่าวสารทางด้าน สื่อสาร

มวลชนเป็นหลักใหญ่ ดังนั้นจึงส่งผลให้ผลผลิตของชาวโศกในระยะต้นๆนั้น ไม่สามารถจำหน่ายขายดีได้ หากจะมีเพียงญาติธรรมชาวโศก ซื่อหามาพาไปฝากผู้คนที่รู้จักรักใคร่นับถือ แทนตัวเท่านั้น

แต่คุณภาพของผลผลิตที่มีคุณภาพนั้น จะช้าจะเร็วอย่างไรก็ต้องปรากฏผลออกมา ดังนั้นญาติมิตรของญาติธรรมชาวโศกที่เคยใช้สินค้าของชาวโศกแล้ว ส่วนใหญ่ในครั้งต่อๆมาก็มักจะฝากซื้อ หรือมาซื้อหาด้วยตนเอง **เพราะผลผลิตของโศกเมื่อใช้แล้วมีคุณภาพ จึงก่อให้เกิด “ศรัทธา” ในสินค้าทุกอย่างที่มีคำว่า “โศก” ประทับกำกับไว้**

สำหรับการพูดถึงกิตติศัพท์ของผลผลิตของโศกที่ประชาชนพูดถึง ตัวดิฉันเองก็ได้ยินเต็ม ๒ หู ตั้งแต่สมัยที่ยังไม่ได้เข้ามาปฏิบัติธรรมณ โศกแห่งนี้ เป็นการพูดถึงในลักษณะว่า **“หากผลผลิตใดที่มีคำว่าโศกแปะอยู่ ซื้อได้เลย เพราะคนผลิตเขาปฏิบัติธรรม คนปฏิบัติธรรมจะต้องมีจิตใจที่เอื้ออาทร ใส่ใจต่อคุณภาพของ**

วัตถุดิบทุกอย่างที่จะนำมาผลิต ดังนั้นของโศกทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นคุณภาพของวัตถุดิบ ขั้นตอนการผลิตทุกระยะ จะสะอาด ปลอดภัย เชื่อใจได้ไม่โกงน้ำหนัก ราคาถูก ทุกอย่างดีเยี่ยมไปหมด”

ฟังแล้วก็น่าชื่นชม น่าดีใจกับชาวโศกที่ปลูก“ศรัทธา”ในความเป็นสินค้าของชาวโศกได้มั่นคงปานนั้น ในทางโลกหากสินค้าชนิดใดสามารถสร้างศรัทธาได้ขนาดนี้ ก็เห็นที่จะต้องรวยไม่รู้เรื่องแน่ๆ แต่ด้วยความที่ชาวโศกเขากินน้อย ใช้น้อย ที่เหลือใช้จนเจือสังคมา จึงรวยบุญไปตามๆกัน

แต่โลกหมุนไปทุกวันนะคะ ดังนั้นอะไรๆก็มีวันเปลี่ยนแปลงไปได้ไม่มากนักน้อย ความที่โศกตั้งมั่นคงขึ้น สมาชิกที่เข้ามาปฏิบัติธรรมถือศีล เป็นลูกของ“พ่อท่าน”สมณะหนุ่มมองคั้นนั้น หนึ่งวันก็มากขึ้นและมากขึ้น

ในความมากขึ้นก็มีความหลากหลายขึ้นในความหลากหลายนั้นก็รวมทั้งที่ดีขึ้นและไม่ดีขึ้น เพราะเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ว่า ในที่สุดแล้ว ก็จะต้องแสดงออกซึ่งความเป็นตัวตนที่แท้จริงออกมา

ดังนั้น ชาวโศกยุคใหม่จึงประกอบไปด้วยความหลากหลายของการใช้ชีวิตปฏิบัติธรรมร่วมกัน ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติธรรมก็แตกต่างกัน ดังนั้นกิจกรรมต่างๆที่แสดงออกถึงความ เป็นโศกจึงแตกต่างกันไปด้วย ในด้านการผลิต บางส่วน มีการพัฒนารูปแบบการผลิตให้ดีขึ้น บางชนิดมีการควบคุมคุณภาพของสินค้าแต่ละตัวให้มีมาตรฐานมากขึ้น แต่บางชนิดก็มีปัญหาเกิดขึ้น เช่น ปัญหาในเรื่องของการผลิต สถานที่

ผลิต วัตถุดิบที่นำมาใช้ การแข่งขันกันเองในชุมชนแต่ละแห่ง ที่ผลิตสินค้าเหมือนกัน จนลูกค้าสับสน รวมไปถึงการที่สินค้าแต่ละประเภทมีการสั่งซื้อเข้ามามาก จนต้องขยายฐานการผลิต โดยต้องออกไปประสานงานหาวัตถุดิบจากนอกชุมชนโศก เพื่อนำมาผลิตสินค้า จึงก่อให้เกิดปัญหาการไม่สามารถควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิต

อีกทั้งปัจจุบันนี้ ญาติธรรมมีมากขึ้น ช่างวัดก็มีคนมากขึ้น และความเป็นโศก ก็ขายได้มากขึ้น สินค้าที่ผลิตจึงมีความหลากหลายมากขึ้น ในขณะเดียวกันคุณภาพของสินค้าบางชนิดที่ผลิต โดยบางคนก็เริ่มคุณภาพย่อหย่อน เนื่องจากการเป็นการผลิตที่มีได้ใช้จิตใจของนักปฏิบัติธรรมเข้ามาผลิต หากแต่ใช้จิตใจของแม่ค้า-พ่อค้าธรรมดาที่เห็นแก่เงินเข้ามาอาศัยในความเป็นผู้ปฏิบัติธรรม แอบแฝงเข้ามาผลิตสินค้าที่ดูเหมือนจะเป็นสินค้าของชาวโศก อันเป็นแบบรณรงค์นมที่ชาวบ้านชาวเมืองเขายอมรับ

เมื่อการผลิตไม่มีคุณภาพ วัตถุดิบก็ไม่มีคุณภาพ จึงส่งผลกระทบต่อลูกค้าที่ซื้อไปใช้รับประทาน เกิดคำถามขึ้นว่า

เอ๊ะ! ทำไมสินค้าของอโศกจึงเป็นเช่นนี้
เอ๊ะ! ทำไมงานปนของอโศกจึงเหม็นซี
แมลงสาบ?

เอ๊ะ! ทำไมมะขามแขกของอโศกรักษา
โรคได้ครบจักรวาล?

เอ๊ะ! เอ๊ะ? และอีกหลายๆ เอ๊ะ!? ซึ่ง
แสดงให้เห็นถึงความเริ่มไม่เชื่อถือและความไม่
ศรัทธาที่เริ่มฟักตัวขึ้นภายในใจลูกค้า

จากเหตุการณ์ต่างๆ ที่กล่าวถึงทำให้
“สมณะหนุ่ม” องค์นั้น ได้เล็งเห็นถึงปัญหาในระยะ
ยาวของชาวอโศก จึงได้ดำริให้จัดตั้งองค์กร
กลางของชาวอโศก ขึ้นมา ๑ องค์กร เพื่อที่จะ
ทำหน้าที่ตรวจสอบดูแล รักษาคุณภาพและ
มาตรฐานของสินค้าหรือผลผลิตที่ประทับตรา
“อโศก” ให้คงความมีคุณภาพ ซึ่งเป็นที่เลื่องลือ
ให้เหมือนเดิม

**ต.อ. หรือหน่วยตรวจสอบและพัฒนา
คุณภาพผลผลิตของชาวอโศก** จึงเกิดขึ้นจาก
แนวคิดนี้ของ“สมณะหนุ่ม” องค์นั้น

ซึ่ง ต.อ. นั้นจะถือว่าเป็นเครื่องมือๆ หนึ่ง
ในการสร้าง“ค่าความเชื่อมั่น” ให้แก่สินค้าชนิด
นั้นๆ ก็ย่อมได้ และ ต.อ. จะสามารถทำงานได้มาก
น้อยขนาดไหนนั้น จะต้องขึ้นอยู่กับตัวผู้ผลิตที่
เป็นนักปฏิบัติธรรมชาวอโศกเอง ที่จะต้องจับ
และรับรู้ให้ได้เองว่า ต.อ. เป็นเรื่องท้ายสุดใน
การตรวจสอบผลผลิต แต่สิ่งที่เป็นหนึ่งและ
สำคัญที่สุดในการผลิตสินค้า คือ “จิตใจของผู้ผลิต
ที่ต้องใส่ใจต่อกระบวนการผลิต ความสะอาด
รวมถึงคุณภาพของวัตถุดิบอันเป็นการแสดง
ให้เห็นถึงจิตใจของนักปฏิบัติธรรมที่มี
ความเอื้ออาทรต่อสุขภาพของลูกค้า ที่อุปโภค-
บริโภค สินค้าของชาวอโศก” มากกว่าสิ่งอื่น

“ศรัทธา” ในเรื่องต่างๆ ต้องใช้เวลาสะสมมา
เป็นระยะเวลายาวนาน เปรียบเสมือนน้ำที่ซึมผ่าน

ดินลงไปสะสมภายใต้ชั้นดิน ไม่มีใครมองเห็น
แต่รับรู้ได้ว่ามีอยู่จริง เป็นจริง

“ศรัทธา” ในชื่อ “อโศก” ก็มีได้มาด้วยโชค
ช่วย หากแต่เกิดสะสมจากการทำงานที่หนัก
รักษาคุณภาพของวัตถุดิบ ผลิตผลงานด้วย
หัวใจที่มุ่งมั่นจะให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่มวลมนุษยชาติ
ของชาวอโศก จึงก่อให้เกิด “ศรัทธา” ขึ้นมาได้

การรักษา “ศรัทธา” ให้ปักมั่นในระยะต่อมา
จึงเป็นเรื่องที่ชาวอโศกทั้งมวลจะต้องช่วยกัน
รักษาเอาไว้ ดังคำที่ “พ่อท่าน” กล่าวไว้ว่า

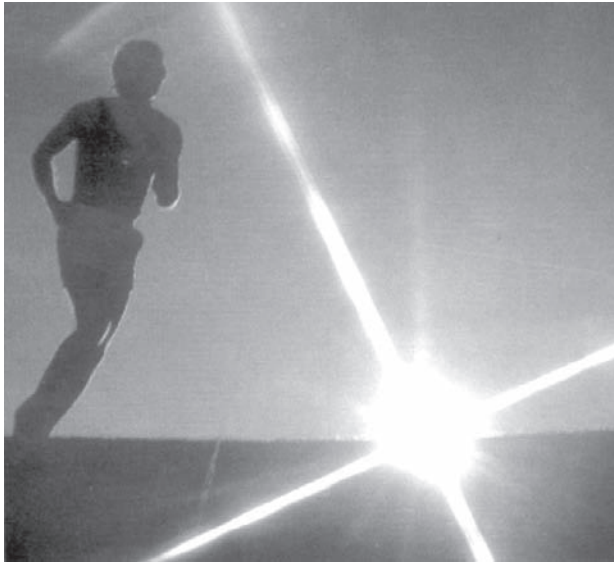
**“ต้องเป็นพ่อค้าปลากะพง หมายความว่า
อาแปะชายข้าวต้มปลากะพง ทำเฉพาะ
ปลากะพงเท่านั้น ปลาอื่นไม่เอา ไม่มีปลากะพง
ปิดร้าน มีปลากะพงแค่นั้น ชายแค่นั้น**

ทำอย่างซื่อสัตย์ สุจริต ให้ได้
มาตรฐานในเกรดนี้ ถ้าทำไม่ได้ ไม่ทำ มีวัตถุ
ดิบสะอาดมาเท่านั้น-ทำมันเท่านั้น ทำให้
มาตรฐาน เราต้องยืนหยัดเรื่องนี้ให้ได้ ถ้าไม่
ยืนหยัดเรื่องนี้-ไปไม่ไกล แต่ถ้ายืนหยัดเรื่องนี้
ได้-รับรองนิรันดร”

ชาวอโศกจำ จะช่วยพ่อท่านรักษา
“ศรัทธา” ไว้ได้ไหม?

 จรัสเรือง ศิริวัฒน์รักษ์

แน่นอน

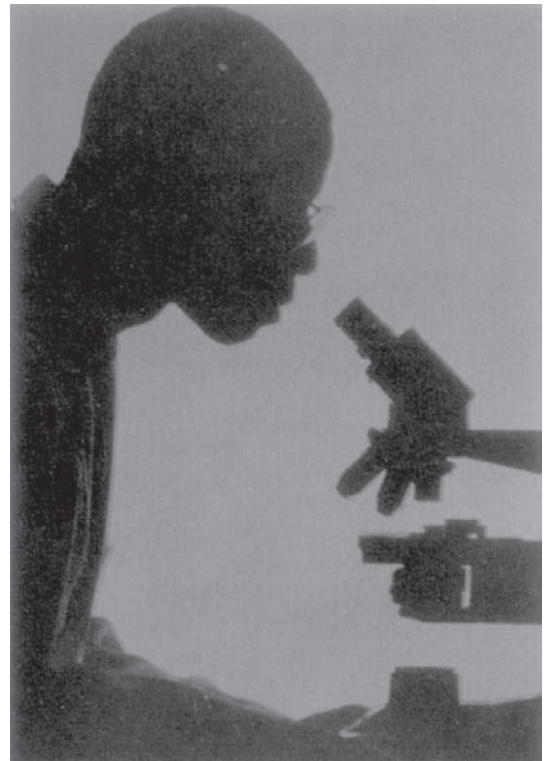
ผมเห็นว่าการตีพิมพ์ช่วยรักษาโรคได้ดีมาก เลยลดปริมาณการตีพิมพ์ลง จากครั้งละประมาณ ๑ ถึง ๑/๒ แก้ว มาเป็น ๑/๔ แก้ว ทำให้การถ่ายอุจจาระเหลือเพียงวันละ ๒-๓ ครั้ง ผมควรจะปฏิบัติอย่างไรต่อไปดีครับ ใครเรียนถามทั้งคุณจุลดิน และญาติกรรมท่านอื่นๆที่มีประสบการณ์ด้วย

ดิฉันอ่านหนังสือเล่มหนึ่งเกี่ยวกับน้ำปัสสาวะว่า น้ำปัสสาวะไม่ใช่ยารักษาโรคใดโรคหนึ่ง แต่เมื่อร่างกายของเรามี

ปัญหาหรือบกพร่องเขาจะทำหน้าที่ไปแก้ไขจุดที่มีปัญหานั้นๆให้ดีขึ้น จากประสบการณ์ของ คุณชุมพล ที่เล่ามาก็น่าฟังมากนะคะ สุขภาพดีขึ้นตั้งหลายจุดเลยคะ แม้แต่เจ้าตัวเองก็ยังบอกว่าแทบไม่น่าเชื่อ

ส่วนข้อเสียที่ทำให้ท้องเดินนั้นสุดท้ายก็หาจุดบกพร่องและจัดสมดุลให้ตัวเองได้ลงตัว ปัญหาจึงหมดไป จากข้อมูลที่คุณอ่านเขียนรายงานเข้ามา มีหลายรายที่ตีพิมพ์แล้ว ระบบการขับถ่ายดีมาก เรื่องท้องผูกนั้นหมดปัญหาไปเลย จึงสรุปได้ว่าปัสสาวะนี้เป็นยาระบายได้เป็นอย่างดีค่ะ

คุณชุมพล หาข้อสรุปให้กับตัวเองได้ถูกต้องแล้วคะ ถ้าเราคิดว่ามากเกินไป ก็ลดลง เราต้องรู้จักสังเกตตัวเอง และเป็นหมอให้ตัวเองคะ ดิฉันคงไม่ขอแนะนำอะไรเพิ่มเติมแล้วนะคะ ระยะเวลาแค่นี้ยังถือว่าเป็นผู้ที่ตีพิมพ์ในเกณฑ์ใหม่มาก ต่อไปหากพบปัญหาหรือมีผลดีผลเสียอย่างไร กรุณาช่วยเขียนมาเล่าให้ฟังเป็นระยะๆนะคะ เพราะผู้เขียนเองเจอมาหลากหลายทั้งแง่ลบแง่บวก ขอบคุนสำหรับประสบการณ์ที่ดีๆเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น

พบกันใหม่ฉบับหน้าคะ

กตัญญู ตามล้นเอง

เมื่ออายุ ๓๙ ปี (พ.ศ.๒๕๓๐) ดิฉันได้รับการผ่าตัดไขสันหลัง เนื่องจากเป็นโรคไขสันหลังเป็นโพรง มีอาการแขนขาอ่อนแรง ต้องอยู่ในห้องผ่าตัดนอนคว่ำหน้าบนเตียงผ่าตัดแคบๆพอดีตัว ตั้งแต่เช้าราว ๔ นาฬิกา กว่าจะเสร็จออกมาอยู่ห้อง ICU ก็ราวๆค่ำๆเกือบทุ่ม หน้าตาบวมเป่ง มีอาการกระสับกระส่าย ไข้ขึ้นสูงทั้งคืน ต่อมาก็ออกไปพักฟื้นอยู่ห้องคนไข้อีกราว ๓ อาทิตย์จึงตัดไหมกลับไปอยู่บ้านอีกเกือบเดือนจึงไปทำงานได้

อีกสองปี(๒๕๓๒) ก็เข้าโรงพยาบาลเดิมผ่าตัดอีกครั้ง ที่นี้หมอใส่สายพลาสติกระบายน้ำจากสมองลงช่องท้องให้ขับถ่ายออก ไม่ไปขังในไขสันหลัง หนนี้ผ่าตัดแค่ ๖ ชั่วโมง อยู่โรงพยาบาลอีกเกือบเดือน แล้วกลับบ้านพัก ต่อแล้วจึงกลับไปทำงาน คราวนี้หนักกว่าเดิม มือขาใช้งานไม่ได้ ขาขวาอ่อนแรง

กรรมดีกรรมชั้ว

ส่งผลในชาตินี้

เดินเสียศูนย์ ต้องหัดเขียนหนังสือด้วยมือซ้าย เลิกขับรถยนต์ และไปทำกายภาพบำบัด แต่ด้วยความซี้เกียจก็เลยไม่ได้ผล

ดิฉันรักษาตัวกินยามาเรื่อยๆพอปี ๒๕๔๔ ปลายปีก็เกิดโรคใหม่คือมะเร็งเต้านมข้างขวา เดือนพฤศจิกายนก็เข้าโรงพยาบาลผ่าตัดเต้านมออกข้างหนึ่ง งดน้ำอยู่แค่ ๒ อาทิตย์ ก็กลับบ้านแต่ต้องไปหาหมอตรวจเช็คติดตามผลเป็นระยะ โชคดีที่เพิ่งเป็นระยะแรกหมอเลยไม่ให้ยากินหรือทำคีโม (รักษามะเร็ง ด้วยเคมีบำบัด)

ปัจจุบันดิฉันออกจากงานมาอยู่บ้าน

ที่เล่ามาเสียยี่ดียวก็จะโยงถึงสาเหตุ คือ ก่อนหน้าจะเกิดการเจ็บป่วยนั้น วันปีใหม่วันหนึ่ง จำไม่ได้ว่าปีอะไร ได้ไปเที่ยวจังหวัดปทุมธานีกับเพื่อนคนหนึ่ง ได้ไปซื้อกุ้งฝอยตัวใสๆอ้วนๆที่กระโดดหยองแหงยังเป็นๆอยู่ในกะละมังแม่ค้า ซื้อมาทำกุ้งเต้นกิน เอามือหักคอกุ้งเพื่อเอาหัวกุ้งที่มีส่วนแข็งแหลมออก เพราะเวลากินจะตำเหงือก วันนั้นกินหมดไปหลายตั้งค์ เมื่อหวนกลับไปคิดถึงก็เหมือนตัวเองเป็นยักษ์เป็นมารโหดร้ายจริงๆ แต่ตอนนั้นไม่คิดอะไร เต็มใจนี้ผลกรรมส่งให้ต้องถูกผ่าตัดตรงต้นคอด้านหลัง และหมอสั่งให้ใส่ปลอกคอแบบอ่อนติดตัวประจำวัน แต่เวลานอน จะไปไหนทำอะไร อากาศจะร้อนระอุ อบอ้าวแค่ไหน ก็จะมีปลอกคอค้ำคอที่ห้องร้อนทั้งอึดอัด

ยังดีที่ไม่ปวดเจ็บ แคร่ราคาถู หากไม่ใส่ก็เกรงว่าคอจะเอียงพับลงมากกว่า เดินทางไปไหนก็มีแต่ผู้คนสนใจถามว่าเป็นอะไร

อีกอย่างเคยเอารองเท้าแตะฟองน้ำฟาดหัวแมลงสาบที่วิ่งอยู่ในห้องน้ำอยู่พักหนึ่ง ก็คงราวๆสมัยหักคอกุ้งฝอยนั้นแหละ เรียกว่าเป็นคู่อาฆาต เจอน้ำฟาดบ๊ีบ หัวเบนแต่็ดแต่ สยองมาก ฆ่าแมลงสาบตายไปหลายตัว

สองกรรมชั่วนี้กรรมัง ที่มีผลต่อการเจ็บป่วยของดิฉัน

แต่กรรมดีก็มี คือ สมัยทำงานมีเพื่อนฝูงมาก ก็ช่วยกันเก็บเงินเพื่อนๆไปบริจาคมูลนิธิการกุศลต่างๆ

ช่วยเด็กพิการ เด็กอนาถา เด็กยากจน ทาอาหารกลางวันให้เด็กกิน ช่วยคนเจ็บป่วย ช่วยข้างช่วยสุนัขจรจัด ฯลฯ ได้เงินช่วยเหลือหมื่นบาททุกเดือน

ผลบุญนี้ส่งผลให้มีอาหารตักกินไม่อด มีคนซื้อหาของอร่อยของดีมีประโยชน์ให้อยู่เรื่อยๆ อยากรินอะไรก็มักสมใจนึก ทำอะไรมักมีคนช่วยเหลือและที่นับว่าดีมากก็คือ ได้รู้จักมิตรที่ดีที่แนะนำทางเดินชีวิตที่ถูกที่ควรและเป็นตัวอย่างที่ดี สมดังคำที่ว่า “ตัดอย่างที่ดี มีค่ากว่าค่าเสียน”

เมื่อปลายปี ๒๕๔๑ อาจารย์หญิง (ผ.ศ.รัศมี กฤษณมิษ) ได้แนะนำ(แกมขอร้อง)ให้กินมังสวิรัต เพราะเหตุว่าตัวดิฉันมีโรคมาก น่าจะลองกินมังสวิรัตดู ตั้งแต่นั้นดิฉันก็พยายาม

ลดละ เลิกกินเนื้อสัตว์ ซึ่งหนักหนาสาหัสกว่าสิ่งใด เพราะนิสัยเป็นคนชอบกินมากกว่าคนทั่วไป สรรหาของอร่อยกินไม่ได้ขาด ไม่ชอบแต่งตัว ไม่สนใจเพชรนิลจินดาหรือเครื่องสำอาง ชอบแต่อาหารทุกประเภททุกชนิด นานาชาติ อาจารย์หญิงก็คอยให้กำลังใจ แนะนำส่งบทความหนังสือดี ๆ มีประโยชน์เพื่อให้พลังใจ รวมทั้งพาไปพบปะหมู่พวกที่มีธรรมะ มีของอร่อยที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพก็ขยันส่งไปให้เสมอ และเมื่อเร็วๆ นี้ก็ส่งอุปกรณ์ดีที่ออกซั้ทั้งชุด ทั้งกาแฟทั้งเจลว่่านทางจระเข้ พร้อมคำแนะนำชักจูงใจให้ลองทำดู เพื่อสุขภาพ พร้อมทั้งส่งเทปหม้ออารี วชิรมโน ครบชุด ไปให้ฟัง จนในที่สุดดิฉันก็กัดฟันอดทนลองทำดูแล้ว และจะพยายามต่อไป

อาจารย์หญิง

ทั้งกรรมดีและกรรมชั่วก็ส่งผลในชาตินี้ โดยไม่มีข้อสงสัย กรรมสมัยนี้ติดจรวด ให้ผลรวดเร็วมาก หรือจะว่า “on line” ก็ได้ เปิดปุ๊บ ติดปั๊บ ขึ้นหน้าจอคอมพิวเตอร์เลยทันที ไม่ต้องรอไปชาติหน้าหรือชาติไหนา

✽ เสาวนิต พุทธิวัฒน์ กทม.

กดเกล้าเข้าพรรษา

เกล้าหรือหน้าเมา เป็นอีกปัจจัยที่อยู่คู่ชีวิตของคนไทยมานานจนเรียกว่าเข้ากระแสเลือดก็ว่าได้ เมื่อเวลาผ่านไป พิษภัยของเกล้าหรือหน้าเมาได้เพิ่มปัญหามากขึ้น ทั้งอุบัติเหตุที่เกิดจากการเมา และอาชญากรรมต่างๆ เท่านั้นยังไม่รุนแรงเท่ากับได้เกิดนักดื่มหน้าใหม่ขึ้นมา มากมาย จนหลายๆฝ่ายต้องลุกขึ้นมาผนึกกำลังกันเพื่อแก้ไขปัญหามา โดยความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน จนเกิดคณะกรรมการการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ(คบอช.)ขึ้น โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ(สสส.) นอกจากนั้นยังได้รับความร่วมมือจากองค์กรภาคีต่างๆทั่วประเทศ โดยมีสำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า เป็นศูนย์กลางในการประสานงานกับองค์กรภาคีต่างๆทั้งภาครัฐและเอกชน เช่นทุกปีคณะทำงานดังกล่าวจะจัดกิจกรรมรณรงค์งดเหล้าในเทศกาลสำคัญๆ อย่างงดเหล้าเข้าพรรษาซึ่งจัดเป็นประจำทุกปี ก็ได้รับการตอบรับจากหน่วยงาน องค์กรต่างๆ ตลอดจนประชาชนทั่วไปเป็นอย่างดี

จากเอกสารข้อเท็จจริงเรื่องแอลกอฮอล์

ขององค์การอนามัยโลก กล่าวว่า การบริโภคแอลกอฮอล์เกินควรเป็นสาเหตุของการตายและความพิการทั่วโลก ทั้งนี้ประมาณร้อยละ ๔ ของการตายและความพิการทั่วโลกเกิดจากการบริโภคแอลกอฮอล์ ซึ่งมากกว่ายาเสพติดถึง ๕ เท่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่เพียงบั่นทอนสุขภาพร่างกายให้เสื่อมลงเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อสติปัญญาและสุขภาพจิตของผู้ดื่ม และก่อปัญหาสังคมอีกด้วย ที่เห็นเด่นชัดได้แก่การเมาแล้วขับ ซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุจราจรมากกว่าร้อยละ ๕๐ ของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นทั้งหมด การก่อความรุนแรงต่อครอบครัว

จากการรวบรวมสถิติผู้ประสบอุบัติเหตุทางถนนพบว่า ในภาวะปกติ ร้อยละ ๒๖ เกี่ยวข้องกับการ “เมาแล้วขับ” และเพิ่มเป็นร้อยละ ๖๐-๖๕ ในช่วงเทศกาล หากสามารถลดอุบัติเหตุจราจรจากคนเมาได้ร้อยละ ๕๐ จะลดการเสียชีวิตปีละ ๒,๕๐๐ ราย ลดการบาดเจ็บปีละ ๒๙,๖๒๕ ราย และการลดการสูญเสียชีวิตทางเศรษฐกิจได้ประมาณ ๑๓,๙๗๕ ล้านบาท

๓๕ เปอร์เซ็นต์ของคนไทยวัยเกิน ๑๑ ปี ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แยกเป็นชาย ๑๕.๕๑

ล้านคน หรือร้อยละ ๖๐.๘๐ เป็นหญิง ๓.๕๕ ล้านคนหรือร้อยละ ๑๔.๕๑ และชายวัยทำงาน ต่ำหนักที่สุด นอกจากนี้มีนักดื่มขาประจำ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ชีวิตคนไทยผูกพันกับศาสนามานาน คนส่วนใหญ่มักใช้วันสำคัญต่างๆของศาสนาเป็น ฤกษ์ดีในการเริ่มต้นทำสิ่งใหม่ๆ หรือลด ละ เลิก ไม่ทำในสิ่งที่จะนำความเสื่อมเสียมาสู่ชีวิต อย่างเช่นวันเข้าพรรษา ก็สามารถ“บวชใจ”ได้ โดยการตั้งจิตอธิษฐาน ตั้งใจละเว้น ไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขทั้งปวง

ในวันอาทิตย์ที่ ๑ ส.ค. ๒๕๔๗ **เครือข่าย ชาวอโศกทั่วประเทศประมาณ ๑,๕๐๐ คน ร่วมเดินรณรงค์เนื่องในวันงดดื่มสุราแห่งชาติ** บริเวณท้องสนามหลวง และมีประชาชนจาก องค์การต่างๆมาร่วมรณรงค์หลายหมื่นคน ที่วี ช็อง ๑๑ ถ่ายทอดสด

๐๕.๐๐ น. ญาติธรรมจากกลุ่มชุมชนต่างๆ ททยอยมารวมตัวกันบริเวณลานจอดรถบจ.ฟ้าอภัย พร้อมป้ายรณรงค์งดเหล้า แต่ละคนล้วนมีใบหน้าที่ ยิ้มแย้มแจ่มใส และมาในชุดเต็มยศคือไม่ใส่ รองเท้า พร้อมแล้วสำหรับการร่วมเดินรณรงค์

หลังจากนั้นรถบัส ๔ คันออกเดินทาง ไปยังท้องสนามหลวง สำหรับผู้ที่นำรถมาเองก็ นัดเจอกันที่สนามหลวง

ที่สนามหลวงตัวแทนกลุ่มไปปรับแจก

หมวกสีฟ้าให้กับผู้มาร่วมเดินทุกคน ชักซ้อม ความเข้าใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงไปตั้งแถวเรียง ๖ เตรียมเคลื่อนขบวน บริเวณบาทวิถีด้าน อนุสาวรีย์พระแม่ธรณีหันหน้าไปทางวัดพระแก้ว

๗.๐๐ น. กองดุริยางค์ ๔ เหล่าทัพ โดยแต่ละเหล่าทัพเดินนำขบวนองค์กรต่างๆทั้ง ๔ ทิศ เคลื่อนสู่บริเวณพิธีในลักษณะเดินเข้าหากัน และเมื่อบรรจบกันแล้วก็เลี้ยวเข้าบริเวณพิธี แล้วเดินขานกันไป ทางฝั่งอนุสาวรีย์พระแม่ ธรณีเป็นกองทัพอากาศและกองทัพบก ทางฝั่ง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นกองทัพเรือและ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยมีกลุ่มองค์กรต่างๆ

เดินตามขบวน ระยะทางที่เดินประมาณ ๕๐๐ เมตร
 กองดุริยางค์กองทัพอากาศซึ่งใสชุด สี
 กรมท่าเดินนำขบวนชาวอโศก ซึ่งสีเครื่องแบบ
 ใกล้เคียงกับสีเสื้อของชาวอโศก โดยมีปฐมอโศก
 เดินตามเป็นชุมชนแรก มีหนูน้อยสามมาลิกษา
 กลุ่มเทียนหยดเดินถือป้ายอยู่หน้าขบวนเป็นที่
 นำเอ็นดูแก่ผู้พบเห็น ขณะที่ขบวนทยอยเข้าสู่
 ด้านหน้าเวที เมื่อเจอกับกลุ่มต่างๆ พวกเราก็
 โบกไม้โบกมือทักทายกัน แม้หลักปฏิบัติของเรา
 จะต่างกัน แต่เรามีอุดมการณ์เดียวกัน ร่วม
 รณรงค์ทำความดีสากล ที่ทำได้ทุกศาสนิกชน
 เป็นภาพที่น่าประทับใจยิ่งนัก เนื่องจากพื้นที่
 เฉอะแฉะทางผู้จัดได้แจกผ้าพลาสติกสำหรับปู
 นั่งให้กับทุกคน

ทางคณะผู้จัดงาน จัดให้ชาวอโศกแบ่ง
 ไปทางซ้ายและทางขวาของเวที ประชาชนกลุ่ม
 ต่างๆที่เข้ามานั่งก่อนได้ปรบมือต้อนรับ และมี
 กลุ่มนักเรียนจากโรงเรียนต่างๆทยอยมาเป็นระยะ

๗.๔๕ น. การแสดงบนเวทีก็เริ่มขึ้น
 จากนักร้องต่างชาติอาสาสมัครจากขอนแก่น ๒ คน
 ในชุดสยามเมืองยิ้ม, ต่อจากนั้นเป็นการร้องเพลง
 ของชาวเขาเผ่าปกากะญอ, รำตัดจาก จ.สุพรรณ-
 บุรี รำลีลาจากนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
 บ้านสมเด็จเจ้าพระยา และ ๒ นักร้องยูวชน
 ยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทยประจำปี ๒๕๔๓ และ

๒๕๔๕ ร้องเพลงที่มีความหมายถึงการแสวง
 จุดร่วมสมานจุดต่าง เพื่อให้ประชาชนชาวไทยอยู่
 ร่วมกันอย่างสันติสุขโดยปราศจากแอลกอฮอล์
 ขณะเดียวกันมีเครื่องร่อนบินโฉบเฉี่ยวไปมา
 สร้างสีสันรอบอยู่บนท้องฟ้า

๘.๔๐ น. ๗พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 สาธารณสุข **นางสุดารัตน์ เกียรติพันธุ์** ประธาน
 ในพิธี เดินทางมาถึง

๙.๐๐ น. ประธานฝ่ายจัดงาน **น.พ.อุดมศิลป์**

ศรีแสงนาม กล่าวรายงานว่า **มหกรรมงดเหล้าเข้าพรรษา** เป็นการทำความดีสากลที่คนไทยทั้งชาติจะร่วมกันสร้างสังคมให้ดียิ่งขึ้น หลังจากนั้นได้มอบโล่เกียรติยศให้กับนางสุดารัตน์ เกยุราพันธุ์ ในฐานะที่มีบทบาทสำคัญในการรณรงค์โครงการงดเหล้าเข้าพรรษา

นางสุดารัตน์ได้กล่าวเปิดงานว่าสรุปว่าวันนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์ในกิจกรรมในการรณรงค์งดดื่มสุรา เพื่อเป็นการทำความดีถวายเป็นพระราชกุศล เนื่องในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ที่จะถึงนี้ และตั้งแต่ปี ๒๕๔๕

เป็นต้นมา รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายในการรณรงค์สร้างเสริมสุขภาพ ประกาศให้เป็นปีเริ่มต้นแห่งการสร้างสุขภาพโดยพณฯ นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร มีนโยบายและกลยุทธ์ต่างๆ ในการดำเนินการ ทั้งการรณรงค์ให้ประชาชนออกกำลังกาย มีอาหารที่ปลอดภัย และมีคุณค่า มีสังคมมีชุมชนที่มีอนามัยที่ดี มีสุขภาพดี มีความสุขกายมีความสุขใจไปพร้อมกัน ขณะเดียวกันก็รณรงค์ลดละเลิกอบายมุข บุหรี่ เหล้า ยาเสพติด ซึ่งจะจัดต่อเนื่องร่วมกันทั่วประเทศกับเครือข่ายภาคี

และยังมีโครงการ Healthy Thailand สนับสนุนให้ทุกหมู่บ้านได้มีส่วนร่วมทำให้ทุกคนใน

หมู่บ้านมีสุขภาพที่แข็งแรง มีความสุข มีสุขภาพ และละเลิกอบายมุขให้ได้ และกำหนดให้ทุกวันอาทิตย์เป็นวันครอบครัวแข็งแรง (Healthy Family) ของสังคมไทย โดยให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ทามาตรการ ควบคุมและรณรงค์ให้มีการงดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ รวมทั้งอบายมุขสิ่งเสพติดอื่นๆ ที่ทำลายสุขภาพคนไทย ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนแต่ละครอบครัวได้มีกิจกรรมร่วมกัน เพื่อสร้างความอบอุ่นในครอบครัวทุกวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นวันหยุดราชการ

มีตัวเลขจากองค์การอนามัยโลกว่า ปี ๒๕๔๓ คนไทยดื่มเหล้าต่อหัวสูงถึง ๑๓.๕๙ ลิตร สูงเป็นอันดับ ๕ ของโลก แต่ต่อไปเราจะทำให้ประเทศไทยเป็นแชมป์ของการสร้างสุขภาพ

ปีหน้าเมืองไทยได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพในการประชุมการส่งเสริมสุขภาพโลก และโครงการงดดื่มเหล้าจะเป็นโครงการตัวอย่างที่ประเทศไทยจะนำเสนอในเวทีโลก และคาดว่าเราจะประกาศให้โลกรู้ว่าเมืองไทยรณรงค์ในการงดดื่มสุราได้สำเร็จ และลดตัวเลขผู้ดื่มสุราลง

หลังจากนั้นประธานและคณะผู้ทำงาน ๑๐ ท่าน ได้ทำพิธีเทเหล้าลงในกระทะทองแดงใบใหญ่บนเวทีด้านขวามือ ส่วนท่านอื่นๆ เทเหล้าลงในกระทะทองแดงด้านซ้ายมือ และ

บริเวณเต็นท์ด้านข้างเวทีทั้ง ๒ ข้างก็มีกระทะทองแดงใบใหญ่วางไว้ให้ประชาชนเทเหล้าด้วย

สิงหาคมปีหน้าเราจะได้ประกาศให้ชาวโลกรู้ว่ากิจกรรมดีๆนี้ประเทศไทยของเราทำสำเร็จ ซึ่งจะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับคนไทยหัวใจพุทธทุกคน “งดสุราทั้งแผ่นดิน เทให้สิ้นจากคนไทย”

สุดท้ายตัวแทนผู้นำศาสนา พุทธ คริสต์ ซิกข์ พราหมณ์ ฮินดู คณะสงฆ์จีนนิกาย คณะสงฆ์อานัมนิกาย ขึ้นกล่าวให้โอวาทและแง่คิดอันเป็นมงคลกับการจัดงานครั้งนี้ แล้วประชาชนก็ทยอยกลับ

๙.๔๕ น. ชาวอโศกนำตรวมพลเพื่อแบ่งพื้นที่เก็บขยะ โดยเริ่มจากริมขอบสนามในแต่ละด้านมาก่อนแล้วเรียงแถวหน้ากระดาน เดินมาบรรจบกันพอดีตรงกลางสนาม

ขณะเดียวกันผู้มาร่วมเดินรณรงค์ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของโครงการนี้ก็ได้ทยอยเก็บไปด้วยโดยถูกเก็บขยะเขียนว่าถูกเก็บเพชรพลอย ทำให้การเก็บขยะมีความหมายยิ่งขึ้น และประชาชนบางส่วนก็เก็บที่รองเท้าที่ทำจากแผ่นโฟลล์มาใช้ใหม่ ทำให้ขยะในสนามหลวงหมดลงอย่างรวดเร็ว

๑๐.๓๐ น. รถเครือข่ายชาวอโศกทุกคันเคลื่อนออกจากบริเวณสนามหลวง

ในวันนี้ทั่วทุกภาคและทั่วโลกมีกิจกรรมเทเหล้า เผาบุหรี่ จนกว่าเปียร์ เหล้า บุหรี่ จะหมดไปจากสังคมไทย.

